

เสนอต่อ

สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)

คณะนักวิจัย

รศ. ดร. ปัทมา ว่าพัฒนางค์

อ. ดร. ชีรนงค์ สกกุลศรี

นางสาวธีรนุช ก้อนแก้ว

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล

มีนาคม 2559

รายงานผลการศึกษา

โครงการศึกษาสถานการณ์และการเปลี่ยนแปลงด้าน
กำลังแรงงานของประเทศไทย

เสนอต่อ

สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)

คณะนักวิจัย

รศ. ดร. ปัทมา วาพัฒน์วงศ์

อ. ดร. ธีรณรงค์ สกุลศรี

นางสาวธีรนุช ก้อนแก้ว

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล

มีนาคม 2559

สารบัญ

สารบัญ	ก
สารบัญตาราง	ค
สารบัญรูป.....	ช
บทสรุปผู้บริหาร	ซ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	2
1.3 ข้อตกลงเบื้องต้นและข้อจำกัดของการศึกษา	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 ระเบียบวิธีการศึกษา	4
2.1 วิธีการศึกษา	4
2.2 แนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลทฤษฎี.....	5
บทที่ 3 ผลการศึกษาจากการทบทวนเอกสารและสถิติข้อมูลต่าง ๆ.....	6
3.1 สถานการณ์ด้านกำลังแรงงานจากผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรไทย (พ.ศ. 2543-2557).....	6
3.1.1 กำลังแรงงานเริ่มมีทิศทางการปรับตัวลดลง.....	15
3.1.2 ผู้อยู่ในกำลังแรงงานส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในภาคกลางและมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น	17
3.1.3 ร้อยละของผู้ทำงานในภาคการผลิตลดลง	17
3.1.4 ร้อยละของผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตรลดลง.....	18
3.1.5 ผู้มีงานทำส่วนใหญ่เป็นผู้ไม่มีการศึกษาและต่ำกว่าประถมศึกษา	19
3.1.6 สถานภาพการทำงานของผู้ทำงานในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นลูกจ้างเอกชน.....	19
3.1.7 ลักษณะของแรงงานไทยส่วนใหญ่เป็นแรงงานนอกระบบ	20
3.1.8 แรงงานนอกระบบส่วนใหญ่เป็นแรงงานในภาคเกษตรกรรม.....	20
3.1.9 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพศชายสูงกว่าเพศหญิง	21
3.1.10 จำนวนผู้ว่างงานและอัตราการว่างงานเริ่มมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น.....	22
3.1.11 สถานการณ์ด้านกำลังแรงงานภาพรวมเมื่อ พ.ศ. 2558	22

3.2 สถานการณ์ด้านกำลังแรงงานจากรายงานการศึกษาวิจัยต่างๆ	24
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553.....	28
4.1 ลักษณะข้อมูลสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553 และตัวแปรที่นำมาศึกษา.....	28
4.2 ประชากรที่แจ่มชัดได้ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553	31
4.3 ประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปกับการทำงาน	33
4.3.1 การทำงานและไม่ทำงานจำแนกตามเพศและภาค	36
4.3.2 ประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานกับระดับทักษะ.....	38
4.3.3 ประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานกับความแตกต่างทางเพศ	41
4.3.4 ประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปกับแบบแผนของงานที่ทำตามกลุ่มอายุ	43
4.3.5 ประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปกับการทำงานที่ไม่สอดคล้องกับระดับ	47
4.3.6 สถานภาพการทำงานของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553	50
4.3.7 ประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานกับรหัสอาชีพ 4 หลัก	52
บทที่ 5 มาตรฐานอาชีพที่ประกาศโดยสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพกับรหัสมาตรฐาน ISCO-2008	67
5.1 อาชีพที่ สคช. ประกาศให้คุณวุฒิวิชาชีพเรียงตามสาขาวิชาชีพ	67
5.2 อาชีพที่ สคช. ประกาศให้คุณวุฒิวิชาชีพเรียงตามรหัสอาชีพตามมาตรฐานสากล	93
บทที่ 6 สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ	124
6.1 สรุปผลการศึกษา.....	124
6.2 ข้อเสนอแนะทั่วไปและเชิงนโยบายต่อสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.).....	127
เอกสารอ้างอิง	130
ภาคผนวก ก แบบแจงนับสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553 (สปค.2).....	132
ภาคผนวก ข ตารางผลการวิเคราะห์	141

สารบัญตาราง

ตาราง 3.1	เปรียบเทียบคำนิยามหรือเกณฑ์ที่ใช้ในการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร.....	7
ตาราง 3.2	เปรียบเทียบความแตกต่างของการจำแนกประเภทกิจกรรมทางเศรษฐกิจระหว่าง มาตรฐานสากล ISIC-1989 Rev.3 และ TSIC-2009	11
ตาราง 3.3	แสดงการเปรียบเทียบหมวดใหญ่ หมวดย่อย และชื่อรหัสอาชีพ มาตรฐานสากล ISCO-1988 และ ISCO-2008.....	12
ตาราง 3.4	ร้อยละของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน จำแนกตามภาค พ.ศ. 2553 – 2557	17
ตาราง 3.5	ร้อยละของผู้ทำงาน จำแนกตามลักษณะทางเศรษฐกิจที่สำคัญ พ.ศ. 2553 - 2557	17
ตาราง 3.6	ร้อยละของผู้ทำงานในประเทศไทย จำแนกตามอาชีพ พ.ศ. 2553 - 2557.....	18
ตาราง 3.7	ร้อยละของผู้ทำงาน จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ พ.ศ. 2553-2557	19
ตาราง 3.8	ร้อยละของผู้ทำงานในประเทศไทย จำแนกตามสถานภาพการทำงาน พ.ศ. 2553 – 2557	20
ตาราง 3.9	ร้อยละของแรงงานในระบบและนอกระบบ พ.ศ. 2553 – 2557	20
ตาราง 3.10	ร้อยละของแรงงานนอกระบบจำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ พ.ศ. 2553 – 2557	21
ตาราง 3.11	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน จำแนกตามเพศ พ.ศ. 2553 – 2557	21
ตาราง 3.12	อัตราการมีงานทำต่อประชากร จำแนกตามเพศ พ.ศ. 2553 – 2557.....	21
ตาราง 3.13	อัตราการว่างงานต่อประชากร จำแนกตามกลุ่มวัย พ.ศ. 2553 – 2557.....	22
ตาราง 4.1	จำนวนประชากรที่แข็งแรงนับได้ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 จำแนกตามประเภท ประชากร เพศ และภาค.....	32
ตาราง 4.2	จำนวนและร้อยละของประชากรไทยตามกลุ่มอายุหลัก ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553.....	33
ตาราง 4.3	ระดับทักษะ (Skill level) และคุณลักษณะ.....	35
ตาราง 4.4	หมวดใหญ่ของการจัดประเภทอาชีพตามมาตรฐานสากลและระดับทักษะ	36
ตาราง 4.5	จำนวนและร้อยละประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปจำแนกตามการทำงานในรอบปี เพศ ณ วัน สำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ทัวราชอาณาจักรและภาค.....	36
ตาราง 4.6	จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี จำแนกตามอาชีพหมวดใหญ่ ณ วัน สำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ทัวราชอาณาจักรและภาค.....	39
ตาราง 4.7	การกระจายร้อยละของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี จำแนกตามอาชีพ หมวดใหญ่ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ทัวราชอาณาจักรและภาค.....	40

ตาราง 4.8 อัตราส่วนเพศการทำงานของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี จำแนกตามอาชีพหมวดใหญ่ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ทวีราชอาณาจักรและภาค	42
ตาราง 4.9 อายุมัธยฐานของทำงาน (Median age of working population) ที่เป็นประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี จำแนกตามอาชีพหมวดใหญ่ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ทวีราชอาณาจักรและภาค.....	46
ตาราง 4.10 จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี จำแนกตามอาชีพหมวดใหญ่และระดับการศึกษาสูงสุดที่สำเร็จ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ทวีราชอาณาจักร	47
ตาราง 4.11 ร้อยละประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ตามระดับการศึกษาสูงสุดที่สำเร็จในแต่ละอาชีพหมวดใหญ่ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ทวีราชอาณาจักร.....	48
ตาราง 4.12 การกระจายร้อยละของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี จำแนกตามสถานภาพการทำงาน ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ทวีราชอาณาจักรและภาค	51
ตาราง 4.13 จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี จำแนกตามรหัสอาชีพ (ตัวเลข 4 หลัก) และเพศ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ทวีราชอาณาจักร.....	52
ตาราง 5.1 สาขาวิชาชีพ อาชีพ ที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศ และการให้รหัสมาตรฐาน ISCO-2008.....	68
ตาราง 5.2 สาขาวิชาชีพ อาชีพ ที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศ เมื่อจัดเรียงตามรหัสมาตรฐาน ISCO-2008.....	93
ตารางผนวก 1 จำนวนประชากรไทย ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 จำแนกตามเพศและอายุ: ทวีราชอาณาจักร.....	142
ตารางผนวก 2 จำนวนประชากรไทย ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 จำแนกตามเพศและอายุ: กรุงเทพมหานคร	143
ตารางผนวก 3 จำนวนประชากรไทย ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 จำแนกตามเพศและอายุ: ภาคกลาง	144
ตารางผนวก 4 จำนวนประชากรไทย ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 จำแนกตามเพศและอายุ: ภาคเหนือ.....	145
ตารางผนวก 5 จำนวนประชากรไทย ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 จำแนกตามเพศและอายุ: ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	146
ตารางผนวก 6 จำนวนประชากรไทย ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 จำแนกตามเพศและอายุ: ภาคใต้.....	147
ตารางผนวก 7 ร้อยละประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 จำแนกตามอายุ: ทวีราชอาณาจักรและภาค	148

ตารางผนวก 8 จำนวนและร้อยละของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี จำแนกตาม หมวดอาชีพ (หมวดใหญ่) และเพศ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ทั่ว ราชอาณาจักร	149
ตารางผนวก 9 จำนวนและร้อยละของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี จำแนกตาม หมวดอาชีพ (หมวดใหญ่) และเพศ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: กรุงเทพมหานคร	150
ตารางผนวก 10 จำนวนและร้อยละของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี จำแนกตาม หมวดอาชีพ (หมวดใหญ่) และเพศ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ภาคกลาง	151
ตารางผนวก 11 จำนวนและร้อยละของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี จำแนกตาม หมวดอาชีพ (หมวดใหญ่) และเพศ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ภาคเหนือ	152
ตารางผนวก 12 จำนวนและร้อยละของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี จำแนกตาม หมวดอาชีพ (หมวดใหญ่) และเพศ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	153
ตารางผนวก 13 จำนวนและร้อยละของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี จำแนกตาม หมวดอาชีพ (หมวดใหญ่) และเพศ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ภาคใต้	154
ตารางผนวก 14 จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี จำแนกตามหมวดอาชีพ (หมวดใหญ่) และอายุ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ทั่วราชอาณาจักร	155
ตารางผนวก 15 จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี จำแนกตามหมวดอาชีพ (หมวดใหญ่) และอายุ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: กรุงเทพมหานคร	156
ตารางผนวก 16 จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี จำแนกตามหมวดอาชีพ (หมวดใหญ่) และอายุ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ภาคกลาง	157
ตารางผนวก 17 จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี จำแนกตามหมวดอาชีพ (หมวดใหญ่) และอายุ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ภาคเหนือ	158
ตารางผนวก 18 จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี จำแนกตามหมวดอาชีพ (หมวดใหญ่) และอายุ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	159
ตารางผนวก 19 จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี จำแนกตามหมวดอาชีพ (หมวดใหญ่) และอายุ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ภาคใต้	160
ตารางผนวก 20 จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี จำแนกตามอาชีพหมวดใหญ่ และระดับการศึกษาสูงสุดที่สำเร็จ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: กรุงเทพมหานคร	161
ตารางผนวก 21 ร้อยละประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ตามระดับการศึกษาสูงสุดที่ สำเร็จ ในแต่ละอาชีพหมวดใหญ่ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: กรุงเทพมหานคร	162

สารบัญรูป

รูป 3.1 จำนวนกำลังแรงงาน (ล้านคน) ในประเทศไทย พ.ศ. 2543 - 2557	15
รูป 3.2 ร้อยละของกำลังแรงงานในประเทศไทย พ.ศ. 2543 - 2557	16
รูป 3.3 ร้อยละของกำลังแรงงานในประเทศไทย จำแนกตามกลุ่มอายุ พ.ศ. 2543 - 2557	16
รูป 3.4 จำนวนผู้ว่างงานและอัตราการว่างงาน พ.ศ. 2543-2557	22
รูป 4.1 ลักษณะโครงสร้างชุดข้อมูล 100% สัมมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553	29
รูป 4.2 ร้อยละประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานและไม่ทำงานในรอบปี จำแนกตามกลุ่มอายุ	38
รูป 4.3 ร้อยละของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี จำแนกตามระดับทักษะของอาชีพ ...	41
รูป 4.4 ร้อยละของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปีในแต่ละหมวดอาชีพ จำแนกตาม อายุ	44
รูป 4.5 ร้อยละของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานต่ำระดับในหมวดอาชีพ 3-9	50

บทสรุปผู้บริหาร

โครงการศึกษาสถานการณ์และการเปลี่ยนแปลงด้านกำลังแรงงานของประเทศไทยเป็นโครงการที่ดำเนินการขึ้นเพื่อศึกษาขนาดและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงกำลังแรงงาน และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของแรงงานกับลักษณะกิจกรรมทางเศรษฐกิจและอาชีพ โดยใช้วิธีการศึกษาทบทวนเอกสารและสถิติข้อมูลต่างๆ (Desk review) กับการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data analysis) ขนาดใหญ่ คือ ชุดข้อมูล 100% สำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553

การศึกษาทบทวนเอกสารและสถิติข้อมูลต่างๆ

จากการการวิเคราะห์/สังเคราะห์รายงานผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรไทยช่วง พ.ศ. 2543-2558 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า กำลังแรงงานของประเทศไทยในช่วง พ.ศ. 2543-2555 มีจำนวนเพิ่มขึ้นแต่หลังจากปี 2555 กลับมีแนวโน้มที่ลดลง ทั้งนี้ขนาดของกำลังแรงงานมีความสัมพันธ์กับโครงสร้างประชากรที่เปลี่ยนไปสู่สังคมสูงวัย อย่างไรก็ตามในเชิงสัมพัทธ์ สัดส่วนของกำลังแรงงานยังคงอยู่ในระดับที่ไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก คือราวร้อยละ 70 สำหรับการว่างงานนั้น อัตราว่างงานมีแนวโน้มลดลงจากร้อยละ 3.6 เมื่อ พ.ศ. 2543 เหลือร้อยละ 0.7 เมื่อ พ.ศ. 2555 แต่อัตรานี้มีแนวโน้มที่ขยับสูงขึ้นในปี 2558 เป็นร้อยละ 0.8

ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2553-2557) พบว่า ลักษณะการกระจายของกำลังแรงงานตามภาคมีการเปลี่ยนแปลง สัดส่วนกำลังแรงงานของภาคกลางและกรุงเทพมหานครมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นในขณะที่สัดส่วนกำลังแรงงานของภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้มีแนวโน้มลดลง เมื่อพิจารณาตามประเภทเศรษฐกิจใหญ่ๆ กำลังแรงงานทำงานในภาคการผลิตลดลง แต่ทำงานในภาคเกษตรกรรม ภาคบริการและการค้าเพิ่มขึ้น กำลังแรงงานส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับมัธยมต้นหรือต่ำกว่า กำลังแรงงานส่วนใหญ่เป็นลูกจ้างเอกชน รองลงมาประกอบธุรกิจส่วนตัว และช่วยธุรกิจในครัวเรือน ตามลำดับ นอกจากนี้พบว่า มากกว่าครึ่งของกำลังแรงงานเป็นแรงงานนอกระบบ อย่างไรก็ตาม สัดส่วนของแรงงานนอกระบบมีการเปลี่ยนแปลงในทิศทางลดลง ขณะที่สัดส่วนแรงงานในระบบมีการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่เพิ่มขึ้น และสำหรับแรงงานนอกระบบนั้น ส่วนใหญ่เป็นแรงงานในภาคเกษตรกรรม เมื่อพิจารณาความแตกต่างระหว่างเพศ พบว่า อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของชายสูงกว่าหญิง

ในส่วนของการศึกษาวิจัยที่ผ่านมา สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทยเป็นหน่วยงานแรกๆ ที่ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมในระยะยาว เป็นการพยากรณ์ความต้องการแรงงานและอุปทานกำลังคน จำแนกตามโครงสร้างอาชีพและระดับการศึกษา นอกจากนี้ยังมีงานศึกษาที่คล้ายคลึงกันของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน ของกรมอุตสาหกรรม สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ อาจกล่าวได้ว่า งานศึกษาที่ผ่านมา เป็นการพยากรณ์เพื่อหาความต้องการแรงงานของอุตสาหกรรมการผลิต และสาขาเศรษฐกิจต่างๆ หรืออุปสงค์และอุปทานแรงงานเท่านั้น ซึ่งสะท้อนปัญหาความไม่สอดคล้องระหว่างความต้องการกำลังคนและการผลิต

กำลังคนของประเทศที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดปัญหาคนว่างงานไปพร้อมๆ กับปัญหาการขาดแคลนกำลังคน

ผลการศึกษาวิเคราะห์จากข้อมูลสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ.2553

โครงการฯ นี้ นำชุดข้อมูล 100% สำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553 ซึ่งเป็นข้อมูลระดับบุคคลของสมาชิกในครัวเรือนทั้งหมดที่มีการแจงนับได้ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 ดำเนินการโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ ข้อมูลรายบุคคลที่นำมาวิเคราะห์มีทั้งสิ้น 44,905,565 ราย แบ่งเป็นกรุงเทพมหานคร 3,306,556 ราย ภาคกลาง 11,725,187 ราย ภาคเหนือ 8,659,894 ราย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 14,725,386 ราย และภาคใต้ 6,488,542 ราย การวิเคราะห์ใช้วิธีการถ่วงน้ำหนักประชากรร่วมด้วยตามคำแนะนำของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 มีประชากรทั้งสิ้นในประเทศไทย 65,982,663 คน (ชาย 33.4 ล้านคน และหญิง 33.6 ล้านคน) เป็น **ประชากรไทยซึ่งหมายถึงผู้ที่มีสัญชาติไทยและผู้ที่ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน** 63.9 ล้านคน และที่เหลืออีก 2.1 ล้านคน เป็นประชากรไม่ใช่ไทย ซึ่งหมายถึงผู้ที่ไม่ใช่สัญชาติไทยและไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน โครงการฯ นี้มุ่งศึกษาสถานการณ์การทำงาน of ประชากรไทยเท่านั้น ดังนั้น **การวิเคราะห์จึงจำกัดเฉพาะการทำงาน of ประชากรไทยที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปเท่านั้น** ซึ่งมีอยู่ 51.3 ล้านคน

ผลการศึกษาพบว่า ประชากรไทยที่อายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 37.8 ล้านคน (ร้อยละ 73.6 ของทั้งหมด) ทำงานในช่วง 1 ปีก่อนวันสำมะโน เป็นชายมากกว่าหญิงอยู่ราวร้อยละ 10 กรุงเทพมหานครมีสัดส่วนผู้ที่ทำงานต่ำสุดคือร้อยละ 70.9 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีสัดส่วนผู้ที่ทำงานสูงสุดคือร้อยละ 77.0 อาชีพในหมวดผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง ซึ่งจัดเป็นงานที่อาศัยทักษะระดับ 2 เป็นอาชีพที่มีประชากรไทยที่อายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.3 (ราว 15.6 ล้านคน) สำหรับอาชีพในหมวดผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย หมวดผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ และหมวดเจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ ซึ่งเป็นอาชีพที่อาศัยทักษะในระดับสูง (ระดับ 3 หรือ 4) มีประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปเพียงร้อยละ 9.6 (ราว 3.6 ล้านคน) เท่านั้นที่ทำงาน

เมื่อจำแนกตามเพศและหมวดอาชีพ พบว่า งานในหมวดอาชีพ 1 ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย หมวดอาชีพ 6 ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตรฯ หมวดอาชีพ 7 ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง หมวดอาชีพ 8 ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักรฯ หมวดอาชีพ 9 ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน และ หมวดอาชีพ 0 กองกำลังทหารติดอาวุธ เป็นงานที่มีผู้ชายทำมากกว่าหญิง ในขณะที่งานในหมวดหมวดอาชีพ 2 ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ หมวดอาชีพ 3 เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องฯ หมวดอาชีพ 4 เสมียน และ หมวดอาชีพ 5 พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า เป็นงานที่มีผู้หญิงทำมากกว่าชาย

การทำงานของประชากรไทยมีความผันแปรไปตามอายุ มีลักษณะโค้งระฆังคว่ำ กล่าวคือ สัดส่วนของผู้ที่ทำงานต่ำในกลุ่มอายุเริ่มต้นของการทำงาน (15-19 ปี) สัดส่วนของผู้ที่ทำงานเพิ่มขึ้นค่อนข้างเร็วเมื่ออายุ 20-24 ปี หลังจากนั้นในช่วงอายุ 25-29 ถึง 40-44 ปี สัดส่วนการทำงานยังคงเพิ่มขึ้นแต่เป็นไปอย่างช้าๆ หลังอายุนี้อันแล้ว สัดส่วนการทำงานค่อยๆ ลดลง และที่อายุ 50-59 ปีเป็นต้นไป สัดส่วนการทำงานลดลงอย่างรวดเร็วมาก อย่างไรก็ตาม ยังคงมีประชากรไทยที่เป็นผู้สูงอายุวัยปลายหรืออายุ 80 ปีขึ้นไป ทำงานอยู่แม้ว่าจะเป็นสัดส่วนที่น้อยก็ตาม (ร้อยละ 11.4)

อายุมัธยฐานของผู้ทำงาน (Median age of working population) ซึ่งหมายถึงอายุที่แบ่งประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานออกเป็น 2 ส่วนเท่าๆ กัน ประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานครึ่งหนึ่งมีอายุต่ำกว่าอายุมัธยฐาน และอีกครึ่งหนึ่งมีอายุสูงกว่าอายุมัธยฐาน ในภาพรวมของประเทศมีค่าเท่ากับ 41.3 ปี อายุมัธยฐานของผู้ทำงานนี้มีความแตกต่างกันตามภาค กรุงเทพมหานครมีค่าอายุมัธยฐานของผู้ทำงานต่ำสุด 37.7 ปี ในขณะที่ภาคเหนือมีค่าอายุมัธยฐานของผู้ทำงานสูงสุด 44.7 ปี นอกจากนี้ ยังแตกต่างกันตามหมวดอาชีพ อายุมัธยฐานของผู้ทำงานในหมวดอาชีพ 2 (ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ) 3 (เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ) 4 (เสมียน) 7 (ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง) 8 (ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ) และ 0 (กองกำลังทหารติดอาวุธ) ต่ำกว่าผู้ทำงานในหมวดอาชีพ 1 (ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย) 5 (พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า) และ 6 (ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง)

ในเรื่องระดับการศึกษาของกำลังแรงงานนั้น ร้อยละ 53.1 ของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปีทั้งหมด หรือประมาณ 20 ล้านคน มีการศึกษาสูงสุดระดับมัธยมต้นหรือต่ำกว่าเท่านั้น แต่ผู้ที่มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่ามีอยู่เพียง 4.6 ล้านคน (ร้อยละ 12.1) เมื่อพิจารณาความไม่สอดคล้องกัน (Mismatch) ระหว่างอาชีพที่ทำกับระดับการศึกษา พบว่า ผู้ที่ทำงานในหมวดอาชีพ 3-9 ซึ่งเป็นงานที่มีระดับทักษะต่ำกว่า 3 หรือเมื่อเทียบกับระดับการศึกษาเพียงไม่เกินอนุปริญญาชั้น เป็นผู้ที่ทำงานต่ำกว่าระดับ (Underemployment) ถึงร้อยละ 9.4 สัดส่วนของผู้ที่ทำงานต่ำกว่าระดับนี้มีความแตกต่างกันตามหมวดอาชีพ งานในหมวดอาชีพ 3 เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องด้านต่างๆ และ 4 เสมียน มีสัดส่วนผู้ที่ทำงานต่ำกว่าระดับสูงมากถึงร้อยละ 53.2 และ 61.3 ตามลำดับ นอกจากนี้ กรุงเทพมหานครมีสัดส่วนของผู้ที่ทำงานต่ำกว่าระดับสูงที่สุด คือ ร้อยละ 19.1 ส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีสัดส่วนของผู้ที่ทำงานต่ำกว่าระดับต่ำที่สุด คือ ร้อยละ 4.9 เท่านั้น

สำหรับสถานภาพการทำงานที่พบนั้น ร้อยละ 33.4 ของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน เป็นผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง ร้อยละ 30.4 ทำงานเป็นลูกจ้างภาคเอกชน ในขณะที่อีกร้อยละ 22.3 ทำงานในธุรกิจของครัวเรือนโดยไม่ได้รับค่าจ้าง และมีเพียงร้อยละ 2.0 ที่เป็นนายจ้าง อย่างไรก็ตาม พบว่ามีความแตกต่างของสถานภาพการทำงานค่อนข้างมากเมื่อเปรียบเทียบระหว่างภาค

อาชีพที่ประกาศให้คุณวุฒิวิชาชีพโดยสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) กับรหัสมาตรฐานอาชีพ ISCO-2008

โครงการฯ นี้ ได้ทำการเปรียบเทียบอาชีพที่ประกาศให้คุณวุฒิวิชาชีพโดยสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ทั้งหมด 419 อาชีพกับการจัดประเภทอาชีพตามมาตรฐานสากล (International Standard Classification of Occupation: ISCO-2008) เพื่อดูความเข้ากันได้ ซึ่งพบลักษณะการเข้าคู่ 2 แบบ คือ 1) หนึ่งรหัสมาตรฐาน ISCO-2008 ตรงกับหนึ่งอาชีพที่ สคช. ประกาศกำหนดมาตรฐานวิชาชีพ และ 2) หนึ่งอาชีพตามรหัสมาตรฐาน ISCO-2008 ตรงกับหลายอาชีพที่ สคช. กำหนด ดังต่อไปนี้

- 1 รหัสมาตรฐานอาชีพ ISCO-2008 ตรงกับ 1 อาชีพที่ สคช. ประกาศ มีอยู่ 68 รหัสอาชีพ เท่ากับ 68 อาชีพ สคช.
- 1 รหัสมาตรฐานอาชีพ ISCO-2008 ตรงกับ 2 อาชีพที่ สคช. ประกาศ มีอยู่ 35 รหัสอาชีพ เท่ากับ 70 อาชีพ สคช.
- 1 รหัสมาตรฐานอาชีพ ISCO-2008 ตรงกับ 3 อาชีพที่ สคช. ประกาศ มีอยู่ 15 รหัสอาชีพ เท่ากับ 45 อาชีพ สคช.
- 1 รหัสมาตรฐานอาชีพ ISCO-2008 ตรงกับ 4 อาชีพที่ สคช. ประกาศ มีอยู่ 16 รหัสอาชีพ เท่ากับ 64 อาชีพ สคช.
- 1 รหัสมาตรฐานอาชีพ ISCO-2008 ตรงกับ 5 อาชีพที่ สคช. ประกาศ มีอยู่ 10 รหัสอาชีพ เท่ากับ 50 อาชีพ สคช.
- 1 รหัสมาตรฐานอาชีพ ISCO-2008 ตรงกับ 6 อาชีพที่ สคช. ประกาศ มีอยู่ 1 รหัสอาชีพ เท่ากับ 6 อาชีพ สคช.
- 1 รหัสมาตรฐานอาชีพ ISCO-2008 ตรงกับ 7 อาชีพที่ สคช. ประกาศ มีอยู่ 2 รหัสอาชีพ เท่ากับ 14 อาชีพ สคช.
- 1 รหัสมาตรฐานอาชีพ ISCO-2008 ตรงกับ 8 อาชีพที่ สคช. ประกาศ มีอยู่ 3 รหัสอาชีพ เท่ากับ 24 อาชีพ สคช.
- 1 รหัสมาตรฐานอาชีพ ISCO-2008 ตรงกับ 9 อาชีพที่ สคช. ประกาศ มีอยู่ 5 รหัสอาชีพ เท่ากับ 45 อาชีพ สคช.
- 1 รหัสมาตรฐานอาชีพ ISCO-2008 ตรงกับ 11 อาชีพที่ สคช. ประกาศ มีอยู่ 3 รหัสอาชีพ เท่ากับ 33 อาชีพ สคช.

อย่างไรก็ตาม รหัสมาตรฐานอาชีพ ISCO ด้วยตัวเลข 4 หลักซึ่งเป็นรหัสที่ละเอียดที่สุดที่มีอยู่นั้น แต่ ละรหัสก็ยังประกอบด้วยอาชีพต่างๆ อีกมากมาย ดังนั้น ไม่ว่าจะเป็นการเข้าคู่แบบใด จำนวนประชากรไทย อายุ 15 ปีขึ้นไปทำงาน ณ วันสำมะโน ที่มีอาชีพตามรหัสมาตรฐาน ISCO-2008 ตรงกับอาชีพที่ สคช. ประกาศ ก็ยังคงครอบคลุมอาชีพอื่นๆ ที่นอกเหนือจากอาชีพที่ สคช. ประกาศทั้งสิ้น เมื่อนำผลการศึกษาไปใช้ หรือการตีความควรกระทำด้วยความระมัดระวัง

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

ตามกรอบแนวคิดการพัฒนาประเทศไทยในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2554-2559) ที่มีความต่อเนื่องมาจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8-10 โดยยึดหลักการปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการพัฒนาแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวมที่มีคนเป็นศูนย์กลางนั้น ตามกรอบแนวคิดของแผนนี้เพื่อสร้างความเข้มแข็งและรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตภาคเกษตร การประกอบการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ขณะเดียวกันนั้น ก็ให้ความสำคัญกับการปรับตัวให้สามารถเชื่อมโยงกับระบบโลกและภูมิภาคตามพันธกรณีที่ประเทศไทยมีต่อกรอบความร่วมมือต่างๆ (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2554) จะเห็นได้ว่า การที่จะบรรลุเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ 11 นั้น จำเป็นที่หน่วยงาน องค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ทุกภาคส่วนมีการวางแผน ความร่วมมือที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และส่วนหนึ่งที่จะนำไปสู่การวางแผนที่เหมาะสมก็คือการมีข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นและถูกต้อง

ปัจจุบันอาจกล่าวได้ว่า ประเทศไทยประสบความสำเร็จในการพัฒนาเศรษฐกิจในระดับหนึ่ง กล่าวคือสามารถปรับโครงสร้างเศรษฐกิจหลักจากเศรษฐกิจภาคเกษตรมาเป็นเกษตรอุตสาหกรรม อุตสาหกรรม และบริการ ซึ่งสามารถทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNI per capita) เติบโตสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องและก้าวพ้นจากประเทศรายได้ปานกลางกลุ่มต่ำ (Lower middle income country) มาเป็นประเทศรายได้ปานกลางกลุ่มสูง (Upper middle income country) ตามการจัดลำดับของธนาคารโลกนับตั้งแต่ พ.ศ. 2553 (World Bank, 2011; World Bank, 2012) สำหรับปี 2557 รายได้ประชาชาติต่อหัวของประเทศไทยอยู่ที่ประมาณ 196,240 บาท หรือราว 6,041 ดอลลาร์สหรัฐ (อิฟงค์ ศศิธร มณฑาทิพย์ และ นพพร, 2558) อย่างไรก็ตาม การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอยู่ในสถานการณ์ที่เรียกว่า “กับดักประเทศรายได้ปานกลาง” (Middle income trap) (Jitsuchon, 2012) ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่ประเทศหนึ่งประเทศใดสามารถพัฒนาเศรษฐกิจจนยกระดับประเทศของตนจากการเป็นประเทศด้อยพัฒนาหรือประเทศยากจนขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลาง แต่หลังจากนั้นสถานการณ์การพัฒนาเศรษฐกิจมีการชะงักงันทำให้ประเทศนั้นยังคงติดอยู่ในกลุ่มประเทศรายได้ปานกลางเป็นระยะเวลายาวนาน โดยไม่มีที่ท่าว่าจะเขยิบขึ้นสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง (Gill, et al. 2007)

จากสถานการณ์ข้างต้น ทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) จึงมุ่งสู่การเป็นประเทศรายได้สูงโดยให้ความสำคัญใน 3 มิติ คือ มิติด้านความมั่งคั่ง มิติด้านความมั่นคง และมิติด้านความยั่งยืน ภายใต้การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจแบบพอเพียง เพื่อเพิ่มรายได้ ลดความเหลื่อมล้ำ และเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน สำหรับในเรื่องการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันนั้น ข้อมูลกำลังแรงงานเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญและจำเป็นสำหรับการวางแผนเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจให้บรรลุตามแนวทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ดังกล่าว การทราบขนาดหรือจำนวนของแรงงานตามกลุ่มอายุ ตามระดับการศึกษา ตามลักษณะอาชีพหรือกิจกรรมทางเศรษฐกิจ รวมถึงแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ย่อมเป็น

ประโยชน์ต่อแนวทางการจัดเตรียมกำลังคนให้เหมาะสมทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ ทั้งในด้านอุปสงค์และอุปทาน ของหน่วยงาน/องค์กรภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง

สำหรับเรื่องดังกล่าวข้างต้นนี้ ไม่ใช่ว่าไม่เคยมีการศึกษามาก่อนในประเทศไทย ในทางตรงข้าม ได้มีการศึกษามาโดยตลอดและเข้มข้นขึ้นในช่วง 10 กว่าปีที่ผ่านมา ทั้งที่เป็นลักษณะของข้อมูลจากงานประจำ การสำรวจตัวอย่าง และการศึกษาวิจัยจากหน่วยงานต่างๆ อาทิ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งการศึกษาหรือการสำรวจที่ผ่านมานั้นมีข้อดี-ข้อด้อยที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดความจำกัดของการนำผลไปใช้ จนต้องมีการศึกษาใหม่ๆ ขึ้นมาอีกเพื่อเติมเต็มหรือขจัดปัญหาที่พบในการศึกษาก่อนหน้า การศึกษาความต้องการกำลังคนเพื่อวางแผนการผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศที่สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษามอบหมายให้มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทยดำเนินการศึกษาวิจัย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2553) เป็นตัวอย่างหนึ่งของการศึกษาวิจัยที่ต้องการหาองค์ความรู้เพื่อเติมเต็มหรือขจัดปัญหาที่พบ อย่างไรก็ตามข้อมูลสนับสนุนต่างๆ ที่ทำการทบทวนอยู่ในการศึกษานี้ ส่วนใหญ่มาจากการสำรวจตัวอย่างและไม่ทันสมัย เพราะเกิดขึ้นก่อน พ.ศ. 2553 อีกทั้งผลการศึกษาก็ได้ทำเป็นเอกสารเผยแพร่มา 5 ปีกว่าแล้ว

เมื่อ พ.ศ. 2553 สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำสำมะโนประชากรและเคหะขึ้น นับเป็นสำมะโนประชากรแบบสากลครั้งที่ 6 ซึ่งดำเนินห่างจากสำมะโนประชากรฯ ครั้งก่อนหน้า 10 ปี ข้อมูลชุดนี้มีการเผยแพร่เป็นรายงานในลักษณะของตารางความถี่ทั้งตารางทางเดียวและสองทาง โดยส่วนใหญ่แสดงเป็นจำนวนควบคุมไปกลับร้อยละ นอกจากนั้นการนำเสนอยังเป็นภาพกว้างหรือกลุ่มหลักๆ ดังเช่นในเรื่องของการทำงาน ได้มีการแสดงไว้เพียง 3 ตาราง ซึ่งเกี่ยวกับจำนวนประชากรตามกลุ่มอาชีพหลัก กลุ่มอุตสาหกรรมหลัก และสถานภาพการทำงาน โดยจำแนกย่อยไปตามกลุ่มอายุ เพศ และเขตการปกครอง เท่านั้น ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นการสมควรที่จะนำข้อมูลชุดนี้มาศึกษาวิเคราะห์ในรายละเอียดลักษณะการทำงานที่มากกว่าการที่แสดงอยู่ในรายงาน นอกเหนือไปจากสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553 แล้ว ยังมีข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร การสำรวจความต้องการแรงงานของสถานประกอบการที่ทันสมัยกว่า จึงสมควรที่จะมีการศึกษาสถานการณ์และการเปลี่ยนแปลงด้านกำลังแรงงานของประเทศไทย โดยให้ครอบคลุมข้อมูลที่ทันสมัยที่สุดที่มีอยู่ ณ ปัจจุบัน

1.2 วัตถุประสงค์

โครงการศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ 2 ประการคือ

- ก. เพื่อศึกษาขนาดและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงกำลังแรงงานตามลักษณะกิจกรรมทางเศรษฐกิจและอาชีพ
- ข. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของแรงงานในเรื่องอายุ เพศ และระดับการศึกษา กับลักษณะกิจกรรมทางเศรษฐกิจและอาชีพ

1.3 ข้อตกลงเบื้องต้นและข้อจำกัดของการศึกษา

โครงการนี้จะจำกัดการศึกษากำลังแรงงานเฉพาะที่เป็นประชากรไทยเท่านั้น หากมีข้อมูลที่แสดงถึงแรงงานต่างด้าวข้อมูลเหล่านั้นจะถูกตัดออกไปก่อนการนำมาวิเคราะห์

การนำเสนอผลการศึกษาในบทที่ 4 ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิที่ได้รับความอนุเคราะห์จากสำนักงานสถิติแห่งชาตินั้น ชุดคำสั่งสำหรับการวิเคราะห์ต่างๆ คณะนักวิจัยเป็นผู้ดำเนินการเองทั้งสิ้น ดังนั้น อาจมีตัวเลขหรือผลการศึกษาแตกต่างไปบ้างจากการนำเสนอผลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

นอกจากนั้น คณะนักวิจัยสันนิษฐานว่าข้อมูลทุติยภูมิที่นำมาใช้ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพและมี การจัดการข้อมูลเบื้องต้นมาแล้ว ผลของการวิเคราะห์ต่างๆ จึงขึ้นอยู่กับความถูกต้องของข้อมูลเหล่านั้น

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- ก. ทราบขนาดและการเปลี่ยนแปลงกำลังแรงงานของประเทศไทย ตามคุณลักษณะต่างๆ ที่เป็น ปัจจุบันมากยิ่งขึ้น
- ข. ผลการศึกษานี้สามารถนำไปเป็นข้อมูลนำเข้า หรือข้อมูลพื้นฐาน เพื่อการศึกษาต่อยอดได้ เช่น อาจนำไปกำหนดเป็นข้อสมมุติต่างๆ เพื่อคาดประมาณจำนวน/ความต้องการแรงงานในอนาคตของประเทศไทย
- ค. สามารถนำผลการศึกษาไปปรับข้อมูลพื้นฐานต่างๆ เช่น ที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันเพื่อประมาณการอุปสงค์-อุปทาน ตามระบบฐานข้อมูลอุปสงค์และอุปทานกำลังคน ของสำนักงานเศรษฐกิจการแรงงาน กระทรวงแรงงาน (http://manpower.mol.go.th/pmanp_2014/index.php/home)

บทที่ 2

ระเบียบวิธีการศึกษา

2.1 วิธีการศึกษา

โครงการศึกษานี้จะใช้ระเบียบวิธีแบบผสมผสาน (Mixed methods) ซึ่งประกอบด้วยการศึกษา ทบทวนเอกสารและสถิติข้อมูลต่างๆ (Desk review) และ การวิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data analysis) จากสำมะโนประชากรและเคหะ และข้อมูลการสำรวจขนาดใหญ่

- ก. การศึกษาทบทวนเอกสารและสถิติข้อมูลต่างๆ (Desk review) เป็นการวิเคราะห์ สังเคราะห์ สถานการณ์ด้านกำลังแรงงานจากงานศึกษาวิจัยและรายงานข้อมูลสถิติที่มีอยู่แล้ว เพื่อใช้เป็น แนวทางในการศึกษาต่อยอดในส่วนที่สำคัญและยังขาดอยู่
- ข. การวิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data analysis) เป็นการวิเคราะห์เชิงปริมาณจาก ข้อมูลระดับจุลภาค (Micro data) จากข้อมูลที่เหมาะสม เพื่ออธิบายต่อยอดคุณลักษณะของ กำลังแรงงานตามที่ได้ทบทวนเอกสารและสถิติข้อมูลต่างๆ

แหล่งข้อมูล

เพื่อให้ผลการศึกษสามารถอธิบายคุณลักษณะต่างๆ ของกำลังแรงงานของประเทศได้ทั้งในเรื่อง ขนาดและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง ข้อมูลดิบที่ใช้จึงต้องเป็นข้อมูลขนาดใหญ่และมีระเบียบวิธีในการสุ่ม ตัวอย่างที่สามารถเป็นตัวแทนระดับประเทศได้ ได้แก่

- 1) ข้อมูลสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553

เป็นข้อมูลการแจงนับประชากรทุกคนในทุกครัวเรือน ณ วันสำมะโน¹ 1 กันยายน 2553 ดำเนินการโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งนอกเหนือจากการนับประชากรแล้ว ข้อมูลทาง ประชากรศาสตร์ เช่น เพศ อายุ ความสัมพันธ์กับหัวหน้าครัวเรือน สถานภาพสมรส หรือข้อมูลทาง เศรษฐกิจและสังคม เช่น ระดับการศึกษา อาชีพ และข้อมูลในระดับครัวเรือน เช่น ภาษาที่ใช้พูดใน ครัวเรือน ลักษณะของที่อยู่อาศัย การครอบครองสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ ข้อมูลเหล่านี้มีการสอบถาม ด้วยเช่นกัน

- 2) ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2543 ถึง พ.ศ. 2557

¹ วันสำมะโน เป็นวันที่ใช้อ้างอิงสำหรับการแจงนับประชากร ในอดีตที่ผ่านมา วันแจงนับของสำมะโนประชากรฯ พ.ศ. 2503 2513 2523 2533 และ 2543 ตรงกับวันที่ 1 เมษายน

เป็นข้อมูลการสำรวจจากครัวเรือนตัวอย่าง ที่มีแผนการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น 2 ชั้นตอน (Stratified two-stage sampling) ทำการสำรวจเป็นประจำทุกปี นับตั้งแต่ พ.ศ. 2506 เป็นต้นมา² โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ ครัวเรือนตัวอย่างที่ได้จากการสุ่มสามารถเป็นตัวแทนของประชากรในระดับประเทศและภาค สำหรับข้อมูลที่น่ามาใช้ในการศึกษานี้เป็นข้อมูลการสำรวจไตรมาสที่ 3

ข้อมูลที่เกิดขึ้นรวบรวมประกอบด้วยข้อมูลพื้นฐานทางประชากรของสมาชิกทุกคนในครัวเรือน (ข้อมูลเช่นเดียวกับที่สอบถามในการทำสำมะโนประชากร) ได้แก่ อายุ เพศ ความสัมพันธ์กับหัวหน้าครัวเรือน และสถานภาพสมรส และข้อมูลด้านการศึกษาและการทำงานซึ่งสอบถามจากสมาชิกในครัวเรือนเฉพาะผู้ที่มีอายุอยู่ในวัยแรงงานเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม ในบางข้อมูลที่มีการเก็บเป็นครั้งคราว หรือไม่มีความต่อเนื่อง อาจไม่สามารถนำมาวิเคราะห์และประมวลผลได้ โดยเฉพาะข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ในปี พ.ศ. 2543 และ พ.ศ. 2544 ที่มีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงวิธีการสำรวจ การวิเคราะห์ข้อมูลในบางประเด็น ผู้วิจัยจึงเลือกวิเคราะห์ข้อมูลที่มีความสมบูรณ์และต่อเนื่องเพื่อให้เกิดประโยชน์ในการนำไปใช้วิเคราะห์และประมวลผล

2.2 แนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิ

ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่จำนวน และร้อยละ เพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะทางประชากร (เพศ อายุ ระดับการศึกษา) กับประเภทของการประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจและอาชีพของกำลังแรงงาน โดยนำเสนอผลทั้งในภาพรวมของประเทศและระดับภูมิภาค

ในการวิเคราะห์การประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจและอาชีพ การศึกษานี้ใช้ “การจัดประเภทอุตสาหกรรมตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจทุกประเภทตามมาตรฐานสากล” (International Standard Industrial Classification of All Economic Activities – ISIC) และ “การจัดประเภทอาชีพตามมาตรฐานสากล” (International Standard Classification of Occupations – ISCO) เป็นแนวทางของการจำแนก โดยคำนึงถึงสาขาวิชาชีพและอุตสาหกรรม 72 สาขาวิชาชีพ 419 อาชีพที่อยู่ในประกาศกำหนดมาตรฐานวิชาชีพของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) เป็นหลัก

สำหรับรายละเอียดของขั้นตอนหรือวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิ (สำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553) ได้มีการแสดงไว้ในบทที่ 4

² พ.ศ. 2506-2526 ทำการสำรวจภาวะการทำงานฯ ปีละ 2 รอบ และได้เพิ่มเป็นปีละ 3 รอบ ตั้งแต่ พ.ศ. 2527 โดยรอบที่ 1 ทำการสำรวจในเดือนกุมภาพันธ์ (ช่วงหน้าแล้งนอกฤดูการเกษตร) รอบที่ 2 ทำการสำรวจในเดือนพฤษภาคม (กำลังแรงงานใหม่เพิ่งสำเร็จการศึกษาและเริ่มเข้าสู่ตลาดแรงงาน) ส่วนรอบที่ 3 ทำการสำรวจในเดือนสิงหาคม (ช่วงฤดูการเกษตร) อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่ พ.ศ. 2541 เป็นต้นมา ได้เพิ่มรอบสำรวจอีก 1 รอบ เป็นปีละ 4 รอบ โดยทำการสำรวจรอบที่ 4 ในเดือนพฤศจิกายน (ฤดูการเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตร)

บทที่ 3

ผลการศึกษาจากการทบทวนเอกสารและสถิติข้อมูลต่าง ๆ

การศึกษาทบทวนเอกสารและสถิติข้อมูลต่างๆ (Desk review) เป็นการวิเคราะห์สังเคราะห์สถานการณ์ด้านกำลังแรงงานจากงานศึกษาและสถิติข้อมูลที่มีอยู่แล้วจากการสำรวจภาวะการมีงานทำของประชากร และงานศึกษาวิจัยที่ผ่านมา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาต่อยอดในส่วนที่สำคัญและยังขาดอยู่สำหรับการรายงานผลการทบทวนเอกสารฯ ประกอบด้วยรายละเอียด 2 ส่วนคือ สถานการณ์ด้านกำลังแรงงานจากผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรไทย (พ.ศ. 2543-2557) และ สถานการณ์ด้านกำลังแรงงานจากรายงานการศึกษาวิจัยต่างๆ

3.1 สถานการณ์ด้านกำลังแรงงานจากผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรไทย (พ.ศ. 2543-2557)

ผลจากการทบทวนข้อมูลสถิติในการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรไทย พบว่า สำนักงานสถิติแห่งชาติ เริ่มดำเนินการจัดทำโครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรอย่างต่อเนื่องทุกปี เริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2506 ในการสำรวจมีการเปลี่ยนแปลงระยะเวลาในการจัดเก็บ โดยในช่วงต้นได้ทำการสำรวจปีละ 2 รอบ จนถึง พ.ศ. 2527 ได้เพิ่มการสำรวจเป็นปีละ 3 รอบ โดยรอบที่ 1 ทำในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ (นอกฤดูการเกษตร) รอบที่ 2 ทำในช่วงเดือนพฤษภาคม (กำลังแรงงานใหม่เพิ่งสำเร็จการศึกษา) และรอบที่ 3 ทำในช่วงเดือนสิงหาคม (ช่วงฤดูการเกษตร) การสำรวจฯ ปีละ 3 รอบดำเนินการมาจนถึง พ.ศ. 2540 หลังจากนั้น พ.ศ. 2541 ได้เพิ่มรอบสำรวจอีก 1 รอบ รวมเป็น 4 รอบ โดยที่รอบที่ 4 ทำในช่วงเดือนพฤศจิกายน (ช่วงเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตร) หลังจากเกิดภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจในประเทศไทยเมื่อกลางปี 2540 มีความต้องการใช้ข้อมูลด้านกำลังแรงงานเพื่อวางแผนและกำหนดนโยบายเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2544 จึงเริ่มมีการสำรวจเป็นรายเดือน ระหว่างวันที่ 1-12 ของทุกเดือน แล้วนำข้อมูล 3 เดือนมารวมเป็นรายไตรมาส นอกจากนั้น ข้อมูลของเดือนที่ตรงกับรอบสำรวจเดิม ก็มีการสรุปและเผยแพร่ข้อมูลที่สำคัญเพื่อให้สามารถเปรียบเทียบกับข้อมูลแต่ละรอบของปีที่ผ่านมาได้

นอกจากนี้ ยังมีการเปลี่ยนแปลงค่านิยาม และคำจำกัดความที่สำคัญ เช่น ความหมายของกำลังแรงงาน ที่นับตั้งแต่ปี 2544 เป็นต้นมา ได้ดำเนินการปรับอายุผู้อยู่ในกำลังแรงงานจาก 13 ปีขึ้นไปเป็น 15 ขึ้นไป เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายการใช้แรงงานเด็ก ปรับปรุงการจัดจำแนกประเภทอาชีพ อุตสาหกรรม และสถานภาพการทำงานให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลเพื่อให้สามารถเปรียบเทียบข้อมูลกันได้ ปรับเขตการปกครองจากเดิมสุขาภิบาลถูกนำเสนอรวมเป็นเขตนอกเทศบาลมารวมเป็นในเขตเทศบาล เนื่องจากพระราชบัญญัติการเปลี่ยนแปลงฐานะสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบล สำหรับตาราง 3.1 แสดงการเปรียบเทียบนิยามหรือคำจำกัดความที่ใช้ในการสำรวจฯ ก่อน พ.ศ. 2544 และตั้งแต่ พ.ศ. 2544 เป็นต้นไป

ตาราง 3.1 เปรียบเทียบคำนิยามหรือเกณฑ์ที่ใช้ในการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร

คำศัพท์	คำนิยาม/เกณฑ์ที่ใช้	
	ก่อน พ.ศ. 2544	พ.ศ. 2544 เป็นต้นไป
แรงงาน	ใช้เกณฑ์อายุ 13 ปีขึ้นไป	ใช้เกณฑ์อายุ 15 ปีขึ้นไป
สัปดาห์แห่งการสำรวจ	คาบเวลา 1 สัปดาห์ก่อนหน้าคาบการแจงนับ โดยนับตั้งแต่วันอาทิตย์ถึงวันเสาร์	ในระหว่าง 7 วันก่อนวันสัมภาษณ์
ผู้ปฏิบัติงาน	บุคคลที่มีอายุ 13 ปีขึ้นไป ซึ่งในสัปดาห์แห่งการสำรวจเป็นผู้ที่ 1. ทำงานอย่างน้อย 1 ชั่วโมง โดยได้รับค่าจ้าง เงินเดือน ผลกำไร เงินปันผลหรือค่าตอบแทนที่มีลักษณะอย่างอื่น หรือ 2. ไม่ได้ทำงานเลยแต่ยังคงมีตำแหน่งหน้าที่การงาน ธุรกิจ ไร่นาเกษตรของตนเอง แต่ได้หยุดงานชั่วคราว 3. ทำงานอย่างน้อย 1 ชั่วโมงโดยไม่ได้รับค่าจ้าง ในวิสาหกิจหรือไร่นาเกษตรของหัวหน้าครัวเรือนหรือของสมาชิกในครัวเรือน	บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ซึ่งในสัปดาห์แห่งการสำรวจเป็นผู้ที่ 1. ทำงานอย่างน้อย 1 ชั่วโมง โดยได้รับค่าจ้าง เงินเดือน ผลกำไร เงินปันผลหรือค่าตอบแทนที่มีลักษณะอย่างอื่น หรือ 2. ไม่ได้ทำงานเลยแต่ยังคงมีตำแหน่งหน้าที่การงาน ธุรกิจ ไร่นาเกษตรของตนเอง แต่ได้หยุดงานชั่วคราว 3. ทำงานอย่างน้อย 1 ชั่วโมงโดยไม่ได้รับค่าจ้าง ในวิสาหกิจหรือไร่นาเกษตรของหัวหน้าครัวเรือนหรือของสมาชิกในครัวเรือน
ผู้ไม่ปฏิบัติงาน	บุคคลที่มีอายุ 13 ปีขึ้นไป ซึ่งในสัปดาห์แห่งการสำรวจ ไม่ได้ทำงานใด ๆ เลยแม้แต่ 1 ชั่วโมง ไม่มีงานทำ ไม่มีธุรกิจหรือไร่นาเกษตรของตนเอง แต่พร้อมที่จะทำงาน ซึ่งหมายถึง บุคคลต่อไปนี้ 1. ผู้ซึ่งหางานทำภายใน 30 วันนับถึงวันแจงนับ 2. ผู้ซึ่งไม่ได้หางานทำเนื่องจากเจ็บป่วยหรือไม่ได้หางานทำเพราะคิดว่าหางานทำที่เหมาะสมกับตนไม่ได้ รอที่จะเริ่มงานใหม่ รอฤดูกาลหรือเหตุผลอื่นๆ	บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ซึ่งในสัปดาห์แห่งการสำรวจ มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ 1. ไม่ได้ทำงาน ไม่มีงานประจำ แต่ได้หางานทำในระหว่าง 30 วันก่อนวันสัมภาษณ์ 2. ไม่ได้ทำงาน ไม่มีงานประจำ และไม่ได้หางานทำในระหว่าง 30 วันก่อนวันสัมภาษณ์ แต่พร้อมที่จะทำงานในระหว่าง 7 วัน ก่อนวันสัมภาษณ์
กำลังแรงงานปัจจุบัน	บุคคลที่มีอายุ 13 ปีขึ้นไป ซึ่งในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีงานทำหรือไม่มีงานทำ	บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ซึ่งในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีงานทำหรือไม่มีงานทำ
กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	บุคคลที่มีอายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ตามปกติจะเป็นผู้ทำงานโดยไม่ได้รับสิ่งตอบแทนในไร่นาเกษตร หรือธุรกิจซึ่งทำกิจกรรมตามฤดูกาล โดยมีหัวหน้าครัวเรือนหรือสมาชิกคนอื่น ๆ ในครัวเรือนเป็นเจ้าของหรือผู้ดำเนินการ แต่	บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ตามปกติจะเป็นผู้ทำงานโดยไม่ได้รับสิ่งตอบแทนในไร่นาเกษตร หรือธุรกิจซึ่งทำกิจกรรมตามฤดูกาล โดยมีหัวหน้าครัวเรือนหรือสมาชิกคนอื่น ๆ ในครัวเรือนเป็นเจ้าของหรือผู้ดำเนินการ แต่

คำศัพท์	คำนิยาม/เกณฑ์ที่ใช้	
	ก่อน พ.ศ. 2544	พ.ศ. 2544 เป็นต้นไป
	ในสัปดาห์แห่งการสำรวจไม่ได้ทำงาน และ ไม่พร้อมจะทำงาน เนื่องจากกำลังรอฤดูกาล ที่เหมาะสมเพื่อที่จะทำงานต่อไป	ในสัปดาห์แห่งการสำรวจไม่ได้ทำงาน และ ไม่พร้อมจะทำงาน เนื่องจากกำลังรอฤดูกาล ที่เหมาะสมเพื่อที่จะทำงานต่อไป
กำลังแรงงาน รวม	บุคคลที่มีอายุ 13 ปีขึ้นไป ซึ่งในสัปดาห์แห่ง การสำรวจอยู่ในกำลังแรงงานปัจจุบัน หรือ ในกำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ซึ่งในสัปดาห์แห่ง การสำรวจอยู่ในกำลังแรงงานปัจจุบัน หรือ ในกำลังแรงงานที่รอฤดูกาล
ผู้ไม่อยู่ในกำลัง แรงงาน	บุคคลที่ไม่เข้าข่ายคำนิยามของผู้มีงานทำ ไม่ มีงานทำในสัปดาห์แห่งการสำรวจ หรือไม่ เข้าข่ายคำนิยามกำลังแรงงานที่รอฤดูกาล ซึ่งได้แก่ 1. บุคคลซึ่งในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีอายุ ต่ำกว่า 13 ปี 2. บุคคลซึ่งในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีอายุ 13 ปีขึ้นไป แต่ไม่ได้ทำงาน และไม่พร้อมที่ จะทำงาน เนื่องจากเป็นผู้ที่ 2.1 ทำงานบ้าน 2.2 เรียนหนังสือ 2.3 ยังเด็กเกินไป หรือชราภาพ 2.4 ไม่สามารถทำงานได้ เนื่องจาก พิการทางร่างกายหรือจิตใจ หรือเจ็บป่วย เรื้อรัง 2.5 ไม่สมัครใจทำงาน 2.6 ทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้าง ผลกำไร ส่วนแบ่ง หรือสิ่งตอบแทนอื่นๆ ให้แก่บุคคล ซึ่งมิได้เป็นสมาชิกในครัวเรือนเดียวกัน 2.7 ทำงานให้แก่องค์กรหรือสถาบันการ กุศลต่างๆ โดยไม่ได้รับค่าจ้าง ผลกำไร ส่วน แบ่ง หรือสิ่งตอบแทนอย่างใด 2.8 ไม่พร้อมที่จะทำงาน เนื่องจาก เหตุผลอื่น	บุคคลที่ไม่เข้าข่ายคำนิยามของผู้ที่อยู่ในกำลัง แรงงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ ซึ่งได้แก่ 1. บุคคลซึ่งในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีอายุ ต่ำกว่า 15 ปี 2. บุคคลซึ่งในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีอายุ 15 ปีขึ้นไป แต่ไม่ได้ทำงาน และไม่พร้อมที่ จะทำงาน เนื่องจากเป็นผู้ที่ 2.1 ทำงานบ้าน 2.2 เรียนหนังสือ 2.3 ยังเด็กเกินไป (มีอายุน้อยกว่า 18 ปี) หรือชราภาพ (มีอายุเกิน 60 ปี) 2.4 ไม่สามารถทำงานได้ เนื่องจาก พิการทางร่างกายหรือจิตใจ หรือเจ็บป่วย เรื้อรัง 2.5 ไม่สมัครใจทำงาน 2.6 ทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้าง ผลกำไร ส่วนแบ่ง หรือสิ่งตอบแทนอื่นๆ ให้แก่บุคคล ซึ่งมิได้เป็นสมาชิกในครัวเรือนเดียวกัน 2.7 ทำงานให้แก่องค์กรหรือสถาบันการ กุศลต่างๆ โดยไม่ได้รับค่าจ้าง ผลกำไร ส่วน แบ่ง หรือสิ่งตอบแทนอย่างใด 2.8 ไม่พร้อมที่จะทำงาน เนื่องจาก เหตุผลอื่น
ระดับการศึกษา ที่สำเร็จ	☐ ไม่มีการศึกษา หมายถึง บุคคลที่ไม่เคย เข้าศึกษาในโรงเรียนหรือไม่เคยได้รับ การศึกษา	☐ ไม่มีการศึกษา หมายถึง บุคคลที่ไม่เคย เข้าศึกษาในโรงเรียนหรือไม่เคยได้รับ การศึกษา

คำศัพท์	คำนิยาม/เกณฑ์ที่ใช้
	ก่อน พ.ศ. 2544 พ.ศ. 2544 เป็นต้นไป
☐ ต่ำกว่าประถมศึกษาตอนต้น หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาต่ำกว่าชั้น ประถมปีที่ 4	☐ ต่ำกว่าประถมศึกษา หมายถึง บุคคลที่ สำเร็จการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 หรือชั้น ม.3 เดิม
☐ สำเร็จประถมศึกษาตอนปลาย หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 หรือชั้นประถมศึกษา ปีที่ 7 หรือชั้น ม.3 เดิมขึ้นไป แต่ไม่ สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า	☐ สำเร็จประถมศึกษา หมายถึง บุคคลที่ สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 หรือชั้น ม.3 เดิมขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับ การศึกษาที่สูงกว่า
☐ สำเร็จมัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ชั้น ม.3, ม.ศ.3 หรือ ม.6 เดิม ขึ้นไปแต่ไม่สำเร็จ ระดับการศึกษาที่สูงกว่า	☐ สำเร็จมัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ชั้น ม.3, ม.ศ.3 หรือ ม.6 เดิม ขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จ ระดับการศึกษาที่สูงกว่า
☐ สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ชั้น ม.6, ม.ศ.5 หรือ ม.8 เดิมขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จ ระดับการศึกษาที่สูงกว่า	☐ สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลาย 1) สาย สามัญ หมายถึง บุคคลที่ สำเร็จการศึกษา ประเภทสามัญศึกษาตั้งแต่ชั้น ม.6, ม.ศ. 5 หรือ ม.8 เดิมขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับ การศึกษาที่สูงกว่า 2) อาชีวศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษา ประเภทอาชีวศึกษาหรือวิชาชีพ ที่เรียน ต่อจากระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือ เทียบเท่า โดยมีหลักสูตรไม่เกิน 3 ปี และ ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า 3) วิชา การศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จ การศึกษาประเภทวิชาการศึกษา (การ ฝึกหัดครู) ในระดับมัธยมศึกษาตอน ปลายหรือเทียบเท่าขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จ ระดับการศึกษาที่สูงกว่า
☐ อาชีวศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จ การศึกษาประเภทอาชีวศึกษา หรือ วิชาชีพที่เรียนต่อจากระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น หรือเทียบเท่า โดยมีหลักสูตรไม่ เกิน 3 ปี และไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่ สูงกว่า	☐ อุดมศึกษา 1) สายวิชาการ หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทสามัญ ศึกษาหรือสายวิชาการ โดยได้รับวุฒิปั ตรีระดับอนุปริญญา ปริญญาตรี โท เอก 2) สายวิชาชีพ หมายถึง บุคคลที่สำเร็จ การศึกษาประเภทอาชีวศึกษา หรือสาย วิชาชีพ ที่ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง หรือเทียบเท่าอนุปริญญา ปริญญา
☐ มหาวิทยาลัย 1) สายวิชาการ หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาโดยได้รับวุฒิ อนุปริญญา ผู้ได้รับปริญญาตรี โท เอก ยกเว้น ผู้สำเร็จการศึกษาประเภทฝึกหัด ครูจากวิทยาลัยครู วิทยาลัยพลศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษา 2) วิชาชีพชั้นสูง หมายถึง ผู้สำเร็จ การศึกษาประเภท อาชีวศึกษาหรือสายวิชาชีพที่ได้รับ ประกาศนียบัตรสูงกว่าประกาศนียบัตร วิชาชีพ หรือเทียบเท่า อนุปริญญา หรือสูงกว่าแต่ไม่เท่า ปริญญาตรี	

คำศัพท์	คำนิยาม/เกณฑ์ที่ใช้	
	ก่อน พ.ศ. 2544	พ.ศ. 2544 เป็นต้นไป
	☐ ฝึกหัดครู หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทฝึกหัดครูและได้ประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตรวิชาการศึกษาทุกระดับ จากวิทยาลัยครู วิทยาลัยพลศึกษาและ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ☐ อาชีวศึกษาระยะสั้น หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทอาชีวศึกษาที่มีหลักสูตรต่ำกว่า 1 ปี และได้รับประกาศนียบัตร หรือใบรับรองเมื่อสำเร็จการศึกษา พื้นความรู้ของผู้เข้าเรียนได้กำหนดให้แตกต่างตามวิชาเฉพาะแต่ละอย่างที่เรียน แต่อย่างต่ำต้องจบประณศศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่า ☐ อื่นๆ หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาที่ไม่สามารถเทียบชั้นได้	ตรี 3) สายวิชาการศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทวิชาการศึกษา และได้รับ ประกาศนียบัตรระดับอนุปริญญา ปริญญาตรี โท เอก ☐ อาชีวศึกษาระยะสั้น หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาหรือการฝึกอบรมประเภทอาชีวศึกษาที่มีหลักสูตรไม่เกิน 1 ปี และได้รับประกาศนียบัตรหรือใบรับรองเมื่อสำเร็จการศึกษา พื้นความรู้ของผู้เข้าเรียนได้กำหนดให้แตกต่างตามวิชาเฉพาะแต่ละอย่างที่เรียน แต่อย่างต่ำต้องจบประณศปี ที่ 4 หรือเทียบเท่า ☐ อื่นๆ หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาที่ไม่สามารถเทียบชั้นได้

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ เข้าถึงได้จาก <http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/knowledge/method/lfs.htm>

นอกจากนิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกำลังแรงงานแล้ว ในเรื่องของอาชีพที่ทำและลักษณะของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ได้มีการจัดจำแนกตามมาตรฐานสากล คือ International Classification of Occupations (ISCO) และ International Standard Industrial Classification of All Economic Activities (ISIC) ตามลำดับ ซึ่งโครงการสำรวจภาวะการทำงานฯ ได้ใช้มาตรฐานสากลให้สอดคล้องกับการปรับปรุง ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 ช่วงเวลา ดังนี้

- ก่อน พ.ศ. 2544 (เริ่มโครงการสำรวจฯ จนถึง พ.ศ. 2543) ใช้มาตรฐาน ISCO-1958 และ ISIC-1958
- พ.ศ. 2544-2553 ใช้มาตรฐาน ISCO-1988 และ ISIC-1989 Rev.3
- พ.ศ. 2554-ปัจจุบัน ใช้มาตรฐาน ISCO-2008 และ TSIC-2009 (รหัสมาตรฐานภาษาไทยที่สำนักงานสถิติแห่งชาติจัดทำขึ้นบนพื้นฐานมาตรฐานสากล 3 ฉบับ คือ ISIC-Rev.4 ASEAN Common Industrial Classification (ACIC) และ East Asia Manufacturing Industrial Classification (EAMIC) Ver.1) สำหรับตาราง 3.2 แสดงการเปรียบเทียบ ISIS Rev.3 และ TSIC 2009

ตาราง 3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของการจำแนกประเภทกิจกรรมทางเศรษฐกิจระหว่างมาตรฐานสากล ISIC-1989 Rev.3 และ TSIC-2009

ISIC-1989 Rev.3		TSIC-2009	
ประเภท A	เกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้	หมวดใหญ่ A	เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง
ประเภท B	การประมง	หมวดใหญ่ B	การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน
ประเภท C	การผลิต	หมวดใหญ่ C	การผลิต
ประเภท D	การผลิต	หมวดใหญ่ D	ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ
ประเภท E	การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	หมวดใหญ่ E	การจัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล
ประเภท F	การก่อสร้าง	หมวดใหญ่ F	การก่อสร้าง
ประเภท G	การขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	หมวดใหญ่ G	การขนส่งและการขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ และจักรยานยนต์
ประเภท H	โรงแรมและภัตตาคาร	หมวดใหญ่ H	การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า
ประเภท I	การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	หมวดใหญ่ I	ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร
ประเภท J	การเป็นตัวกลางทางการเงิน	หมวดใหญ่ J	ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร
ประเภท K	กิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์การให้เช่าและกิจกรรมทางธุรกิจ	หมวดใหญ่ K	กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย
ประเภท L	การบริหารราชการและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	หมวดใหญ่ L	กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์
ประเภท M	การศึกษา	หมวดใหญ่ M	กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
ประเภท N	งานด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	หมวดใหญ่ N	กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน
ประเภท O	กิจกรรมด้านการบริการชุมชน สังคม และการบริการ ส่วนบุคคลอื่น ๆ	หมวดใหญ่ O	การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และ การประกันสังคมภาคบังคับ
ประเภท P	ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	หมวดใหญ่ P	การศึกษา
ประเภท Q	องค์การระหว่างประเทศและองค์การต่างประเทศ	หมวดใหญ่ Q	กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์
		หมวดใหญ่ R	ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ
		หมวดใหญ่ S	กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ
		หมวดใหญ่ T	กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการที่ทำขึ้นเองเพื่อใช้ใน ครัวเรือน ซึ่งไม่สามารถจำแนกกิจกรรมได้อย่างชัดเจน
		หมวดใหญ่ U	กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคี สมาชิก

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติเข้าถึงข้อมูลได้จาก

<http://statstd.nso.go.th/classification/search.aspx?class=1&act=change>

ในการจัดประเภทอาชีพตามมาตรฐานสากลได้จัดจำแนกอาชีพออกเป็นหมวดใหญ่ หมวดย่อย หมู่ และรหัสอาชีพ โดยใช้แทนด้วยเลขรหัส 4 ตัว ดังนี้ คือ

หมวดใหญ่ ได้แก่ กลุ่มที่ใหญ่ที่สุด ซึ่งจัดประเภทอาชีพที่มีลักษณะที่คล้ายกันเข้าไว้ในกลุ่มเดียวกัน โดยจัดไว้เป็น 10 หมวดใหญ่ และใช้แทนด้วยเลขรหัส 1 ตัวแรก

หมวดย่อย ได้แก่ กลุ่มอาชีพซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มย่อยจากหมวดใหญ่ มีจำนวน 43 หมวดย่อย และใช้แทนด้วยเลขรหัส 2 ตัวแรก

หมู่ ได้แก่ กลุ่มอาชีพซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มย่อยจากหมวดย่อย มีจำนวน 130 หมู่ และใช้แทนด้วยเลขรหัส 3 ตัวแรก

รหัสอาชีพ ได้แก่ กลุ่มอาชีพที่ย่อยที่สุดที่มีลักษณะคล้ายกัน ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 436 อาชีพ และใช้แทนด้วยเลขรหัส 4 ตัว

สำหรับตาราง 3.3 แสดงการเปรียบเทียบ รายละเอียดโครงสร้างของการจัดประเภทอาชีพตามมาตรฐานสากล ISCO-1988 และ ISCO-2008

ตาราง 3.3 แสดงการเปรียบเทียบหมวดใหญ่ หมวดย่อย และชื่อรหัสอาชีพ มาตรฐานสากล ISCO-1988 และ ISCO-2008

ISCO-1988		ISCO-2008	
หมวดใหญ่ หมวดย่อย	ชื่อรหัสอาชีพ	หมวดใหญ่ หมวดย่อย	ชื่อรหัสอาชีพ
ประเภทอาชีพ ที่ 1	ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ	หมวดใหญ่ 1	ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้ บัญญัติกฎหมาย
11	ผู้บัญญัติกฎหมาย และข้าราชการระดับ อาวุโส	11	ผู้บริหารระดับสูง ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย
12	ผู้จัดการบริษัท	12	ผู้จัดการด้านการบริหารจัดการและการ พาณิชย์
13	ผู้จัดการทั่วไป	13	ผู้จัดการด้านการผลิตและการบริการ เฉพาะอย่าง
		14	ผู้จัดการโรงแรม การค้า และการบริการ อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
ประเภทอาชีพ ที่ 2	ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ	หมวดใหญ่ 2	ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ
21	ผู้ประกอบวิชาชีพด้านฟิสิกส์ คณิตศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์	21	ผู้ประกอบวิชาชีพด้านวิทยาศาสตร์และ วิศวกรรมศาสตร์
22	ผู้ประกอบวิชาชีพด้านวิทยาศาสตร์ เกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตและสุขภาพ	22	ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ
23	ผู้ประกอบวิชาชีพด้านการสอน	23	ผู้ประกอบวิชาชีพด้านการสอน

ISCO-1988		ISCO-2008	
หมวดใหญ่ หมวดย่อย	ชื่อรหัสอาชีพ	หมวดใหญ่ หมวดย่อย	ชื่อรหัสอาชีพ
	24 ผู้ประกอบวิชาชีพด้านอื่น ๆ	24	ผู้ประกอบวิชาชีพด้านธุรกิจและการบริหาร
		25	ผู้ประกอบวิชาชีพด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
		26	ผู้ประกอบวิชาชีพด้านกฎหมาย สังคม และวัฒนธรรม
ประเภทอาชีพ ที่ 3	ช่างเทคนิคสาขาต่าง ๆ และผู้ประกอบวิชาชีพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	หมวดใหญ่ 3	เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ
	31 ผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์กายภาพและวิศวกรรมศาสตร์	31	ผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์
	32 ผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตและสุขภาพ	32	ผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านสุขภาพ
	33 ผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการสอน	33	ผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจและการบริหาร
	34 ผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ	34	ผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย สังคม วัฒนธรรม และด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
		35	ช่างเทคนิคด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ประเภทอาชีพ ที่ 4	เสมียน	หมวดใหญ่ 4	เสมียน
	41 เสมียนสำนักงาน	41	เสมียนทั่วไปและพนักงานใช้อุปกรณ์ที่มีแผงพิมพ์
	42 เสมียนด้านการให้บริการลูกค้า	42	เสมียนด้านการให้บริการลูกค้า
		43	เสมียนบันทึกรายการตัวเลข วัสดุ และสินค้า
		44	เสมียนอื่นๆ
ประเภทอาชีพ ที่ 5	พนักงานบริการ และพนักงานขายในร้านค้าและตลาด	หมวดใหญ่ 5	พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า
	51 พนักงานให้บริการในเรื่องส่วนบุคคล และบริการด้านการป้องกันภัย	51	พนักงานบริการส่วนบุคคล
	52 นายแบบและนางแบบ พนักงานขายและพนักงานสาธิตสินค้า	52	ผู้จำหน่ายสินค้า
		53	ผู้ปฏิบัติงานดูแลส่วนบุคคล
		54	ผู้ให้บริการด้านการป้องกันภัย
ประเภทอาชีพ ที่ 6	ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตรและการประมง	หมวดใหญ่ 6	ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง

ISCO-1988		ISCO-2008	
หมวดใหญ่ หมวดย่อย	ชื่อรหัสอาชีพ	หมวดใหญ่ หมวดย่อย	ชื่อรหัสอาชีพ
	61 ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตรและ การประมงในเชิงเศรษฐกิจการตลาด	61	ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตรเพื่อ การค้าขาย
	62 ผู้ปฏิบัติงานด้านการเกษตรและการ ประมงในเชิงเศรษฐกิจแบบยังชีพ	62	ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการป่าไม้ ประมง และล่าสัตว์เพื่อการค้าขาย
		63	ผู้ปฏิบัติงานด้านการเกษตร ประมง ล่า สัตว์ และเก็บพืชผลเพื่อการดำรงชีพ
ประเภทอาชีพ ที่ 7	ผู้ปฏิบัติงานในธุรกิจด้านความสามารถ ทางฝีมือและธุรกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	หมวดใหญ่ 7	ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
	71 ผู้ปฏิบัติงานในธุรกิจการค้าด้านการถลุง สกัด และการก่อสร้าง	71	ช่างก่อสร้างและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง (ยกเว้นช่างไฟฟ้า)
	72 ผู้ปฏิบัติงานในธุรกิจด้านโลหะ เครื่องจักร และธุรกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	72	ช่างโลหะ เครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานที่ เกี่ยวข้อง
	73 ผู้ปฏิบัติงานในธุรกิจการค้าด้านความ เที่ยงตรงแม่นยำ หัตถกรรม การพิมพ์	73	ช่างงานหัตถกรรมและงานพิมพ์
	74 ผู้ปฏิบัติงานในธุรกิจด้านความสามารถ ทางฝีมืออื่น ๆ และธุรกิจอื่น ๆ ที่ เกี่ยวข้อง	74	ช่างไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
		75	ผู้แปรรูปอาหาร งานไม้ เครื่องแต่งกาย และงานฝีมืออื่นๆ และผู้ปฏิบัติงานที่ เกี่ยวข้อง
ประเภทอาชีพ ที่ 8	ผู้ปฏิบัติการเครื่องจักรโรงงานและ เครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการ ประกอบ	หมวดใหญ่ 8	ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ
	81 ผู้ปฏิบัติการเครื่องจักรโรงงานซึ่งติดตั้ง ประจำที่และผู้ปฏิบัติการอื่น ๆ ที่ เกี่ยวข้อง	81	ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร ชนิดติดตั้งประจำที่
	82 ผู้ปฏิบัติการเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงาน ด้านการประกอบ	82	ผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ
	83 ผู้ปฏิบัติงานขับเคลื่อนยานยนต์ และผู้ ปฏิบัติการเครื่องจักรโรงงานที่เคลื่อนที่ได้	83	ผู้ขับยานยนต์และผู้ควบคุมเครื่องจักร โรงงานชนิดเคลื่อนที่ได้
ประเภทอาชีพ ที่ 9	อาชีพขั้นพื้นฐานต่าง ๆ	หมวดใหญ่ 9	ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน
	91 อาชีพขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ในด้านการขาย และการให้บริการ	91	คนงานและผู้ช่วยทำความสะอาด
	92 ผู้ใช้แรงงานทางด้านการเกษตร การ ประมงและผู้ใช้แรงงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	92	คนงานด้านการเกษตร ประมง และป่าไม้
	93 ผู้ใช้แรงงานในด้านการทำเหมืองแร่ การ ก่อสร้าง การผลิต และการขนส่ง	93	คนงานเหมืองแร่ การก่อสร้าง การผลิต และการขนส่ง
		94	ผู้ช่วยประกอบอาหาร

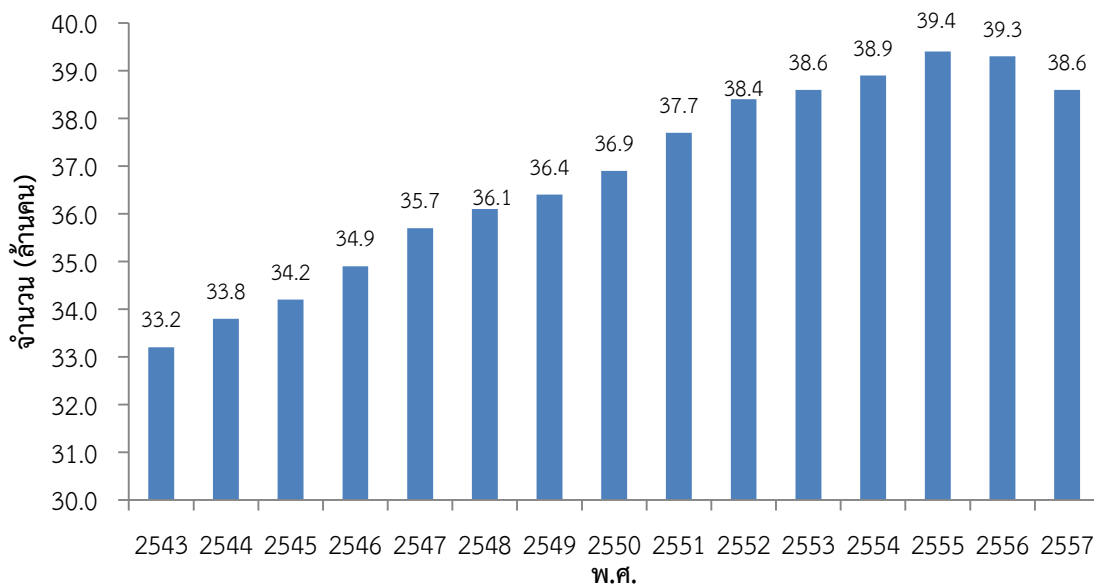
ISCO-1988		ISCO-2008	
หมวดใหญ่	ชื่อรหัสอาชีพ	หมวดใหญ่	ชื่อรหัสอาชีพ
หมวดย่อย		หมวดย่อย	
		95	ผู้จำหน่ายสินค้าและให้บริการตามถนนและสถานที่ที่คล้ายกัน
		96	ผู้ปฏิบัติงานด้านขายและผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐานอื่นๆ
ประเภทอาชีพที่ 0	กองกำลังทหารติดอาวุธต่าง ๆ (สามเหล่าทัพ)	หมวดใหญ่ 0	ทหาร

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2543; 2553

จากการวิเคราะห์ย้อนหลังข้อมูลสำรวจภาวะการทำงานของประชากร โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ ตั้งแต่ ปี 2543 – 2557 พบประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

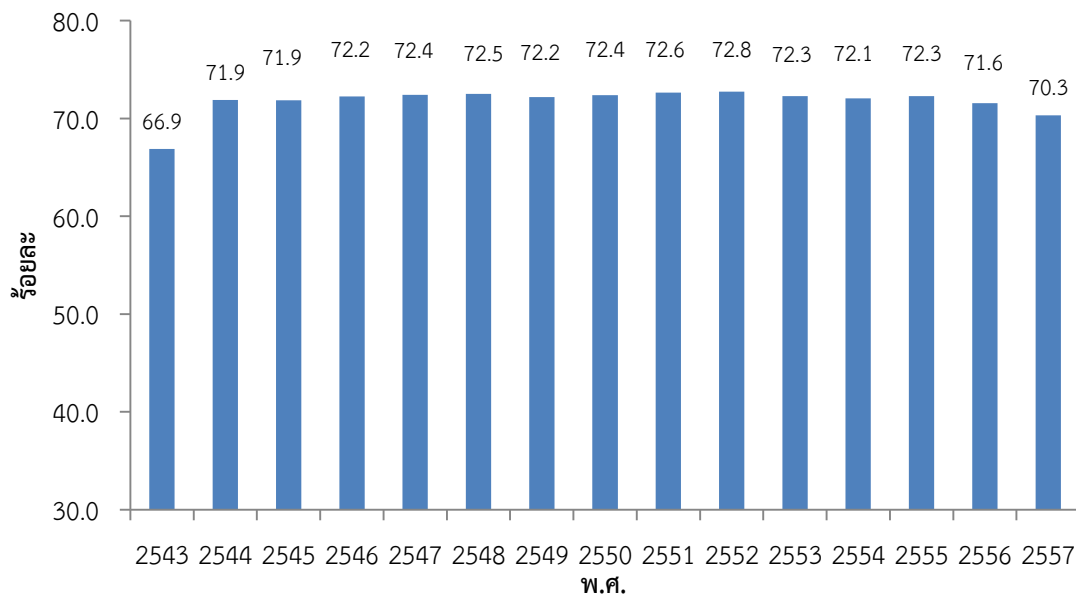
3.1.1 กำลังแรงงานเริ่มมีทิศทางการปรับตัวลดลง

จากการวิเคราะห์ย้อนหลังข้อมูลสำรวจภาวะการทำงานของประชากร โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ ตั้งแต่ พ.ศ. 2543 – 2557 พบว่า จำนวนกำลังแรงงานเริ่มมีทิศทางการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งในปี 2556 ที่มีการปรับตัวลดลงเล็กน้อย จาก 39.3 ล้านคน เป็น 38.6 ล้านคน ในปี 2557 (รูป 3.1)

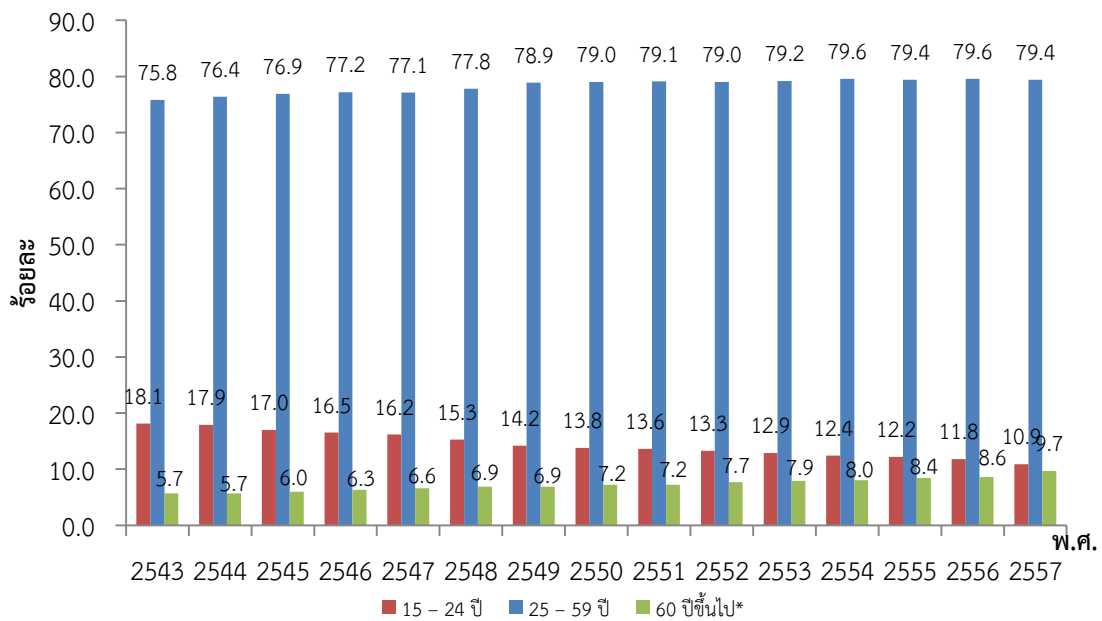
รูป 3.1 จำนวนกำลังแรงงาน (ล้านคน) ในประเทศไทย พ.ศ. 2543 - 2557

หากคิดตามสัดส่วนของประชากรทั้งหมด จะพบว่า ในปี 2556 มีกำลังแรงงานร้อยละ 71.6 ของจำนวนประชากรทั้งหมด และมีแนวโน้มปรับตัวลดลงเล็กน้อย ในปี 2557 เป็น ร้อยละ 70.3 ของจำนวนประชากรทั้งหมด (รูป 3.2)

รูป 3.2 ร้อยละของกำลังแรงงานในประเทศไทย พ.ศ. 2543 - 2557

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มอายุของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน พบว่า ผู้อยู่ในกำลังแรงงานกลุ่มอายุ 15 – 24 ปีมีแนวโน้มลดลงจากมากร้อยละ 18.1 ในปี 2543 เป็นร้อยละ 10.9 ในปี 2557 ในขณะที่กลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไปที่ยังคงสามารถทำงานได้ มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเล็กน้อยจากร้อยละ 5.7 ในปี 2543 เป็นร้อยละ 9.7 ในปี 2557 สำหรับกลุ่มอายุ 25 – 59 ปีมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจากร้อยละ 75.8 ในปี 2543 เป็นร้อยละ 79.6 ในปี 2556 แต่เมื่อเข้าสู่ปี 2557 เริ่มลงเล็กน้อยเหลือร้อยละ 79.4 ในปี 2557 (รูป 3.3)

รูป 3.3 ร้อยละของกำลังแรงงานในประเทศไทย จำแนกตามกลุ่มอายุ พ.ศ. 2543 - 2557

3.1.2 ผู้อยู่ในกำลังแรงงานส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในภาคกลางและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

เมื่อพิจารณาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา ผู้อยู่ในกำลังแรงงานอาศัยอยู่ในภาคกลาง และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 24.5 ในปี 2556 เป็นร้อยละ 30.1 ในปี 2557 เช่นเดียวกับกรุงเทพมหานครที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 9.9 ในปี 2556 เป็นร้อยละ 13.7 ในปี 2557 ในขณะที่ภาคอื่นๆ มีแนวโน้มลดลง โดยในภาคเหนือมีแนวโน้มลดลงจาก 18.6 ในปี 2556 เป็น 17.0 ในปี 2557 ภาคใต้มีแนวโน้มลดลงจาก 14.0 ในปี 2556 เป็น 13.3 ในปี 2557 ในขณะที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีแนวโน้มลดลงมากที่สุด จาก 33.0 ในปี 2556 เป็น 25.9 ในปี 2557 (ตาราง 3.4)

ตาราง 3.4 ร้อยละของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน จำแนกตามภาค พ.ศ. 2553 – 2557

ภาค	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555	พ.ศ. 2556	พ.ศ. 2557
กรุงเทพมหานคร	10.1	10.0	10.0	9.9	13.7
ภาคกลาง	24.4	24.4	24.4	24.5	30.1
ภาคเหนือ	18.7	18.7	18.6	18.6	17.0
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	33.0	33.1	33.1	33.0	25.9
ภาคใต้	13.8	13.8	13.9	14.0	13.3
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

3.1.3 ร้อยละของผู้ทำงานในภาคการผลิตลดลง

เมื่อเปรียบเทียบภาวะการทำงานในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ.2553-2557) ของผู้ทำงานในภาคทางเศรษฐกิจต่างๆ นั้น พบว่า ร้อยละของผู้ทำงานในภาคการผลิต ในปี 2553-2555 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และมีแนวโน้มลดลงอย่างมากในปี 2557 ในขณะที่ภาคเกษตรกรรมและภาคบริการและการค้า มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อย (ตาราง 3.5)

ตาราง 3.5 ร้อยละของผู้ทำงาน จำแนกตามลักษณะทางเศรษฐกิจที่สำคัญ พ.ศ. 2553 - 2557

ลักษณะทางเศรษฐกิจที่สำคัญ	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555	พ.ศ. 2556	พ.ศ. 2557
ภาคเกษตรกรรม	20.7	20.6	20.9	23.4	23.5
ภาคการผลิต	38.2	38.7	39.6	34.1	33.4
ภาคบริการและการค้า	41.1	40.7	39.5	42.5	43.1
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

3.1.4 ร้อยละของผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตรลดลง

เมื่อพิจารณาร้อยละของผู้ทำงานในประเทศไทย จำแนกตามอาชีพ พ.ศ. 2553 – 2557 พบว่า ผู้ทำงานที่ประกอบอาชีพผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการอาวุโสมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจากร้อยละ 3.1 ในปี 2553 เป็นร้อยละ 4.0 ในปี 2557 ผู้ทำงานที่ประกอบอาชีพวิชาชีพด้านต่างๆ มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจากร้อยละ 4.2 ในปี 2553 เป็นร้อยละ 5.6 ในปี 2557 ผู้ทำงานที่ประกอบวิชาชีพด้านเทคนิคสาขาต่างๆมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจากร้อยละ 3.9 ในปี 2553 เป็นร้อยละ 4.6 ในปี 2557 เช่นเดียวกับผู้ทำงานที่ประกอบอาชีพผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักรมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจากร้อยละ 8.0 ในปี 2553 เป็นร้อยละ 9.5 ในปี 2557 และผู้ทำงานที่ประกอบอาชีพพนักงานบริการและพนักงานในร้านค้าเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 18.0 ในปี 2553 เป็นร้อยละ 19.6 ในปี 2554 แม้จะลดลงในปี 2555 – 2556 (ร้อยละ 18.5 และร้อยละ 17.9 ตามลำดับ) แต่ก็กลับเพิ่มสูงขึ้นเป็นร้อยละ 19.1 ในปี 2557

สำหรับผู้ทำงานที่ประกอบอาชีพเสมียนมีแนวโน้มลดลงจากร้อยละ 4.0 ในปี 2553 เป็นร้อยละ 3.3 ในปี 2556 และกลับเพิ่มสูงขึ้นในปี 2557 เป็นร้อยละ 4.0 เป็นอัตราเดิมเมื่อเทียบกับปี 2553 เช่นเดียวกับผู้ทำงานที่ประกอบอาชีพผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือมีแนวโน้มค่อนข้างคงที่ประมาณร้อยละ 11.9 – 11.8 และผู้ทำงานที่ประกอบอาชีพผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือมีแนวโน้มค่อนข้างคงที่ประมาณร้อยละ 0.0 – 0.1

ในขณะที่ผู้ทำงานที่ประกอบอาชีพชั้นพื้นฐานต่างๆในด้านการขาย มีแนวโน้มลดลงตั้งแต่ปี 2555 จากร้อยละ 11.3 เป็นร้อยละ 10.7 ในปี 2557 และผู้ทำงานที่ประกอบอาชีพผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร แม้จะมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจากร้อยละ 34.7 ในปี 2553 เป็นร้อยละ 36.3 แต่ในปี 2556 แต่ก็กลับลดลงเหลือเพียง ร้อยละ 30.6 ในปี 2557 (ตาราง 3.6)

หากเปรียบเทียบร้อยละของผู้ทำงานจำแนกตามลักษณะทางเศรษฐกิจที่สำคัญ พ.ศ. 2553 – 2557 พบว่า ร้อยละของผู้ทำงานในภาคเกษตรเพิ่มขึ้น แต่กลับมีผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตรลดลง

ตาราง 3.6 ร้อยละของผู้ทำงานในประเทศไทย จำแนกตามอาชีพ พ.ศ. 2553 - 2557

อาชีพ	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555	พ.ศ. 2556	พ.ศ. 2557
ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการอาวุโส	3.1	2.6	3.1	3.7	4.0
ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	4.2	4.8	4.9	5.0	5.6
ผู้ประกอบวิชาชีพด้านเทคนิคสาขาต่างๆ	3.9	3.4	3.5	3.8	4.6
เสมียน	4.0	3.5	3.5	3.3	4.0
พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้า	18.0	19.6	18.5	17.9	19.1
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร	34.7	35.2	35.9	36.3	30.6
ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือ	11.9	11.8	11.2	11.1	11.8
ผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักร	8.0	8.0	8.0	8.2	9.5
อาชีพชั้นพื้นฐานต่างๆในด้านการขาย	12.1	10.9	11.3	10.6	10.7
อาชีพซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่นๆ	0.0	0.2	0.1	0.1	0.1
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

3.1.5 ผู้มีงานทำส่วนใหญ่เป็นผู้ไม่มีการศึกษาและต่ำกว่าประถมศึกษา

เมื่อเปรียบเทียบระดับการศึกษาของพนักงาน ในระยะ 5 ปีที่ผ่านมา จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ พ.ศ. 2553 – 2557 พบว่า ผู้มีงานทำส่วนใหญ่เป็นผู้ไม่มีการศึกษาและมีการศึกษาต่ำกว่าระดับประถมศึกษา หรือคิดเป็น 1 ใน 4 ของผู้ที่มีงานทำทั้งหมด

แต่อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาในระดับการศึกษาเดียวกัน จะพบว่า พนักงานที่จบการศึกษาในระดับอุดมศึกษา มีแนวโน้มในการมีงานทำสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ผู้ไม่มีการศึกษาหรือมีการศึกษาต่ำกว่าระดับประถมศึกษามีแนวโน้มลดลง (ตาราง 3.7)

ตาราง 3.7 ร้อยละของพนักงาน จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ พ.ศ. 2553-2557

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555	พ.ศ. 2556	พ.ศ. 2557
ไม่มีการศึกษาและต่ำกว่าประถมศึกษา	31.4	30.2	28.8	26.6	25.4
ประถมศึกษา	22.9	22.7	23.1	22.7	22.9
มัธยมศึกษาตอนต้น	15.7	16.0	16.1	15.9	16.0
มัธยมศึกษาตอนปลาย	13.8	14.1	14.5	14.7	15.2
อุดมศึกษา	15.9	16.7	17.1	19.5	19.8
อื่นๆ	0.3	0.3	0.4	0.6	0.7
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

3.1.6 สถานภาพการทำงานของผู้ทำงานในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นลูกจ้างเอกชน

เมื่อพิจารณาร้อยละของพนักงานในประเทศไทย จำแนกตามสถานภาพการทำงาน พ.ศ. 2553 – 2557 พบว่า พนักงานในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นลูกจ้างเอกชน แม้จะมีแนวโน้มลดลงในปี 2554 แต่กลับมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 34.4 ในปี 2554 เป็นร้อยละ 38.0 ในปี 2557 สำหรับสถานภาพการทำงานในกลุ่มอื่นๆ ได้แก่ นายจ้าง ลูกจ้างรัฐบาล ทำงานส่วนตัว และการรวมกลุ่ม ไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนัก

ในขณะที่สถานภาพการทำงานในกลุ่มช่วยธุรกิจชั่วคราวเรื้อรัง กลับลดลงอย่างมากจาก 21.9 ในปี 2556 เป็น 17.9 ในปี 2557 (ตาราง 3.8)

ตาราง 3.8 ร้อยละของผู้ทำงานในประเทศไทย จำแนกตามสถานภาพการทำงาน พ.ศ. 2553 – 2557

สถานสภาพการทำงาน	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555	พ.ศ. 2556	พ.ศ. 2557
นายจ้าง	2.7	2.4	2.6	2.9	3.0
ลูกจ้างรัฐบาล	9.5	9.6	9.2	9.2	9.3
ลูกจ้างเอกชน	35.0	34.4	34.5	34.5	38.0
ทำงานส่วนตัว	31.8	31.7	31.6	31.6	31.7
ช่วยธุรกิจในครัวเรือน	20.9	21.8	21.9	21.9	17.9
การรวมกลุ่ม	0.1	0.1	0.2	0.2	0.1
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

3.1.7 ลักษณะของแรงงานไทยส่วนใหญ่เป็นแรงงานนอกระบบ

เมื่อพิจารณาลักษณะลักษณะของแรงงานไทย พ.ศ. 2553 – 2557 พบว่า มากกว่าครึ่งเป็นแรงงานนอกระบบ อย่างไรก็ตาม เริ่มมีสัดส่วนลดลงเมื่อเทียบกับแรงงานในระบบ โดยลดลงจาก 64.3 ในปี 2556 เป็น 57.6 ในปี 2557 ในขณะที่แรงงานในระบบ เพิ่มขึ้นจาก 35.7 ในปี 2556 เป็น 42.4 ในปี 2557 (ตาราง 3.9)

ตาราง 3.9 ร้อยละของแรงงานในระบบและนอกระบบ พ.ศ. 2553 – 2557

ลักษณะของแรงงาน	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555	พ.ศ. 2556	พ.ศ. 2557
แรงงานนอกระบบ	62.3	62.6	62.7	64.3	57.6
แรงงานในระบบ	37.7	37.4	37.3	35.7	42.4
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

3.1.8 แรงงานนอกระบบส่วนใหญ่เป็นแรงงานในภาคเกษตรกรรม

เมื่อพิจารณาร้อยละของแรงงานนอกระบบ พ.ศ. 2553-2557 พบว่า ในปี 2557 มีแรงงานนอกระบบในภาคเกษตรถึงร้อยละ 56.9 แม้จะลดลงจาก 61.3 ในปี 2556 แต่ก็ยังมีจำนวนมากกว่าครึ่งเมื่อเทียบกับแรงงานนอกระบบในภาคอื่นๆ โดยแรงงานนอกระบบในภาคบริการและการค้ามีลำดับรองลงมาจากภาคเกษตรกรรม และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นจากร้อยละ 27.5 ในปี 2556 เป็นร้อยละ 32.4 ในปี 2557 ในขณะที่ภาคการผลิตมีเพียงร้อยละ 10 เมื่อเทียบกับแรงงานในภาคอื่นๆ และมีแนวโน้มลดลงจาก 11.2 ในปี 2556 เป็น 10.7 ในปี 2557 (ตาราง 3.10)

ตาราง 3.10 ร้อยละของแรงงานนอกระบบจำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ พ.ศ. 2553 – 2557

อุตสาหกรรม	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555	พ.ศ. 2556	พ.ศ. 2557
ภาคเกษตรกรรม	60.0	61.4	62.5	61.3	56.9
ภาคการผลิต	8.6	8.9	9.2	11.2	10.7
ภาคการบริการและการค้า	31.4	29.7	28.3	27.5	32.4
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

3.1.9 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพศชายสูงกว่าเพศหญิง

เมื่อพิจารณาเป็นอัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน ซึ่งหมายถึงอัตราส่วนของจำนวนผู้อยู่ในกำลังแรงงานต่อจำนวนแรงงาน ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ประมาณร้อยละ 70 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่า เพศชายอยู่ที่ประมาณร้อยละ 80 ซึ่งมากกว่าเพศหญิงที่ประมาณร้อยละ 63 (ตาราง 3.11) ส่วนอัตราการมีงานทำ ซึ่งหมายถึงอัตราส่วนของจำนวนผู้อยู่ในกำลังแรงงานต่อประชากรทุกกลุ่มอายุ ในภาพรวมจะอยู่ที่ประมาณร้อยละ 70 หากจำแนกตามเพศ พบว่า อัตราการมีงานทำของเพศชายอยู่ที่ประมาณร้อยละ 79 ส่วนของเพศหญิงอยู่ที่ประมาณร้อยละ 62 ซึ่งต่ำกว่าของเพศชายถึงร้อยละ 17 (ตาราง 3.12)

ตาราง 3.11 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน จำแนกตามเพศ พ.ศ. 2553 – 2557

เพศ	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555	พ.ศ. 2556	พ.ศ. 2557
ชาย	80.7	80.3	80.7	80.4	79.3
หญิง	64.3	64.3	64.3	63.2	62.0
ภาพรวม	72.3	72.1	72.3	71.6	70.3

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

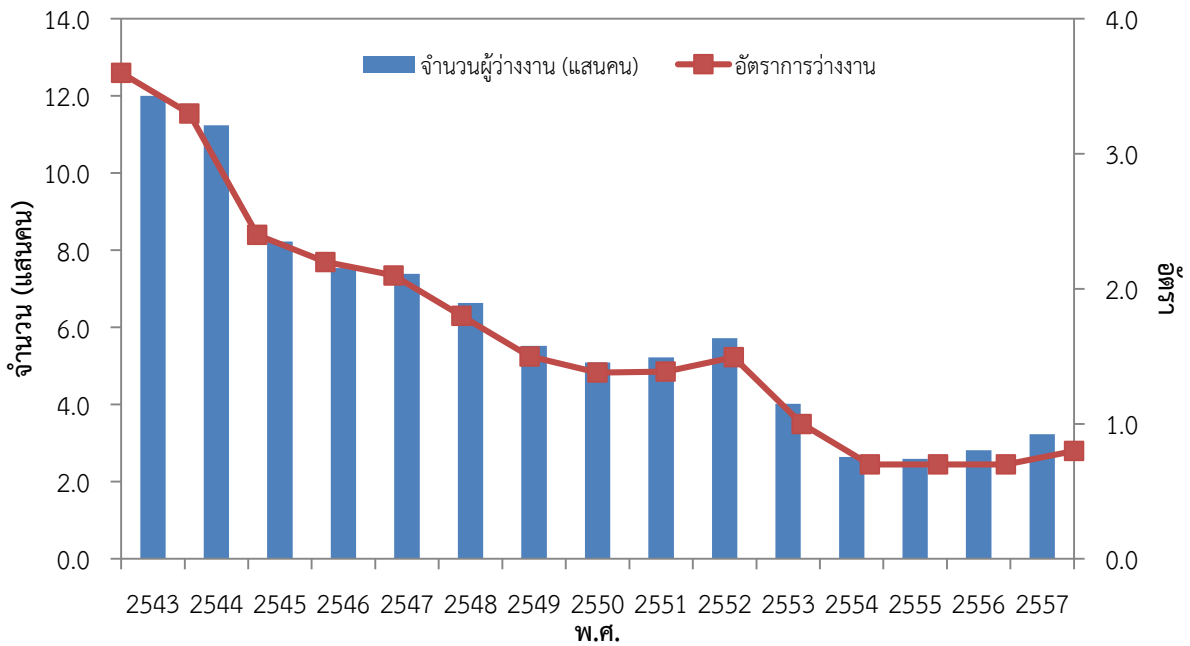
ตาราง 3.12 อัตราการมีงานทำต่อประชากร จำแนกตามเพศ พ.ศ. 2553 – 2557

เพศ	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555	พ.ศ. 2556	พ.ศ. 2557
ชาย	79.5	79.3	79.8	79.5	78.2
หญิง	63.3	63.6	63.5	62.4	61.2
ภาพรวม	71.1	71.2	71.4	70.7	69.4

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

3.1.10 จำนวนผู้ว่างงานและอัตราการว่างงานเริ่มมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

ภาวะการว่างงานของประชากรในรอบ 10 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2543 – 2557) พบว่า จำนวนผู้ว่างงานมีแนวโน้มลดลงเรื่อยๆ จนถึงปี 2551 แม้จะเพิ่มขึ้นเล็กน้อยปี 2552 แต่ก็มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งปี 2557 ที่เริ่มมีแนวโน้มสูงขึ้น (รูป 3.4)

รูป 3.4 จำนวนผู้ว่างงานและอัตราการว่างงาน พ.ศ. 2543-2557

เมื่อพิจารณาอัตราการว่างงานในกลุ่มเยาวชน (15 – 24 ปี) ที่ลดลงในปี 2554 แต่กลับเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจนถึงปี 2557 ในขณะที่วัยผู้ใหญ่ (25 ปีขึ้นไป) มีแนวโน้มคงที่ (ตาราง 3.13)

ตาราง 3.13 อัตราการว่างงานต่อประชากร จำแนกตามกลุ่มวัย พ.ศ. 2553 – 2557

อัตราการว่างงาน	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555	พ.ศ. 2556	พ.ศ. 2557
วัยเยาวชน (15 – 24ปี)	3.9	2.7	2.8	3.5	4.3
วัยผู้ใหญ่ (25 ปีขึ้นไป)	0.6	0.4	0.4	0.4	0.4

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

3.1.11 สถานการณ์ด้านกำลังแรงงานภาพรวมเมื่อ พ.ศ. 2558

ผลการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2558 พบว่า มีจำนวนประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไป 55.35 ล้านคนเป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานประมาณ 38.47 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 69.5 (ชายร้อยละ 78.5 และหญิงร้อยละ 61.1) และเป็นผู้ที่อยู่นอกกำลังแรงงาน 16.88 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 30.5 (ชายร้อยละ 21.5 และหญิงร้อยละ 38.9) สำหรับกลุ่มผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน จำแนกออกเป็น 3 กลุ่ม คือ 1. ผู้

มีงานทำจำนวน 38.09 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 99.0 ของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน (ชายร้อยละ 99.0 หญิงร้อยละ 99.1) 2. ผู้ว่างงาน หมายถึง ผู้ไม่มีงานทำแต่พร้อมที่จะทำงานมีจำนวน 3.28 แสนคน หรือคิดเป็นอัตราการว่างงานร้อยละ 0.9 (ชายร้อยละ 0.9 และหญิงร้อยละ 0.8) 3. ผู้ที่รอฤดูกาล หมายถึง ผู้ที่ไม่ได้ทำงานและไม่พร้อมที่จะทำงาน เนื่องจากจะรอทำงานในฤดูกาลต่อไปมีจำนวน 5.32 หมื่นคน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.1 (ชายร้อยละ 0.1 และหญิงร้อยละ 0.1)

เมื่อพิจารณาถึงลักษณะการทำงานของประชากรเดือนตุลาคม พ.ศ. 2558 พบว่า จากจำนวนผู้มีงานทำ 38.09 ล้านคน (ชาย 20.79 ล้านคน และหญิง 17.30 ล้านคน) เป็นผู้ทำงานภาคเกษตรกรรม 12.09 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 31.7 ของผู้มีงานทำ (ชาย 7.15 ล้านคน และหญิง 4.94 ล้านคน) และทำงานนอกภาคเกษตรกรรม 26.00 ล้านคนหรือคิดเป็นร้อยละ 68.3 ของผู้มีงานทำ (ชาย 13.64 ล้านคน และหญิง 12.36 ล้านคน)

เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนตุลาคม พ.ศ. 2557 พบว่า ในภาคเกษตรกรรมมีจำนวนผู้ทำงานลดลง 1.9 แสนคน (จาก 12.28 ล้านคน เป็น 12.09 ล้านคน) ในขณะที่นอกภาคเกษตรกรรมมีจำนวนผู้ทำงานเพิ่มขึ้น 3.6 แสนคน (จาก 25.64 ล้านคน เป็น 26.00 ล้านคน) ในจำนวนนี้เป็นารเพิ่มขึ้นในสาขาการผลิต 1.4 แสนคน สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร 1.1 แสนคน สาขากิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ 8.0 หมื่นคน สาขาการศึกษา 5.0 หมื่นคน สาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย 4.0 หมื่นคน และสาขากิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ 2.0 หมื่นคน ส่วนสาขาที่ลดลงมากที่สุดคือสาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า 1.0 แสนคน สาขาการก่อสร้าง 9.0 หมื่นคน สาขาการขนส่งการขายปลีกการซ่อมยานยนต์ และรถจักรยานยนต์ 5.0 หมื่นคน สาขากิจกรรมการบริการด้านอื่น ๆ เช่น กิจกรรมบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพร่างกาย การดูแลสัตว์เลี้ยง การบริการซักรีดและซักแห้ง เป็นต้น 3.0 หมื่นคน และสาขาการบริหารราชการ การป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ 2.0 หมื่นคน และที่เหลือกระจายอยู่ในสาขาอื่นๆ

ในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2558 มีผู้ว่างงาน 3.28 แสนคน (ชาย 1.92 แสนคน และหญิง 1.36 แสนคน)คิดเป็นอัตราการว่างงานร้อยละ 0.9 (ชายร้อยละ 0.9 และหญิงร้อยละ 0.8) เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา จะเห็นว่า จำนวนผู้ว่างงานเพิ่มขึ้น 3.9 หมื่นคน เมื่อพิจารณาเป็นรายภาค พบว่า กรุงเทพมหานครมีจำนวนผู้ว่างงานเพิ่มขึ้น 1.6 หมื่นคน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1.2 หมื่นคน ภาคกลาง 1.1 หมื่นคน และภาคใต้ 1 พันคน ในขณะที่ภาคเหนือมีจำนวนผู้ว่างงานลดลง 1 พันคน

ถ้าพิจารณาอัตราการว่างงานในเดือนตุลาคมปี 2558 เป็นรายภาค พบว่า กรุงเทพมหานครมีอัตราการว่างงานสูงที่สุดร้อยละ 1.2 รองลงมาคือภาคใต้ร้อยละ 1.1 ภาคกลางและภาคเหนือเท่ากันคือร้อยละ 0.8 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือร้อยละ 0.7 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบอัตราการว่างงานของแต่ละภาคกับช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่า อัตราการว่างงานทั่วประเทศเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.8 เป็นร้อยละ 0.9 เมื่อพิจารณาเป็นรายภาค พบว่า กรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.9 เป็นร้อยละ 1.2 ภาคกลางเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.7 เป็นร้อยละ 0.8 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.6 เป็นร้อยละ 0.7 และภาคใต้เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.0 เป็นร้อยละ 1.1 สำหรับภาคเหนืออัตราการว่างงานไม่เปลี่ยนแปลงจากช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว

3.2 สถานการณ์ด้านกำลังแรงงานจากรายงานการศึกษาวิจัยต่างๆ

ประเทศไทยได้มีการกำหนดนโยบายด้านกำลังแรงงานของประเทศไทยไว้ในนโยบายของรัฐ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 โดยให้ความสำคัญต่อเศรษฐกิจที่พึ่งตนเองและแข่งขันได้ในเวทีโลก สามารถอยู่ในประชาคมภูมิภาคและโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี โดยมีประเด็นในการพัฒนาของแผนฯที่ 11 เกี่ยวกับด้านกำลังคน คือ การมุ่งพัฒนาคนให้มีคุณภาพเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศให้มั่นคงและสามารถแข่งขันในเวทีโลกได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งมียุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคนดังนี้ ยุทธศาสตร์ข้อที่ 2 การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน โดยการสร้างความพร้อมให้แก่กำลังคนทั้งก่อนเข้าตลาดแรงงานรวมถึงการวางแผนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างเป็นระบบ ยุทธศาสตร์ข้อที่ 4 การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม โดยมุ่งเชื่อมโยงมิติของการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศกับมิติของความร่วมมือกับประเทศในภูมิภาคต่างๆบนพื้นฐานของการพึ่งพาซึ่งกันและกัน และมีภูมิคุ้มกันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก อีกทั้งสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน นอกจากแผนฯ 11 แล้ว ในแต่ละกระทรวงยังมีแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคนอีกด้วย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2555) เพื่อพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพสูงขึ้น และมีปริมาณที่เหมาะสมกับทิศทางการพัฒนาของประเทศ และมีความพยายามในการศึกษาวิจัยอย่างต่อเนื่อง

หน่วยงานหลักที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศเพื่อสนับสนุนภาคอุตสาหกรรมและบริการ แบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ หน่วยงานที่ผลิตกำลังคน และหน่วยงานที่พัฒนากำลังคน โดย หน่วยงานที่ผลิตกำลังคน ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการจัดการดำเนินการและให้บริการทางการศึกษาสำหรับสาธารณชนตามแนวทางที่ปรากฏในแผนการศึกษาแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย แผนงาน และโครงการที่เกี่ยวข้องกับงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และหน่วยงานที่พัฒนากำลังคน ได้แก่ กระทรวงแรงงาน ซึ่งเป็นองค์กรหลักที่ดูแลด้านการบริหารแรงงานและสวัสดิการสังคม และเพื่อการยกระดับฝีมือแรงงาน โดยกระทรวงศึกษาธิการนั้น มีหน่วยงานในสังกัดที่ทำหน้าที่ปฏิบัติงาน คือ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นองค์กรหลักในการส่งเสริมการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึงมีคุณภาพและมีมาตรฐานสากล โดยมีเป้าหมายให้ทุกคนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี และมีคุณภาพตามหลักสูตรขั้นพื้นฐานและได้รับการพัฒนาทางด้านภาษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและอาชีพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นองค์กรที่ผลิตและพัฒนากำลังคนด้านอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐาน ซึ่งมียุทธศาสตร์ในการพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพให้มีคุณภาพมาตรฐาน สร้างเครือข่ายและส่งเสริมความร่วมมือ พัฒนาระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา ขยายโอกาสทางการศึกษาวิชาชีพและส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต จัดอาชีวศึกษาเพื่อสร้างเสริมความมั่นคงของรัฐ สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีพันธกิจเพื่อเสนอแนะนโยบายยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาเพื่อเสริมสร้างความสามารถของการอุดมศึกษาไทยที่เป็นเอกภาพ พัฒนามาตรฐานการอุดมศึกษาไทยให้เท่าเทียมกับระดับสากล การจัดสรรทรัพยากร การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา จัดทำระบบติดตามตรวจสอบและประเมินผลการจัดการอุดมศึกษา

โดยคำนึงถึงความเป็นเลิศทางวิชาการ และกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการพัฒนาขีดความสามารถของประเทศไทยในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อให้สามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้ โดยมียุทธศาสตร์ในการพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งเน้นการพัฒนาทางการศึกษาและฝึกอบรมมากที่สุด มีเป้าหมาย เพื่อผลิตนักวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้มีจำนวนเพียงพอในการพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับอนาคต มีบัณฑิตด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพสูงตามความต้องการของตลาด และประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในภูมิภาคอินโดจีนและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

อย่างไรก็ตาม การมีหน่วยงานหลายหน่วยงานในการพัฒนายุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคนนั้น ส่งผลในด้านการจัดเก็บและพัฒนาข้อมูลประการหนึ่ง คือ ข้อมูลด้านกำลังแรงงานที่ถูกจัดเก็บจะมีความมุ่งเน้นเฉพาะข้อมูลที่น่ามาใช้ประโยชน์ในแต่ละหน่วยงาน ซึ่งในบางครั้งก่อให้เกิดความซับซ้อนและความยุ่งยากในการนำข้อมูลที่เป็นประโยชน์มาใช้ในการวิเคราะห์และวางแผน นอกจากนี้ ในบางครั้งข้อมูลที่ได้ เช่น ข้อมูลจากการสำรวจด้านกำลังแรงงานไม่สามารถจำแนกข้อมูลตามประเภทอุตสาหกรรมที่ลงในรายละเอียดระดับหมวดย่อยได้ และโดยเฉพาะในรายอาชีพ ส่งผลให้ในการนำตัวเลขหรือข้อมูลไปใช้ในการวิเคราะห์ไม่สามารถกำหนดเป้าหมายในการวิเคราะห์ได้อย่างชัดเจน

วิธีวิจัยถึงปัญหาความไม่สอดคล้องระหว่างความต้องการกำลังคนและการผลิตกำลังคนของประเทศไทยมีวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลที่แตกต่างกันไป เช่น วิธีการคาดประมาณ หรือการพยากรณ์ เพื่อฉายภาพ (Projection) หรือสร้างภาพ (Scenario) ในอนาคตขึ้นตามเงื่อนไขต่างๆ เพื่อประโยชน์ของการวางแผนในลักษณะของทางเลือกของนโยบาย หรือการศึกษาปัญหาที่เกี่ยวข้องที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต โดยกระบวนการวิธีการคาดประมาณความต้องการแรงงานอาชีพและวิชาชีพต่างๆ ที่สำคัญมีอยู่ 2 กระบวนการ ได้แก่ กระบวนการความต้องการกำลังคน (Manpower requirements approach) และกระบวนการวิธีที่สอง คือ กระบวนการวิธีทุนมนุษย์หรือวิธีอัตราผลตอบแทนการลงทุน (Human capital approach หรือ Rate of return approach) โดยกระบวนการความต้องการกำลังคนนั้น ประกอบด้วยวิธีพื้นฐานต่างๆ ซึ่งอาจจัดเป็นกลุ่มได้ประมาณ 6 กลุ่มหลัก คือ 1) วิธีการสอบถามนายจ้าง (Delphi method) 2) วิธีใช้แนวโน้มจากอดีตหรือการเปลี่ยนแปลงสัดส่วนแรงงานต่อผลผลิต (Extrapolation of historical trends) 3) วิธีอัตราส่วน (Density ratio หรือ Normative method) 4) วิธี Parnes-MRP (Manpower requirements approach) 5) วิธีความยืดหยุ่นของการจ้างงานต่อรายได้ (Employment-income หรือ Labor absorption method) และ 6) วิธีเปรียบเทียบกับประเทศอื่น (International comparisons)

ทั้งนี้ วิธีการคาดประมาณความต้องการกำลังคนต่างๆ นั้น เป็นวิธีพื้นฐานที่นักเศรษฐศาสตร์กำลังคนใช้และเป็นที่ยอมรับหลายมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งมักจะมีปัญหากำลังคนเป็นปัญหาพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ถ้าไม่ขาดแคลนก็มีมากเกินไป ปัญหาการว่างงาน การมีงานทำ การทำงานไม่เต็มที่ การขาดแคลนกำลังคนทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เช่นเดียวกับในกรณีประเทศไทย

วิธีการคาดประมาณความต้องการกำลังคนต่างๆ นั้น อาจจำแนกกำลังคนที่คาดประมาณออกได้เป็น 3 กลุ่มใหญ่ๆ คือ 1) การจ้างงานจำแนกตามสาขาเศรษฐกิจ 2) การจ้างงานจำแนกตามอาชีพหมวดใหญ่และ/

หรือหมวดย่อยๆ ลงไป และ 3) การจ้างงานจำแนกตามวุฒิการศึกษาและการฝึกอบรม โดยอาจเป็นผลสืบเนื่องจากการคาดประมาณ 2 กลุ่มแรก หรือการคาดประมาณความต้องการผู้สำเร็จการศึกษาโดยตรง

ข้อจำกัดของกระบวนการวิธีความต้องการกำลังคน คือ ขั้นตอนการแปลการจ้างงานในแต่ละสาขาเศรษฐกิจออกเป็นหมวดอาชีพต่างๆ ทั้งระดับหมวดใหญ่และหมวดย่อย ซึ่งในปัจจุบันยังไม่มีวิธีการใดที่จะนำมาใช้ในการคาดประมาณโครงสร้างในอนาคตเนื่องจากเหตุผลหลายประการ

ประการแรก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมวดอาชีพระดับย่อยๆ ของกำลังคนระดับกลางและระดับช่างฝีมือ ซึ่งมีการเคลื่อนย้ายเข้าออกงานสูง ซึ่งอาจรวมถึงการเปลี่ยนแปลงอาชีพสูง

ประการที่สอง ผลผลิตต่อหัวของกำลังคนในอาชีพต่างๆ มิได้ขึ้นอยู่กับจำนวนคนในแต่ละอาชีพเพียงอย่างเดียว แต่ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยเช่น เทคโนโลยี การใช้เครื่องจักรหรือสินค้าประเภททุน การจัดการที่แตกต่างกัน การแข่งขัน ฯลฯ

ประการที่สาม นอกจากการเคลื่อนย้ายระหว่างอาชีพแล้ว การเคลื่อนย้ายระหว่างภูมิภาคต่างๆ และการเคลื่อนย้ายระหว่างภูมิภาคต่างๆ ก็ทำให้การคาดประมาณการผลิตได้ง่ายเนื่องจากความเหลื่อมล้ำระหว่างอุปสงค์และอุปทานของภูมิภาคต่างๆ และการเคลื่อนย้ายทรัพยากรมนุษย์มีปัจจัยอื่นๆ นอกจากค่าจ้างและการมีงานทำเข้ามาเกี่ยวข้อง กล่าวอีกอย่างหนึ่ง คือ ในการวิเคราะห์ส่วนใหญ่ไม่ได้เอาปัญหาการกระจายกำลังคนเข้ามาพิจารณา

ประการที่สี่ อาชีพต่างๆ โดยเฉพาะแรงงานระดับเทคนิคและช่างฝีมือในยุคโลกาภิวัตน์มีความหลากหลายและเปลี่ยนแปลงค่อนข้างรวดเร็วตามเทคโนโลยีและการพัฒนาเครื่องจักรเครื่องมือที่ใช้ ข้อจำกัดตรงนี้อยู่ที่ความจำกัดของข้อมูลในอดีตที่ใช้เป็นฐานการคาดประมาณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวเลขการสำรวจแรงงานหรือสำมะโนประชากรที่จำแนกการจ้างงานตามรายอาชีพ โดยยึดถือการจำแนกอาชีพตามมาตรฐานองค์การแรงงานระหว่างประเทศ จะเป็นการจำแนกค่อนข้างกว้างและอาศัยรูปแบบของโครงสร้างอาชีพที่ไม่ค่อยทันสมัย ตรงนี้จะทำให้การฉายภาพโครงสร้างอาชีพอยู่ในวงจำกัด

ประการที่ห้า การจำแนกการจ้างงานตามอาชีพทำเหมือนกับว่าอาชีพต่างๆ สามารถแยกออกจากกันได้โดยเด็ดขาด ซึ่งที่จริงแล้วในกำลังคนระดับกลางและระดับล่างอาชีพต่างๆ จะสลับเปลี่ยนกันได้ ลักษณะนี้จะทำให้ไม่สามารถกำหนดปริมาณกำลังคนตามอาชีพได้ตายตัว

ปัญหาอีกประการหนึ่ง คือ การแปลจำนวนตำแหน่งอาชีพต่างๆ ออกเป็นความต้องการทางการศึกษา ตรงนี้จะเห็นว่านอกจากผู้สำเร็จการศึกษาประเภทที่จบออกมาแล้วมีงานทำทันที (เช่น โรงเรียนทหารหรือตำรวจ แพทย์ พยาบาล) ส่วนใหญ่โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้จบการศึกษาทางด้านสังคมศาสตร์ และผู้จบการศึกษาระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย กำลังคนระดับกลาง ช่างฝีมือและกึ่งฝีมือเหล่านี้ การกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการศึกษาทำได้ยาก

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย นับเป็นหน่วยงานแรกๆ ที่ได้ทำการศึกษาแนวทางการพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมในระยะยาว โดยในรายงานการศึกษาแนวทางการพัฒนากำลังคน

เพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมในระยะยาว (2541) เป็นการพยากรณ์ความต้องการแรงงานและอุปทานกำลังคน จำแนกตามโครงสร้างอาชีพและระดับการศึกษา โดยศึกษาครอบคลุมถึงผลกระทบของการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อภาวะการขาดแคลนแรงงาน สาเหตุการขาดแคลนแรงงานและวิธีการแก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงานของภาคอุตสาหกรรม โดยวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของ Skill composition ในอุตสาหกรรม 6 ประเภท ได้แก่ สิ่งทอ อาหารแปรรูป อิเล็กทรอนิกส์ พลาสติก ปิโตรเคมี รถยนต์และชิ้นส่วนรถยนต์ เช่นเดียวกับในงานศึกษาอีกหลายเรื่อง เช่น การประมาณกำลังแรงงานและการมีงานทำ โดย กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน หรือ การประมาณการความต้องการแรงงานจำแนกตามระดับการศึกษาในแต่ละประเภทอุตสาหกรรม โดยกรมอุตสาหกรรม และการศึกษาความต้องการกำลังคนเพื่อวางแผนการพัฒนากำลังคนของประเทศ โดย สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ดำเนินการโดย มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศ เป็นต้น อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า ในงานศึกษาในช่วงเวลาที่ผ่านมานี้ จะพบว่า เป็นการพยากรณ์เพื่อหาความต้องการแรงงานของอุตสาหกรรมการผลิต และสาขาเศรษฐกิจต่างๆ หรืออุปสงค์และอุปทานแรงงานเท่านั้น แต่ไม่ได้แสดงรายละเอียดลงไปในภาพของความสามารถผลิตกำลังของระบบการศึกษาและความต้องการแรงงานในแต่ละสาขาอาชีพ

ในการดำเนินการศึกษาวิจัย ตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน ยังคงเป็นไปด้วยวัตถุประสงค์หลักในการดำเนินการ คือ ปัญหาความไม่สอดคล้องระหว่างความต้องการกำลังคนและการผลิตกำลังคนของประเทศที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและจะยังคงเกิดขึ้นต่อไปในอนาคตหากไม่มีการดำเนินการแก้ไขอย่างจริงจัง ปัญหาประการหนึ่ง คือ สถาบันหรือสถานศึกษาต่างๆ ก็ยังคงเลือกผลิตกำลังคนไปตามขีดความสามารถทางทรัพยากรของตน ทำให้เกิดปัญหาคนว่างงานไปพร้อมกับปัญหาการขาดแคลนกำลังคน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2553)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553

4.1 ลักษณะข้อมูลสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553 และตัวแปรที่นำมาศึกษา

ประเทศไทยมีการทำสำมะโนประชากรและเคหะทุกๆ 10 ปี ปีที่ทำสำมะโนประชากรฯ ตรงกับปีคริสต์ศักราชที่ลงท้ายด้วยเลข 0 โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการ สำหรับสำมะโนประชากรฯ ครั้งล่าสุด ดำเนินการเมื่อ พ.ศ. 2553 เป็นสำมะโนครั้งล่าสุด หน่วยงานหลักที่รับผิดชอบการทำสำมะโนประชากรฯ คือ สำหรับสำมะโนครั้งล่าสุดนี้ มีวันสำมะโนซึ่งหมายถึงวันที่ใช้อ้างอิงในการแจงนับประชากร ตรงกับวันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2553

โครงการศึกษาสถานการณ์และการเปลี่ยนแปลงกำลังแรงงานของประเทศไทยนำข้อมูลดิบชุดข้อมูล 100%³ ที่เป็นจุลภาค (micro data) ของแต่ละบุคคลในครัวเรือนของสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553 มาวิเคราะห์ ในชุดข้อมูล 100% สำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553 สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ทำการจัดเก็บข้อมูลแยกเป็นรายจังหวัด และเป็นข้อมูลทั้งหมดที่มีการแจงนับได้ อย่างไรก็ตาม สำนักงานสถิติแห่งชาติได้มีคำชี้แจงสำหรับผู้ให้นำข้อมูลไปใช้ว่า เนื่องจากการทำสำมะโนประชากรฯ ครั้งนี้มีปัญหาการไม่ได้ได้รับความร่วมมือบ้าง บางพื้นที่สามารถนับจำนวนครัวเรือนได้ในภาพรวม แต่ไม่สามารถสัมภาษณ์รายละเอียดของสมาชิกแต่ละคนในครัวเรือน จึงจำเป็นต้องมีการประมาณค่าด้วยวิธีการถ่วงน้ำหนักร่วมด้วย⁴ ซึ่งแนวทางการประมาณค่าจากชุดข้อมูล 100% มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้ สำหรับโครงสร้างของชุดข้อมูล 100% ได้แสดงไว้ในรูป 4.1

- การใช้ข้อมูลรายจังหวัดต่างๆ ยกเว้นกรุงเทพมหานคร
  - การประมวลผลข้อมูลประชากร (ตัวแปร F1-F29) ให้ใช้ “ค่าถ่วงน้ำหนักประชากร_1” ซึ่งอยู่ในคอลัมน์ที่ 139-148 ของชุดข้อมูล
  - การประมวลผลข้อมูลครัวเรือน (ตัวแปร H1-H11C) ให้ใช้ “ค่าถ่วงน้ำหนักครัวเรือน” ซึ่งอยู่ในคอลัมน์ที่ 149-158 ของชุดข้อมูล
- สำหรับกรุงเทพมหานคร เนื่องจากในบางพื้นที่ไม่สามารถสัมภาษณ์รายละเอียดของสมาชิกได้ครบทั้งครัวเรือน หรือได้ข้อมูลบางส่วน จึงต้องใช้วิธีการประมาณค่าข้อมูลประชากรพื้นฐาน ข้อมูลประชากรรายละเอียด และข้อมูลครัวเรือน ดังนี้

³ ข้อมูลโครงสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ.2553 เป็นข้อมูลขนาดใหญ่ สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้จัดทำชุดข้อมูลเพื่อบริการให้ผู้ใช้งาน โดยแบ่งเป็น 3 ชุดข้อมูล คือ ชุดข้อมูล 1% ชุดข้อมูล 20% และชุดข้อมูล 100% ในข้อมูลแต่ละชุดประกอบด้วยข้อมูลย่อย 3 ส่วน ส่วนที่ 1 แสดงข้อมูลลักษณะที่ตั้งของครัวเรือน (13 ตัวแปร) ส่วนที่ 2 แสดงลักษณะทางประชากร (ตัวแปร F1-F29) และส่วนที่ 3 แสดงลักษณะการอยู่อาศัยของครัวเรือนส่วนบุคคล (ตัวแปร H1-H11C)

⁴ ข้อมูลรายบุคคลที่ได้รับและนำมาวิเคราะห์มีทั้งสิ้น 44,905,565 ราย แบ่งเป็น กรุงเทพมหานคร 3,306,556 ราย ภาคกลาง 11,725,187 ราย ภาคเหนือ 8,659,894 ราย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 14,725,386 ราย และภาคใต้ 6,488,542 ราย

- การประมวลผลข้อมูลประชากรพื้นฐาน (ตัวแปร F1-F10) ให้ใช้ “ค่าถ่วงน้ำหนักประชากร_1” ซึ่งอยู่ในคอลัมน์ที่ 139-148 ของชุดข้อมูล
- การประมวลผลข้อมูลประชากรรายละเอียด (ตัวแปร F11-F29) ให้ใช้ “ค่าถ่วงน้ำหนักประชากร_2” ซึ่งอยู่ในคอลัมน์ 159-168 ของชุดข้อมูล
- การประมวลผลข้อมูลครัวเรือน (ตัวแปร H1-H11C) ให้ใช้ “ค่าถ่วงน้ำหนักครัวเรือน” ซึ่งอยู่ในคอลัมน์ที่ 149-158 ของชุดข้อมูล

MULTIPLE LAYOUT FORM Data 100%	
สำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553	
PROJECT NAME	
REG 1	F21 76
CMT 2	F22 77
AMP 4	F23 78
TMB 6	F24 79
AREA 8	F25 80
TAO 10	F26 81
EA 13	F27 82
VILL 15	F28 83
HH-TYPE 17	F29 84
HH-NO 19	F30 85
LANG 20	F31 86
LANG 21	F32 87
OT-LANG 23	F33 88
TOTAL-M 26	F34 89
	F35 90
	F36 91
	F37 92
	F38 93
	F39 94
	F40 95
	F41 96
	F42 97
	F43 98
	F44 99
	F45 100
	F46 101
	F47 102
	F48 103
	F49 104
	F50 105
	F51 106
	F52 107
	F53 108
	F54 109
	F55 110
	F56 111
	F57 112
	F58 113
	F59 114
	F60 115
	F61 116
	F62 117
	F63 118
	F64 119
	F65 120
	F66 121
	F67 122
	F68 123
	F69 124
	F70 125
	F71 126
	F72 127
	F73 128
	F74 129
	F75 130
	F76 131
	F77 132
	F78 133
	F79 134
	F80 135
	F81 136
	F82 137
	F83 138
	F84 139
	F85 140
	F86 141
	F87 142
	F88 143
	F89 144
	F90 145
	F91 146
	F92 147
	F93 148
	F94 149
	F95 150
	F96 151
	F97 152
	F98 153
	F99 154
	F100 155
	F101 156
	F102 157
	F103 158
	F104 159
	F105 160
	F106 161
	F107 162
	F108 163
	F109 164
	F110 165
	F111 166
	F112 167
	F113 168
	F114 169
	F115 170
	F116 171
	F117 172
	F118 173
	F119 174
	F120 175
	F121 176
	F122 177
	F123 178
	F124 179
	F125 180
	F126 181
	F127 182
	F128 183
	F129 184
	F130 185
	F131 186
	F132 187
	F133 188
	F134 189
	F135 190
	F136 191
	F137 192
	F138 193
	F139 194
	F140 195
	F141 196
	F142 197
	F143 198
	F144 199
	F145 200
	F146 201
	F147 202
	F148 203
	F149 204
	F150 205
	F151 206
	F152 207
	F153 208
	F154 209
	F155 210
	F156 211
	F157 212
	F158 213
	F159 214
	F160 215
	F161 216
	F162 217
	F163 218
	F164 219
	F165 220
	F166 221
	F167 222
	F168 223
	F169 224
	F170 225
	F171 226
	F172 227
	F173 228
	F174 229
	F175 230
	F176 231
	F177 232
	F178 233
	F179 234
	F180 235
	F181 236
	F182 237
	F183 238
	F184 239
	F185 240
	F186 241
	F187 242
	F188 243
	F189 244
	F190 245
	F191 246
	F192 247
	F193 248
	F194 249
	F195 250
	F196 251
	F197 252
	F198 253
	F199 254
	F200 255

รูป 4.1 ลักษณะโครงสร้างชุดข้อมูล 100% สำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553

เมื่อการประมวลผลต้องใช้ค่าถ่วงน้ำหนัก จึงทำให้ผลการวิเคราะห์ต่างๆ มีค่าที่ได้จริงมีทัศนียม แต่การนำเสนอผลที่จะแสดงในส่วนต่อๆ ไป โดยเฉพาะในเรื่องของจำนวน (ความถี่) จะเป็นจำนวนเต็ม (มีการปัดทศนิยม) ซึ่งอาจทำให้ผลรวมมีความแตกต่างไปบ้างหากมีการนำตัวเลขที่นำเสนอไว้มารวมกันโดยใช้เครื่องคิดเลข

จากข้อมูลที่แสดงลักษณะทางประชากร ตัวแปรที่เลือกใช้ในโครงการศึกษานี้ คือ **เพศ อายุ สัญชาติ และการมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน** ซึ่งถามทุกคนในครัวเรือน ในขณะที่ตัวแปรที่แสดงคุณลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ ๆ นี้ คือ **การศึกษา** ซึ่งสอบถามจากผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป และ**อาชีพ** ซึ่งสอบถามจากผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปเท่านั้น

ดังได้กล่าวไว้ในบทที่ 1 แล้วว่าโครงการศึกษานี้จำกัดเฉพาะแรงงานที่เป็นประชากรไทยเท่านั้น แต่สำหรับสำมะโนประชากรฯ จะเจนนับประชากรทุกรายที่อาศัยอยู่ในประเทศเป็นเวลาอย่างน้อย 3 เดือนขึ้นไป นับจากวันสำมะโน (ไม่รวมนักท่องเที่ยว) ในขณะที่เดียวกัน สำมะโนประชากรฯ พ.ศ. 2553 เป็นสำมะโนฯ ครั้งแรกที่เพิ่มข้อถามเกี่ยวกับการมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านของแต่ละบุคคล ณ สถานที่ที่อยู่ปกติในวันสำมะโน ด้วยเหตุนี้ ในการนำชุดข้อมูลสำมะโนฯ พ.ศ. 2553 มาวิเคราะห์ จึงได้ให้คำจำกัดความ “ประชากรไทย” ว่าหมายถึง ประชากรที่มีสัญชาติไทย หรือประชากรที่ไม่ใช้สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน คำจำกัดความที่ใช้นี้เป็นคำจำกัดความเช่นเดียวกับที่ใช้ในการคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. 2553-

2583 (สถาบันวิจัยประชากรและสังคม, 2556) และยังสอดคล้องกับวิธีปฏิบัติของสำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

ตัวแปร “การศึกษา” เป็นข้อมูลสำคัญที่นำมาศึกษา เพราะสามารถสะท้อนความสามารถในการทำงานรวมถึงความสอดคล้องระหว่างการศึกษากับลักษณะงานที่ทำ ในสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553 มีข้อความถามเรื่องการศึกษาอยู่ 2 ข้อ ซึ่งถามทุกคนในครัวเรือนที่มีอายุตั้งแต่ 3 ปีเป็นต้นไป ข้อแรกเป็นการถามถึงชั้นที่กำลังเรียน ณ ช่วงที่ทำสำมะโนฯ ส่วนข้อที่สองเป็นการถึงชั้นสูงสุดที่จบ ดังนั้น หาก ณ วันสำมะโน บุคคลหนึ่งในครัวเรือนกำลังเรียนอยู่ชั้น ม.5 ดังนั้นชั้นสูงสุดที่จบของบุคคลนี้ก็คือ ม. 4 เป็นต้น สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ให้รหัสการศึกษาตามมาตรฐานการจัดจำแนกการศึกษาที่จัดทำไว้เมื่อ พ.ศ. 2548 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2548) ตามมาตรฐานสากล International Standard Classification of Education (ISCED 1997) ขององค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ซึ่งเป็นการให้รหัสแบบระบบเลข 3 หลัก ในการวิเคราะห์เรื่องการศึกษาของกำลังแรงงานของโครงการศึกษานี้จะเป็นการวิเคราะห์ระดับการศึกษาสูงสุดที่จบ กล่าวคือต้องจบชั้นสูงสุดในระดับการศึกษานั้นๆ ตัวอย่างเช่น บุคคลมีการศึกษาสูงสุดระดับมัธยมต้น หากบุคคลนั้นจบ ม. 3 แล้วไม่ศึกษาต่อ หรือแม้ว่ากำลังศึกษาอยู่ในชั้น ม.4 หรือ ม.5 หรือ ม.6

สำหรับการถามเรื่องอาชีพซึ่งสอบถามผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีเป็นต้นไปนั้น ในแบบสอบถามประกอบด้วยชุดคำถามทั้งหมด 4 ข้อ โดยเริ่มจากคำถาม 1) “อาชีพหลักในรอบปีที่แล้ว” ถ้าตอบว่าไม่ทำงานก็สิ้นสุดการถามเรื่องอาชีพ แต่ถ้าตอบว่าทำงาน ก็จะบันทึกอาชีพ (บันทึกหน้าที่ที่รับผิดชอบและตำแหน่ง) แล้วสอบถามต่อถึง 2) “ประเภทกิจการ/ลักษณะกิจกรรมของสถานที่ทำงาน” 3) “สถานภาพการทำงาน” (เป็นนายจ้าง ลูกจ้าง) และ 4) “สถานที่ทำงาน”

สำนักงานสถิติให้รหัสอาชีพและประเภทกิจการ/ลักษณะกิจกรรมของสถานที่ทำงานนั้นตาม “การจัดประเภทอาชีพตามมาตรฐานสากล” ฉบับแปลจาก International Standard Classification of Occupation: ISCO-2008 และ “การจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทย พ.ศ. 2552 หรือ Thailand Standard Industrial Classification: TSIC 2009 (ฉบับปรับปรุงโดย สำนักงานสถิติแห่งชาติ)” ตามลำดับ ซึ่งเป็นการให้รหัสแบบระบบตัวเลข 4 หลัก ส่วนคำถามเรื่องสถานภาพการทำงานนั้น แบ่งได้เป็น 7 ประเภท คือ

- นายจ้าง (รหัส 1)
- ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง (รหัส 2)
- ผู้ช่วยธุรกิจในครัวเรือนโดยไม่ได้รับค่าจ้าง (รหัส 3)
- ลูกจ้างรัฐบาล (รหัส 4)
- ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ (รหัส 5)
- ลูกจ้างเอกชน (รหัส 6) และ
- สมาชิกของการรวมกลุ่ม (รหัส 7)

ในการวิเคราะห์ว่ามีกำลังแรงงานที่เป็นประชากรไทยตามคำจำกัดความที่ให้ไว้ข้างต้นมาน้อยเพียงใด ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

- ขั้นที่ 1 เลือกข้อมูลจากตัวแปร “สัญชาติ” และตัวแปร “การมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน” โดยเลือกเฉพาะข้อมูลที่ “สัญชาติ” เป็น ไทย หรือ ไม่ใช่ไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน
- ขั้นที่ 2 นำข้อมูลที่เลือกตามขั้นที่ 1 มาวิเคราะห์โครงสร้างอายุ-เพศ ในภาพรวมของประเทศและระดับภาค โดยใช้ “ค่าถ่วงน้ำหนักประชากร_1”
- ขั้นที่ 3 นำข้อมูลที่เลือกตามขั้นที่ 1 มาวิเคราะห์การทำงานในเรื่องของอาชีพกับเพศ อาชีพกับอายุ อาชีพกับระดับการศึกษา และอาชีพกับสถานภาพการทำงาน โดยที่ใช้ “ค่าถ่วงน้ำหนักประชากร_2” สำหรับการประมวลผลข้อมูลกรุงเทพมหานคร แต่ใช้ “ค่าถ่วงน้ำหนักประชากร_1” สำหรับการประมวลผลข้อมูลจังหวัดอื่นๆ
- ขั้นที่ 4 เฉพาะกรุงเทพมหานคร เนื่องจากการประมวลผลในขั้นที่ 2 และ 3 ใช้ค่าถ่วงน้ำหนักประชากรต่างกัน จึงต้องทำการปรับผลการวิเคราะห์ตามขั้นที่ 3 ให้ได้ผลรวมใหม่มีค่าเท่ากับผลการวิเคราะห์ตามขั้นที่ 2 (ซึ่งเรียกว่าเป็นตัวคูณยอด) โดยใช้วิธีทำซ้ำตามแนวสดมภ์ (columns) และตามแนวแถว (rows) เพื่อให้ผลรวมมีค่าเท่ากับตัวคูณยอด (Iteratively scaling the columns and then the rows to sum to the desired marginal totals)

4.2 ประชากรที่เจงนับได้ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553

จากชุดข้อมูล 100% สำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553 พบว่า ณ วันสำมะโน (1 กันยายน) มีประชากรทั้งสิ้นในประเทศไทย 65,982,663 คน (ชาย 33,355,534 คน หญิง 33,627,129 คน) เป็น*ประชากรไทยซึ่งหมายถึงผู้ที่มีสัญชาติไทยและผู้ที่ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน* 63,861,978 คน โดยที่ร้อยละ 48.8 เป็นชาย (31,162,488 คน) และร้อยละ 51.2 เป็นหญิง (32,699,490 คน) ที่เหลืออีก 2.1 ล้านคน เป็นประชากรไม่ใช่ไทย (ผู้ที่ไม่ใช่สัญชาติไทยและไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน) เมื่อจำแนกตามภาค พบว่า มีประชากรไทยในกรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ 8.3 18.2 11.7 19.0 และ 8.9 ล้านคนตามลำดับ (ตาราง 4.1)

ตาราง 4.1 จำนวนประชากรที่แจ่งนับได้ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 จำแนกตามประเภทประชากร เพศ และภาค

ประเภทประชากร	ชาย	หญิง	รวม
<i>ทั่วราชอาณาจักร</i>			
ไม่ใช่ไทย	1,193,046	927,640	2,120,685
ไทย	31,162,488	32,699,490	63,861,978
รวม	32,355,534	33,627,129	65,982,663
<i>กรุงเทพมหานคร</i>			
ไม่ใช่ไทย	313,479	264,987	578,466
ไทย	3,719,107	4,007,646	7,726,754
รวม	4,032,586	4,272,633	8,305,219
<i>ภาคกลาง</i>			
ไม่ใช่ไทย	519,784	372,207	891,990
ไทย	8,411,270	8,880,049	17,291,319
รวม	8,931,054	9,252,256	18,183,309
<i>ภาคเหนือ</i>			
ไม่ใช่ไทย	105,471	96,378	201,849
ไทย	5,611,014	5,843,846	11,454,859
รวม	5,716,484	5,940,224	11,656,708
<i>ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</i>			
ไม่ใช่ไทย	57,010	59,525	116,535
ไทย	9,227,127	9,622,428	18,849,555
รวม	9,284,137	9,681,953	18,966,090
<i>ภาคใต้</i>			
ไม่ใช่ไทย	197,302	134,544	331,846
ไทย	4,193,970	4,345,521	8,539,491
รวม	4,391,272	4,480,064	8,871,336

หมายเหตุ: 1. ประชากรไทยรวมผู้มีสัญชาติไทยและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่อในทะเบียนบ้าน
 2. ในการประมวลผลมีการใช้ค่าถ่วงน้ำหนัก ทำให้บางค่าในช่องผลรวมอาจแตกต่างจากการรวมด้วยมือเล็กน้อย

เมื่อพิจารณาตามโครงสร้างอายุหลักๆ พบว่า ในภาพรวม ร้อยละ 23 ของประชากรไทยทั้งหมดเป็นผู้ที่อายุต่ำกว่า 15 ปี (วัยเด็ก) ร้อยละ 65 เป็นผู้ที่อายุ 15-59 ปี (วัยทำงาน) และอีกร้อยละ 12 เป็นผู้ที่อายุ 60 ปีขึ้นไป (วัยสูงอายุ) สัดส่วนประชากรไทยตามกลุ่มอายุหลักๆ มีความแตกต่างกันเล็กน้อยระหว่างภาค ที่เห็นชัดเจนคือ กรุงเทพมหานครมีสัดส่วนของประชากรวัยเด็กและวัยสูงอายุต่ำที่สุด ในขณะที่สัดส่วนของประชากรวัยทำงานสูงที่สุดเมื่อเทียบกับภาคอื่นๆ นอกจากนี้สัดส่วนประชากรไทยกลุ่มอายุหลักๆ ของภาคกลางก็มีลักษณะที่คล้ายคลึงกับกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้สามารถอธิบายได้จากการย้ายถิ่นของวัยแรงงานจากภาคอื่นมา

อยู่ในกรุงเทพมหานครและภาคกลางนั่นเอง (ตาราง 4.2 และสามารถดูโครงสร้างอายุ-เพศโดยละเอียดได้จาก ตารางผนวก 1-6)

ตาราง 4.2 จำนวนและร้อยละของประชากรไทยตามกลุ่มอายุหลัก ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553

ประชากรไทย	ต่ำกว่า 15 ปี	15-59 ปี	60 ปีขึ้นไป	รวม
<i>ทั่วราชอาณาจักร</i>				
จำนวน	12,512,777	42,927,127	8,422,074	63,861,978
ร้อยละ	22.5	65.3	12.2	100.0
<i>กรุงเทพมหานคร</i>				
จำนวน	1,022,927	5,923,582	780,245	7,726,754
ร้อยละ	13.2	76.7	10.1	100.0
<i>ภาคกลาง</i>				
จำนวน	2,966,171	12,187,505	2,137,643	17,291,319
ร้อยละ	17.2	70.5	12.4	100.0
<i>ภาคเหนือ</i>				
จำนวน	2,217,385	7,463,821	1,773,654	11,454,859
ร้อยละ	19.4	65.2	15.5	100.0
<i>ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</i>				
จำนวน	4,384,241	11,773,644	2,691,971	18,849,555
ร้อยละ	23.3	62.5	14.3	100.0
<i>ภาคใต้</i>				
จำนวน	1,922,053	5,578,576	1,038,861	8,539,491
ร้อยละ	22.5	65.3	12.2	100.0

หมายเหตุ: 1. ประชากรไทยรวมผู้มีสัญชาติไทยและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่อในทะเบียนบ้าน

2. ในการประมวลผลมีการใช้ค่าถ่วงน้ำหนัก ทำให้บางค่าในช่องผลรวมอาจแตกต่างจากการรวมด้วยมือเล็กน้อย

ดังได้กล่าวไว้ในหัวข้อ 4.1 แล้วว่า สำมะโนประชากรฯ สอบถามเรื่องการทำงานจากประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป จากตาราง 4.2 แสดงให้เห็นว่ามีผู้ที่ถูกสอบถามเรื่องการทำงานทั้งหมด 51.3 ล้านคน เป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร 6.7 ล้านคน ภาคกลาง 14.3 ล้านคน ภาคเหนือ 9.2 ล้านคน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 14.5 ล้านคน และภาคใต้ 6.6 ล้านคน และสำหรับการนำเสนอผลการศึกษาในส่วนต่อไป ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องของการทำงาน จะเป็นผลของการวิเคราะห์จากประชากรไทยที่อายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป

4.3 ประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปกับการทำงาน

ดังได้กล่าวแล้วว่า ข้อคำถามเรื่องการทำงานในแบบสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553 ประกอบด้วยชุดคำถาม 4 ข้อ โดยเริ่มจากคำถาม “อาชีพหลักในรอบปีที่แล้ว” ถ้าไม่ทำงาน ก็สิ้นสุดการถามเรื่องอาชีพ แต่ถ้าทำงาน ก็จะบันทึกอาชีพ แล้วสอบถามต่อถึง “ประเภทกิจการ/ลักษณะกิจกรรมของสถานที่

ทำงาน” “สถานภาพการทำงาน” และ “สถานที่ทำงาน” ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าข้อความเรื่องการทำงานในแบบสำมะโนประชากร มีความแตกต่างจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรในเรื่องของ **คาบเวลาของการทำงาน** กล่าวคือ **สำมะโนประชากร ใช้คาบเวลาของการทำงานในรอบปีที่ผ่านมา** (ก่อนวันสำมะโน) แต่**สำหรับการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ใช้ช่วงเวลา 7 วันก่อนการสำรวจ** ดังนั้นการตีความหรือการเปรียบเทียบการทำงานจาก 2 แหล่งนี้ จึงต้องระมัดระวัง

การบันทึกอาชีพในแบบสำมะโนฯ พนักงานแรงงานจะทำการบันทึกในลักษณะของหน้าที่ที่รับผิดชอบและตำแหน่ง โดยพยายามสอบถามให้ละเอียดมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ อาชีพต่างๆ ที่บันทึกจะถูกให้รหัสในภายหลังด้วยระบบตัวเลข 4 หลักโดยเจ้าหน้าที่สถิติในสำนักงาน เป็นรหัสมาตรฐาน “การจัดประเภทอาชีพตามมาตรฐานสากล” ฉบับแปลจาก International Standard Classification of Occupation: ISCO-2008 ซึ่งนับเป็นการจัดประเภทอาชีพตามมาตรฐานสากลที่ปรับปรุงล่าสุด สามารถครอบคลุมโครงสร้างอาชีพใหม่ๆ เช่น โครงสร้างอาชีพเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) มีการปรับปรุงกรอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ แยกรายละเอียดอาชีพเกี่ยวกับเกษตรกรรม การประมง และการป่าไม้ให้มากขึ้น มีการปรับปรุงกรอบอาชีพในส่วนเป็นงานนอกระบบ (Informal sector) ใหม่ รวมทั้งปรับปรุงคำอธิบายในแต่ละกลุ่มให้ชัดเจนและทันสมัยขึ้น

จากชุดข้อมูล 100% สำมะโนฯ พ.ศ. 2553 รหัสอาชีพ 4 หลัก สามารถนำมาประมวลผลและนำเสนอเป็น 4 ระดับตามแนวทางการจัดหมวดหมู่ ของมาตรฐานสากล ดังนี้

- จัดรวมให้เป็นหมวดใหญ่ ซึ่งมีทั้งหมด 10 หมวดใหญ่ ด้วยการใช้รหัสตัวแรกของอาชีพ
- จัดรวมให้เป็นหมวดย่อย ซึ่งมีทั้งหมด 43 หมวดย่อย ด้วยการใช้รหัส 2 ตัวแรกของอาชีพ
- จัดรวมเป็นหมู่ ซึ่งมีทั้งหมด 130 หมู่ ด้วยการใช้รหัส 3 ตัวแรกของอาชีพ
- นำเสนอด้วยรหัสอาชีพ 4 หลัก ซึ่งมีทั้งหมด 436 รหัสอาชีพ

ตามหลักการของแนวทางการจัดจำแนกประเภทอาชีพตามมาตรฐานสากล สามารถบ่งบอกระดับทักษะ⁵ (Skill level) ของผู้ที่ปฏิบัติอาชีพนั้นๆ ได้ มาตรฐาน ISCO-2008 สามารถแบ่งระดับทักษะออกเป็น 4 ระดับ (ตาราง 4.3) โดยที่หมวดใหญ่ของการจำแนกประเภทอาชีพมีความต้องการระดับทักษะที่แตกต่างกัน (ตาราง 4.4)

⁵ ระดับทักษะ (Skill level) หมายถึงระดับความยากง่ายของภาระและหน้าที่ที่ต้องกระทำที่มีต่ออาชีพนั้นๆ

ตาราง 4.3 ระดับทักษะ (Skill level) และคุณลักษณะ

ระดับทักษะ	คุณลักษณะ
ระดับที่ 1	☐ ปฏิบัติงานประจำวันง่ายๆ ที่ใช้แรงกายเป็นหลัก ☐ ส่วนใหญ่เป็นงานที่ใช้แรงงานและความอดทน อาจมีงานเขียน/คำนวณบ้าง แต่ไม่ใช่งานหลัก ☐ จบการศึกษาระดับต้นของการศึกษาขั้นพื้นฐาน อาจได้รับการฝึกอบรมหรือมีประสบการณ์มาบ้าง
ระดับที่ 2	☐ ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมเครื่องจักรและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ซักซ้อมยนต์ บำรุงรักษาและซ่อมแซมอุปกรณ์ ☐ ส่วนใหญ่สามารถอ่านข้อมูลเพื่อจัดทำบันทึกการทำงาน สามารถเขียน คำนวณ ติดต่อสื่อสารกับบุคคลต่างๆ ได้เป็นอย่างดี ☐ จบการศึกษาระดับมัธยมต้น หรือมัธยมปลาย หรือด้านอาชีวะ จนถึงระดับอนุปริญญา
ระดับที่ 3	☐ ปฏิบัติงานที่ต้องใช้ความรู้ด้านเทคนิคและการปฏิบัติที่มีความยุ่งยากซับซ้อน ☐ ต้องการความรู้ทางด้านภาษาและตัวเลขในระดับสูง มีทักษะในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นได้ดี มีความสามารถในการทำความเข้าใจเอกสาร จัดทำรายงานข้อเท็จจริง และสื่อสารด้วยวาจาในสถานการณ์ที่ยาก ☐ จบการศึกษาระดับอนุปริญญา
ระดับที่ 4	☐ ปฏิบัติงานที่ต้องแก้ไขปัญหาและตัดสินใจที่ยุ่งยากบนพื้นฐานความรู้ทางทฤษฎีและข้อเท็จจริงในสาขาเฉพาะ วิเคราะห์วิจัยองค์ความรู้ในสาขาเฉพาะ วินิจฉัยรักษาโรค ออกแบบโครงสร้างเครื่องจักร การก่อสร้าง และการผลิต ☐ ต้องการความรู้ทางด้านภาษาและตัวเลขในระดับสูงมาก มีทักษะในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นอย่างดีเยี่ยม สามารถทำความเข้าใจเอกสารและสื่อแนวคิดที่ซับซ้อนออกมาเป็นหนังสือ รายงาน หรือนำเสนอด้วยวาจา ☐ จบการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2553

ตาราง 4.4 หมวดใหญ่ของการจัดประเภทอาชีพตามมาตรฐานสากลและระดับทักษะ

หมวดใหญ่ของ ISCO-2008	ระดับทักษะ
1 ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย	3 + 4
2 ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	4
3 เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องด้านต่างๆ	3
4 เสมียน	2
5 พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	2
6 ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ประมง และป่าไม้	2
7 ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	2
8 ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	2
9 ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน	1
0 กองกำลังทหารติดอาวุธต่างๆ	1, 2 + 4

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2553

4.3.1 การทำงานและไม่ทำงานจำแนกตามเพศและภาค

จากการประมวลผลชุดข้อมูล 100% สุ่มะโนฯ พบว่า ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 มีประชากรไทยที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปทั้งหมด 51,349,201 คน เกือบ 3 ใน 4 (ร้อยละ 73.6) ของประชากรกลุ่มนี้เป็นผู้ที่ทำงานในช่วง 1 ปีก่อนวันสำมะโน แต่ละภาคมีสัดส่วนของผู้ที่ทำงานคิดเป็นร้อยละ 70 ขึ้นไป อย่างไรก็ตาม กรุงเทพมหานครมีผู้ที่ทำงานคิดเป็นร้อยละต่ำที่สุดคือ ร้อยละ 70.9 รองลงมาคือภาคเหนือ (ร้อยละ 71.8) ภาคใต้ (ร้อยละ 72.3) ภาคกลาง (ร้อยละ 73.1) ในขณะที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีผู้ที่ทำงานคิดเป็นร้อยละสูงที่สุดคือ ร้อยละ 77.0 นอกจากนั้น เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า สัดส่วนการทำงานของชายสูงกว่าหญิงราวๆ ร้อยละ 10 ทั้งในภาพรวมของประเทศและเมื่อจำแนกตามภาค ยกเว้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเท่านั้นที่สัดส่วนการทำงานระหว่างชายและหญิงมีความแตกต่างกันเพียงร้อยละ 5 เท่านั้น (ตาราง 4.5)

ตาราง 4.5 จำนวนและร้อยละประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปจำแนกตามการทำงานในรอบปี พ.ศ. 2553: ทั่วราชอาณาจักรและภาค

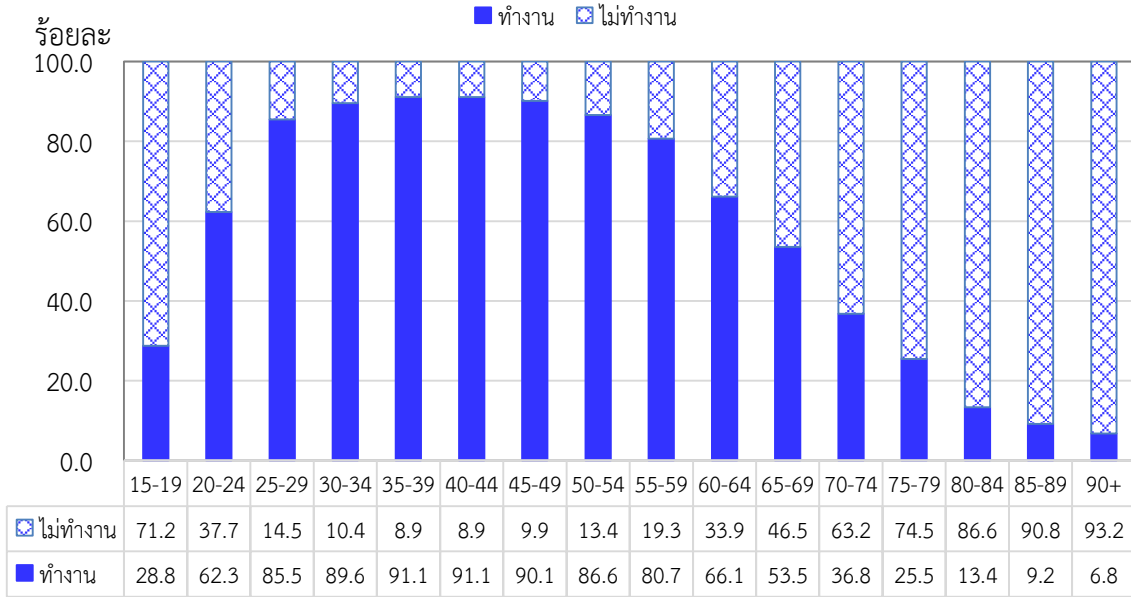
การทำงาน	จำนวน			ร้อยละ		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
<i>ทั่วราชอาณาจักร</i>						
ทำงาน	19,335,784	18,440,192	37,775,976	78.2	69.3	73.6
ไม่ได้ทำงาน	5,403,320	8,169,905	13,573,225	21.8	30.7	26.4
<i>กรุงเทพมหานคร</i>						
ทำงาน	2,462,405	2,287,269	4,749,673	77.2	65.1	70.9
ไม่ได้ทำงาน	728,443	1,225,710	1,954,153	22.8	34.9	29.1

ตาราง 4.5 (ต่อ) จำนวนและร้อยละประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปจำแนกตามการทำงานในรอบปี พศ. ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ทัวราชอาณาจักรและภาค

การทำงาน	จำนวน			ร้อยละ		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
<i>ภาคกลาง</i>						
ทำงาน	5,394,818	5,079,132	10,473,950	78.3	68.3	73.1
ไม่ได้ทำงาน	1,497,723	2,353,475	3,851,197	21.7	31.7	26.9
<i>ภาคเหนือ</i>						
ทำงาน	3,396,625	3,231,463	6,628,089	76.0	67.8	71.8
ไม่ได้ทำงาน	1,074,937	1,534,449	2,609,386	24.0	32.2	28.2
<i>ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</i>						
ทำงาน	5,576,115	5,561,212	11,137,326	79.9	74.3	77.0
ไม่ได้ทำงาน	1,400,420	1,927,569	3,327,989	20.1	25.7	23.0
<i>ภาคใต้</i>						
ทำงาน	2,505,821	2,281,115	4,786,936	78.1	66.9	72.3
ไม่ได้ทำงาน	701,797	1,128,703	1,830,501	21.9	33.1	27.7

หมายเหตุ: 1. ประชากรไทยรวมผู้มีสัญชาติไทยและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่อในทะเบียนบ้าน
 2. ในการประมวลผลมีการใช้ค่าถ่วงน้ำหนัก ทำให้บางค่าในช่องผลรวมอาจแตกต่างจากการรวมด้วยมือเล็กน้อย

เป็นที่น่าสังเกตว่า จากตาราง 4.5 ร้อยละของผู้ที่ไม่ทำงานสูงราว 1 ใน 4 ของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเป็นเพราะทำการเปรียบเทียบแบบกลุ่มอายุรวม ซึ่งในกลุ่มอายุน้อยๆ เช่น 15-19 หรือ 20-24 ปี ยังคงมีผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียนรวมอยู่ด้วย อีกทั้งยังไม่ได้แยกผู้ที่มีอายุสูงๆ ออก ดังนั้นเพื่อให้เกิดความชัดเจน จึงได้จำแนกระหว่างผู้ที่ทำงานและไม่ทำงานออกตามกลุ่มอายุ (ดูรูป 4.2 ประกอบ) ซึ่งแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าสัดส่วนของผู้ที่ทำงานเพิ่มสูงขึ้นอย่างชัดเจนตามกลุ่มอายุ จากร้อยละ 28.8 ในกลุ่มอายุ 15-19 ปี เพิ่มขึ้นราว 2 เท่าตัว เป็นร้อยละ 62.3 ในกลุ่มอายุ 20-24 ปี และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 85.5 ในกลุ่มอายุ 25-29 ปี ประชากรไทยระหว่างอายุ 30-49 ปี มีสัดส่วนของผู้ที่ทำงานสูงสุดอยู่ที่ราวร้อยละ 90-91 หลังจากนั้นสัดส่วนของผู้ที่ทำงานค่อยๆ ลดลงเป็นร้อยละ 86.6 และ 80.7 ในกลุ่มอายุ 50-54 และ 55-59 ปี ตามลำดับ สัดส่วนนี้ลดลงอย่างรวดเร็วอีกครั้งเมื่ออายุ 60 ปีขึ้นไป ซึ่งสอดคล้องกับอายุเกษียณของกำลังแรงงานที่เป็นข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ อย่างไรก็ตาม จะเห็นว่าแม้ประชากรไทยจะเข้าสู่วัยสูงอายุแล้วก็ตาม ส่วนหนึ่งของประชากรวัยนี้ยังคงทำงาน ดังจะเห็นว่าแม้เมื่ออายุ 75-79 ปี ราว 1 ใน 4 ของประชากรกลุ่มนี้ยังคงทำงานอยู่

รูป 4.2 ร้อยละประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานและไม่ทำงานในรอบปี จำแนกตามกลุ่มอายุ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ทัวราชอาณาจักร

4.3.2 ประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานกับระดับทักษะ

เนื่องจากการจัดประเภทอาชีพตามมาตรฐานสากลโดยจำแนกตามหมวดใหญ่สามารถสะท้อนระดับทักษะของการทำงานของประชากร (ดังแสดงไว้แล้วในตาราง 4.4) ในส่วนนี้จึงเป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์อาชีพของประชากรไทยที่อายุ 15 ปีขึ้นไป ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 เมื่อจำแนกตามหมวดใหญ่ของการจัดประเภทอาชีพ รวมถึงการเปรียบเทียบระหว่างประชากรชายและหญิง

จากตาราง 4.6 และ 4.7 แสดงให้เห็นว่า ในภาพรวมของประเทศ อาชีพในหมวดผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง นั้นมีประชากรไทยที่อายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานมากที่สุด กล่าวคือ จากจำนวนประชากรไทยที่อายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปีทั้งหมด 37.8 ล้านคน มีอยู่ 15.6 ล้านคน หรือร้อยละ 41.3 ที่ทำงานในหมวดอาชีพนี้ ซึ่งงานในหมวดอาชีพนี้จัดเป็นงานที่อาศัยทักษะเพียงระดับ 2 เท่านั้น สำหรับอาชีพหมวดพนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า นั้นเป็นอาชีพที่มีผู้ทำงานรองลงมา คือ เกือบ 6 ล้านคน (ร้อยละ 15.8) เช่นเดียวกับอาชีพในหมวดผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง อาชีพในหมวดพนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้าก็เป็นงานที่อาศัยทักษะระดับ 2 เท่านั้น สำหรับอาชีพในหมวดที่อาศัยทักษะในระดับสูง (ระดับ 3 หรือ 4) ซึ่งเป็นอาชีพในหมวด 1 (ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย) หมวด 2 (ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ) หมวด 3 (เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ) และบางส่วนของหมวด 0 (กองกำลังทหารติดอาวุธ) หากไม่นับรวมหมวด 0 แล้ว มีประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปีในหมวดอาชีพทั้งสามนี้เพียงร้อยละ 9.6 เท่านั้น ในขณะที่เดียวกัน อาชีพในหมวดที่อาศัยทักษะระดับต่ำสุด (ระดับ 1) ซึ่งเป็นหมวดอาชีพงานพื้นฐานนั้น มีจำนวนผู้ทำงานรวมประมาณ 3.8 ล้านคน หรือร้อยละ 10.2 ของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปีทั้งหมด อย่างไรก็ตาม

ตาราง 4.6 และ 4.7 ยังมีผู้ที่ทำงานอีกส่วนหนึ่งราว 2 ล้านราย (ร้อยละ 5.4) ที่ไม่สามารถจัดหมวดอาชีพของการทำงานได้

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามภาค พบว่าสัดส่วนของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ตามระดับทักษะ มีความแตกต่างกันค่อนข้างชัดเจนเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกรุงเทพมหานครกับภาคอื่นๆ จากรูป 4.3 แสดงให้เห็นว่ากรุงเทพมหานครมีประชากรไทยที่ทำงานใช้ทักษะระดับ 3 ขึ้นไปสูงถึงร้อยละ 22.8 (ภาพรวมของประเทศ ร้อยละ 9.6) ผิดกับภาคอื่นๆ ที่มีผู้ที่ทำงานที่ใช้ทักษะระดับนี้ไม่ถึงร้อยละ 10 นอกจากนี้ ขณะเดียวกัน กรุงเทพมหานครมีสัดส่วนของผู้ที่ทำงานที่ใช้ทักษะระดับต่ำ (ระดับ 1 และ 2) อยู่ที่ราวร้อยละ 60 แต่ภาคอื่นๆ สัดส่วนนี้สูงถึงกว่าร้อยละ 80 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคนี้มีสัดส่วนผู้ที่ทำงานที่ใช้ทักษะระดับ 2 สูงถึงร้อยละ 85.5 โดยที่ร้อยละ 69.0 เป็นงานในหมวดผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง ซึ่งอาจสะท้อนลักษณะงานว่ายังเป็นเกษตรเข้มข้นนั่นเอง

ตาราง 4.6 จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี จำแนกตามอาชีพหมวดใหญ่ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ทัวราชอาณาจักรและภาค

อาชีพหมวดใหญ่ (ระดับทักษะ)	ทัวราชอาณาจักร	กรุงเทพ มหานคร	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคใต้
ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้ บัญญัติกฎหมาย (3+4)	828,824	257,926	240,492	99,249	140,914	90,243
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ (4)	1,803,807	470,326	474,394	255,804	406,641	196,642
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่ เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ (3)	987,847	354,797	315,869	109,879	119,052	88,250
เสมียน (2)	1,105,404	381,547	368,063	125,414	124,204	106,175
พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า (2)	5,965,244	1,127,263	1,975,462	943,660	1,040,620	878,239
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง (2)	15,590,962	26,675	2,113,223	3,360,540	7,683,425	2,407,100
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง (2)	2,782,252	518,216	1,024,917	523,220	424,706	291,193
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและ เครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการ ประกอบ (2)	2,502,939	431,369	1,541,463	207,414	203,784	118,909
ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน (1)	3,838,320	370,094	1,483,940	844,237	715,673	424,377
กองกำลังทหารติดอาวุธ (1, 2 + 4)	347,136	68,409	148,654	52,391	46,859	30,823
ไม่สามารถจัดกลุ่มอาชีพได้	1,349,860	440,755	586,264	62,744	192,173	67,924
ทำงานแต่ไม่ทราบอาชีพ	673,380	302,297	201,207	43,538	39,277	87,061
รวม	37,775,974	4,749,673	10,473,950	6,628,089	11,137,326	4,786,936

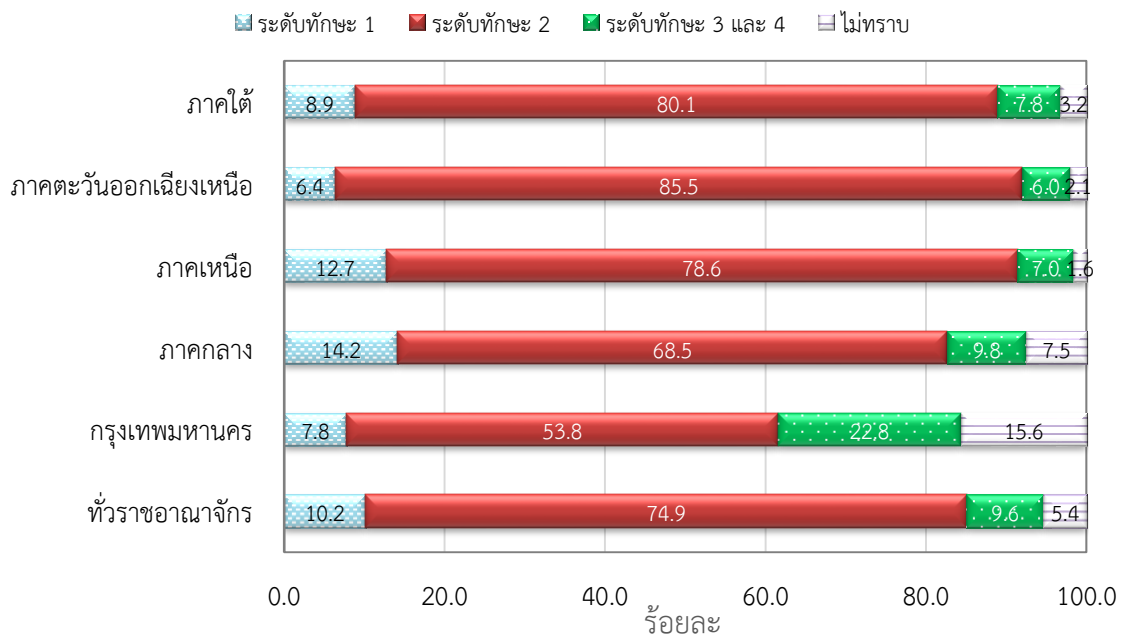
หมายเหตุ: 1. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติไทยและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่อในทะเบียนบ้าน

2. ในการประมวลผลมีการใช้ค่าถ่วงน้ำหนัก ทำให้บางค่าในช่องผลรวมอาจแตกต่างจากการรวมด้วยมือเล็กน้อย

ตาราง 4.7 การกระจายร้อยละของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี จำแนกตามอาชีพหมวดใหญ่ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ทวีราชอาณาจักรและภาค

อาชีพหมวดใหญ่ (ระดับทักษะ)	ทวีราชอาณาจักร	กรุงเทพ มหานคร	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาค ตะวันออก เฉียงเหนือ	ภาคใต้
ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้ บัญญัติกฎหมาย (3+4)	2.2	5.4	2.3	1.5	1.3	1.9
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ (4)	4.8	9.9	4.5	3.9	3.7	4.1
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่ เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ (3)	2.6	7.5	3.0	1.7	1.1	1.8
เสมียน (2)	2.9	8.0	3.5	1.9	1.1	2.2
พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า (2)	15.8	23.7	18.9	14.2	9.3	18.3
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง (2)	41.3	0.6	20.2	50.7	69.0	50.3
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง (2)	7.4	10.9	9.8	7.9	3.8	6.1
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและ เครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการ ประกอบ (2)	6.6	9.1	14.7	3.1	1.8	2.5
ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน (1)	10.2	7.8	14.2	12.7	6.4	8.9
กองกำลังทหารติดอาวุธ (1, 2 + 4)	0.9	1.4	1.4	0.8	0.4	0.6
ไม่สามารถจัดกลุ่มอาชีพได้	3.6	9.3	5.6	0.9	1.7	1.4
ทำงานแต่ไม่ทราบอาชีพ	1.8	6.4	1.9	0.7	0.4	1.8
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
(จำนวน)	(37,775,974)	(4,749,673)	(10,473,950)	(6,628,089)	(11,137,326)	(4,786,936)

หมายเหตุ: 1. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติไทยและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่อในทะเบียนบ้าน
2. ในการประมวลผลมีการใช้ค่าถ่วงน้ำหนัก ทำให้บางค่าในช่องผลรวมอาจแตกต่างจากการรวมด้วยมือเล็กน้อย

หมายเหตุ: รวมหมวดอาชีพทหารไว้ในระดับทักษะ 2

รูป 4.3 ร้อยละของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี จำแนกตามระดับทักษะของอาชีพ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553

4.3.3 ประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานกับความแตกต่างทางเพศ

เมื่อจำแนกประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปีตามหมวดอาชีพและเพศ โดยใช้อัตราส่วนเพศการทำงานเป็นตัวชี้วัดเพื่อแสดงความแตกต่างว่ามีจำนวนประชากรชายหรือหญิงทำงานในแต่ละหมวดอาชีพมากกว่ากัน ในที่นี้อัตราส่วนเพศการทำงาน หมายถึงจำนวนประชากรไทยเพศชายอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในหมวดอาชีพหนึ่งๆ ต่อจำนวนประชากรไทยเพศหญิงอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในหมวดอาชีพนั้นๆ 100 คน ถ้าจำนวนประชากรเพศชายเท่ากับหญิง อัตราส่วนเพศการทำงานมีค่าเท่ากับ 100 หากอัตราส่วนเพศการทำงานสูงกว่า 100 แสดงว่ามีจำนวนประชากรเพศชายมากกว่าหญิง ในทางตรงกันข้าม ถ้าอัตราส่วนเพศการทำงานมีค่าต่ำกว่า 100 แสดงว่ามีจำนวนประชากรหญิงมากกว่าชาย

ตาราง 4.8 อัตราส่วนเพศการทำงานของคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี จำแนกตาม อาชีพหมวดใหญ่ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ทวีราชอาณาจักรและภาค

อาชีพหมวดใหญ่ (ระดับทักษะ)	ทวิราช อาณาจักร	กรุงเทพ มหานคร	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาค ตะวันออก เฉียงเหนือ	ภาคใต้
ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้ บัญญัติกฎหมาย (3+4)	183.9	133.5	177.0	219.9	288.8	230.2
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ (4)	69.7	83.0	66.3	62.8	70.4	57.7
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่ เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ (3)	81.3	74.0	79.3	92.8	100.0	82.3
เสมียน (2)	55.2	58.0	50.7	53.9	67.4	49.5
พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า (2)	71.0	77.5	68.6	67.7	73.5	69.4
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ป่า ไม้ และประมง (2)	104.2	174.7	111.5	109.2	96.8	116.0
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง (2)	193.3	227.2	194.8	155.0	168.7	267.5
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและ เครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการ ประกอบ (2)	189.5	387.3	145.3	191.3	213.2	936.4
ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน (1)	104.3	78.6	98.8	107.3	124.9	112.7
กองกำลังทหารติดอาวุธ (1, 2 + 4)	2,368.9	1,176.7	2,871.2	5,203.7	3,081.0	2,389.6
ไม่สามารถจัดกลุ่มอาชีพได้	109.8	109.2	105.6	114.8	126.1	103.2
ทำงานแต่ไม่ทราบอาชีพ	88.6	89.4	95.6	98.6	90.3	67.2
รวม	104.9	107.7	106.2	105.1	100.3	109.9

หมายเหตุ: 1. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติไทยและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่อในทะเบียนบ้าน
 2. อัตราส่วนเพศ หมายถึง จำนวนประชากรเพศชายเมื่อเทียบกับเพศหญิง 100 คน
 3. ในการประมวลผลมีการใช้ค่าถ่วงน้ำหนัก ทำให้บางค่าในช่องผลรวมอาจแตกต่างจากการรวมด้วยมือเล็กน้อย

ในขณะที่ภาพรวมของประเทศ มีประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปีที่เป็นชายมากกว่า หญิงเล็กน้อย กล่าวคือ เป็นชาย 19.3 ล้านคน เปรียบเทียบกับหญิง 18.4 ล้านคน (ได้แสดงตัวเลขไว้ในตาราง 4.5) ซึ่งเมื่อแสดงด้วยอัตราส่วนเพศของการทำงานจาก มีค่าเท่ากับ 104.9 (ดูตาราง 4.8) แต่เมื่อจำแนกตามหมวดอาชีพ พบว่าค่าอัตราส่วนเพศของการทำงานมีความแตกต่างตามหมวดอาชีพ แบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม

- กลุ่มแรกมีค่าอัตราส่วนเพศการทำงานมากกว่า 100 ประกอบด้วย 6 หมวดอาชีพ คือ 1) หมวดอาชีพ 1 ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย 2) หมวดอาชีพ 6 ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตรฯ 3) หมวดอาชีพ 7 ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง 4) หมวดอาชีพ 8 ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักรฯ 5) หมวดอาชีพ 9 ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน และ 6) หมวดอาชีพ 0 กองกำลังทหารติดอาวุธ

ในกลุ่มนี้ ประชากรไทยที่ทำงานในหมวดอาชีพ 1 (ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย) 7 (ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง) และ 8 (ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร) เป็นชายมากกว่าหญิงประมาณเกือบ 2 เท่าตัว ส่วนหมวดอาชีพ 6 (ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตรฯ) และ 9 (ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน) มีประชากรไทยชายที่ทำงานในหมวดนี้มากกว่าหญิงเล็กน้อย แต่สำหรับผู้ทำงานในหมวดอาชีพ 0 หรือกองกำลังทหารติดอาวุธนั้น พบว่าเป็นชายมากกว่าหญิงถึงเกือบ 24 เท่าตัว⁶

- กลุ่มที่สองมีค่าอัตราส่วนเพศการทำงานต่ำกว่า 100 ประกอบด้วย 4 หมวดอาชีพ คือ 1) หมวดอาชีพ 2 ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ 2) หมวดอาชีพ 3 เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องฯ 3) หมวดอาชีพ 4 เสมียน และ 4) หมวดอาชีพ 5 พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า

สำหรับกลุ่มที่สองนี้ มีประชากรไทยที่เป็นหญิงทำงานในหมวดหมวดอาชีพผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องฯ เสมียน และ พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า มากกว่าชายอยู่ 1.4 1.2 1.8 และ 1.4 เท่าตัวตามลำดับ⁷

เมื่อจำแนกไปตามภาค พบว่า แบบแผนของอัตราส่วนเพศการทำงานส่วนใหญ่ของแต่ละภาค คล้ายคลึงกับในภาพรวมของประเทศ ซึ่งสังเกตได้จากตาราง 4.8 ตรงพื้นที่ที่มีการแลเงา ซึ่งแสดงค่าอัตราส่วนเพศการทำงานมากกว่า 100 ส่วนพื้นที่ที่ไม่ได้แลเงาแสดงค่าอัตราส่วนเพศการทำงานน้อยกว่า 100 ยกเว้นในหมวดอาชีพผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐานของกรุงเทพมหานครและภาคกลาง กับหมวดอาชีพเจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องฯ และหมวดอาชีพผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตรฯ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือเท่านั้น ที่มีค่าอัตราส่วนเพศการทำงานตรงข้ามกับภาพรวมของประเทศหรือภาคอื่นๆ

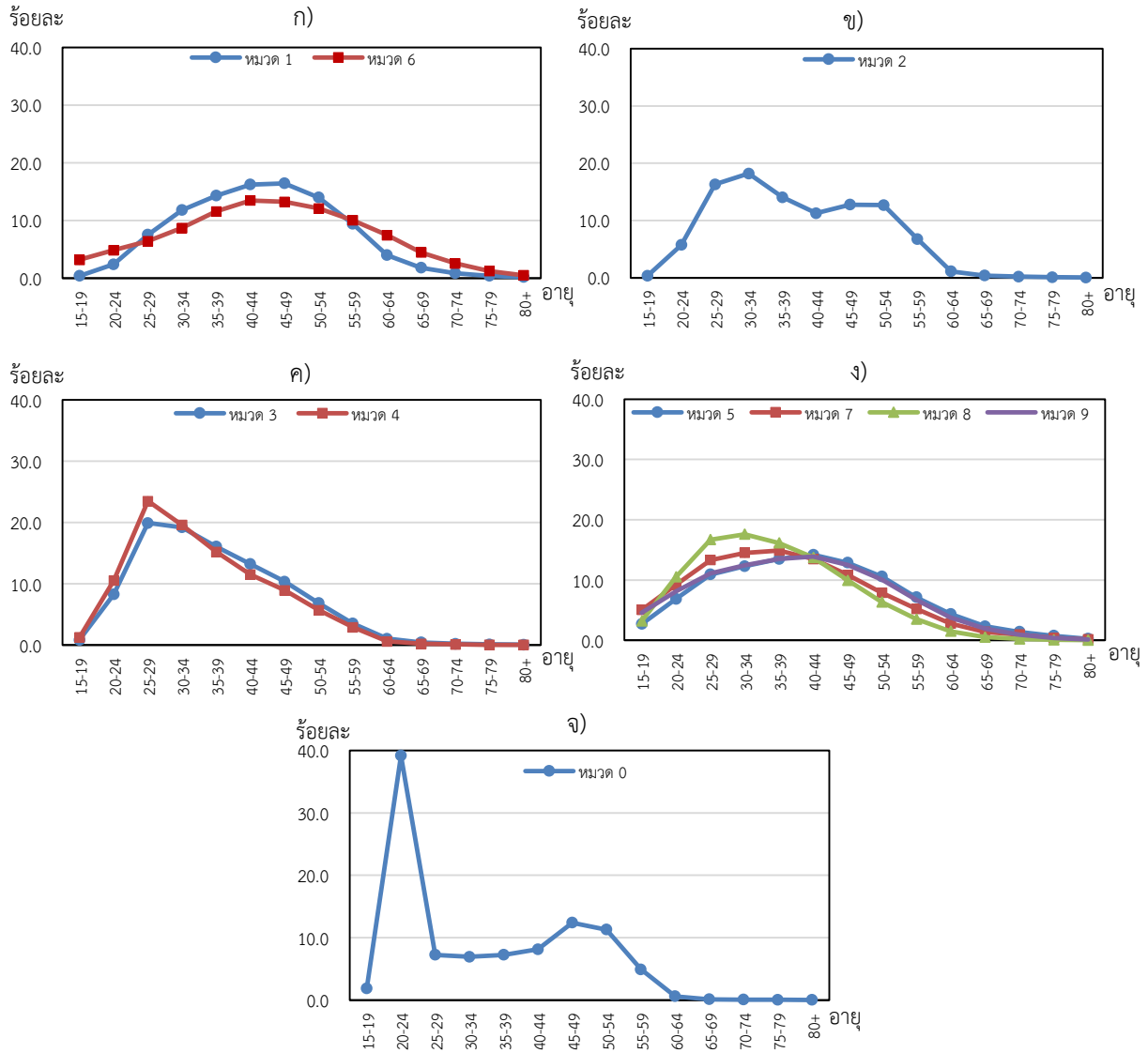
4.3.4 ประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปกับแบบแผนของงานที่ทำตามกลุ่มอายุ

การศึกษาแบบแผนของงานที่ทำตามกลุ่มอายุในที่นี้เป็นความพยายามที่จะอธิบายลักษณะการกระจายจำนวนหรือร้อยละของประเภทของอาชีพหรือลักษณะของงานที่ประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำในรอบปีว่ามีรูปแบบอย่างไรบ้าง เนื่องจากมีหมวดอาชีพการทำงานในหมวดใหญ่ๆ มากถึง 10 หมวดอาชีพ จึงได้จัดหมวดอาชีพที่มีรูปแบบที่คล้ายๆ กันให้อยู่ในกลุ่มเดียวกัน ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 5 กลุ่ม (ดูรูป 4.3 ก-จ)

⁶ ได้มาจากค่าอัตราส่วนเพศการทำงานของหมวดอาชีพอื่นๆ ทหารด้วย 100

⁷ ได้มาจากค่าส่วนกลับอัตราส่วนเพศการทำงานของหมวดอาชีพอื่นๆ คูณด้วย 100

รูป 4.4 ร้อยละของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปีในแต่ละหมวดอาชีพ จำแนกตามอายุ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553

รูป 4.4 ก) ถึง จ) แสดงแบบแผนประเภทของอาชีพที่ประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทั้งประเทศทำในรอบปี ณ วันสำมะโน พ.ศ. 2553 แบบแผนในรูป ก) ซึ่งเป็นแบบแผนของหมวดอาชีพ 1 ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย และของหมวดอาชีพ 6 ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตรฯ แสดงให้เห็นว่ามีสัดส่วนของผู้ที่ทำงานในอายุ 15-19 ปีอยู่น้อย แล้วเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเมื่ออายุสูงขึ้นจนถึงอายุหนึ่งที่เป็นจุดยอดที่มีสัดส่วนผู้ทำงานสูงสุด แล้วหลังจากนั้นก็ค่อยๆ ลดลง ที่เรียกว่าโค้งระฆังคว่ำ ซึ่งคล้ายคลึงกันมากกับแบบแผนในรูป ง) ซึ่งมีอยู่ 4 หมวดอาชีพด้วยกัน (หมวดอาชีพ 5 พนักงานบริการและผู้นำขายสินค้า หมวดอาชีพ 7 ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง หมวดอาชีพ 8 ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานฯ และหมวดอาชีพ 9 ผู้ประกอบอาชีพพื้นฐาน) ผิดกันตรงที่สัดส่วนสูงสุดของผู้ที่ทำงานในรูป ก) อยู่ในกลุ่มอายุที่สูงกว่าคือ 45-49 ปี ในขณะที่สัดส่วนสูงสุดของผู้ทำงานใน รูป ง) อยู่ที่อายุราว 30-44 ปี

แบบแผนการทำงานของหมวดอาชีพ 2 ผู้ประกอบวิชาชีพต่างๆ ซึ่งแสดงด้วยรูป 4.4 ข) มีลักษณะที่พิเศษกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับรูป ก) หรือ ง) เพราะมีลักษณะรูปโค้ง 2 ยอด (Bimodal curve) แสดงถึงกลุ่มผู้ที่ทำงานกลุ่มใหญ่มีอยู่ด้วยกัน 2 กลุ่ม คือกลุ่มอายุ 25-34 กับกลุ่มอายุ 45-54 ปี

สำหรับรูป 4.4 ค) ซึ่งแสดงแบบแผนการทำงานในหมวดอาชีพ 3 เจ้าหน้าที่เทคนิคฯ และหมวดอาชีพ 4 เสมียน จะเห็นว่าทั้ง 2 หมวดอาชีพนี้ ผู้ที่ทำงานเป็นกลุ่มอายุที่น้อยกว่าเมื่อเทียบกับหมวดอาชีพอื่นๆ ที่กล่าวมาแล้วทั้งหมด (ยกเว้นหมวดอาชีพ 0 กองกำลังทหารติดอาวุธ) คือจุดยอดที่มีสัดส่วนผู้ที่ทำงานสูงสุดอยู่ในกลุ่มอายุ 25-29 ปีเท่านั้น นอกจากนั้นสัดส่วนผู้ที่ทำงานก็มีลักษณะของการเพิ่มเร็วลดเร็ว ลักษณะเป็นยอดแหลมคล้ายรูปตัววีคว่ำ แตกต่างจากแบบแผนของหมวดอาชีพอื่นอย่างชัดเจนเช่นกัน

นอกเหนือจากหมวดอาชีพ 2 ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ ที่มีแบบแผนการทำงานพิเศษกว่าหมวดอาชีพอื่นแล้ว ยังมีหมวดอาชีพ 0 กองกำลังทหารติดอาวุธที่มีรูปแบบการทำงานตามกลุ่มอายุที่แตกต่างจากหมวดอาชีพอื่นเช่นกัน สำหรับหมวดอาชีพ 0 กองกำลังทหารติดอาวุธนั้น สัดส่วนการทำงานในกลุ่มอายุ 20-24 ปีมีลักษณะเป็นยอดแหลมสูงมากเกือบถึงร้อยละ 40 ขณะที่กลุ่มอายุอื่นๆ สัดส่วนการทำงานอยู่ที่ประมาณร้อยละ 10-12 ลักษณะพิเศษและแตกต่างจากหมวดอาชีพอื่นๆ เพราะในกลุ่มอายุ 20-24 ปี น่าจะเป็นกลุ่มทหารเกณฑ์ที่ทำให้จุดยอดของการทำงานสูงมากที่อายุนี้

เป็นที่น่าสังเกตว่ามีประชากรไทยอายุ 15-19 ปีทำงานในรอบปีในบางหมวดอาชีพที่ไม่น่าจะมีกำลังแรงงานในหมวดอาชีพนี้ ได้แก่ ในหมวดอาชีพ 1 2 และ 3 เพราะหมวดอาชีพเหล่านี้ต้องการผู้ที่ทักษะการทำงานในระดับ 3 หรือสูงกว่า ซึ่งระดับทักษะทั้ง 2 นี้ ต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับ ปวส. หรือ อนุปริญญาขึ้นไป กรณีเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากความผิดพลาดในขณะบันทึกข้อมูลทั้งระหว่างการสัมภาษณ์ หรือ ระหว่างการบันทึกข้อมูลลงคอมพิวเตอร์ ก็เป็นไปได้ ดังนั้นการตีความผลการศึกษาคควรต้องมีความระมัดระวัง

นอกจากนั้น เมื่อใช้ **อายุมัธยฐาน⁸ของผู้ทำงาน** (Median age of working population) เป็นดัชนีแสดงความเป็นผู้มีอายุน้อยของผู้ที่ทำงาน โดยหมายถึง **อายุที่แบ่งประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานออกเป็น 2 ส่วนเท่าๆ กัน ประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานครึ่งหนึ่งมีอายุน้อยกว่าอายุมัธยฐาน และอีกครึ่งหนึ่งมีอายุสูงกว่าอายุมัธยฐาน** ตามนัยยะนี้ อายุมัธยฐานของผู้ทำงานกลุ่มหนึ่งที่สูงกว่าอีกกลุ่มหนึ่งแสดงถึงผู้ที่ทำงานกลุ่มนั้นโดยรวมแล้วมีอายุสูงกว่าอีกกลุ่มนั่นเอง

⁸ สูตรการคำนวณอายุมัธยฐาน คือ $Md = l_{Md} + [(N/2 - \Sigma f_x)/f_{Md}] \times i$

เมื่อ	Md	คือ อายุมัธยฐาน
	l_{Md}	คือ อายุเริ่มต้นของกลุ่มอายุที่ครึ่งหนึ่งของประชากร (N/2) อยู่
	N	คือ จำนวนประชากรรวมทุกกลุ่มอายุ
	Σf_x	คือ ผลรวมของประชากรในทุกๆ กลุ่มอายุก่อนที่จะถึงกลุ่มอายุที่ครึ่งหนึ่งของประชากร (N/2) อยู่
	f_{Md}	คือ จำนวนประชากรในกลุ่มอายุที่ครึ่งหนึ่งของประชากร (N/2) อยู่
	i	คือ ขนาดของกลุ่มอายุที่ครึ่งหนึ่งของประชากรอยู่

ตาราง 4.9 อายุมัธยฐานของผู้ทำงาน (Median age of working population) ที่เป็นประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี จำแนกตามอาชีพหมวดใหญ่ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ราชอาณาจักรและภาค

อาชีพหมวดใหญ่ (ระดับทักษะ)	ทั่วราชอาณาจักร	กรุงเทพฯ มหานคร	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคใต้
ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้ บัญญัติกฎหมาย (3+4)	44.1	43.1	43.6	46.1	45.5	43.9
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ (4)	38.3	36.3	37.3	40.0	41.2	38.9
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่ เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ (3)	35.6	35.1	35.6	36.5	36.3	35.2
เสมียน (2)	33.8	34.2	33.6	33.5	33.7	33.1
พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า (2)	41.3	40.0	42.1	43.2	41.1	39.6
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง (2)	45.6	45.6	47.1	46.7	45.6	42.7
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง (2)	37.7	36.7	37.3	42.3	35.5	37.0
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและ เครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการ ประกอบ (2)	35.6	38.4	34.2	38.4	36.1	39.4
ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน (1)	40.1	39.0	40.5	42.8	38.7	37.2
กองกำลังทหารติดอาวุธ (1, 2 + 4)	31.3	39.6	29.6	25.5	31.0	29.0
รวม	41.3	37.7	40.0	44.7	43.2	39.5

หมายเหตุ: 1. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติไทยและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่อในทะเบียนบ้าน
2. ในการประมวลผลมีการใช้ค่าถ่วงน้ำหนัก

จากตาราง 4.9 แสดงให้เห็นว่าในภาพรวมของประเทศนั้น อายุมัธยฐานของผู้ทำงานเท่ากับ 41.3 ปี หรือหมายถึงว่าครึ่งหนึ่งของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานทั้งหมด 51.3 ล้านคนนั้น ครึ่งหนึ่งเป็นผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 41.3 ปี และอีกครึ่งหนึ่งอายุสูงกว่า 41.3 ปี อย่างไรก็ตามเมื่อจำแนกตามภาค พบว่าอายุมัธยฐานของผู้ทำงานมีความแตกต่างกันเล็กน้อย โดยที่ประชากรไทยในกรุงเทพมหานครที่ทำงานมีอายุมัธยฐานต่ำสุด (37.7 ปี) รองลงมา คือ ภาคใต้ (39.5 ปี) ภาคกลาง (40.0 ปี) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (43.2 ปี) และภาคเหนือมีค่าอายุมัธยฐานของผู้ทำงานสูงสุด 44.7 ปี

นอกจากอายุมัธยฐานของผู้ทำงานมีความแตกต่างกันตามภาคแล้ว ยังมีความแตกต่างกันตามหมวดอาชีพด้วย จากตาราง 4.9 จะเห็นว่าอายุมัธยฐานของผู้ทำงานในหมวดอาชีพ 2 (ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ) 3 (เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ) 4 (เสมียน) 7 (ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง) 8 (ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ) และ 0 (กองกำลังทหารติดอาวุธ) ต่ำกว่าผู้ทำงานในหมวดอาชีพที่เหลือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมวด 0 (กองกำลังทหารติดอาวุธ) อายุมัธยฐานของผู้ทำงานต่ำมากเพียง 31.3 ปี ทั้งนี้จะเป็นเพราะหมวดอาชีพนี้มีการนับรวมผู้ที่เป็นทหารเกณฑ์ไว้ด้วย

4.3.5 ประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปกับการทำงานที่ไม่สอดคล้องกับระดับ

ในการอธิบายผลการศึกษาว่าประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน พ.ศ. 2553 มีการทำงานสอดคล้องกับระดับหรือไม่นั้น จะใช้วิธีการเปรียบเทียบระหว่างระดับการศึกษาสูงสุดที่สำเร็จกับระดับทักษะของอาชีพที่ทำ การทำงานที่ไม่สอดคล้องกับระดับจะหมายถึงการที่แรงงานมีการศึกษาสูงสุดระดับหนึ่งแต่ทำงานในอาชีพที่อาจต้องการระดับทักษะต่ำกว่าหรือสูงกว่าระดับการศึกษานั้น

จากชุดข้อมูล 100% สำมะโนประชากรฯ พ.ศ. 2553 นั้น โครงการศึกษานี้ได้จัดกลุ่มระดับการศึกษาออกเป็น 6 กลุ่ม ประกอบด้วย 1) ไม่มีการศึกษา 2) ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า 3) มัธยมศึกษา 4) อนุปริญญาหรือต่ำกว่า 5) ปริญญาตรีหรือสูงกว่า และ 6) อื่นๆ (รวมการศึกษาทางศาสนา การฝึกอบรมด้านวิชาชีพระยะสั้น ไม่ทราบระดับการศึกษา) และเมื่อนำมาจำแนกตามหมวดอาชีพ ได้ผลดังแสดงอยู่ในตาราง 4.9 และ 4.10

ตาราง 4.10 จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี จำแนกตามอาชีพหมวดใหญ่และระดับการศึกษาสูงสุดที่สำเร็จ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ทัวราชอาณาจักร

อาชีพหมวดใหญ่ (ระดับทักษะ)	ไม่มี การศึกษา	ประถม ศึกษาหรือ ต่ำกว่า	มัธยม ศึกษา	อนุปริญญา หรือต่ำกว่า	ปริญญาตรี หรือสูงกว่า	อื่นๆ	รวม
ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย (3+4)	3,901	189,014	213,858	54,672	361,437	5,942	828,824
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ (4)	2,168	55,349	182,343	104,485	1,445,375	14,087	1,803,807
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบ วิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ (3)	1,331	74,401	248,040	130,410	525,795	7,870	987,847
เสมียน (2)	1,051	77,544	341,874	146,123	531,687	7,125	1,105,404
พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า (2)	61,483	2,502,050	2,238,169	362,154	754,702	46,685	5,965,244
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง (2)	275,360	11,886,595	3,001,708	199,411	180,848	47,040	15,590,962
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง (2)	24,571	1,325,150	1,057,729	203,255	147,228	24,320	2,782,252
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและ เครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการ ประกอบ (2)	9,351	881,873	1,304,284	176,046	113,077	18,307	2,502,939
ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน (1)	91,274	2,382,522	1,128,838	105,305	97,268	33,113	3,838,320
กองกำลังทหารติดอาวุธ (1,2+4)	295	40,923	206,131	32,097	65,738	1,953	347,136
ไม่สามารถจัดกลุ่มอาชีพได้/ ทำงานแต่ไม่ทราบอาชีพ	18,480	630,924	769,192	116,282	360,965	127,396	2,023,240
รวม	489,265	20,046,346	10,692,166	1,630,238	4,584,121	333,837	37,775,974

หมายเหตุ: 1. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติไทยและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่อในทะเบียนบ้าน

2. ในการประมวลผลมีการใช้ค่าถ่วงน้ำหนัก ทำให้บางค่าในช่องผลรวมอาจแตกต่างจากการรวมด้วยมือเล็กน้อย

ตาราง 4.11 ร้อยละประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ตามระดับการศึกษาสูงสุดที่สำเร็จ ในแต่ละอาชีพหมวดใหญ่ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ทัวราชอาณาจักร

อาชีพหมวดใหญ่ (ระดับทักษะ)	ไม่มี การศึกษา	ประถม ศึกษาหรือ ต่ำกว่า	มัธยม ศึกษา	อนุปริญญา หรือต่ำกว่า	ปริญญาตรี หรือสูงกว่า	อื่นๆ	รวม
ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย (3+4)	0.5	22.8	25.8	6.6	43.6	0.7	100.0
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ (4)	0.1	3.1	10.1	5.8	80.1	0.8	100.0
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบ วิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ (3)	0.1	7.5	25.1	13.2	53.2	0.8	100.0
เสมียน (2)	0.1	7.0	30.9	13.2	48.1	0.6	100.0
พนักงานบริการและผู้จำหน่าย สินค้า (2)	1.0	41.9	37.5	6.1	12.7	0.8	100.0
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้าน การเกษตร ป่าไม้ และประมง (2)	1.8	76.2	19.3	1.3	1.2	0.3	100.0
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่ เกี่ยวข้อง (2)	0.9	47.6	38.0	7.3	5.3	0.9	100.0
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและ เครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้าน การประกอบ (2)	0.4	35.2	52.1	7.0	4.5	0.7	100.0
ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน (1)	2.4	62.1	29.4	2.7	2.5	0.9	100.0
กองกำลังทหารติดอาวุธ (1,2+4)	0.1	11.8	59.4	9.2	18.9	0.6	100.0
ไม่สามารถจัดกลุ่มอาชีพได้/ ทำงานแต่ไม่ทราบอาชีพ	0.9	31.2	38.0	5.7	17.8	6.3	100.0
รวม	1.3	53.1	28.3	4.3	12.1	0.9	100.0

หมายเหตุ: 1. ประชากรไทยรวมผู้มีสัญชาติไทยและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่อในทะเบียนบ้าน

2. ในการประมวลผลมีการใช้ค่าถ่วงน้ำหนัก ทำให้บางค่าในช่องผลรวมอาจแตกต่างจากการรวมด้วยมือเล็กน้อย

ตาราง 4.9 และ 4.10 แสดงให้เห็นว่า จากประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปีทั้งหมด 37.8 ล้านคนนั้น 20.0 ล้านคนหรือราวครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 53.1) มีการศึกษาสูงสุดระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า เป็นผู้สำเร็จการศึกษาสูงสุดระดับมัธยมศึกษาอยู่ 10.7 ล้านคน (ร้อยละ 28.3) ในขณะที่ 1.6 ล้าน (ร้อยละ 4.3) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาสูงสุดระดับอนุปริญญาหรือต่ำกว่า (แต่สูงกว่ามัธยมศึกษา) สำหรับผู้ที่มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่ามีอยู่ 4.6 ล้านคน (ร้อยละ 12.1)

จากตาราง 4.10 พื้นที่ที่แลเงาเป็นระดับการศึกษาที่สอดคล้องกับระดับทักษะของแต่ละหมวดอาชีพ ซึ่งมีอย่างน้อยแตกต่างกันออกไป ในหมวดอาชีพ 1 ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย ร้อยละ 50.2 เป็นผู้ที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาขึ้นไป ซึ่งกล่าวได้ว่าบุคคลเหล่านี้ทำงานสอดคล้องกับระดับ ในขณะที่อีกราวๆ ครึ่งหนึ่งเป็นผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า ซึ่งเป็นระดับการศึกษาที่ต่ำกว่าระดับทักษะ อย่างไรก็ตาม เป็นการยากที่จะสรุปว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือต่ำกว่าในหมวดอาชีพ

นี้ทำงานสูงกว่าระดับ เพราะนอกจากเกณฑ์การศึกษาที่ใช้ในการแบ่งระดับทักษะการทำงานแล้ว ยังอาจมีเกณฑ์อื่นๆ อีกด้วย เช่น ประสบการณ์ในการทำงาน รวมทั้งความแตกต่างของอาชีพย่อยๆ ที่รวมอยู่ในหมวดใหญ่ๆ อาทิ รวมข้าราชการระดับอาวุโส ผู้นำตามประเพณีและหัวหน้าหมู่บ้าน และเจ้าหน้าที่ระดับอาวุโสขององค์กรที่ดำเนินการเพื่อผลประโยชน์เฉพาะอย่าง บุคคลเหล่านี้อาจเป็นผู้ที่มากด้วยประสบการณ์แต่อาจมีการศึกษาไม่สูงถึงขั้นปริญญาตรีก็ได้

สำหรับหมวดอาชีพ 2 ผู้ประกอบวิชาชีพต่างๆ นั้น ร้อยละ 80.1 ของผู้ที่ทำงานในอาชีพหมวดนี้มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ระดับทักษะ สำหรับสัดส่วนที่เหลือ เป็นผู้ที่มีการศึกษาสูงสุดต่ำกว่าระดับปริญญาตรี แต่อาจไม่ได้หมายความว่าบุคคลเหล่านี้ทำงานสูงกว่าระดับ เพราะเช่นเดียวกับคำอธิบายของหมวดอาชีพ 1 มีวิชาชีพย่อยๆ ในหมวดอาชีพ 2 บางวิชาชีพที่ให้วุฒิกการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี เช่น ผู้ช่วยแพทย์ ผดุงครรภ์วิชาชีพ

มีประเด็นที่น่าสนใจคือ ในหมวดอาชีพ 3-9 ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่ามีผู้ที่ทำงานต่ำกว่าระดับ (Underemployment) อยู่คิดเป็นสัดส่วนที่ค่อนข้างมาก กล่าวคือ เมื่อรวมกันแล้วคิดเป็นร้อยละ 9.4⁹ ของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 (ไม่ได้แสดงตัวเลขไว้ในตาราง) สัดส่วนของผู้ที่ทำงานต่ำกว่าระดับนี้มีความแตกต่างกันเมื่อแยกออกมาเป็นแต่ละหมวดอาชีพ ดังต่อไปนี้

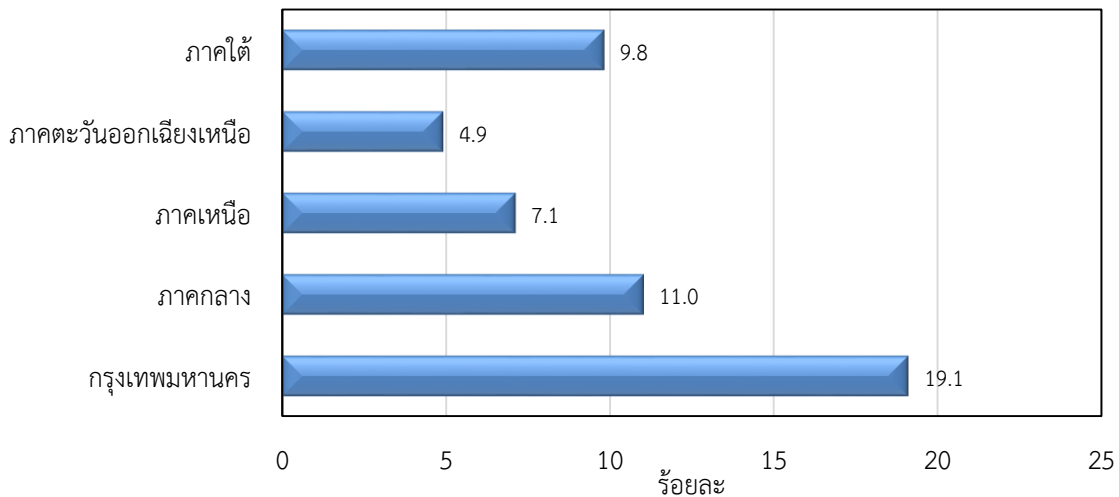
- งานในหมวดอาชีพ 3 เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องด้านต่างๆ: มีผู้ที่ทำงานต่ำกว่าระดับคิดเป็นร้อยละ 53.2
- งานในหมวดอาชีพ 4 เสมียน: มีผู้ที่ทำงานต่ำกว่าระดับคิดเป็นร้อยละ 61.3
- งานในหมวดอาชีพ 5 พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า: มีผู้ที่ทำงานต่ำกว่าระดับคิดเป็นร้อยละ 18.8
- งานในหมวดอาชีพ 6 ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ประมง ป่าไม้: มีผู้ที่ทำงานต่ำกว่าระดับคิดเป็นร้อยละ 2.5
- งานในหมวดอาชีพ 7 ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง: มีผู้ที่ทำงานต่ำกว่าระดับคิดเป็นร้อยละ 12.6
- งานในหมวดอาชีพ 8 ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ: มีผู้ที่ทำงานต่ำกว่าระดับคิดเป็นร้อยละ 11.5 และ
- งานในหมวดอาชีพ 9 ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน: มีผู้ที่ทำงานต่ำกว่าระดับคิดเป็นร้อยละ 5.2

จะเห็นว่างานในหมวดอาชีพ 3 (เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องด้านต่างๆ) ซึ่งตามระดับทักษะอาชีพ เป็นงานที่ต้องการผู้มีวุฒิกศึกษาระดับอนุปริญญา แต่กลับพบว่าราวๆ ครึ่งหนึ่งของผู้ที่ทำงานในหมวดอาชีพนี้มีวุฒิกศึกษาถึงระดับปริญญาตรี เช่นเดียวกับงานในหมวดอาชีพ 4 (เสมียน) ซึ่งตามระดับทักษะอาชีพ เป็นงานที่ต้องการผู้มีวุฒิกศึกษาเพียงระดับมัธยมศึกษา แต่กลับมีผู้ที่มีการศึกษาระดับ

⁹ คำนวณจากผลรวมของจำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปีที่สามารถศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าในหมวดอาชีพ 3 กับผู้ที่สำเร็จการศึกษาสูงสุดสูงกว่าระดับมัธยมศึกษาในหมวดอาชีพ 4-9 ทหารด้วยจำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทั้งหมดที่ทำงานในรอบปี คูณด้วย 100

ปริญญาตรีหรือสูงกว่าทำงานนี้สูงถึงร้อยละ 48.1 และผู้ที่มีวุฒิการศึกษาระดับอนุปริญญาร้อยละ 13.2 ปัญหาการทำงานต่ำระดับใน 2 หมวดอาชีพนี้มีขนาดของปัญหาใหญ่มากเมื่อเทียบกับหมวดอาชีพอื่นๆ สมควรที่จะต้องพิจารณาหาสาเหตุว่ามาจากเรื่องใด

นอกจากนั้น เมื่อพิจารณาการทำงานต่ำระดับในหมวดอาชีพ 3-9 ตามภาค พบว่า กรุงเทพมหานครมีสัดส่วนของผู้ที่ทำงานต่ำระดับสูงที่สุด (ร้อยละ 19.1) รองลงมาคือภาคกลาง (ร้อยละ 11.0) ในขณะที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีสัดส่วนของผู้ที่ทำงานต่ำระดับต่ำที่สุด คือ ร้อยละ 4.9 (ดูรูป 4.5 ประกอบ)

รูป 4.5 ร้อยละของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานต่ำระดับในหมวดอาชีพ 3-9 ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 จำแนกตามภาค

4.3.6 สถานภาพการทำงานของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553

ตามหัวข้อ 4.1 ที่ได้มีการอธิบายลักษณะข้อมูลในสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553 แล้วนั้น การสอบถามถึงสถานภาพการทำงานสามารถมีคำตอบได้ทั้งหมด 7 สถานภาพ คือ นายจ้าง ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง ผู้ช่วยธุรกิจในครัวเรือนโดยไม่ได้รับค่าจ้าง ลูกจ้างรัฐบาล ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างเอกชน และสมาชิกของการรวมกลุ่ม ในการวิเคราะห์และนำเสนอผลของสถานภาพการทำงาน โครงการศึกษานี้ได้รวมสถานภาพลูกจ้างรัฐบาลและรัฐวิสาหกิจเข้าไว้เป็นกลุ่มเดียวกัน ดังนั้น จึงมีสถานภาพการทำงานเหลือเพียง 6 สถานภาพ

ตาราง 4.12 การกระจายร้อยละของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี จำแนกตามสถานภาพการทำงาน ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ทวีราชอาณาจักรและภาค

สถานภาพการทำงาน	ทวิราชอาณาจักร	กรุงเทพมหานคร	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคใต้
นายจ้าง	2.0	3.8	2.2	1.6	0.8	2.9
ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง	33.4	18.3	27.0	38.6	40.7	38.0
ผู้ช่วยธุรกิจส่วนตัวโดยไม่ได้รับค่าจ้าง	22.3	4.8	11.7	26.8	38.2	19.6
ลูกจ้างรัฐบาล/รัฐวิสาหกิจ	9.2	14.8	8.9	8.8	7.4	8.7
ลูกจ้างเอกชน	30.4	48.3	47.7	22.5	12.2	28.2
สมาชิกของการรวมกลุ่ม	0.3	0.6	0.2	0.7	0.2	0.1
ไม่ทราบสถานภาพ	2.5	9.3	2.3	1.1	0.6	2.4
รวม (จำนวน)	100.0 (37,775,974)	100.0 (4,749,673)	100.0 (10,473,950)	100.0 (6,628,089)	100.0 (11,137,326)	100.0 (4,786,936)

หมายเหตุ: 1. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติไทยและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่อในทะเบียนบ้าน
 2. ในการประมวลผลมีการใช้ค่าถ่วงน้ำหนัก ทำให้บางค่าในช่องผลรวมอาจแตกต่างจากการรวมด้วยมือเล็กน้อย

จากการวิเคราะห์สถานภาพการทำงาน พบว่า ในภาพรวมของประเทศนั้น 1 ใน 3 (ร้อยละ 33.4) ของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน เป็นผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง และอีกเกือบ 1 ใน 3 (ร้อยละ 30.4) ทำงานเป็นลูกจ้างภาคเอกชน ในขณะที่อีกร้อยละ 22.3 ทำงานในธุรกิจของครัวเรือนโดยไม่ได้รับค่าจ้าง มีเพียงร้อยละ 2.0 ที่เป็นนายจ้าง (ตาราง 4.11)

เมื่อจำแนกตามภาค พบว่า แบบแผนสถานภาพการทำงานมีความแตกต่างกันพอสมควรในแต่ละภาค กล่าวคือ ส่วนใหญ่ของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในกรุงเทพมหานครและภาคกลางมีสถานภาพการทำงานเป็นลูกจ้างเอกชน (ร้อยละ 48.3 และ 47.7 ตามลำดับ) ในขณะที่ส่วนใหญ่ของผู้ที่ทำงานในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ประกอบธุรกิจส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้างหรือช่วยธุรกิจส่วนตัวโดยไม่ได้รับค่าจ้าง (ร้อยละ 65.4 78.9 และ 57.6 ตามลำดับ) สัดส่วนของผู้ที่เป็นนายจ้างมีอยู่สูงสุดในกรุงเทพมหานครคือร้อยละ 3.8 ตรงกันข้ามภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีผู้ที่เป็นนายจ้างคิดเป็นสัดส่วนต่ำที่สุด คือเพียงร้อยละ 0.8 เท่านั้น นอกจากนี้ กรุงเทพมหานครยังมีผู้ที่ทำงานภาครัฐบาล/รัฐวิสาหกิจคิดเป็นสัดส่วนสูงที่สุดอีกด้วย (ร้อยละ 14.8) สำหรับภาคอื่นๆ สัดส่วนของผู้ที่ทำงานภาครัฐบาล/รัฐวิสาหกิจพอๆ กันคือราวร้อยละ 7-9 (ตาราง 4.11)

4.3.7 ประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานกับรหัสอาชีพ 4 หลัก

จากชุดข้อมูล 100% สำนะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553 ที่มีการบันทึกอาชีพของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปทุกคนที่ทำงานในรอบปีด้วยรหัสตัวเลข 4 หลักตามมาตรฐานสากล ISCO-2008 นั้น สำหรับในส่วนนี้จะขอนำเสนอจำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในแต่ละอาชีพที่เป็นรหัสตัวเลข 4 หลัก โดยจำแนกเฉพาะตามเพศ และในภาพรวมของประเทศเท่านั้น ตามตาราง 4.12

ตาราง 4.13 จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี จำแนกตามรหัสอาชีพ (ตัวเลข 4 หลัก) และเพศ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ทวีราชอาณาจักร

รหัสอาชีพ	คำอธิบายอาชีพ	ชาย	หญิง	รวม
หมวดใหญ่ 1 ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย				
1111	ผู้บัญญัติกฎหมาย	52,874	15,634	68,507
1112	ข้าราชการระดับอาวุโส	12,729	7,582	20,311
1113	ผู้นำตามประเพณีและหัวหน้าหมู่บ้าน	63,434	12,944	76,378
1114	เจ้าหน้าที่ระดับอาวุโสขององค์การที่ดำเนินการเพื่อผลประโยชน์เฉพาะอย่าง	3,056	2,391	5,447
1120	กรรมการผู้จัดการและผู้บริหารระดับสูง	15,946	10,076	26,021
1211	ผู้จัดการด้านการเงิน	20,575	26,301	46,877
1212	ผู้จัดการด้านทรัพยากรบุคคล	10,854	11,778	22,632
1213	ผู้จัดการด้านนโยบายและแผน	4,153	3,700	7,853
1219	ผู้จัดการด้านการบริการธุรกิจและการบริหารจัดการ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	11,962	9,388	21,349
1221	ผู้จัดการด้านการขายและการตลาด	22,798	18,618	41,417
1222	ผู้จัดการด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์	2,079	2,310	4,389
1223	ผู้จัดการด้านวิจัยและพัฒนา	1,724	1,560	3,284
1311	ผู้จัดการด้านการผลิตในภาคการเกษตรและการป่าไม้	15,798	9,055	24,853
1312	ผู้จัดการด้านการผลิตในภาคการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและการประมง	3,491	1,384	4,875
1321	ผู้จัดการด้านการผลิต	41,594	20,731	62,325
1322	ผู้จัดการด้านการทำเหมือง	1,337	424	1,761
1323	ผู้จัดการด้านการก่อสร้าง	88,589	14,587	103,176
1324	ผู้จัดการด้านการจัดหาและจัดส่งสินค้า	10,195	5,848	16,043
1330	ผู้จัดการด้านการบริการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	3,914	2,336	6,250
1341	ผู้จัดการด้านการบริการดูแลเด็ก	120	466	586
1342	ผู้จัดการด้านการบริการสุขภาพ	1,790	2,352	4,142
1343	ผู้จัดการด้านการบริการดูแลผู้สูงอายุ	149	199	348
1344	ผู้จัดการด้านงานสังคมสงเคราะห์	273	286	559
1345	ผู้จัดการด้านการศึกษา	16,412	5,170	21,583

ตาราง 4.13 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี จำแนกตามรหัสอาชีพ (ตัวเลข 4 หลัก) และเพศ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ทวีราชอาณาจักร

รหัสอาชีพ	คำอธิบายอาชีพ	ชาย	หญิง	รวม
1346	ผู้จัดการสาขาด้านการบริการทางการเงินและการประกันภัย	5,055	4,120	9,175
1349	ผู้จัดการด้านการบริการวิชาชีพ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	7,467	2,787	10,254
1411	ผู้จัดการโรงแรม	9,671	8,567	18,238
1412	ผู้จัดการภัตตาคาร/ร้านอาหาร	19,504	26,073	45,577
1420	ผู้จัดการด้านการค้าปลีกและค้าส่ง	64,912	48,242	113,153
1431	ผู้จัดการด้านการกีฬา นันทนาการ และศูนย์วัฒนธรรม	5,078	3,772	8,850
1439	ผู้จัดการด้านการบริการ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	19,400	13,212	32,612
หมวดใหญ่ 2 ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ				
2111	นักฟิสิกส์และนักดาราศาสตร์	258	429	688
2112	นักอุตุนิยมวิทยา	349	187	536
2113	นักเคมี	3,981	4,796	8,777
2114	นักธรณีวิทยาและนักธรณีฟิสิกส์	765	636	1,401
2120	นักคณิตศาสตร์ นักคณิตศาสตร์ประกันภัย และนักสถิติ	4,102	6,677	10,778
2131	นักชีววิทยา นักพฤกษศาสตร์ นักสัตวศาสตร์ และผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง	1,017	1,476	2,493
2132	ผู้ให้คำปรึกษาด้านการเกษตร การป่าไม้ และการประมง	12,738	8,208	20,946
2133	ผู้ประกอบวิชาชีพด้านการรักษาสัตว์เลี้ยง	3,843	2,559	6,402
2141	วิศวกรอุตสาหกรรมและการผลิต	11,648	2,512	14,160
2142	วิศวกรโยธา	24,815	2,543	27,358
2143	วิศวกรสิ่งแวดล้อม	966	375	1,341
2144	วิศวกรเครื่องกล	8,700	720	9,420
2145	วิศวกรเคมี	1,689	740	2,429
2146	วิศวกรเหมืองแร่ นักโลหกรรม และผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง	947	152	1,099
2149	วิศวกร (ยกเว้นวิศวกรเทคโนโลยีไฟฟ้า) ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	1,501	340	1,841
2151	วิศวกรไฟฟ้า	30,067	2,832	32,898
2152	วิศวกรอิเล็กทรอนิกส์	5,407	1,023	6,430
2153	วิศวกรโทรคมนาคม	2,402	502	2,904
2161	สถาปนิกก่อสร้าง	10,809	2,865	13,675
2162	นักภูมิสถาปัตย์	387	166	553
2163	นักออกแบบผลิตภัณฑ์และเครื่องแต่งกาย	5,812	4,371	10,183
2164	นักวางผังเมืองและระบบการจราจร	926	761	1,686
2165	นักทำแผนที่และนักสำรวจ	6,832	2,210	9,042
2166	นักออกแบบภาพกราฟฟิกและสื่อผสม	5,919	3,358	9,277

ตาราง 4.13 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี จำแนกตามรหัสอาชีพ (ตัวเลข 4 หลัก) และเพศ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ทวีราชอาณาจักร

รหัสอาชีพ	คำอธิบายอาชีพ	ชาย	หญิง	รวม
2211	แพทย์ทั่วไป	11,996	10,738	22,735
2212	แพทย์เฉพาะทาง	6,964	6,445	13,409
2221	พยาบาลวิชาชีพ	10,685	137,815	148,500
2222	ผดุงครรภ์วิชาชีพ	270	1,095	1,365
2230	แพทย์แผนโบราณและแพทย์ทางเลือก	1,416	1,945	3,362
2240	ผู้ช่วยแพทย์	2,180	6,564	8,743
2250	สัตวแพทย์	4,682	2,591	7,273
2261	ทันตแพทย์	2,921	6,023	8,944
2262	เภสัชกร	7,436	14,010	21,445
2263	ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านสุขภาพและสุขอนามัยที่เกี่ยวข้องกับ สิ่งแวดล้อมและการประกอบวิชาชีพ	2,012	2,230	4,241
2264	นักกายภาพบำบัด	798	2,164	2,962
2265	ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับอาหารเพื่อสุขภาพและนักโภชนาการ	1,002	2,630	3,632
2266	ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านแก้ไขการได้ยินและการพูด	26	60	86
2267	นักทัศนมาตรวิชาชีพและผู้เชี่ยวชาญการตรวจวัดสายตา	45	47	92
2269	ผู้ประกอบการวิชาชีพอื่นๆ ด้านสุขภาพ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ใน ที่อื่น	6,059	9,012	15,071
2310	ครูสอนระดับมหาวิทยาลัยและระดับอุดมศึกษา	39,729	40,642	80,371
2320	ครูสอนระดับอาชีวศึกษา	15,588	14,575	30,163
2330	ครูสอนระดับมัธยมศึกษา	90,373	139,011	229,384
2341	ครูสอนระดับประถมศึกษา	148,091	289,770	437,861
2342	ครูสอนระดับปฐมวัย	5,327	54,867	60,194
2351	ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา	5,364	9,285	14,649
2352	ครูสอนการศึกษาพิเศษ	1,457	2,955	4,411
2353	ครูสอนภาษาอื่นๆ	2,456	3,346	5,801
2354	ครูสอนดนตรีอื่นๆ	2,026	1,391	3,416
2355	ครูสอนศิลปะอื่นๆ	995	1,009	2,004
2356	ผู้ฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	1,038	1,209	2,247
2359	ผู้ประกอบการวิชาชีพอื่นๆ ด้านการสอน ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ ในที่อื่น	11,445	11,247	22,692
2411	นักบัญชี	16,406	69,391	85,797
2412	ผู้ให้คำปรึกษาด้านการเงินและการลงทุน	2,259	2,775	5,034
2413	นักวิเคราะห์การเงิน	2,990	6,681	9,671
2421	นักวิเคราะห์ด้านการบริหารและองค์กร	2,479	2,701	5,179
2422	ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านนโยบายการบริหาร	7,774	11,462	19,237
2423	ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านงานบุคคลและอาชีพ	12,726	23,253	35,978
2424	ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการฝึกอบรมและการพัฒนาพนักงาน	2,211	2,919	5,130

ตาราง 4.13 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี จำแนกตามรหัสอาชีพ (ตัวเลข 4 หลัก) และเพศ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ทิวราชอาณาจักร

รหัสอาชีพ	คำอธิบายอาชีพ	ชาย	หญิง	รวม
2431	ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านโฆษณาและการตลาด	26,530	30,729	57,259
2432	ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการประชาสัมพันธ์	4,028	12,725	16,753
2433	ผู้ประกอบการวิชาชีพการขายด้านเทคนิคและด้านการแพทย์ (ยกเว้นด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร)	4,271	3,702	7,973
2434	ผู้ประกอบการวิชาชีพการขายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	4,726	4,848	9,574
2511	นักวิเคราะห์ระบบคอมพิวเตอร์	3,227	2,245	5,472
2512	นักพัฒนาซอฟต์แวร์	1,368	717	2,085
2513	นักพัฒนาเว็บไซต์และสื่อผสม	2,477	1,189	3,665
2514	โปรแกรมเมอร์	8,883	4,248	13,131
2519	นักวิเคราะห์และพัฒนาซอฟต์แวร์และโปรแกรมประยุกต์ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	840	604	1,444
2521	นักออกแบบและผู้บริหารฐานข้อมูล	1,239	916	2,155
2522	ผู้บริหารระบบงานคอมพิวเตอร์	1,506	1,168	2,674
2523	ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านเครือข่ายคอมพิวเตอร์	1,778	1,270	3,048
2529	ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านฐานข้อมูลและเครือข่าย ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	932	605	1,537
2611	ทนายความ	28,877	11,430	40,307
2612	ผู้พิพากษา	2,014	863	2,877
2619	ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านกฎหมาย ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	1,930	1,859	3,789
2621	ผู้เก็บหรือดูแลเอกสารหรือบันทึกสำคัญ และภัณฑารักษ์	287	511	798
2622	บรรณารักษ์และผู้ประกอบการวิชาชีพด้านงานสารสนเทศที่เกี่ยวข้อง	1,091	3,574	4,665
2631	นักเศรษฐศาสตร์	486	684	1,170
2632	นักสังคมวิทยา นักมานุษยวิทยา และผู้ประกอบการวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง	614	674	1,288
2633	นักปรัชญา นักประวัติศาสตร์ และนักรัฐศาสตร์	9,949	5,320	15,269
2634	นักจิตวิทยา	191	556	747
2635	ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านสังคมสงเคราะห์และให้คำปรึกษา	6,432	6,570	13,002
2636	ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านศาสนา	15,117	759	15,876
2641	นักประพันธ์และนักเขียนอื่นๆ	1,226	1,546	2,771
2642	นักหนังสือพิมพ์	3,593	2,530	6,123
2643	นักแปล ล่าม และนักภาษาศาสตร์อื่นๆ	1,595	2,269	3,864
2651	นักทัศนศิลป์	5,900	2,717	8,618
2652	นักดนตรี นักร้อง และนักประพันธ์เพลง	12,373	5,879	18,252
2653	นักเต้นรำและนักออกแบบท่าเต้น	866	1,234	2,100

ตาราง 4.13 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี จำแนกตามรหัสอาชีพ (ตัวเลข 4 หลัก) และเพศ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ทัวราชอาณาจักร

รหัสอาชีพ	คำอธิบายอาชีพ	ชาย	หญิง	รวม
2654	ผู้กำกับและผู้ผลิตภาพยนตร์ ละคร และงานสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	3,285	1,665	4,950
2655	นักแสดง	1,476	1,095	2,571
2656	ผู้ประกาศทางวิทยุ โทรทัศน์ และผู้ประกาศด้านอื่นๆ	5,716	3,108	8,824
2659	ผู้สร้างสรรค้งานศิลปะและศิลปินการแสดง ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	1,146	629	1,775
หมวดใหญ่ 3 เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ				
3111	ช่างเทคนิคด้านเคมีและวิทยาศาสตร์กายภาพ	954	660	1,614
3112	ช่างเทคนิคด้านวิศวกรรมโยธา	26,615	3,259	29,874
3113	ช่างเทคนิคด้านวิศวกรรมไฟฟ้า	12,586	1,397	13,983
3114	ช่างเทคนิคด้านวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์	3,928	1,618	5,547
3115	ช่างเทคนิคด้านวิศวกรรมเครื่องกล	7,153	726	7,879
3116	ช่างเทคนิคด้านวิศวกรรมเคมี	1,232	921	2,153
3117	ช่างเทคนิคด้านเหมืองแร่และโลหวิทยา	358	47	405
3118	ช่างเขียนแบบ	5,769	1,521	7,289
3119	ช่างเทคนิคด้านวิทยาศาสตร์กายภาพและวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	699	182	881
3121	หัวหน้าคุมงานด้านเหมืองแร่	410	223	632
3122	หัวหน้าคุมงานด้านการผลิต	38,955	23,040	61,995
3123	หัวหน้าคุมงานด้านการก่อสร้าง	24,068	2,939	27,007
3131	ช่างเทคนิคควบคุมเครื่องจักรโรงงานผลิตพลังงาน	2,508	536	3,045
3132	ช่างเทคนิคควบคุมเครื่องจักรไอน้ำและหม้อน้ำ	2,593	520	3,113
3133	ช่างเทคนิคควบคุมเครื่องจักรโรงงานแปรรูปทางเคมี	964	1,436	2,399
3134	ช่างเทคนิคควบคุมเครื่องจักรโรงงานถลุงปิโตรเลียมและ ก๊าซธรรมชาติ	3,223	439	3,662
3135	ช่างเทคนิคควบคุมกระบวนการผลิตโลหะ	918	272	1,190
3139	ช่างเทคนิคควบคุมกระบวนการอื่นๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	1,653	593	2,246
3141	เจ้าหน้าที่เทคนิคด้านวิทยาศาสตร์สิ่งมีชีวิต (ยกเว้นแพทย์)	409	326	735
3142	เจ้าหน้าที่เทคนิคด้านการเกษตรและการประมง	3,633	2,759	6,392
3143	เจ้าหน้าที่เทคนิคด้านการป่าไม้	2,326	1,268	3,593
3151	ช่างเทคนิคหรือช่างเครื่องประจำเรือ	913	80	993
3152	เจ้าหน้าที่ประจำห้องบังคับการเรือและผู้นำร่อง	1,946	353	2,299
3153	นักบินและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	2,827	265	3,092
3154	ผู้ควบคุมการจราจรทางอากาศ	716	413	1,128
3155	ช่างเทคนิคความปลอดภัยด้านการจราจรทางอากาศ	88	35	123

ตาราง 4.13 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี จำแนกตามรหัสอาชีพ (ตัวเลข 4 หลัก) และเพศ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ทวีราชอาณาจักร

รหัสอาชีพ	คำอธิบายอาชีพ	ชาย	หญิง	รวม
3211	เจ้าหน้าที่เทคนิคด้านการสร้างภาพทางการแพทย์และอุปกรณ์การบำบัดรักษาโรค	1,947	2,021	3,968
3212	เจ้าหน้าที่เทคนิคในห้องปฏิบัติการทางการแพทย์และพยาธิวิทยา	1,461	2,491	3,952
3213	เจ้าหน้าที่เทคนิคด้านเภสัชกรรมและผู้ช่วย	1,177	3,217	4,394
3214	เจ้าหน้าที่เทคนิคด้านอุปกรณ์การแพทย์เทียมและฟันเทียม	902	967	1,870
3221	ผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการพยาบาล	8,797	35,449	44,246
3222	ผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการผดุงครรภ์	188	881	1,069
3230	ผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับแพทย์แผนโบราณและแพทย์ทางเลือก	430	755	1,185
3240	ผู้ช่วยและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับสัตวแพทย์	1,394	816	2,211
3251	ผู้ช่วยทันตแพทย์และนักทันตกรรมบำบัด	775	4,327	5,102
3252	เจ้าหน้าที่เวชระเบียนและเจ้าหน้าที่เทคนิคด้านข้อมูลสุขภาพ	2,279	5,289	7,568
3253	เจ้าหน้าที่ด้านสุขภาพของชุมชน	2,938	3,706	6,645
3254	ผู้ตรวจวัดสายตาและช่างประกอบแว่นตา	603	636	1,240
3255	เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ช่วยด้านกายภาพบำบัด	3,709	19,559	23,267
3256	ผู้ช่วยด้านการแพทย์	2,626	4,876	7,503
3257	ผู้ตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อม การทำงาน สุขภาพ และงานที่เกี่ยวข้อง	3,294	4,209	7,503
3258	ผู้ปฏิบัติงานด้านรถพยาบาล	939	387	1,326
3259	ผู้ประกอบวิชาชีพอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับด้านสุขภาพ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	316	559	875
3311	นายหน้าค้าหลักทรัพย์และการเงิน	1,199	1,769	2,968
3312	เจ้าหน้าที่สินเชื่อและให้กู้ยืม	21,652	20,495	42,147
3313	ผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องทางด้านบัญชี	50,890	233,944	284,834
3314	ผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านสถิติ คณิตศาสตร์ และคณิตศาสตร์ประกันภัย	1,309	2,102	3,411
3315	ผู้ประเมินราคาและมูลค่าความเสียหาย	3,128	1,819	4,947
3321	ตัวแทนขายประกันภัย	25,449	34,551	60,000
3322	ตัวแทนขายด้านการค้า	15,996	16,391	32,387
3323	ผู้จัดซื้อ	9,568	16,091	25,659
3324	นายหน้าทางการค้า	2,046	1,303	3,349
3331	ตัวแทนพิธีการศุลกากรและตัวแทนผู้รับจัดการขนส่งสินค้า	5,715	4,484	10,199
3332	นักวางแผนการจัดงานและการประชุม	859	705	1,564
3333	ตัวแทนจัดหางานและผู้ทำสัญญาด้านแรงงาน	889	852	1,740
3334	ตัวแทนอสังหาริมทรัพย์และผู้จัดการทรัพย์สิน	2,483	2,585	5,068

ตาราง 4.13 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี จำแนกตามรหัสอาชีพ (ตัวเลข 4 หลัก) และเพศ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ทัวราชอาณาจักร

รหัสอาชีพ	คำอธิบายอาชีพ	ชาย	หญิง	รวม
3339	ตัวแทนการให้บริการทางธุรกิจ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	2,152	1,504	3,656
3341	หัวหน้าคุมงานในสำนักงาน	4,779	7,445	12,223
3342	เลขานุการด้านกฎหมาย	262	702	964
3343	เลขานุการด้านการบริหารและเลขานุการผู้บริหาร	3,314	9,923	13,238
3344	เลขานุการด้านการแพทย์	41	229	270
3351	เจ้าหน้าที่ประจำด้านศุลกากรและบริเวณพรมแดน	1,338	985	2,323
3352	เจ้าหน้าที่สรรพากรและสรรพสามิตของรัฐ	3,926	7,457	11,382
3353	เจ้าหน้าที่ด้านการดูแลสิทธิประโยชน์ทางสังคมของรัฐ	987	1,757	2,745
3354	เจ้าหน้าที่ด้านการออกใบอนุญาตของรัฐ	778	1,341	2,119
3355	ตำรวจสืบสวนและนักสืบ	34,159	2,766	36,924
3359	ผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านกฎระเบียบของรัฐ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	3,271	3,276	6,546
3411	ผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายและงานที่เกี่ยวข้อง	3,946	4,585	8,531
3412	ผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับงานสังคมสงเคราะห์	3,573	3,122	6,695
3413	ผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับศาสนา	7,338	861	8,199
3421	นักกรีฑาและนักกีฬา	1,158	240	1,399
3422	เจ้าหน้าที่และผู้ฝึกสอนกีฬา	2,150	758	2,908
3423	ผู้ฝึกสอนและผู้ดูแลโปรแกรมการสร้างสมรรถภาพของร่างกายและการนันทนาการ	1,145	641	1,786
3431	ช่างถ่ายภาพ	9,151	4,108	13,258
3432	นักออกแบบตกแต่งภายในและมัณฑนากร	4,570	1,889	6,459
3433	ช่างเทคนิคดูแลห้องแสดงภาพ ห้องสมุด และพิพิธภัณฑ์	586	1,952	2,538
3434	หัวหน้าพ่อครัว/ แม่ครัว	1,453	1,472	2,925
3435	ผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านศิลปะ วัฒนธรรม ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	4,164	1,823	5,988
3511	ช่างเทคนิคปฏิบัติการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	10,946	5,601	16,547
3512	ช่างเทคนิคให้ความช่วยเหลือและแก้ปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารกับผู้ใช้งาน	3,754	1,687	5,441
3513	ช่างเทคนิคด้านเครือข่ายและระบบคอมพิวเตอร์	3,599	2,042	5,641
3514	ช่างเทคนิคด้านเว็บไซต์	2,485	1,605	4,090
3521	ช่างเทคนิคด้านการแพร่ภาพกระจายเสียงและโสตทัศนูปกรณ์	4,315	1,750	6,065
3522	ช่างเทคนิควิศวกรรมโทรคมนาคม	1,210	313	1,523

ตาราง 4.13 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี จำแนกตามรหัสอาชีพ (ตัวเลข 4 หลัก) และเพศ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ทิวราชอาณาจักร

รหัสอาชีพ	คำอธิบายอาชีพ	ชาย	หญิง	รวม
หมวดใหญ่ 4 เสมียน				
4110	เสมียนทั่วไป	121,532	254,248	375,780
4120	เลขานุการทั่วไป	3,598	15,545	19,144
4131	พนักงานพิมพ์ดีดและเจ้าหน้าที่เครื่องประมวลผลคำ	4,642	6,032	10,674
4132	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล	13,696	24,932	38,628
4211	เสมียนรับฝาก- ถอนเงินของธนาคาร และเสมียนที่เกี่ยวข้อง	18,005	29,264	47,269
4212	เจ้ามือรับพนัน คนเก็บและจ่ายเงินพนัน และพนักงานที่เกี่ยวข้องกับการพนัน	1,212	1,258	2,469
4213	เสมียนโรงรับจำนำและผู้ให้กู้ยืมเงิน	1,623	1,394	3,017
4214	พนักงานเร่งรัดหนี้สินและพนักงานที่เกี่ยวข้อง	12,090	10,492	22,582
4221	เสมียนและเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาด้านการท่องเที่ยว	4,123	5,626	9,749
4222	พนักงานศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร	2,460	7,458	9,917
4223	พนักงานควบคุมแผงเครื่องติดต่อทางโทรศัพท์ (พนักงานต่อโทรศัพท์)	1,839	5,663	7,502
4224	พนักงานต้อนรับของโรงแรม	13,367	22,008	35,376
4225	พนักงานบริการติดต่อสอบถาม	4,880	14,259	19,139
4226	พนักงานต้อนรับทั่วไป	7,258	13,762	21,020
4227	พนักงานสัมภาษณ์ในโครงการสำรวจและวิจัยตลาด	2,110	3,569	5,679
4229	พนักงานให้บริการข้อมูลข่าวสารแก่ลูกค้า ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	2,941	3,065	6,007
4311	เสมียนด้านบัญชีและการลงรายการบัญชี	22,025	103,494	125,518
4312	เสมียนด้านสถิติ การเงิน และการประกันภัย	13,463	37,140	50,603
4313	เสมียนงานเงินเดือน	1,275	3,797	5,072
4321	เสมียนคลังสินค้า	64,151	54,127	118,278
4322	เสมียนด้านการผลิต	12,399	17,520	29,918
4323	เสมียนด้านการขนส่ง	8,327	4,966	13,293
4411	เสมียนห้องสมุด	573	1,166	1,740
4412	เสมียนรับส่งและแยกประเภทจดหมาย ไปรษณีย์ภัณฑ์	15,351	4,211	19,563
4413	เสมียนลงรหัส เสมียนพิสูจน์อักษร และเสมียนที่เกี่ยวข้อง	466	1,107	1,574
4414	เสมียนช่วยกรอกแบบฟอร์มและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง	196	236	431
4415	เสมียนจัดเก็บและทำสำเนาเอกสาร	14,684	22,437	37,121
4416	เสมียนด้านบุคลากร	7,116	14,683	21,799
4419	เสมียนอื่นๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	17,635	28,909	46,544
หมวดใหญ่ 5 พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า				
5111	พนักงานต้อนรับและบริการในการเดินทาง	4,631	7,536	12,167
5112	พนักงานดูแลและเก็บค่าโดยสารยานพาหนะ	11,547	16,511	28,058

ตาราง 4.13 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี จำแนกตามรหัสอาชีพ (ตัวเลข 4 หลัก) และเพศ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ทิวราชอาณาจักร

รหัสอาชีพ	คำอธิบายอาชีพ	ชาย	หญิง	รวม
5113	มัคคุเทศก์	8,519	7,607	16,125
5120	พ่อครัว/แม่ครัว	207,284	407,179	614,462
5131	พนักงานเสิร์ฟอาหารและเครื่องดื่ม	53,074	84,574	137,648
5132	พนักงานผสมเครื่องดื่ม (บาร์เทนเดอร์)	15,677	24,607	40,284
5141	ช่างแต่งผม	32,406	34,742	67,148
5142	ช่างเสริมสวยและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	16,447	119,581	136,028
5151	หัวหน้าทีมงานด้านการทำความสะอาดและงานแม่บ้านในสำนักงาน โรงแรม และสถานประกอบการอื่นๆ	4,355	22,051	26,406
5152	พนักงานดูแลงานบ้าน/แม่บ้าน	14,021	88,300	102,321
5153	พนักงานดูแลความเรียบร้อยของอาคารสถานที่	53,683	24,716	78,399
5161	โทร ทำนายโชคชะตา และผู้ประกอบการอาชีพที่เกี่ยวข้อง	1,740	1,912	3,652
5162	เพื่อนร่วมกิจกรรมและผู้ดูแลของใช้ส่วนตัว	316	1,022	1,338
5163	สัปเหร่อและเจ้าหน้าที่ฌดาศพ	1,011	174	1,185
5164	ช่างตัดแต่งขนสัตว์เลี้ยงและพนักงานดูแลสัตว์เลี้ยง	706	1,032	1,738
5165	ครูสอนขับรถ	495	151	646
5169	พนักงานบริการส่วนบุคคล ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	3,581	15,119	18,701
5211	ผู้จำหน่ายสินค้าตามแผงลอยและตลาด	272,747	426,396	699,143
5212	ผู้จำหน่ายอาหารตามถนน	104,483	162,580	267,063
5221	เจ้าของร้านค้า	690,785	884,748	1,575,533
5222	หัวหน้าทีมงานในร้านค้า	4,228	4,978	9,207
5223	พนักงานช่วยขายในร้านค้า	390,047	654,150	1,044,197
5230	พนักงานแคชเชียร์และเสมียนขายตัว	14,234	45,834	60,068
5241	นายแบบและนางแบบแฟชั่น และผู้แสดงแบบอื่นๆ	239	484	723
5242	พนักงานสาธิตสินค้า	23,718	22,317	46,035
5243	ผู้จำหน่ายสินค้าตามบ้าน	13,845	16,293	30,138
5244	พนักงานขายในศูนย์บริการลูกค้า	10,742	12,930	23,672
5245	พนักงานบริการในสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง	18,476	13,422	31,898
5246	พนักงานเคาน์เตอร์บริการอาหาร	125,693	261,901	387,594
5249	ผู้จำหน่ายสินค้าอื่นๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	15,342	12,177	27,519
5311	ผู้ปฏิบัติงานดูแลเด็ก	2,458	35,587	38,045
5312	ครูผู้ช่วย	1,433	14,092	15,525
5321	ผู้ช่วยงานดูแลสุขภาพ	7,562	22,614	30,176
5322	ผู้ดูแลส่วนบุคคลตามบ้าน	1,535	5,926	7,461
5329	ผู้ดูแลส่วนบุคคลด้านสุขภาพ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	7,632	4,711	12,343
5411	พนักงานดับเพลิง	14,347	892	15,239
5412	เจ้าหน้าที่ตำรวจ	145,409	9,591	154,999
5413	ผู้คุมนักโทษ	6,773	1,656	8,429

ตาราง 4.13 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี จำแนกตามรหัสอาชีพ (ตัวเลข 4 หลัก) และเพศ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ทิวราชอาณาจักร

รหัสอาชีพ	คำอธิบายอาชีพ	ชาย	หญิง	รวม
5414	พนักงานรักษาความปลอดภัย	158,359	14,974	173,333
5419	ผู้ให้บริการด้านการป้องกันภัย ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	17,863	2,735	20,597
หมวดใหญ่ 6 ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ประมง และป่าไม้				
6111	ผู้ปฏิบัติงานด้านการปลูกพืชไร่และพืชผัก	3,581,987	3,481,738	7,063,725
6112	ผู้ปฏิบัติงานด้านการปลูกไม้ยืนต้นและไม้ผล	1,566,926	1,410,722	2,977,648
6113	ผู้ปฏิบัติงานด้านการปลูกพืชสวน ไม้ดอกไม้ประดับ และพืชในเรือนเพาะชำ	62,553	56,258	118,811
6114	ผู้ปฏิบัติงานด้านการปลูกพืชแบบผสมผสาน	4,994	4,498	9,492
6121	ผู้เลี้ยงปศุสัตว์และผลิตผลิตภัณฑ์นม	117,802	74,970	192,773
6122	ผู้เลี้ยงสัตว์ปีก	35,220	27,188	62,408
6123	ผู้เลี้ยงผึ้งและไหม	2,573	4,695	7,268
6129	ผู้เลี้ยงสัตว์เพื่อการค้าขาย ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	6,638	4,753	11,392
6130	ผู้ปฏิบัติงานด้านการปลูกพืชรวมกับการเลี้ยงสัตว์	3,244	3,338	6,583
6210	ผู้ปฏิบัติงานด้านการป่าไม้และงานที่เกี่ยวข้อง	20,073	10,610	30,682
6221	ผู้ปฏิบัติงานด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	70,526	47,524	118,050
6222	ผู้ปฏิบัติงานด้านการประมงน้ำจืดและประมงชายฝั่งทะเล	101,260	30,326	131,586
6223	ผู้ปฏิบัติงานด้านการประมงทะเลน้ำลึก	14,320	2,009	16,329
6224	ผู้ปฏิบัติงานด้านการล่าสัตว์และวางกับดักสัตว์ต่างๆ	314	185	500
6310	ผู้ปฏิบัติงานด้านการปลูกพืชเพื่อการดำรงชีพ	2,361,151	2,468,583	4,829,733
6320	ผู้ปฏิบัติงานด้านการเลี้ยงสัตว์เพื่อการดำรงชีพ	652	492	1,144
6330	ผู้ปฏิบัติงานด้านการปลูกพืชรวมกับการเลี้ยงสัตว์เพื่อการดำรงชีพ	404	262	666
6340	ผู้ปฏิบัติงานด้านการประมง ล่าสัตว์ และเก็บพืชผลเพื่อการดำรงชีพ	6,324	5,848	12,171
หมวดใหญ่ 7 ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง				
7111	ช่างก่อสร้างที่อยู่อาศัย	101,296	20,492	121,787
7112	ช่างก่ออิฐและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	19,500	5,500	25,000
7113	ช่างหิน ตัดหิน เจาะสกัดหิน และแกะหิน	4,155	2,132	6,288
7114	ช่างหล่อเทคอนกรีต ตกแต่งผิวซีเมนต์ และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	40,066	13,352	53,418
7115	ช่างไม้	112,191	13,305	125,496
7119	ช่างก่อสร้างโครงสร้างอาคาร สิ่งปลูกสร้าง และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	4,103	993	5,096
7121	ช่างมุงหลังคา	3,031	608	3,639
7122	ช่างปูพื้นและกระเบื้อง	9,586	2,750	12,336
7123	ช่างฉาบปูนและตกแต่งงานปูน	131,311	31,851	163,161
7124	ช่างติดตั้งฉนวน	3,021	402	3,423

ตาราง 4.13 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี จำแนกตามรหัสอาชีพ (ตัวเลข 4 หลัก) และเพศ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ทิวราชาอาณาจักร

รหัสอาชีพ	คำอธิบายอาชีพ	ชาย	หญิง	รวม
7125	ช่างติดกระจก	11,018	1,538	12,556
7126	ช่างประปาและวางท่อ	19,187	1,819	21,006
7127	ช่างเครื่องระบบปรับอากาศและระบบทำความเย็น	29,104	2,023	31,127
7131	ช่างทาสีและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	46,230	8,190	54,420
7132	ช่างพันสีและขัดเงา	24,032	2,878	26,910
7133	ช่างทำความสะอาดโครงสร้างอาคาร สิ่งปลูกสร้าง	669	359	1,027
7211	ช่างทำแบบหล่อโลหะและแกนแบบหล่อโลหะ	7,507	2,383	9,890
7212	ช่างเชื่อมและช่างตัดโลหะด้วยเปลวไฟ	74,463	5,067	79,530
7213	ช่างโลหะแผ่น	11,312	2,258	13,570
7214	ช่างเตรียมและติดตั้งโครงสร้างโลหะ	7,778	1,716	9,495
7215	ช่างติดตั้งเครื่องยกและพันต่อสายเคเบิล	819	127	947
7221	ช่างเหล็ก ช่างตีเหล็ก และช่างคุมเครื่องอัดขึ้นรูปโลหะ	31,855	7,971	39,826
7222	ช่างทำเครื่องมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	2,805	810	3,615
7223	ช่างปรับตั้งและใช้เครื่องมือกลงานโลหะ	39,428	4,703	44,131
7224	ช่างขัดเงาโลหะ ช่างเจียรไนโลหะ และช่างลับเครื่องมือ	3,071	1,909	4,981
7231	ช่างเครื่องและช่างซ่อมเครื่องยนต์ยานยนต์	271,921	19,518	291,439
7232	ช่างเครื่องและช่างปรับเครื่องยนต์อากาศยาน	3,534	179	3,713
7233	ช่างเครื่องและช่างปรับเครื่องจักรกลทางการเกษตรหรืออุตสาหกรรม	62,467	4,356	66,823
7234	ช่างซ่อมรถจักรยานและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	9,958	966	10,923
7311	ช่างทำและซ่อมเครื่องมือที่มีความเที่ยงตรงแม่นยำ	4,588	2,633	7,221
7312	ช่างทำเครื่องดนตรีและปรับเสียงดนตรี	1,570	881	2,451
7313	ช่างทำเครื่องเพชรพลอยและรูปพรรณ และโลหะมีค่า	39,094	31,757	70,850
7314	ช่างทำเครื่องปั้นดินเผาและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	18,447	18,630	37,078
7315	ช่างทำเครื่องแก้ว ช่างตัด ช่างเจียรไน และช่างตกแต่งเครื่องแก้ว	5,422	3,261	8,682
7316	ช่างเขียนเครื่องหมาย ช่างลงสี ช่างแกะสลัก และช่างกัดลายแก้ว	9,607	7,666	17,273
7317	ช่างงานหัตถกรรมไม้ เครื่องจักสาน และวัสดุที่เกี่ยวข้อง	37,330	50,358	87,688
7318	ช่างงานหัตถกรรมสิ่งทอ เครื่องหนัง และวัสดุที่เกี่ยวข้อง	26,024	49,878	75,902
7319	ช่างงานหัตถกรรม ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	13,195	22,164	35,358
7321	ช่างเทคนิคงานก่อนงานพิมพ์	10,499	3,020	13,518
7322	ช่างพิมพ์	16,575	8,727	25,302
7323	ช่างตกแต่งงานพิมพ์และเข้าเล่ม	6,838	3,805	10,643
7411	ช่างเดินสายไฟภายในอาคารและอุปกรณ์ไฟฟ้าที่เกี่ยวข้อง	115,296	7,611	122,907
7412	ช่างเครื่องและช่างปรับอุปกรณ์ไฟฟ้า	36,532	3,781	40,313
7413	ช่างติดตั้งและซ่อมสายส่งกระแสไฟฟ้า	17,644	1,460	19,104

ตาราง 4.13 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี จำแนกตามรหัสอาชีพ (ตัวเลข 4 หลัก) และเพศ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ทิวราชอาณาจักร

รหัสอาชีพ	คำอธิบายอาชีพ	ชาย	หญิง	รวม
7421	ช่างเครื่องและผู้ให้บริการด้านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์	20,918	3,470	24,388
7422	ช่างติดตั้งและผู้ให้บริการด้านอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	39,020	5,869	44,889
7511	ผู้ฆ่าฆ่าและเนื้อสัตว์และสัตว์น้ำ และผู้จัดเตรียมอาหารที่เกี่ยวข้อง	67,018	92,136	159,153
7512	ผู้ทำขนมปัง ขนมเค้ก ขนมหวาน และลูกกวาด	21,359	50,216	71,576
7513	ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์นม	2,792	12,742	15,534
7514	ผู้ถนอมผลไม้ พืชผัก และผู้ถนอมอาหารที่เกี่ยวข้อง	26,787	52,504	79,291
7515	ผู้ชิมรสและจัดระดับชั้นคุณภาพของอาหารและเครื่องดื่ม	7,334	9,818	17,152
7516	ผู้เตรียมใบยาสูบและผลิตผลิตภัณฑ์ยาสูบ	1,542	3,624	5,166
7521	ช่างอัดน้ำยาและอบไม้	872	641	1,513
7522	ช่างทำเฟอร์นิเจอร์ไม้และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	62,366	22,151	84,518
7523	ช่างปรับตั้งและใช้เครื่องจักรงานไม้	5,160	1,726	6,887
7531	ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า ช่างทำเสื้อผ้าขนสัตว์ และช่างทำหมวก	51,145	192,324	243,469
7532	ช่างสร้างแบบและตัดวัสดุเพื่อผลิตเครื่องแต่งกายและสิ่งของที่เกี่ยวข้อง	3,476	3,881	7,358
7533	ช่างเย็บ ช่างปัก และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	15,645	50,567	66,212
7534	ช่างหุ้มเบาะและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	5,844	3,258	9,102
7535	ช่างตกแต่งหนังสัตว์ ช่างฟอกหนัง และช่างถักหนังชุดขนสัตว์	313	333	646
7536	ช่างทำรองเท้าและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	19,955	18,908	38,863
7541	ผู้ปฏิบัติงานใต้น้ำ	547	210	757
7542	ผู้ปฏิบัติงานด้านวัตถุระเบิดและผู้ปฏิบัติงานจุดระเบิด	547	374	921
7543	ผู้คัดคุณภาพและทดสอบผลิตภัณฑ์ (ยกเว้นอาหารและเครื่องดื่ม)	23,278	33,777	57,055
7544	ผู้รมยาและกำจัดแมลงและสัตว์ศัตรูพืช	1,996	492	2,488
7549	ช่างฝีมืออื่นๆ และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	11,747	13,704	25,451
หมวดใหญ่ 8 ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ				
8111	ผู้ปฏิบัติงานในเหมืองแร่และเหมืองหิน	2,516	1,231	3,747
8112	ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานแปรรูปแร่และหิน	2,360	832	3,192
8113	ผู้ควบคุมเครื่องจักรชุดเจาะบ่อและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	2,734	349	3,083
8114	ผู้ควบคุมเครื่องจักรผลิตผลิตภัณฑ์ซีเมนต์ หิน และแร่อื่นๆ	6,158	2,104	8,262
8121	ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานแปรรูปโลหะ	30,333	13,327	43,660
8122	ผู้ควบคุมเครื่องจักรตกแต่ง ชุบ และเคลือบผิวโลหะ	15,580	11,708	27,287
8131	ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักรผลิตผลิตภัณฑ์เคมี	29,563	17,591	47,153

ตาราง 4.13 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี จำแนกตามรหัสอาชีพ (ตัวเลข 4 หลัก) และเพศ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ทิวราชาอาณาจักร

รหัสอาชีพ	คำอธิบายอาชีพ	ชาย	หญิง	รวม
8132	ผู้ควบคุมเครื่องจักรผลิตผลิตภัณฑ์ด้านการถ่ายภาพ	1,183	875	2,059
8141	ผู้ควบคุมเครื่องจักรผลิตผลิตภัณฑ์ยาง	28,136	16,093	44,229
8142	ผู้ควบคุมเครื่องจักรผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก	38,456	34,176	72,632
8143	ผู้ควบคุมเครื่องจักรผลิตผลิตภัณฑ์กระดาษ	16,418	13,901	30,319
8151	ผู้ควบคุมเครื่องจักรจัดเตรียมเส้นใย ปั่น และกรอเส้นใย	6,192	9,747	15,939
8152	ผู้ควบคุมเครื่องจักรทอผ้าและเครื่องจักรถักนิต	18,701	30,226	48,927
8153	ผู้ควบคุมเครื่องจักรเย็บผ้า	53,801	176,783	230,584
8154	ผู้ควบคุมเครื่องจักรฟอก ย้อม และทำความสะอาดเส้นใย	5,906	4,838	10,744
8155	ผู้ควบคุมเครื่องจักรจัดเตรียมขนสัตว์และหนังฟอก	1,810	1,010	2,819
8156	ผู้ควบคุมเครื่องจักรทำรองเท้าและเครื่องจักรที่เกี่ยวข้อง	14,311	17,735	32,047
8157	ผู้ควบคุมเครื่องจักรด้านการชักรีด	3,824	11,553	15,377
8159	ผู้ควบคุมเครื่องจักรผลิตผลิตภัณฑ์สิ่งทอ ขนสัตว์ และหนังฟอก ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	1,421	2,856	4,277
8160	ผู้ควบคุมเครื่องจักรผลิตผลิตภัณฑ์อาหารและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง	76,562	68,380	144,942
8171	ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานผลิตเยื่อกระดาษและกระดาษ	8,093	4,278	12,372
8172	ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานแปรรูปไม้	13,389	7,106	20,494
8181	ผู้ปฏิบัติงานเครื่องจักรโรงงานผลิตแก้วและเซรามิก	27,203	15,748	42,951
8182	ผู้ปฏิบัติงานเครื่องจักรไอน้ำและหม้อน้ำ (boiler)	1,042	267	1,309
8183	ผู้ปฏิบัติงานเครื่องจักรที่ใช้ในการห่อและบรรจุผลิตภัณฑ์ การบรรจุขวด และการติดฉลาก	24,102	31,557	55,660
8189	ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักรอื่นๆ ชนิดติดตั้งประจำที่ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	10,656	10,429	21,086
8211	ผู้ประกอบเครื่องจักรกล	83,122	42,417	125,540
8212	ผู้ประกอบอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	161,165	227,962	389,127
8219	ผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	31,138	28,832	59,970
8311	ผู้ขับหัวรถจักร	2,864	261	3,126
8312	พนักงานห้ามล้อรถไฟ พนักงานส่งสัญญาณรถไฟ และพนักงานสับเปลี่ยนรถไฟ	2,513	306	2,819
8321	ผู้ขับซีทรถจักรยานยนต์	180,735	13,234	193,969
8322	ผู้ขับรถยนต์ รถแท็กซี่ และรถตู้	487,473	29,982	517,455
8331	ผู้ขับรถโดยสารและรถราง	47,271	3,925	51,195
8332	ผู้ขับรถบรรทุกทุกขนาดใหญ่	148,094	7,667	155,761
8341	ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานชนิดเคลื่อนที่ได้ที่ใช้ในด้าน การเกษตรและป่าไม้	19,249	2,699	21,948
8342	ผู้ควบคุมเครื่องจักรขนย้ายดินและหิน และเครื่องจักรโรงงานที่เกี่ยวข้อง	15,339	791	16,130

ตาราง 4.13 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี จำแนกตามรหัสอาชีพ (ตัวเลข 4 หลัก) และเพศ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ทิวราชอาณาจักร

รหัสอาชีพ	คำอธิบายอาชีพ	ชาย	หญิง	รวม
8343	ผู้ควบคุมปั้นจั่น รอกยก และเครื่องจักรโรงงานที่เกี่ยวข้อง	3,531	435	3,967
8344	ผู้ควบคุมรถยกสินค้า	6,941	632	7,573
8350	ลูกเรือบนเรือและผู้ปฏิบัติงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	8,387	821	9,207
หมวดใหญ่ 9 ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน				
9111	คนงานและผู้ช่วยทำความสะอาดที่พักอาศัย	13,211	74,465	87,676
9112	คนงาน และผู้ช่วยทำความสะอาดสำนักงาน โรงแรม และสถานประกอบการอื่นๆ	33,615	202,695	236,311
9121	คนงานซักรีดเสื้อผ้าด้วยมือ	15,888	73,615	89,503
9122	คนงานทำความสะอาดยานพาหนะ	11,181	5,156	16,338
9123	คนงานทำความสะอาดหน้าต่าง	206	187	394
9129	คนงานทำความสะอาดอื่นๆ	1,859	2,234	4,092
9211	คนงานปลูกพืชผัก	438,215	399,088	837,303
9212	คนงานเลี้ยงสัตว์	17,039	11,330	28,370
9213	คนงานปลูกพืชร่วมกับเลี้ยงสัตว์	570	555	1,125
9214	คนงานปลูกพืชสวนและไม้ดอกไม้ประดับ	27,229	17,827	45,056
9215	คนงานป่าไม้	12,655	5,044	17,699
9216	คนงานประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	19,399	9,655	29,054
9311	คนงานเหมืองแร่และเหมืองหิน	2,781	1,145	3,926
9312	คนงานก่อสร้างและบำรุงรักษาถนน เขื่อน และงานวิศวกรรมโยธาอื่นๆ ที่คล้ายกัน	9,635	2,685	12,320
9313	คนงานก่อสร้างอาคาร สิ่งปลูกสร้าง	287,745	138,524	426,270
9321	คนงานบรรจุผลิตภัณฑ์ด้วยมือ	54,121	65,821	119,942
9329	คนงานด้านการผลิต ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	125,509	189,618	315,127
9331	คนงานขับเคลื่อนยานพาหนะโดยใช้มือหรือเท้า	11,200	1,813	13,013
9332	คนงานขับเคลื่อนยานพาหนะและเครื่องจักรต่าง ๆ ที่ลากจูงโดยสัตว์	1,364	209	1,573
9333	คนงานขนถ่ายสินค้า	81,439	19,583	101,022
9334	คนงานเติมสินค้าบนชั้นวาง	15,016	11,747	26,763
9411	ผู้ประกอบอาหารจานด่วน	5,267	10,754	16,021
9412	ผู้ช่วยงานครัว	13,271	35,059	48,330
9510	ผู้ให้บริการตามถนนและสถานที่ที่คล้ายกัน	938	699	1,637
9520	ผู้จำหน่ายสินค้าตามถนน (ยกเว้นอาหารพร้อมบริโภค)	74,895	78,699	153,594
9611	คนเก็บขยะและวัสดุที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่	15,169	5,210	20,379
9612	คนงานคัดแยกขยะ	17,980	13,732	31,712
9613	คนกวาดถนนและผู้ใช้แรงงานที่เกี่ยวข้อง	9,588	10,596	20,183
9621	พนักงานรับส่งข่าวสาร ทียบห่อสิ่งของ และสัมภาระ	19,746	21,368	41,115
9622	คนงานรับจ้างทั่วไป	613,351	463,810	1,077,161

ตาราง 4.13 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี จำแนกตามรหัสอาชีพ (ตัวเลข 4 หลัก) และเพศ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ทัวราชอาณาจักร

รหัสอาชีพ	คำอธิบายอาชีพ	ชาย	หญิง	รวม
9623	คนจดมาตรวัดและเก็บเงินจากเครื่องจำหน่ายสินค้าอัตโนมัติ	4,194	1,750	5,944
9624	คนตักน้ำและเก็บฝืน	418	228	646
9629	ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐานอื่นๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	4,859	3,862	8,721
หมวดใหญ่ 0 กองกำลังทหารติดอาวุธ				
011	ทหารชั้นสัญญาบัตร	48,227	5,834	54,061
021	ทหารชั้นประทวน	117,842	4,696	122,538
031	ทหารยศอื่นๆ	167,007	3,531	170,537
	ไม่สามารถจัดกลุ่มอาชีพได้	706,498	643,362	1,349,860
	ทำงานแต่ไม่ทราบอาชีพ	316,245	357,135	673,380
รวม		19,335,784	18,440,191	37,775,974

หมายเหตุ: 1. ประชากรไทยรวมผู้มีสัญชาติไทยและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่อในทะเบียนบ้าน
 2. ในการประมวลผลมีการใช้ค่าถ่วงน้ำหนัก ทำให้บางค่าในช่องผลรวมอาจแตกต่างจากการรวมด้วยมือเล็กน้อย

บทที่ 5

มาตรฐานอาชีพที่ประกาศโดยสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพที่ สมาตรฐาน ISCO-2008

ตามที่คณะกรรมการบริหารสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ในการประชุมครั้งที่ 12/2556 เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2556 ได้ออกประกาศ ที่เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการบริหารสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ เรื่อง การกำหนดสาขาวิชาชีพที่ได้รับประกาศนียบัตรคุณวุฒิวิชาชีพ พ.ศ. 2557” อีกทั้งมีการออกข้อบังคับที่เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการให้คุณวุฒิวิชาชีพ พ.ศ. 2557” ซึ่งมีทั้งการกำหนดชั้นของคุณวุฒิวิชาชีพในสาขาวิชาชีพที่สถาบันฯ จะให้แก่บุคคล รวมไปถึง กำหนดอาชีพในสาขาวิชาชีพนั้นๆ ด้วย ณ ปัจจุบัน มีการกำหนดสาขาวิชาชีพทั้งหมด 72 สาขาวิชาชีพที่ได้รับ ประกาศนียบัตรฯ และครอบคลุมกว่า 400 อาชีพ

สำหรับในบทนี้ โครงการศึกษาสถานการณ์และการเปลี่ยนแปลงด้านกำลังแรงงานของประเทศไทย จะนำเสนอชื่ออาชีพที่ สคช. ประกาศให้คุณวุฒิวิชาชีพ พร้อมทั้งการเพิ่มเติม รหัสอาชีพตามมาตรฐาน ISCO-2008 ให้แก่อาชีพต่างๆ เหล่านั้น เพื่อชี้ให้เห็นว่า แม้องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ได้ทำการปรับปรุง การจัดประเภทอาชีพตามมาตรฐานสากล (International Standard Classification of Occupation) ให้ ทันสมัยกับอาชีพต่างๆ ที่เพิ่มขึ้นในปัจจุบัน แต่ ISCO-2008 ก็ยังไม่สามารถให้รหัสสายอาชีพได้ละเอียด ครอบคลุมอาชีพทั้งหมด เพียงแต่ครอบคลุมในลักษณะของกลุ่มอาชีพ และเมื่อนำประกาศอาชีพที่ สคช. ให้ คุณวุฒิวิชาชีพมาลงรหัสอาชีพตามมาตรฐาน ISCO-2008 ก็จะมีหลายอาชีพ ทั้งในสาขาวิชาชีพเดียวกัน และต่างสาขา มีรหัสมาตรฐาน ISCO-2008 เดียวกัน

5.1 อาชีพที่ สคช. ประกาศให้คุณวุฒิวิชาชีพเรียงตามสาขาวิชาชีพ

จากการรวบรวมพบว่า สคช. ได้ประกาศกำหนดสาขาวิชาชีพที่ได้รับประกาศนียบัตรคุณวุฒิวิชาชีพ ทั้งสิ้น 72 สาขาวิชาชีพ ใน 419 อาชีพ ซึ่งคณะนักวิจัยได้ใช้ดุลยพินิจให้รหัสอาชีพตามแนวทางในเอกสาร “การจัดประเภทอาชีพตามมาตรฐานสากล ฉบับแปลจาก International Standard Classification of Occupation: ISCO-08” (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2553) และแสดงไว้ในตาราง 5.1

ตามตาราง 5.1 สามารถสังเกตได้ว่าสาขาวิชาชีพเล็กหรือค่อนข้างเฉพาะเจาะจง จะประกอบด้วย อาชีพเมื่อให้รหัสอาชีพตามมาตรฐาน ISCO-2008 แล้วอยู่ในหมวดอาชีพเดียว เช่น สาขาอัญมณีและ เครื่องประดับ หรือสาขาการเชื่อม ประกอบด้วยอาชีพในหมวดอาชีพ 2 เพียงหมวดเดียว ในทางตรงข้าม สาขา วิชาชีพใหญ่หรือกว้างๆ จะประกอบด้วยอาชีพที่หลากหลายและเมื่อให้รหัสอาชีพตามมาตรฐานสากลแล้ว จะ อยู่ในหลายหมวดอาชีพ เช่น สาขาก่อสร้าง ประกอบด้วยอาชีพต่างๆ ใน 4 หมวดอาชีพด้วยกัน (หมวดอาชีพ 1 3 7 และ 8) หรือ สาขาการบิน ประกอบด้วยอาชีพต่างๆ ใน 8 หมวดอาชีพด้วยกัน (หมวดอาชีพ 1 2 3 4 5 7 8 และ 9) เป็นต้น

ตาราง 5.1 สาขาวิชาชีพ อาชีพ ที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศ และการให้รหัสมาตรฐาน ISCO-2008

ลำดับสาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย	อาชีพที่ สคช.กำหนด	รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตาม รหัสมาตรฐาน ISCO-2008
1	ก่อสร้าง	ก่อสร้าง	บริหารโครงการก่อสร้าง	1323	ผู้จัดการด้านการก่อสร้าง
			ช่างเขียนแบบสถาปัตยกรรม	3118	ช่างเขียนแบบ
			ช่างเขียนแบบโครงสร้าง	3118	ช่างเขียนแบบ
			ช่างเขียนแบบงานไฟฟ้า	3118	ช่างเขียนแบบ
			ช่างก่ออิฐก่อสร้าง	7112	ช่างก่ออิฐและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
			ช่างปูบาทวิถี	7122	ช่างปูพื้นและกระเบื้อง
			ช่างไม้	7115	ช่างไม้
			ช่างปูกระเบื้อง	7122	ช่างปูพื้นและกระเบื้อง
			ช่างปูพื้นหินอ่อน	7122	ช่างปูพื้นและกระเบื้อง
			ช่างปูพื้นไม้ปาร์เก้	7122	ช่างปูพื้นและกระเบื้อง
			ช่างฉาบปูน	7123	ช่างฉาบปูนและตกแต่งงานปูน
			ช่างทำพื้นหินขัด	7122	ช่างปูพื้นและกระเบื้อง
			ช่างแบบหล่อคอนกรีต	7114	ช่างหล่อเทคอนกรีต ตกแต่งผิวซีเมนต์ และ ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
			ช่างเหล็กเสริมคอนกรีต	7114	ช่างหล่อเทคอนกรีต ตกแต่งผิวซีเมนต์ และ ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
			ช่างสำรวจเพื่องานก่อสร้าง	3112	ช่างเทคนิคด้านวิศวกรรมโยธา
			ช่างฝ้าและผนังเบา	7112	ช่างก่ออิฐและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
			ช่างมุงหลังคา	7121	ช่างมุงหลังคา
			ช่างติดตั้งเครื่องสุขภัณฑ์	7126	ช่างประปาและวางท่อ
			ช่างประปาและสุขาภิบาล	7126	ช่างประปาและวางท่อ
			ช่างวางท่อภายในอาคาร	7126	ช่างประปาและวางท่อ
			ช่างก่อสร้างงานโครงเหล็ก	7111	ช่างก่อสร้างที่อยู่อาศัย
			ผู้ควบคุมเครื่องจักรกลในการก่อสร้าง	8343	ผู้ควบคุมปั้นจั่น รอกยก และเครื่องจักรโรงงานที่เกี่ยวข้อง
			ผู้ควบคุมการก่อสร้าง	3123	หัวหน้าคุมงานด้านการก่อสร้าง

ตาราง 5.1 (ต่อ) สาขาวิชาชีพ อาชีพ ที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศ และการให้รหัสมาตรฐาน ISCO-2008

ลำดับสาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย	อาชีพที่ สคช. กำหนด	รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตามรหัสมาตรฐาน ISCO-2008
2	อัญมณีและการทำเครื่องประดับ	อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ	นักประเมินมูลค่าอัญมณี	2114	นักธรณีวิทยาและนักธรณีฟิสิกส์
		อัญมณีศาสตร์	นักอัญมณีศาสตร์	2114	นักธรณีวิทยาและนักธรณีฟิสิกส์
3	การเชื่อม	การเชื่อม	ช่างเชื่อมอุตสาหกรรม-เชื่อมไฟฟ้า	7212	ช่างเชื่อมและช่างตัดโลหะด้วยเปลวไฟ
			ช่างเชื่อมอุตสาหกรรม-เชื่อมแก๊ส	7212	ช่างเชื่อมและช่างตัดโลหะด้วยเปลวไฟ
			ช่างบัดกรี	7212	ช่างเชื่อมและช่างตัดโลหะด้วยเปลวไฟ
4	การกีฬา	บริการทางด้านการกีฬา	ผู้ฝึกสอน	3422	เจ้าหน้าที่และผู้ฝึกสอนกีฬา
			ผู้ตัดสิน	3422	เสมียนด้านการผลิต
			นักวิทยาศาสตร์การกีฬา	3423	ผู้ฝึกสอนและผู้ดูแลโปรแกรมการสร้างสมรรถภาพของร่างกายและการนันทนาการ
		บริหารจัดการด้านการกีฬา	นักกีฬา	3421	นักกรีฑาและนักกีฬา
			นักบริหารจัดการการกีฬา	1431	ผู้จัดการด้านการกีฬานันทนาการ และศูนย์วัฒนธรรม
			นักบริหารธุรกิจกีฬา	1431	ผู้จัดการด้านการกีฬานันทนาการ และศูนย์วัฒนธรรม
5	ธุรกิจจัดดอกไม้	ธุรกิจจัดดอกไม้	ช่างจัดดอกไม้แบบสากล	7549	ช่างฝีมืออื่นๆ และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น
			ช่างจัดดอกไม้แบบไทย	7549	ช่างฝีมืออื่นๆ และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น
			ช่างจัดดอกไม้ในโรงแรม	7549	ช่างฝีมืออื่นๆ และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น
			นักบริหารงานธุรกิจจัดดอกไม้	1219	ผู้จัดการด้านการบริการธุรกิจและการบริหารจัดการซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น

ตาราง 5.1 (ต่อ) สาขาวิชาชีพ อาชีพ ที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศ และการให้รหัสมาตรฐาน ISCO-2008

ลำดับสาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย	อาชีพที่ สคช.กำหนด	รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตาม รหัสมาตรฐาน ISCO-2008		
6	การท่องเที่ยว การโรงแรม ภัตตาคาร และร้านค้า	งานโรงแรม	แม่บ้านโรงแรม	9112	คนงาน และผู้ช่วยทำความสะอาดสำนักงาน โรงแรม และสถานประกอบการอื่นๆ		
			พ่อครัวขนมปังอบ	5120	พ่อครัว/แม่ครัว		
			พนักงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม	5131	พนักงานเสิร์ฟอาหารและเครื่องดื่ม		
		งานท่องเที่ยว	พนักงานบริการส่วนหน้าของโรงแรม	4224	พนักงานต้อนรับของโรงแรม		
			มัคคุเทศก์	5113	มัคคุเทศก์		
			ที่ปรึกษาการเดินทางท่องเที่ยว	4221	เสมียนและเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาด้านการท่องเที่ยว		
			พนักงานสำรองบัตรโดยสาร	4221	เสมียนและเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาด้านการท่องเที่ยว		
		ผู้ประกอบการอาหาร	ผู้ประกอบการอาหารไทย	5120	พ่อครัว/แม่ครัว		
			ผู้ประกอบการอาหารคาว	5120	พ่อครัว/แม่ครัว		
			ผู้ประกอบการอาหารหวาน	7512	ผู้ทำขนมปัง ขนมเค้ก ขนมหวาน และลูกกวาด		
			ผู้ประกอบการอาหารในร้านอาหาร	5120	พ่อครัว/แม่ครัว		
		7	การผลิตอาหารและเครื่องดื่ม	อุตสาหกรรมอาหาร	ผู้ควบคุมความปลอดภัยอาหาร	2131	นักชีววิทยา นักพฤกษศาสตร์ นักสัตวศาสตร์ และผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง
					นักวิทยาศาสตร์อาหาร (ด้านความปลอดภัยอาหาร)	2131	นักชีววิทยา นักพฤกษศาสตร์ นักสัตวศาสตร์ และผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง
					นักโภชนาการ	2265	ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับอาหารเพื่อสุขภาพและนักโภชนาการ
การแปรรูปนม	ผู้ปฏิบัติงานซ่อมบำรุงเครื่องจักรแปรรูปนม			7233	ช่างเครื่องและช่างปรับเครื่องจักรกลทางการเกษตรหรืออุตสาหกรรม		
	นักวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์นมแปรรูป			2131	นักชีววิทยา นักพฤกษศาสตร์ นักสัตวศาสตร์ และผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง		

ตาราง 5.1 (ต่อ) สาขาวิชาชีพ อาชีพ ที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศ และการให้รหัสมาตรฐาน ISCO-2008

ลำดับสาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย	อาชีพที่ สคช.กำหนด	รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตามรหัสมาตรฐาน ISCO-2008
			ผู้ปฏิบัติงานควบคุมคุณภาพการแปรรูปนม	7513	ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์นม
			ผู้ปฏิบัติงานกระบวนการแปรรูปนม	7513	ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์นม
		การแปรรูปผักและผลไม้	ปฏิบัติงานด้านแปรรูปปลูกผักและผลไม้	7514	ผู้ถนอมผลไม้ พืชผัก และผู้ถนอมอาหารที่เกี่ยวข้อง
8	การผังเมือง	การผังเมือง	นักผังเมือง	2164	นักวางผังเมืองและระบบการจราจร
9	ภาษาต่างประเทศและล่ามแปล	ผู้สอนภาษาต่างประเทศ	ผู้สอนภาษาต่างประเทศ	2353	ครูสอนภาษาอื่นๆ
		การแปล ล่าม และล่ามภาษามือ	นักแปลเอกสาร	2643	นักแปล ล่าม และนักภาษาศาสตร์อื่นๆ
			นักแปลวรรณกรรมและบันเทิงคดี	2643	นักแปล ล่าม และนักภาษาศาสตร์อื่นๆ
			บรรณาธิการงานแปล	2643	นักแปล ล่าม และนักภาษาศาสตร์อื่นๆ
			บริหารธุรกิจการแปล	1219	ผู้จัดการด้านการบริการธุรกิจและการบริหารจัดการซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น
			นักแปลภาษามือเป็นเอกสาร	2643	นักแปล ล่าม และนักภาษาศาสตร์อื่นๆ
			ล่ามแปลภาษา (อังกฤษ จีน ญี่ปุ่น เกาหลี)	2643	นักแปล ล่าม และนักภาษาศาสตร์อื่นๆ
			ล่ามภาษามือ	2643	นักแปล ล่าม และนักภาษาศาสตร์อื่นๆ
			บริหารธุรกิจล่ามภาษามือ	1219	ผู้จัดการด้านการบริการธุรกิจและการบริหารจัดการซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น
10	การสื่อสารและสื่อสารมวลชน	สื่อสารมวลชน	ผู้สื่อข่าว	2642	นักหนังสือพิมพ์
			นักหนังสือพิมพ์	2642	นักหนังสือพิมพ์
			บรรณาธิการหนังสือพิมพ์	2642	นักหนังสือพิมพ์
		งานโทรทัศน์	ผู้ประกาศโทรทัศน์	2656	ผู้ประกาศทางวิทยุ โทรทัศน์ และผู้ประกาศด้านอื่นๆ
			ผู้กำกับโทรทัศน์	2654	ผู้กำกับและผู้ผลิตภาพยนตร์ละคร และงานสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ตาราง 5.1 (ต่อ) สาขาวิชาชีพ อาชีพ ที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศ และการให้รหัสมาตรฐาน ISCO-2008

ลำดับสาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย	อาชีพที่ สคช. กำหนด	รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตาม รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	
			ผู้ผลิตรายการข่าวโทรทัศน์	2654	ผู้กำกับและผู้ผลิตภาพยนตร์ ละคร และงานสาขาอื่นๆ ที่ เกี่ยวข้อง	
			ช่างเทคนิคด้านแพรรภาพ กระจายเสียง	3251	ผู้ช่วยทันตแพทย์และนักทัน ตกรรมบำบัด	
			ช่างกล้องโทรทัศน์	3251	ผู้ช่วยทันตแพทย์และนักทัน ตกรรมบำบัด	
11	การออกแบบแฟชั่น	การออกแบบแฟชั่น	นักออกแบบแฟชั่น	2163	นักออกแบบผลิตภัณฑ์และ เครื่องแต่งกาย	
12	การออกแบบ ผลิตภัณฑ์	การออกแบบ ผลิตภัณฑ์	นักออกแบบผลิตภัณฑ์	2163	นักออกแบบผลิตภัณฑ์และ เครื่องแต่งกาย	
13	เกษตรกรรม	เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เศรษฐกิจ	ผู้เพาะฟักกุ้งทะเล	6221	ผู้ปฏิบัติงานด้านการ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	
			ผู้อนุบาลกุ้งทะเล	6221	ผู้ปฏิบัติงานด้านการ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	
			ผู้เลี้ยงกุ้งทะเล	6221	ผู้ปฏิบัติงานด้านการ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	
			ผู้เพาะเลี้ยงปลาน้ำจืด	6221	ผู้ปฏิบัติงานด้านการ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	
			ผู้เพาะเลี้ยงปลาสวยงาม	6221	ผู้ปฏิบัติงานด้านการ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	
			ธุรกิจสัตว์ปีกเพื่อ การบริโภค	ผู้ปฏิบัติงานด้านเลี้ยงสัตว์ปีก	6122	ผู้เลี้ยงสัตว์ปีก
			การเลี้ยงสุกร	ผู้ปฏิบัติงานด้านเลี้ยงปศุสัตว์	6121	ผู้เลี้ยงปศุสัตว์และผลิต ผลิตภัณฑ์นม
			เพาะปลูกพืช เศรษฐกิจ	ผู้ปฏิบัติงานด้านเพาะปลูกข้าว	6111	ผู้ปฏิบัติงานด้านการปลูกพืช ไร่และพืชผัก
				ผู้ปฏิบัติงานด้านเพาะปลูกอ้อย	6111	ผู้ปฏิบัติงานด้านการปลูกพืช ไร่และพืชผัก
				ผู้ปฏิบัติงานด้านเพาะปลูก ยางพารา	6112	ผู้ปฏิบัติงานด้านการปลูกไม้ ยืนต้นและไม้ผล
ผู้ปฏิบัติงานด้านเพาะปลูก ปาล์มน้ำมัน	6112	ผู้ปฏิบัติงานด้านการปลูกไม้ ยืนต้นและไม้ผล				
ผู้ปฏิบัติงานเครื่องจักรกล การเกษตร	7233	ช่างเครื่องและช่างปรับ เครื่องจักรกลทางการเกษตร หรืออุตสาหกรรม				

ตาราง 5.1 (ต่อ) สาขาวิชาชีพ อาชีพ ที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศ และการให้รหัสมาตรฐาน ISCO-2008

ลำดับสาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย	อาชีพที่ สคช.กำหนด	รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตาม รหัสมาตรฐาน ISCO-2008
14	ขนส่งชุมชน	ขนส่งชุมชน	ผู้ขับขี่รถทัวร์โดยสาร	8331	ผู้ขับรถโดยสารและรถราง
			ผู้ขับขี่รถบรรทุก	8332	ผู้ขับรถบรรทุกขนาดใหญ่
			ผู้ขับขี่รถยนต์โดยสารสาธารณะ (แท็กซี่)	8322	ผู้ขับรถยนต์ รถแท็กซี่ และรถตู้
			ผู้ขับขี่รถยนต์โดยสารสาธารณะ (รถตู้)	8322	ผู้ขับรถยนต์ รถแท็กซี่ และรถตู้
15	ธุรกิจเสริมสวย	ธุรกิจเสริมสวย	ช่างทำผมบุรุษ	5141	ช่างแต่งผม
			ช่างทำผมสตรี	5141	ช่างแต่งผม
			ช่างแต่งเล็บ	5142	ช่างเสริมสวยและปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
			ช่างแต่งหน้า	5142	ช่างเสริมสวยและปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
			ช่างเสริมสวยและความงาม	5142	ช่างเสริมสวยและปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
			นักจัดการร้านเสริมสวยและความงาม	5142	ช่างเสริมสวยและปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
16	เซรามิกส์และเครื่องเคลือบ	เซรามิกส์และเครื่องเคลือบ	ช่างผลิตภัณฑ์เซรามิกส์บนโต๊ะอาหาร	7314	ช่างทำเครื่องปั้นดินเผาและปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
			ช่างผลิตภัณฑ์กระเบื้อง	7314	ช่างทำเครื่องปั้นดินเผาและปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
			ช่างผลิตภัณฑ์สุขภัณฑ์	7314	ช่างทำเครื่องปั้นดินเผาและปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
17	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดิจิทัลคอนเทนต์	การสื่อสารโทรคมนาคม	ช่างสื่อสารสัญญาณโทรคมนาคมด้านไมโครเวฟ	3522	ช่างเทคนิควิศวกรโทรคมนาคม
			ช่างสื่อสารสัญญาณโทรคมนาคมด้านระบบรับ-ส่งคลื่นวิทยุสำหรับโทรศัพท์เคลื่อนที่	3522	ช่างเทคนิควิศวกรโทรคมนาคม
			ช่างโครงข่ายปลายทางด้านเครือข่ายใยแก้วนำแสง	2153	วิศวกรโทรคมนาคม
			ผู้ควบคุมระบบเครือข่าย	2523	ผู้ประกอบวิชาชีพด้านเครือข่ายคอมพิวเตอร์
			นักเทคโนโลยีสื่อสารสัญญาณโทรคมนาคมด้านไมโครเวฟ	2153	วิศวกรโทรคมนาคม

ตาราง 5.1 (ต่อ) สาขาวิชาชีพ อาชีพ ที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศ และการให้รหัสมาตรฐาน ISCO-2008

ลำดับสาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย	อาชีพที่ สคช. กำหนด	รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตามรหัสมาตรฐาน ISCO-2008
			นักเทคโนโลยีสื่อสัญญาณ โทรคมนาคมด้านระบบรับ-ส่ง คลื่นวิทยุสำหรับ โทรศัพท์เคลื่อนที่	2153	วิศวกรโทรคมนาคม
		ซอฟต์แวร์และการ ประยุกต์	นักทดสอบระบบ	2519	นักวิเคราะห์และพัฒนา ซอฟต์แวร์และโปรแกรม ประยุกต์ ซึ่งมีได้จัด ประเภทไว้ในที่อื่น
			นักพัฒนาระบบ	2511	นักวิเคราะห์ระบบ คอมพิวเตอร์
			นักวิเคราะห์ออกแบบระบบ	2512	นักพัฒนาซอฟต์แวร์
			นักวิเคราะห์ความต้องการทาง ธุรกิจ	2519	นักวิเคราะห์และพัฒนา ซอฟต์แวร์และโปรแกรม ประยุกต์ ซึ่งมีได้จัด ประเภทไว้ในที่อื่น
			ผู้ควบคุมคุณภาพ	2519	นักวิเคราะห์และพัฒนา ซอฟต์แวร์และโปรแกรม ประยุกต์ ซึ่งมีได้จัด ประเภทไว้ในที่อื่น
		ฮาร์ดแวร์	นักออกแบบและพัฒนา ผลิตภัณฑ์ไอซีที	2519	นักวิเคราะห์และพัฒนา ซอฟต์แวร์และโปรแกรม ประยุกต์ ซึ่งมีได้จัด ประเภทไว้ในที่อื่น
			ผู้จัดการและคัดเลือกวัสดุและ อุปกรณ์สำหรับการผลิตภัณฑ์ ไอซีที	2434	ผู้ประกอบการวิชาชีพการขาย ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร
			ผู้ผลิตและตรวจสอบคุณภาพ ผลิตภัณฑ์ไอซีที	2152	วิศวกรอิเล็กทรอนิกส์
			ผู้ให้บริการด้านคอมพิวเตอร์ และระบบคอมพิวเตอร์	7422	ช่างติดตั้งและผู้ให้บริการ ด้านอุปกรณ์เทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร
		แอนิเมชัน	นักออกแบบโครงเรื่อง แอนิเมชัน	2166	นักออกแบบภาพกราฟฟิก และสื่อผสม
			นักทัศนศิลป์	2651	นักทัศนศิลป์
			นักเขียนสตอรี่บอร์ด	2513	นักพัฒนาเว็บไซต์และ สื่อผสม
			นักผลิตโครงสร้างตัวละคร แอนิเมชัน	2166	นักออกแบบภาพกราฟฟิก และสื่อผสม

ตาราง 5.1 (ต่อ) สาขาวิชาชีพ อาชีพ ที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศ และการให้รหัสมาตรฐาน ISCO-2008

ลำดับสาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย	อาชีพที่ สคช.กำหนด	รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตามรหัสมาตรฐาน ISCO-2008
			นักสร้างภาพแอนิเมชัน	2166	นักออกแบบภาพกราฟฟิกและสื่อผสม
			ช่างตัดต่อแอนิเมชัน	2166	นักออกแบบภาพกราฟฟิกและสื่อผสม
			ช่างออกแบบเสียงแอนิเมชัน	2166	นักออกแบบภาพกราฟฟิกและสื่อผสม
			นักบริหารโครงการ	2166	นักออกแบบภาพกราฟฟิกและสื่อผสม
		เครือข่ายและความปลอดภัย	ช่างสนับสนุนด้านเทคนิค	3512	ช่างเทคนิคให้ความช่วยเหลือและแก้ปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารกับผู้ใช้งาน
			นักบริหารจัดการระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์	2523	ผู้ประกอบวิชาชีพด้านเครือข่ายคอมพิวเตอร์
			นักบริหารจัดการความมั่นคงปลอดภัยระบบเครือข่ายและคอมพิวเตอร์	2529	ผู้ประกอบวิชาชีพด้านฐานข้อมูลและเครือข่าย ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น
		การบริหารโครงการสารสนเทศ	นักบริหารโครงการสารสนเทศ	1330	ผู้จัดการด้านการบริการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
18	การบิน	นักบิน	นักบิน	3153	นักบินและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
		ต้อนรับบนเครื่องบิน	พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน	5111	พนักงานต้อนรับและบริการในการเดินทาง
		บริการภาคพื้นและสนับสนุนการบินภาคพื้นในอาคาร	พนักงานต้อนรับผู้โดยสารภาคพื้น	5111	พนักงานต้อนรับและบริการในการเดินทาง
			พนักงานสำรองบัตรโดยสาร	4221	เสมียนและเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาด้านการท่องเที่ยว
			ผู้วางแผนตารางงานผู้ประจำหน้าที่	1324	ผู้จัดการด้านการจัดหาและจัดส่งสินค้า
		บริการภาคพื้นและสนับสนุนการบินภาคพื้นในลานจอด	พนักงานขับรถบันได	8322	ผู้ขับรถยนต์ รถแท็กซี่ และรถตู้
			พนักงานขับรถและควบคุมรถยก	8344	ผู้ควบคุมรถยกสินค้า
			พนักงานขับรถลากจูงเครื่องบิน	8322	ผู้ขับรถยนต์ รถแท็กซี่ และรถตู้
			พนักงานขับรถรับส่งผู้โดยสาร	8331	ผู้ขับรถโดยสารและรถราง

ตาราง 5.1 (ต่อ) สาขาวิชาชีพ อาชีพ ที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศ และการให้รหัสมาตรฐาน ISCO-2008

ลำดับสาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย	อาชีพที่ สคช.กำหนด	รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตามรหัสมาตรฐาน ISCO-2008
			พนักงานขับรถรับส่งสัมภาระผู้โดยสาร	8322	ผู้ขับรถยนต์ รถแท็กซี่ และรถตู้
			พนักงานขับรถทรานสปอร์ตเตอร์	8331	ผู้ขับรถโดยสารและรถราง
			พนักงานขับรถลากจูงคอนเทนเนอร์/แผ่นระวางสินค้า	8332	ผู้ขับรถบรรทุกขนาดใหญ่
			พนักงานขับรถบรรทุกน้ำและสิ่งปฏิกูล	8332	ผู้ขับรถบรรทุกขนาดใหญ่
			พนักงานยกของและสัมภาระ	9621	พนักงานรับส่งข่าวสาร ทียบห่อสิ่งของ และสัมภาระ
			พนักงานทำความสะอาดเครื่องบิน	9122	คนงานทำความสะอาดยานพาหนะ
		งานเทคนิคและฝึกอบรม	นักเทคนิคประจำเครื่องฝึกบินจำลอง	3153	นักบินและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
			ผู้ฝึกอบรมเกี่ยวกับอากาศยานเฉพาะแบบ	2359	ผู้ประกอบวิชาชีพอื่นๆ ด้านการสอน ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น
			ผู้ฝึกด้านความปลอดภัยและนิรภัยการบิน	2359	ผู้ประกอบวิชาชีพอื่นๆ ด้านการสอน ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น
			ผู้ฝึกด้านการจัดการทรัพยากรการบิน	2359	ผู้ประกอบวิชาชีพอื่นๆ ด้านการสอน ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น
			ผู้ฝึกด้านระบบการจัดการความปลอดภัย	2359	ผู้ประกอบวิชาชีพอื่นๆ ด้านการสอน ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น
			ช่างซ่อมบำรุงเครื่องบิน	7232	ช่างเครื่องและช่างปรับเครื่องยนต์อากาศยาน
			นักวางแผนซ่อมบำรุงเครื่องบิน	3153	นักบินและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
19	ธุรกิจค้าปลีก	ธุรกิจค้าปลีก	แคชเชียร์	5230	พนักงานแคชเชียร์และเสมียนขายตัว
			บริหารร้านค้า	1420	ผู้จัดการด้านการค้าปลีกและค้าส่ง
			จัดเรียงสินค้า	9334	คนงานเติมสินค้าบนชั้นวาง

ตาราง 5.1 (ต่อ) สาขาวิชาชีพ อาชีพ ที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศ และการให้รหัสมาตรฐาน ISCO-2008

ลำดับสาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย	อาชีพที่ สคช.กำหนด	รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตามรหัสมาตรฐาน ISCO-2008	
20	ธุรกิจจัดการงาน แต่งงาน	ธุรกิจจัดการงาน แต่งงาน	พิธีกรงานแต่งงาน	2659	ผู้สร้างสรรค์งานศิลปะและ ศิลปะการแสดง ซึ่งมีได้จัด ประเภทไว้ในที่อื่น	
			ผู้ประสานงานสถานที่	4419	เสมียนอื่นๆ ซึ่งมีได้จัด ประเภทไว้ในที่อื่น	
			ช่างแต่งหน้าบ่าวสาว	5142	ช่างเสริมสวยและ ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	
21	ธุรกิจจัดประชุม และนิทรรศการ	ธุรกิจจัดประชุมและ นิทรรศการ	นักวางแผนการจัดงานและการ ประชุม	3332	นักวางแผนการจัดงานและ การประชุม	
			พิธีกรการประชุม	2656	ผู้ประกาศทางวิทยุ โทรทัศน์ และผู้ประกาศด้านอื่นๆ	
22	ธุรกิจทดสอบและ ตรวจสอบ	ธุรกิจทดสอบและ ตรวจสอบ	นักทดสอบโดยไม่ทำลาย	3257	ผู้ตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อม การทำงาน สุขภาพ และงาน ที่เกี่ยวข้อง	
23	ธุรกิจบริการดูแล สัตว์เลี้ยง	ธุรกิจบริการดูแล สัตว์เลี้ยง	ช่างตัดแต่งขนสัตว์เลี้ยง	5164	ช่างตัดแต่งขนสัตว์เลี้ยงและ พนักงานดูแลสัตว์เลี้ยง	
			ผู้ช่วยสัตวแพทย์	5164	ช่างตัดแต่งขนสัตว์เลี้ยงและ พนักงานดูแลสัตว์เลี้ยง	
24	ธุรกิจประกัน	ธุรกิจประกัน	นายหน้าประกันชีวิต	3321	ตัวแทนขายประกันภัย	
			นายหน้าประกันภัย	3321	ตัวแทนขายประกันภัย	
			ผู้ประเมินค่าสินไหมทดแทน	3315	ผู้ประเมินราคาและมูลค่า ความเสียหาย	
			ผู้ตรวจสอบความเสียหาย	3315	ผู้ประเมินราคาและมูลค่า ความเสียหาย	
25	ธุรกิจภาพถ่าย	ถ่ายภาพ	ช่างภาพทั่วไป	3431	ช่างถ่ายภาพ	
			ช่างภาพภูมิทัศน์	3431	ช่างถ่ายภาพ	
			ช่างภาพสถาปัตยกรรม	3431	ช่างถ่ายภาพ	
			ช่างภาพบุคคล	3431	ช่างถ่ายภาพ	
			ช่างภาพแต่งงาน	3431	ช่างถ่ายภาพ	
			ช่างภาพแฟชั่น	3431	ช่างถ่ายภาพ	
			ช่างภาพสื่อมวลชน	3431	ช่างถ่ายภาพ	
			ผลิตภาพ	ช่างผลิตภาพระบบดิจิทัล	3431	ช่างถ่ายภาพ
				ช่างปรับแต่งภาพ	3431	ช่างถ่ายภาพ
				นักร้องแบบกราฟิก	2166	นักร้องแบบกราฟิก และสื่อผสม

ตาราง 5.1 (ต่อ) สาขาวิชาชีพ อาชีพ ที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศ และการให้รหัสมาตรฐาน ISCO-2008

ลำดับสาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย	อาชีพที่ สคช.กำหนด	รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตาม รหัสมาตรฐาน ISCO-2008			
			ช่างควบคุมคุณภาพงานอัดภาพระบบดิจิทัล	7543	ผู้คัดคุณภาพและทดสอบผลิตภัณฑ์ (ยกเว้นอาหารและเครื่องดื่ม)			
26	ธุรกิจหนังสือและสิ่งพิมพ์	ธุรกิจหนังสือและสิ่งพิมพ์	นักเขียน	2641	นักประพันธ์และนักเขียนอื่นๆ			
			บรรณาธิการ	2641	นักประพันธ์และนักเขียนอื่นๆ			
			นักวาดภาพประกอบ	2166	นักออกแบบภาพกราฟฟิกและสื่อผสม			
			พิสูจน์อักษร	2642	นักหนังสือพิมพ์			
			พนักงานจัดหน้า	7323	ช่างตกแต่งงานพิมพ์และเข้าเล่ม			
			นักแปลหนังสือ	2643	นักแปล ล่าม และนักภาษาศาสตร์อื่นๆ			
27	ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์	การประกอบการอสังหาริมทรัพย์	ผู้พัฒนาโครงการอสังหาริมทรัพย์	1219	ผู้จัดการด้านการบริการธุรกิจและการบริหารจัดการ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น			
			นักวางกลยุทธ์พัฒนาโครงการอสังหาริมทรัพย์	1219	ผู้จัดการด้านการบริการธุรกิจและการบริหารจัดการ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น			
			ศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนและพัฒนาโครงการอสังหาริมทรัพย์	1219	ผู้จัดการด้านการบริการธุรกิจและการบริหารจัดการ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น			
			การตลาดและการขายโครงการอสังหาริมทรัพย์	3334	ตัวแทนอสังหาริมทรัพย์และผู้จัดการทรัพย์สิน			
			บริหารลูกค้าโครงการอสังหาริมทรัพย์N	3334	ตัวแทนอสังหาริมทรัพย์และผู้จัดการทรัพย์สิน			
			นายหน้าอสังหาริมทรัพย์ประเภทที่ดินและที่อยู่อาศัย	3334	ตัวแทนอสังหาริมทรัพย์และผู้จัดการทรัพย์สิน			
			นายหน้าอสังหาริมทรัพย์ประเภทเพื่อพาณิชย์กรรมและการลงทุน	3334	ตัวแทนอสังหาริมทรัพย์และผู้จัดการทรัพย์สิน			
			การประเมินมูลค่าทรัพย์สิน	นักประเมินมูลค่าทรัพย์สิน	3315	ผู้ประเมินราคาและมูลค่าความเสียหาย		
			28	บริการสุขภาพ	บริการสุขภาพ	ผู้ดูแลผู้สูงอายุ	5322	ผู้ดูแลส่วนบุคคลตามบ้าน
						ผู้ดูแลเด็ก	5311	ผู้ปฏิบัติงานดูแลเด็ก
ผู้ช่วยพยาบาล	3221	ผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการพยาบาล						
ผู้ขับซึรถพยาบาล	8322	ผู้ขับรถยนต์ รถแท็กซี่ และรถตู้						
เจ้าหน้าที่ประจำรถพยาบาล	3258	ผู้ปฏิบัติงานด้านรถพยาบาล						

ตาราง 5.1 (ต่อ) สาขาวิชาชีพ อาชีพ ที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศ และการให้รหัสมาตรฐาน ISCO-2008

ลำดับสาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย	อาชีพที่ สคช.กำหนด	รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตามรหัสมาตรฐาน ISCO-2008
29	บริหารงานบุคคล	บริหารงานบุคคล	นักบริหารงานบุคคล	2423	ผู้ประกอบวิชาชีพด้านงานบุคคลและอาชีพ
30	บริหารทรัพยากร	บริหารทรัพยากร	ผู้จัดการนิติบุคคล	3334	ตัวแทนอสังหาริมทรัพย์และผู้จัดการทรัพยากร
			นักบริหารทรัพยากรสาธารณะ	1219	ผู้จัดการด้านการบริการธุรกิจและการบริหารจัดการซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น
31	ผลิตภัณฑ์ยางพารา	ผลิตภัณฑ์ยางพารา	ผู้ควบคุมการผสมยาง (ยางล้อและชิ้นส่วนยางสำหรับยานยนต์และงานวิศวกรรม)	3122	หัวหน้าทีมงานด้านการผลิต
			ผู้ควบคุมการฉาบยาง (ยางล้อและชิ้นส่วนยางสำหรับยานยนต์และงานวิศวกรรม)	3122	หัวหน้าทีมงานด้านการผลิต
			ผู้ควบคุมการขึ้นรูปยาง (ยางล้อและชิ้นส่วนยางสำหรับยานยนต์และงานวิศวกรรม)	3122	หัวหน้าทีมงานด้านการผลิต
			ผู้ควบคุมการอบยาง (ยางล้อและชิ้นส่วนยางสำหรับยานยนต์และงานวิศวกรรม)	3122	หัวหน้าทีมงานด้านการผลิต
			ผู้ตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์ยาง (ยางล้อและชิ้นส่วนยางสำหรับยานยนต์และงานวิศวกรรม)	7543	ผู้คัดคุณภาพและทดสอบผลิตภัณฑ์ (ยกเว้นอาหารและเครื่องดื่ม)
			ช่างซ่อมบำรุงเครื่องจักรผลิตยาง (ยางล้อและชิ้นส่วนยางสำหรับยานยนต์และงานวิศวกรรม)	7233	ช่างเครื่องและช่างปรับเครื่องจักรกลทางการเกษตรหรืออุตสาหกรรม
			ผู้ควบคุมกระบวนการผลิตยาง (ยางล้อและชิ้นส่วนยางสำหรับยานยนต์และงานวิศวกรรม)	3122	หัวหน้าทีมงานด้านการผลิต
32	พลังงานและพลังงานทดแทน	พลังงานและพลังงานทดแทน	นักจัดการพลังงาน	1321	ผู้จัดการด้านการผลิต
			ผู้ตรวจสอบการใช้พลังงานในอาคาร	2133	ผู้ประกอบวิชาชีพด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม
			นักวางแผนการใช้พลังงาน	2133	ผู้ประกอบวิชาชีพด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม
			นักเทคโนโลยีพลังงานทดแทน	2133	ผู้ประกอบวิชาชีพด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม

ตาราง 5.1 (ต่อ) สาขาวิชาชีพ อาชีพ ที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศ และการให้รหัสมาตรฐาน ISCO-2008

ลำดับสาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย	อาชีพที่ สคช.กำหนด	รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตาม รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	
			ช่างเทคโนโลยีพลังงานทดแทน	3131	ช่างเทคนิคควบคุมเครื่องจักรโรงงานผลิตพลังงาน	
			ช่างเทคนิคแผงโซลาร์เซลล์	3131	ช่างเทคนิคควบคุมเครื่องจักรโรงงานผลิตพลังงาน	
33	มาตรวิทยา	มาตรวิทยา	ผู้สอบเทียบเครื่องมือวัด	2149	วิศวกร (ยกเว้นวิศวกรเทคโนโลยีไฟฟ้า) ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	
34	แมคคาทรอนิกส์	แมคคาทรอนิกส์	ช่างแมคคาทรอนิกส์	3115	ช่างเทคนิคด้านวิศวกรรมเครื่องกล	
35	รถไฟฟ้าความเร็วสูงและระบบราง	งานปฏิบัติการ	ผู้ควบคุมการเดินรถไฟฟ้าในศูนย์ควบคุมการเดินรถ	3139	ช่างเทคนิคควบคุมกระบวนการอื่นๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	
			ผู้ควบคุมรถไฟฟ้า	8311	ผู้ขับหัวรถจักร	
			ผู้ควบคุมรถไฟฟ้าความเร็วสูง	8311	ผู้ขับหัวรถจักร	
				นายสถานี	8312	พนักงานห้ามล้อรถไฟ พนักงานส่งสัญญาณรถไฟ และพนักงานสับเปลี่ยนรถไฟ
		งานซ่อมบำรุง	ช่างเทคนิคซ่อมบำรุงระบบอาณัติสัญญาณ	3113	ช่างเทคนิคด้านวิศวกรรมไฟฟ้า	
			ผู้วางแผนงานซ่อมบำรุงระบบอาณัติสัญญาณ	2149	วิศวกร (ยกเว้นวิศวกรเทคโนโลยีไฟฟ้า) ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	
			ช่างเทคนิคซ่อมบำรุงระบบอาณัติสัญญาณไฟสีและโทรคมนาคม	7422	ช่างติดตั้งและผู้ให้บริการด้านอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	
			ช่างเทคนิคซ่อมบำรุงระบบช่วงล่างรถไฟฟ้าด้านระบบเครื่องกล	3115	ช่างเทคนิคด้านวิศวกรรมเครื่องกล	
			ช่างเทคนิคซ่อมบำรุงระบบรถไฟฟ้าด้านระบบไฟฟ้า	7412	ช่างเครื่องและช่างปรับอุปกรณ์ไฟฟ้า	
			ผู้วางแผนงานซ่อมบำรุงระบบช่วงล่างรถไฟฟ้าด้านระบบเครื่องกล	2149	วิศวกร (ยกเว้นวิศวกรเทคโนโลยีไฟฟ้า) ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	
		ช่างเทคนิคซ่อมบำรุงระบบจัดเก็บค่าโดยสารอัตโนมัติ	7421	ช่างเครื่องและผู้ให้บริการด้านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์		

ตาราง 5.1 (ต่อ) สาขาวิชาชีพ อาชีพ ที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศ และการให้รหัสมาตรฐาน ISCO-2008

ลำดับสาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย	อาชีพที่ สคช.กำหนด	รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตาม รหัสมาตรฐาน ISCO-2008
			ผู้วางแผนงานซ่อมบำรุงระบบ จัดเก็บค่าโดยสารอัตโนมัติ	2149	วิศวกร (ยกเว้นวิศวกร เทคโนโลยีไฟฟ้า) ซึ่งมีได้จัด ประเภทไว้ในที่อื่น
		งานความปลอดภัย	ผู้ดูแลความปลอดภัยและลด ความเสี่ยงที่อาจเกิดจากทั้ง ภายในและภายนอกระบบ	2149	วิศวกร (ยกเว้นวิศวกร เทคโนโลยีไฟฟ้า) ซึ่งมีได้จัด ประเภทไว้ในที่อื่น
36	โลจิสติกส์	งานจัดซื้อ จัดหา และจัดจ้าง	นักจัดซื้อ จัดหา และจัดจ้าง	3323	ผู้จัดซื้อ
		งานจัดการขนส่ง	ผู้ปฏิบัติการขนส่งสินค้าทางถนน	8322	ผู้ขับรถยนต์ รถแท็กซี่ และรถ ตู้
			ผู้บริหารงานขนส่งสินค้าทางถนน	1324	ผู้จัดการด้านการจัดหาและ จัดส่งสินค้า
			ผู้ปฏิบัติการขนส่งสินค้าทางราง	4323	เสมียนด้านการขนส่ง
			ผู้บริหารงานขนส่งสินค้าทางราง	1324	ผู้จัดการด้านการจัดหาและ จัดส่งสินค้า
			ผู้ปฏิบัติการขนส่งสินค้าทาง อากาศ	4323	เสมียนด้านการขนส่ง
			ผู้บริหารงานขนส่งสินค้าทาง อากาศ	1324	ผู้จัดการด้านการจัดหาและ จัดส่งสินค้า
			ผู้ปฏิบัติการขนส่งสินค้าทางน้ำ	4323	เสมียนด้านการขนส่ง
			ผู้บริหารงานขนส่งสินค้าทางน้ำ	1324	ผู้จัดการด้านการจัดหาและ จัดส่งสินค้า
			ผู้ปฏิบัติการขนส่งสินค้าทางท่อ	4323	เสมียนด้านการขนส่ง
			ผู้บริหารงานขนส่งสินค้าทางท่อ	1324	ผู้จัดการด้านการจัดหาและ จัดส่งสินค้า
		งานส่งออกและ นำเข้า	เจ้าหน้าที่ธุรการส่งออกและ นำเข้า	3331	ตัวแทนพิธีการศุลกากรและ ตัวแทนผู้รับจัดการขนส่งสินค้า
			เจ้าหน้าที่อาวุโสส่งออกและ นำเข้า	1324	ผู้จัดการด้านการจัดหาและ จัดส่งสินค้า
			ผู้ผ่านพิธีการศุลกากรรับอนุญาต	3331	ตัวแทนพิธีการศุลกากรและ ตัวแทนผู้รับจัดการขนส่งสินค้า
			ผู้ชำนาญการศุลกากร	3331	ตัวแทนพิธีการศุลกากรและ ตัวแทนผู้รับจัดการขนส่งสินค้า
		งานจัดการขนส่ง สินค้านระหว่าง ประเทศ	ผู้ให้บริการขนส่งสินค้านระหว่าง ประเทศ	4321	เสมียนคลังสินค้า

ตาราง 5.1 (ต่อ) สาขาวิชาชีพ อาชีพ ที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศ และการให้รหัสมาตรฐาน ISCO-2008

ลำดับสาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย	อาชีพที่ สคช.กำหนด	รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตามรหัสมาตรฐาน ISCO-2008
		งานจัดการ	ผู้ควบคุมคลังสินค้า	4321	เสมียนคลังสินค้า
		คลังสินค้า สินค้าคงคลัง และการกระจายสินค้า	ผู้บริหารงานคลังสินค้า	1324	ผู้จัดการด้านการจัดหาและจัดส่งสินค้า
			ผู้ควบคุมสินค้าคงคลัง	4321	เสมียนคลังสินค้า
			ผู้บริหารงานสินค้าคงคลัง	1324	ผู้จัดการด้านการจัดหาและจัดส่งสินค้า
			ผู้ควบคุมการกระจายสินค้า	4321	เสมียนคลังสินค้า
37	ศิลปะการแสดง และการบันเทิง	อุตสาหกรรมภาพยนตร์	ช่างกล้องภาพยนตร์	3521	ช่างเทคนิคด้านการแพร่ภาพกระจายเสียงและโสตทัศนูปกรณ์
			เขียนบทภาพยนตร์	2654	ผู้กำกับและผู้ผลิตภาพยนตร์ละคร และงานสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
			กำกับภาพยนตร์	2654	ผู้กำกับและผู้ผลิตภาพยนตร์ละคร และงานสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
			ตัดต่อภาพยนตร์	2654	ผู้กำกับและผู้ผลิตภาพยนตร์ละคร และงานสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
			ควบคุมการผลิตภาพยนตร์	2654	ผู้กำกับและผู้ผลิตภาพยนตร์ละคร และงานสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
			นักพากย์	2656	ผู้ประกาศทางวิทยุ โทรทัศน์ และผู้ประกาศด้านอื่นๆ
		การละคร	กำกับละคร	2654	ผู้กำกับและผู้ผลิตภาพยนตร์ละคร และงานสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
			เขียนบทละคร	2641	นักประพันธ์และนักเขียนอื่นๆ
			กำกับเวที	2654	ผู้กำกับและผู้ผลิตภาพยนตร์ละคร และงานสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
			ทำเทคนิคพิเศษ	2654	ผู้กำกับและผู้ผลิตภาพยนตร์ละคร และงานสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
			ประสานงานนักแสดง	2654	ผู้กำกับและผู้ผลิตภาพยนตร์ละคร และงานสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ตาราง 5.1 (ต่อ) สาขาวิชาชีพ อาชีพ ที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศ และการให้รหัสมาตรฐาน ISCO-2008

ลำดับสาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย	อาชีพที่ สคช.กำหนด	รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตามรหัสมาตรฐาน ISCO-2008
38	สิ่งแวดล้อมและสารอันตราย	สิ่งแวดล้อมและสารอันตราย	ผู้ปฏิบัติงานด้านสารอันตราย	2133	ผู้ประกอบวิชาชีพด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม
			ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย	3139	ช่างเทคนิคควบคุมกระบวนการอื่นๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น
			นักวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม	2133	ผู้ประกอบวิชาชีพด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม
			ผู้ปฏิบัติงานขยะ	9611	คนเก็บขยะและวัสดุที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่
39	สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	ผู้จัดการสินค้าเสื้อผ้า	1420	ผู้จัดการด้านการค้าปลีกและค้าส่ง
			ช่างแพทเทิร์น	7531	ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า ช่างทำเสื้อผ้าขนสัตว์ และช่างทำหมวก
			ช่างตัดเสื้อผ้า	7531	ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า ช่างทำเสื้อผ้าขนสัตว์ และช่างทำหมวก
			ช่างเย็บเสื้อผ้า	7531	ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า ช่างทำเสื้อผ้าขนสัตว์ และช่างทำหมวก
			ช่างตกแต่งและเก็บรายละเอียด	7531	ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า ช่างทำเสื้อผ้าขนสัตว์ และช่างทำหมวก
			ช่างรีดเสื้อผ้า	9121	คนงานซักรีดเสื้อผ้าด้วยมือ
			ผู้ควบคุมคุณภาพและบรรจุงาน	3122	หัวหน้าคู่มืองานด้านการผลิต
ผู้จัดการจำหน่ายผลิตภัณฑ์เสื้อผ้า	1420	ผู้จัดการด้านการค้าปลีกและค้าส่ง			
40	อนุรักษ์งานพื้นบ้านและศิลปหัตถกรรม	งานผ้าทอ	ผู้ผลิตผ้าทอเทคนิคพื้นฐาน	7318	ช่างงานหัตถกรรมสิ่งทอเครื่องหนัง และวัสดุที่เกี่ยวข้อง
			ผู้ผลิตผ้าทอเทคนิคดัดหมี่	7318	ช่างงานหัตถกรรมสิ่งทอเครื่องหนัง และวัสดุที่เกี่ยวข้อง

ตาราง 5.1 (ต่อ) สาขาวิชาชีพ อาชีพ ที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศ และการให้รหัสมาตรฐาน ISCO-2008

ลำดับสาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย	อาชีพที่ สคช. กำหนด	รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตาม รหัสมาตรฐาน ISCO-2008
			ผู้ผลิตผ้าทอเทคนิคยก	7318	ช่างงานหัตถกรรมสิ่งทอ เครื่องหนัง และวัสดุที่เกี่ยวข้อง
			ผู้ผลิตผ้าทอเทคนิคยกดอก	7318	ช่างงานหัตถกรรมสิ่งทอ เครื่องหนัง และวัสดุที่เกี่ยวข้อง
			ผู้ผลิตผ้าทอเทคนิคยกมุก	7318	ช่างงานหัตถกรรมสิ่งทอ เครื่องหนัง และวัสดุที่เกี่ยวข้อง
			ผู้ผลิตผ้าทอเทคนิคเกาะและ ล้วง	7318	ช่างงานหัตถกรรมสิ่งทอ เครื่องหนัง และวัสดุที่เกี่ยวข้อง
			ผู้ผลิตผ้าทอเทคนิคขีด	7318	ช่างงานหัตถกรรมสิ่งทอ เครื่องหนัง และวัสดุที่เกี่ยวข้อง
			ผู้ผลิตผ้าทอเทคนิคจก	7318	ช่างงานหัตถกรรมสิ่งทอ เครื่องหนัง และวัสดุที่เกี่ยวข้อง
			ผู้ผลิตผ้าทอเทคนิคผสมผสาน	7318	ช่างงานหัตถกรรมสิ่งทอ เครื่องหนัง และวัสดุที่เกี่ยวข้อง
	งานเครื่องปั้นดินเผา		ผู้ผลิตเครื่องปั้นดินเผาแบบ ดั้งเดิม	7314	ช่างทำเครื่องปั้นดินเผาและ ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
			ผู้ผลิตเครื่องปั้นดินเผาแบบร่วม สมัย	7314	ช่างทำเครื่องปั้นดินเผาและ ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
	งานเครื่องจักสาน		ผู้ผลิตเครื่องจักสานสำหรับการ อนุรักษ์	7317	ช่างงานหัตถกรรมไม้ เครื่อง จักสาน และวัสดุที่เกี่ยวข้อง
			ผู้ผลิตเครื่องจักสานร่วมสมัย	7317	ช่างงานหัตถกรรมไม้ เครื่อง จักสาน และวัสดุที่เกี่ยวข้อง
	งานเครื่องถม		ผู้ผลิตเครื่องถมประเภท เครื่องประดับ	7313	ช่างทำเครื่องเพชรพลอย และรูปพรรณ และโลหะมี ค่า
			ผู้ผลิตเครื่องถมประเภท เครื่องใช้	7313	ช่างทำเครื่องเพชรพลอย และรูปพรรณ และโลหะมี ค่า
41	อุตสาหกรรมการผลิตแม่พิมพ์	การผลิตแม่พิมพ์	ช่างออกแบบแม่พิมพ์ปั๊มโลหะ	2163	นักออกแบบผลิตภัณฑ์และ เครื่องแต่งกาย

ตาราง 5.1 (ต่อ) สาขาวิชาชีพ อาชีพ ที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศ และการให้รหัสมาตรฐาน ISCO-2008

ลำดับสาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย	อาชีพที่ สคช.กำหนด	รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตามรหัสมาตรฐาน ISCO-2008
			ช่างผลิตชิ้นส่วนอุปกรณ์แม่พิมพ์ปั๊มโลหะ	7211	ช่างทำแบบหล่อโลหะและแกนแบบหล่อโลหะ
			ช่างปรับประกอบแม่พิมพ์ปั๊มโลหะ	7211	ช่างทำแบบหล่อโลหะและแกนแบบหล่อโลหะ
			ช่างตักแต่งผิวแม่พิมพ์	7211	ช่างทำแบบหล่อโลหะและแกนแบบหล่อโลหะ
			ช่างซ่อมบำรุงรักษาแม่พิมพ์ปั๊มโลหะ	7211	ช่างทำแบบหล่อโลหะและแกนแบบหล่อโลหะ
			ช่างออกแบบแม่พิมพ์ฉีดพลาสติก	2163	นักออกแบบผลิตภัณฑ์และเครื่องแต่งกาย
			ช่างผลิตชิ้นส่วนอุปกรณ์แม่พิมพ์ฉีดพลาสติก	7211	ช่างทำแบบหล่อโลหะและแกนแบบหล่อโลหะ
			ช่างปรับประกอบแม่พิมพ์ฉีดพลาสติก	7211	ช่างทำแบบหล่อโลหะและแกนแบบหล่อโลหะ
			ช่างขัดเงาแม่พิมพ์	7211	ช่างทำแบบหล่อโลหะและแกนแบบหล่อโลหะ
			ช่างซ่อมบำรุงรักษาแม่พิมพ์ฉีดพลาสติก	7211	ช่างทำแบบหล่อโลหะและแกนแบบหล่อโลหะ
42	อุตสาหกรรมการพิมพ์	พัฒนาสิ่งพิมพ์สร้างสรรค์	ช่างออกแบบสิ่งพิมพ์	2163	นักออกแบบผลิตภัณฑ์และเครื่องแต่งกาย
		กระบวนการก่อนการพิมพ์	ช่างทำแม่พิมพ์ออฟเซต	7321	ช่างเทคนิคงานก่อนงานพิมพ์
			ช่างทำแม่พิมพ์สกรีน	7321	ช่างเทคนิคงานก่อนงานพิมพ์
		กระบวนการพิมพ์	ช่างพิมพ์สกรีน	7322	ช่างพิมพ์
			ช่างพิมพ์ดิจิทัล	7322	ช่างพิมพ์
			ช่างพิมพ์ออฟเซตป้อนแผ่น	7322	ช่างพิมพ์
			ช่างพิมพ์ออฟเซตป้อนม้วน	7322	ช่างพิมพ์
		กระบวนการหลังพิมพ์	ช่างทำสำเร็จงานออฟเซต - งานพับ	7323	ช่างตักแต่งงานพิมพ์และเข้าเล่ม
			ช่างทำสำเร็จงานออฟเซต - งานไสสันทากาว	7323	ช่างตักแต่งงานพิมพ์และเข้าเล่ม
			ช่างทำสำเร็จงานออฟเซต - งานทำเล่มหนังสือปกอ่อน	7323	ช่างตักแต่งงานพิมพ์และเข้าเล่ม

ตาราง 5.1 (ต่อ) สาขาวิชาชีพ อาชีพ ที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศ และการให้รหัสมาตรฐาน ISCO-2008

ลำดับสาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย	อาชีพที่ สคช.กำหนด	รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตามรหัสมาตรฐาน ISCO-2008
43	อุตสาหกรรมปิโตรเลียมและปิโตรเคมี	อุตสาหกรรมปิโตรเลียมและปิโตรเคมี	ช่างเทคนิคปฏิบัติการ	3134	ช่างเทคนิคควบคุมเครื่องจักรโรงงานกลั่นปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติ
			ช่างเทคนิคซ่อมบำรุงเครื่องกล	7233	ช่างเครื่องและช่างปรับเครื่องจักรกลทางการเกษตรหรืออุตสาหกรรม
			ช่างเทคนิคซ่อมบำรุงไฟฟ้า	3113	ช่างเทคนิคด้านวิศวกรรมไฟฟ้า
			ช่างเทคนิคซ่อมบำรุงเครื่องมือวัด	7233	ช่างเครื่องและช่างปรับเครื่องจักรกลทางการเกษตรหรืออุตสาหกรรม
44	บริการยานยนต์	บริการยานยนต์	ผู้ให้บริการล้างรถและขัดสี	9122	คนงานทำความสะอาดยานพาหนะ
			ช่างซ่อมบำรุงรักษาทั่วไป	7231	ช่างเครื่องและช่างซ่อมเครื่องยนต์ยานยนต์
			ผู้ให้บริการยางรถยนต์	7549	ช่างฝีมืออื่นๆ และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น
			ช่างซ่อมตัวถังรถยนต์	7231	ช่างเครื่องและช่างซ่อมเครื่องยนต์ยานยนต์
			ช่างซ่อมสีรถยนต์	7132	ช่างพ่นสีและขัดเงา
			ช่างซ่อมเครื่องยนต์	7231	ช่างเครื่องและช่างซ่อมเครื่องยนต์ยานยนต์
			ช่างซ่อมระบบไฟฟ้าเครื่องยนต์	7231	ช่างเครื่องและช่างซ่อมเครื่องยนต์ยานยนต์
			ช่างซ่อมระบบไฟฟ้ารถยนต์	7231	ช่างเครื่องและช่างซ่อมเครื่องยนต์ยานยนต์
			ช่างซ่อมระบบปรับอากาศรถยนต์	7231	ช่างเครื่องและช่างซ่อมเครื่องยนต์ยานยนต์
			ช่างซ่อมระบบเครื่องล่าง	7231	ช่างเครื่องและช่างซ่อมเครื่องยนต์ยานยนต์
			ช่างซ่อมระบบส่งกำลัง	7231	ช่างเครื่องและช่างซ่อมเครื่องยนต์ยานยนต์
			ช่างติดตั้งส่วนควบคุมและอุปกรณ์ของรถยนต์ที่ใช้ก๊าซปิโตรเลียมเหลวเป็นเชื้อเพลิง	7231	ช่างเครื่องและช่างซ่อมเครื่องยนต์ยานยนต์

ตาราง 5.1 (ต่อ) สาขาวิชาชีพ อาชีพ ที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศ และการให้รหัสมาตรฐาน ISCO-2008

ลำดับสาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย	อาชีพที่ สคช.กำหนด	รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตามรหัสมาตรฐาน ISCO-2008
			ช่างติดตั้งส่วนควบคุมและอุปกรณ์ของรถยนต์ที่ใช้ก๊าซธรรมชาติอัดเป็นเชื้อเพลิง	7231	ช่างเครื่องและช่างซ่อมเครื่องยนต์ยานยนต์
45	ผลิตรถยนต์	ผลิตรถยนต์	ช่างเทคนิคฟันซิลเลอร์ตัวถัง	7132	ช่างพ่นสีและขัดเงา
			ช่างเทคนิคพ่นสีตัวถังรถยนต์	7132	ช่างพ่นสีและขัดเงา
			ช่างเทคนิคเชื่อมสปอตตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์	7212	ช่างเชื่อมและช่างตัดโลหะด้วยเปลวไฟ
			พนักงานประกันคุณภาพผลิตภัณฑ์ยานยนต์ (ขั้นสุดท้าย)	3122	หัวหน้าคู่มืองานด้านการผลิต
			พนักงานประกอบช่วงล่างสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์	8211	ผู้ประกอบเครื่องจักรกล
			พนักงานงานประกอบอุปกรณ์ภายในและภายนอกสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์	8211	ผู้ประกอบเครื่องจักรกล
			พนักงานประกันคุณภาพในกระบวนการผลิตรถยนต์	3122	หัวหน้าคู่มืองานด้านการผลิต
			ช่างเทคนิคบำรุงรักษาสำหรับงานประกอบรถยนต์	3122	หัวหน้าคู่มืองานด้านการผลิต
46	ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	ช่างเทคนิคเครื่องกลึงอัตโนมัติ	3115	ช่างเทคนิคด้านวิศวกรรมเครื่องกล
			ช่างเชื่อมมิก-แม็กสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนรถยนต์	7212	ช่างเชื่อมและช่างตัดโลหะด้วยเปลวไฟ
			ช่างกลึงสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	7223	ช่างปรับตั้งและใช้เครื่องมือกลงานโลหะ
			ช่างเทคนิคบำรุงรักษาเครื่องจักรกล	3115	ช่างเทคนิคด้านวิศวกรรมเครื่องกล
			ช่างฉีดยื่นรูปพลาสติกสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	8142	ผู้ควบคุมเครื่องจักรผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก
			ช่างอบชุบผิวชิ้นงานสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	7221	ช่างเหล็ก ช่างตีเหล็ก และช่างคุมเครื่องอัดขึ้นรูปโลหะ
			ช่างซ่อมบำรุงระบบไฟฟ้าสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	7411	ช่างเดินสายไฟภายในอาคารและอุปกรณ์ไฟฟ้าที่เกี่ยวข้อง

ตาราง 5.1 (ต่อ) สาขาวิชาชีพ อาชีพ ที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศ และการให้รหัสมาตรฐาน ISCO-2008

ลำดับสาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย	อาชีพที่ สคช. กำหนด	รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตามรหัสมาตรฐาน ISCO-2008
			ช่างทุบขึ้นรูปรีออนสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	7221	ช่างเหล็ก ช่างตีเหล็ก และช่างคุมเครื่องอัดขึ้นรูปโลหะ
47	กิจกรรมบริการเพื่อเสริมสร้างสุขภาพร่างกาย (ยกเว้นกิจกรรมด้านกีฬา)	บริการสปา	สปาเทอราปีส	2269	ผู้ประกอบการวิชาชีพอื่นๆ ด้านสุขภาพ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น
			นักบริหารจัดการสปา	1431	ผู้จัดการด้านการกีฬานันทนาการ และศูนย์วัฒนธรรม
			สปารีเซพชันนิส	4226	พนักงานต้อนรับทั่วไป
			สปาเทรนเนอร์	2359	ผู้ประกอบการวิชาชีพอื่นๆ ด้านการสอน ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น
			สปาแอดเทนเดนต์	4226	พนักงานต้อนรับทั่วไป
48	เทคโนโลยีชีวการแพทย์	เทคโนโลยีชีวการแพทย์	นักเทคนิคอุปกรณ์การแพทย์	2269	ผู้ประกอบการวิชาชีพอื่นๆ ด้านสุขภาพ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น
			ช่างเทคนิคโรงพยาบาล	3212	เจ้าหน้าที่เทคนิคในห้องปฏิบัติการทางการแพทย์และพยาธิวิทยา
			นักเทคโนโลยีคลินิก	3212	เจ้าหน้าที่เทคนิคในห้องปฏิบัติการทางการแพทย์และพยาธิวิทยา
49	เทคโนโลยีชีวภาพ	เทคโนโลยีชีวภาพ	ช่างเทคโนโลยีชีวภาพ	3211	เจ้าหน้าที่เทคนิคด้านการสร้างภาพทางการแพทย์และอุปกรณ์การบำบัดรักษาโรค
			นักเทคโนโลยีชีวภาพ	3211	เจ้าหน้าที่เทคนิคด้านการสร้างภาพทางการแพทย์และอุปกรณ์การบำบัดรักษาโรค
50	อุตสาหกรรมผลิตเฟอร์นิเจอร์	อุตสาหกรรมผลิตเฟอร์นิเจอร์	ช่างผลิตเฟอร์นิเจอร์เหล็ก	7221	ช่างเหล็ก ช่างตีเหล็ก และช่างคุมเครื่องอัดขึ้นรูปโลหะ
			ช่างผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้	7522	ช่างทำเฟอร์นิเจอร์ไม้และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
			ช่างผลิตเฟอร์นิเจอร์หนัง	7534	ช่างหุ้มเบาะและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
			ผู้ควบคุมการผลิตเฟอร์นิเจอร์	3122	หัวหน้าคู่มืองานด้านการผลิต

ตาราง 5.1 (ต่อ) สาขาวิชาชีพ อาชีพ ที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศ และการให้รหัสมาตรฐาน ISCO-2008

ลำดับสาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย	อาชีพที่ สคช.กำหนด	รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตามรหัสมาตรฐาน ISCO-2008
51	อุตสาหกรรมผลิต แก้วและเครื่องแก้ว	อุตสาหกรรมผลิต แก้วและเครื่องแก้ว	ผู้ปฏิบัติงานผลิตแก้วและเครื่อง แก้ว	7315	ช่างทำเครื่องแก้ว ช่างตัด ช่างเจียรระโน และช่าง ตกแต่งเครื่องแก้ว
			ช่างซ่อมบำรุงเครื่องจักรผลิต แก้วและเครื่องแก้ว	7233	ช่างเครื่องและช่างปรับ เครื่องจักรกลทางการเกษตร หรืออุตสาหกรรม
			ผู้ควบคุมการผลิตแก้วและ เครื่องแก้ว	3122	หัวหน้าทีมงานด้านการผลิต
52	อุตสาหกรรมผลิต เครื่องจักรกลและ โลหะการ	อุตสาหกรรมผลิต เครื่องจักรกลและ โลหะการ	ผู้ปฏิบัติงานผลิตเครื่องจักรกล และโลหะการ	8211	ผู้ประกอบเครื่องจักรกล
			ช่างซ่อมบำรุงเครื่องจักรผลิต เครื่องจักรกลและโลหะการ	7233	ช่างเครื่องและช่างปรับ เครื่องจักรกลทางการเกษตร หรืออุตสาหกรรม
			นักออกแบบเครื่องจักรกลและ โลหะการ	3118	ช่างเขียนแบบ
53	อุตสาหกรรมผลิต และแปรรูปเหล็ก	อุตสาหกรรมผลิต และแปรรูปเหล็ก	ผู้ปฏิบัติงานผลิตและแปรรูป เหล็ก	8121	ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงาน แปรรูปโลหะ
			ช่างซ่อมบำรุงเครื่องจักรผลิต และแปรรูปเหล็ก	7233	ช่างเครื่องและช่างปรับ เครื่องจักรกลทางการเกษตร หรืออุตสาหกรรม
			นักปรับปรุงคุณภาพเหล็ก	2141	วิศวกรอุตสาหกรรมและการ ผลิต
54	อุตสาหกรรม พลาสติก	อุตสาหกรรม พลาสติก	ผู้ปฏิบัติงานกระบวนการผลิต พลาสติก	8142	ผู้ควบคุมเครื่องจักรผลิต ผลิตภัณฑ์พลาสติก
			ช่างซ่อมบำรุงเครื่องจักรผลิต พลาสติก	7233	ช่างเครื่องและช่างปรับ เครื่องจักรกลทางการเกษตร หรืออุตสาหกรรม
			ผู้ควบคุมการผลิตพลาสติก	3122	หัวหน้าทีมงานด้านการผลิต
55	ธุรกิจบริการทำ ความสะอาด	ธุรกิจบริการทำ ความสะอาด	ผู้ทำความสะอาดอาคาร	9112	คนงาน และผู้ช่วยทำความสะอาด สะอาดสำนักงาน โรงแรม และสถานประกอบการอื่นๆ
			ผู้ทำความสะอาดกระจก ภายนอกอาคาร	9123	คนงานทำความสะอาด หน้าต่าง
			นักจัดการความสะอาด	1219	ผู้จัดการด้านการบริการ ธุรกิจและการบริหารจัดการ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น

ตาราง 5.1 (ต่อ) สาขาวิชาชีพ อาชีพ ที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศ และการให้รหัสมาตรฐาน ISCO-2008

ลำดับสาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย	อาชีพที่ สคช.กำหนด	รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตามรหัสมาตรฐาน ISCO-2008
			แม่บ้าน	9112	คนงาน และผู้ช่วยทำความสะอาดอาคารสำนักงาน โรงแรม และสถานประกอบการอื่นๆ
56	ธุรกิจโฆษณาและประชาสัมพันธ์	ธุรกิจโฆษณาและประชาสัมพันธ์	นักโฆษณา	2431	ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านโฆษณาและการตลาด
			นักประชาสัมพันธ์	2432	ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการประชาสัมพันธ์
			นักจัดการงานโฆษณาและประชาสัมพันธ์	1222	ผู้จัดการด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์
57	ธุรกิจรักษาความปลอดภัย	ธุรกิจรักษาความปลอดภัย	ผู้รักษาความปลอดภัย	5414	พนักงานรักษาความปลอดภัย
			ผู้รักษาความปลอดภัยส่วนบุคคล	5414	พนักงานรักษาความปลอดภัย
			นักจัดการความปลอดภัย	1349	ผู้จัดการด้านการบริการวิชาชีพ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น
58	ธุรกิจดนตรี	ธุรกิจดนตรี	นักดนตรี	2652	นักดนตรี นักร้อง และนักประพันธ์เพลง
			นักร้อง	2652	นักดนตรี นักร้อง และนักประพันธ์เพลง
			นักประสานเสียง	2652	นักดนตรี นักร้อง และนักประพันธ์เพลง
			นักเรียบเรียงเสียงประสาน	2652	นักดนตรี นักร้อง และนักประพันธ์เพลง
			นักประพันธ์เพลง	2652	นักดนตรี นักร้อง และนักประพันธ์เพลง
			นักประพันธ์เนื้อเพลง	2652	นักดนตรี นักร้อง และนักประพันธ์เพลง
			นักเทคโนโลยีระบบเสียง	3521	ช่างเทคนิคด้านการแพร่ภาพกระจายเสียงและโสตทัศนอุปกรณ์
59	ธุรกิจจัดการพื้นที่สีเขียว	ธุรกิจจัดการพื้นที่สีเขียว	ช่างจัดและตกแต่งสวน	6113	ผู้ปฏิบัติงานด้านการปลูกพืชสวน ไม้ดอกไม้ประดับ และพืชในเรือนเพาะชำ
			นักออกแบบพื้นที่สีเขียว	2162	นักภูมิสถาปัตย์
			นักจัดการพื้นที่สีเขียว	2162	นักภูมิสถาปัตย์

ตาราง 5.1 (ต่อ) สาขาวิชาชีพ อาชีพ ที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศ และการให้รหัสมาตรฐาน ISCO-2008

ลำดับสาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย	อาชีพที่ สคช. กำหนด	รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตาม รหัสมาตรฐาน ISCO-2008
60	ธุรกิจสาธารณูปโภคและบริการสาธารณะ	ธุรกิจจัดส่งพัสดุ	ผู้ปฏิบัติงานจัดส่งพัสดุ	9621	พนักงานรับส่งข่าวสาร ทึบต่อสิ่งของ และสัมภาระ
		ธุรกิจประปา	ผู้ปฏิบัติงานประปา	7126	ช่างประปาและวางท่อ
		บรรเทาสาธารณภัย	ผู้ปฏิบัติงานกู้ภัย	5419	ผู้ให้บริการด้านการป้องกันภัยซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น
			ผู้ปฏิบัติงานด้านอัคคีภัย	5411	พนักงานดับเพลิง
61	ธุรกิจสถานีบริการเชื้อเพลิง	ธุรกิจสถานีบริการเชื้อเพลิง	ผู้ปฏิบัติงานสถานีบริการเชื้อเพลิง	5245	พนักงานบริการในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง
			ผู้จัดการสถานีบริการเชื้อเพลิง	1420	ผู้จัดการด้านการค้าปลีกและค้าส่ง
62	ธุรกิจฌาปนกิจ	ธุรกิจฌาปนกิจ	ผู้ดำเนินพิธีฌาปนกิจ	5163	สัปเหร่อและเจ้าหน้าที่ฌิตยาศพ
			ผู้ปฏิบัติงานด้านฌาปนกิจ	5163	สัปเหร่อและเจ้าหน้าที่ฌิตยาศพ
63	ธุรกิจอาหาร	บริหารธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม	ผู้จัดการธุรกิจอาหาร	1412	ผู้จัดการภัตตาคาร/ร้านอาหาร
			ผู้จัดการธุรกิจเครื่องดื่ม	1412	ผู้จัดการภัตตาคาร/ร้านอาหาร
			ผู้จัดการธุรกิจเบเกอรี่	1412	ผู้จัดการภัตตาคาร/ร้านอาหาร
			ผู้จัดการธุรกิจร้านอาหาร	1412	ผู้จัดการภัตตาคาร/ร้านอาหาร
			นักบริการเทคนิคอาหาร	1412	ผู้จัดการภัตตาคาร/ร้านอาหาร
		บริหารร้านอาหารและภัตตาคาร	นักจัดการร้านอาหารทั่วไป	1412	ผู้จัดการภัตตาคาร/ร้านอาหาร
			นักจัดการภัตตาคาร	1412	ผู้จัดการภัตตาคาร/ร้านอาหาร
			นักจัดการลานอาหาร	1412	ผู้จัดการภัตตาคาร/ร้านอาหาร
			นักจัดการร้านอาหารฟาสต์ฟู้ด	1412	ผู้จัดการภัตตาคาร/ร้านอาหาร
64	ความปลอดภัยในการทำงาน	ความปลอดภัยในการทำงาน	เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน	3257	ผู้ตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อมการทำงาน สุขภาพ และงานที่เกี่ยวข้อง
65	บริการการศึกษา	บริการการศึกษา	ผู้บริหารสถานศึกษา	1345	ผู้จัดการด้านการศึกษา
			ผู้ฝึกในสถานประกอบการ	2424	ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการฝึกอบรมและการพัฒนาพนักงาน
			บรรณารักษ์	2622	บรรณารักษ์และผู้ประกอบวิชาชีพด้านงานสารสนเทศที่เกี่ยวข้อง

ตาราง 5.1 (ต่อ) สาขาวิชาชีพ อาชีพ ที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศ และการให้รหัสมาตรฐาน ISCO-2008

ลำดับสาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย	อาชีพที่ สคช. กำหนด	รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตามรหัสมาตรฐาน ISCO-2008
66	บริการวิจัยและสำรวจความคิดเห็น	บริการวิจัยและสำรวจความคิดเห็น	นักวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็น	2120	นักคณิตศาสตร์ นักคณิตศาสตร์ประกันภัย และนักสถิติ
			ผู้ปฏิบัติงานสำรวจความคิดเห็น	2423	ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านงานบุคคลและอาชีพ
67	บริการทางการเงิน	บริการทางการเงิน	ผู้ปฏิบัติงานด้านบัญชี	3313	ผู้ประกอบการวิชาชีพที่เกี่ยวข้องทางด้านบัญชี
			ผู้ปฏิบัติงานด้านสินเชื่อ	3312	เจ้าหน้าที่สินเชื่อและให้กู้ยืม
68	บริการเทคโนโลยี	บริการเทคโนโลยี	ช่างซ่อมบำรุงและติดตั้งงานดาวเทียม	7422	ช่างติดตั้งและผู้ให้บริการด้านอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
			ช่างซ่อมบำรุงและติดตั้งกล้องวงจรปิด	7422	ช่างติดตั้งและผู้ให้บริการด้านอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
			ช่างไฟฟ้า	7411	ช่างเดินสายไฟภายในอาคารและอุปกรณ์ไฟฟ้าที่เกี่ยวข้อง
			ช่างเครื่องปรับอากาศ	7127	ช่างเครื่องระบบปรับอากาศและระบบทำความเย็น
			ช่างเครื่องทำความเย็น	7127	ช่างเครื่องระบบปรับอากาศและระบบทำความเย็น
69	ไฟฟ้า	ไฟฟ้า	ช่างไฟฟ้า	7411	ช่างเดินสายไฟภายในอาคารและอุปกรณ์ไฟฟ้าที่เกี่ยวข้อง
70	เครื่องปรับอากาศ	เครื่องปรับอากาศ	ช่างเครื่องปรับอากาศ	7127	ช่างเครื่องระบบปรับอากาศและระบบทำความเย็น
71	เครื่องทำความเย็น	เครื่องทำความเย็น	ช่างเครื่องทำความเย็น	7127	ช่างเครื่องระบบปรับอากาศและระบบทำความเย็น
72	การเดินเรือ	การเดินเรือ	การเดินเรือ	3152	เจ้าหน้าที่ประจำห้องบังคับการเรือและผู้นำร่อง

5.2 อาชีพที่ สคช. ประกาศให้คุณวุฒิวิชาชีพเรียงตามรหัสอาชีพตามมาตรฐานสากล

เมื่อนำอาชีพต่างๆ ตามประกาศกำหนดมาตรฐานวิชาชีพของ สคช. จากตาราง 5.1 มาจัดเรียงตามลำดับรหัสอาชีพตามมาตรฐาน ISCO-2008 พร้อมทั้งผนวกรวมจำนวนรวมของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงาน ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 จากตาราง 4.13 จะได้การจัดเรียงใหม่ ดังแสดงไว้ในตาราง 5.2

ตาราง 5.2 จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 เฉพาะที่มีรหัสอาชีพมาตรฐานสอดคล้องกับอาชีพที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศกำหนดมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาชีพ

รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตามรหัสมาตรฐาน ISCO-2008	จำนวนประชากรที่ทำงาน ณ วันสำมะโน (คน)	อาชีพที่ สคช.กำหนด	ลำดับสาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย
1219	ผู้จัดการด้านการบริการธุรกิจและการบริหารจัดการ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	21,349	นักบริหารงานธุรกิจจัดดอกไม้	5	ธุรกิจจัดดอกไม้	ธุรกิจจัดดอกไม้
			บริหารธุรกิจการแปล	9	ภาษาต่างประเทศและล่ามแปล	การแปล ล่าม และล่ามภาษามือ
			บริหารธุรกิจล่ามภาษามือ	9	ภาษาต่างประเทศและล่ามแปล	การแปล ล่าม และล่ามภาษามือ
			นักวางกลยุทธ์พัฒนาโครงการอสังหาริมทรัพย์	27	ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์	การประกอบกิจการอสังหาริมทรัพย์
			ผู้พัฒนาโครงการอสังหาริมทรัพย์	27	ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์	การประกอบกิจการอสังหาริมทรัพย์
			ศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนและพัฒนาโครงการอสังหาริมทรัพย์	27	ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์	การประกอบกิจการอสังหาริมทรัพย์
			นักบริหารทรัพย์สินสาธารณะ	30	บริหารทรัพย์สิน	บริหารทรัพย์สิน
1222	ผู้จัดการด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์	4,389	นักจัดการงานโฆษณาและประชาสัมพันธ์	56	ธุรกิจโฆษณาและประชาสัมพันธ์	ธุรกิจโฆษณาและประชาสัมพันธ์
			ผู้จัดการความสะอาด	55	ธุรกิจบริการทำความสะอาด	ธุรกิจบริการทำความสะอาด
1321	ผู้จัดการด้านการผลิต	62,325	นักจัดการพลังงาน	32	พลังงานและพลังงานทดแทน	พลังงานและพลังงานทดแทน
1323	ผู้จัดการด้านการก่อสร้าง	103,176	บริหารโครงการก่อสร้าง	1	ก่อสร้าง	ก่อสร้าง
1324	ผู้จัดการด้านการจัดหาและจัดส่งสินค้า	16,043	ผู้วางแผนตารางงานผู้ประจำหน้าที่	18	การบิน	บริการภาคพื้นและสนับสนุนการบินภาคพื้นในอาคาร

ตาราง 5.2 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 เฉพาะที่มีรหัสอาชีพมาตรฐานสอดคล้องกับอาชีพที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศกำหนด มาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาชีพ

รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตาม รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	จำนวนประชากรที่ทำงาน ณ วันสำมะโน (คน)	อาชีพที่ สคช.กำหนด	ลำดับสาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย
			ผู้บริหารงานขนส่งสินค้าทางถนน	36	โลจิสติกส์	งานจัดการขนส่ง
			ผู้บริหารงานขนส่งสินค้าทางราง	36	โลจิสติกส์	งานจัดการขนส่ง
			ผู้บริหารงานขนส่งสินค้าทางอากาศ	36	โลจิสติกส์	งานจัดการขนส่ง
			ผู้บริหารงานขนส่งสินค้าทางน้ำ	36	โลจิสติกส์	งานจัดการขนส่ง
			ผู้บริหารงานขนส่งสินค้าทางท่อ	36	โลจิสติกส์	งานจัดการขนส่ง
			เจ้าหน้าที่อาวุโสส่งออกและนำเข้า	36	โลจิสติกส์	งานส่งออกและนำเข้า
			ผู้บริหารงานคลังสินค้า	36	โลจิสติกส์	งานจัดการคลังสินค้า สินค้าคงคลัง และการกระจายสินค้า
			ผู้บริหารงานสินค้าคงคลัง	36	โลจิสติกส์	งานจัดการคลังสินค้า สินค้าคงคลัง และการกระจายสินค้า
1330	ผู้จัดการด้านการบริการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	6,250	นักบริหารโครงการสารสนเทศ	17	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดิจิทัลคอนเทนต์	การบริหารโครงการสารสนเทศ
1345	ผู้จัดการด้านการศึกษา	21,583	ผู้บริหารสถานศึกษา	65	บริการการศึกษา	บริการการศึกษา
1349	ผู้จัดการด้านการบริการวิชาชีพ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	10,245	นักจัดการความปลอดภัย	57	ธุรกิจรักษาความปลอดภัย	ธุรกิจรักษาความปลอดภัย
1412	ผู้จัดการภัตตาคาร/ร้านอาหาร	45,577	นักจัดการธุรกิจอาหาร	63	ธุรกิจอาหาร	บริหารธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม
			นักบริการเทคนิคอาหาร	63	ธุรกิจอาหาร	บริหารธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม

ตาราง 5.2 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 เฉพาะที่มีรหัสอาชีพมาตรฐานสอดคล้องกับอาชีพที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศกำหนด มาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาชีพ

รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตาม รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	จำนวน ประชากรที่ทำงาน ณ วันสำมะโน (คน)	อาชีพที่ สคช.กำหนด	ลำดับ สาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย
			ผู้จัดการร้านอาหารทั่วไป	63	ธุรกิจอาหาร	บริหารร้านอาหารและภัตตาคาร
			ผู้จัดการภัตตาคาร	63	ธุรกิจอาหาร	บริหารร้านอาหารและภัตตาคาร
			ผู้จัดการลานอาหาร	63	ธุรกิจอาหาร	บริหารร้านอาหารและภัตตาคาร
			ผู้จัดการร้านอาหารฟาสต์ฟู้ด	63	ธุรกิจอาหาร	บริหารร้านอาหารและภัตตาคาร
			ผู้จัดการธุรกิจเครื่องดื่ม	63	ธุรกิจอาหาร	บริหารธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม
			ผู้จัดการธุรกิจร้านกาแฟ	63	ธุรกิจอาหาร	บริหารธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม
			ผู้จัดการธุรกิจเบเกอรี่	63	ธุรกิจอาหาร	บริหารธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม
1420	ผู้จัดการด้านการค้าปลีกและค้าส่ง	113,153	บริหารร้านค้า	19	ธุรกิจค้าปลีก	ธุรกิจค้าปลีก
			ผู้จัดการสินค้าเสื้อผ้า	39	สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม
			ผู้จัดการจำหน่ายผลิตภัณฑ์เสื้อผ้า	39	สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม
			ผู้จัดการสถานีบริการเชื้อเพลิง	61	ธุรกิจสถานีบริการเชื้อเพลิง	ธุรกิจสถานีบริการเชื้อเพลิง
1431	ผู้จัดการด้านการกีฬา นันทนาการ และศูนย์วัฒนธรรม	8,850	นักบริหารจัดการกีฬา	4	การกีฬา	บริหารจัดการด้านการกีฬา
			นักบริหารธุรกิจกีฬา	4	การกีฬา	บริหารจัดการด้านการกีฬา
			นักบริหารจัดการสปา	47	กิจกรรมบริการเพื่อเสริมสร้างสุขภาพร่างกาย (ยกเว้นกิจกรรมด้านกีฬา)	บริการสปา
2114	นักธรณีวิทยาและนักธรณีฟิสิกส์	1,401	นักประเมินมูลค่าอัญมณี	2	อัญมณีและการทำเครื่องประดับ	อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ
			นักอัญมณีศาสตร์	2	อัญมณีและการทำเครื่องประดับ	อัญมณีศาสตร์

ตาราง 5.2 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 เฉพาะที่มีรหัสอาชีพมาตรฐานสอดคล้องกับอาชีพที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศกำหนด มาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาชีพ

รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตาม รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	จำนวน ประชากรที่ทำงาน ณ วันสำมะโน (คน)	อาชีพที่ สคช.กำหนด	ลำดับ สาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย
2120	นักคณิตศาสตร์ นักคณิตศาสตร์ประกันภัย และนักสถิติ	10,778	นักวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็น	66	บริการวิจัยและสำรวจความคิดเห็น	บริการวิจัยและสำรวจความคิดเห็น
2131	นักชีววิทยา นักพฤกษศาสตร์ นักสัตวศาสตร์ และผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง	2,493	นักวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์นมแปรรูป	7	การผลิตอาหารและเครื่องดื่ม	การแปรรูปนม
			ผู้ควบคุมความปลอดภัยอาหาร	7	การผลิตอาหารและเครื่องดื่ม	อุตสาหกรรมอาหาร
			นักวิทยาศาสตร์อาหาร (ด้านความปลอดภัยอาหาร)	7	การผลิตอาหารและเครื่องดื่ม	อุตสาหกรรมอาหาร
2133	ผู้ประกอบวิชาชีพด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม	6,402	ผู้ตรวจสอบการใช้พลังงานในอาคาร	32	พลังงานและพลังงานทดแทน	พลังงานและพลังงานทดแทน
			นักวางแผนการใช้พลังงาน	32	พลังงานและพลังงานทดแทน	พลังงานและพลังงานทดแทน
			นักเทคโนโลยีพลังงานทดแทน	32	พลังงานและพลังงานทดแทน	พลังงานและพลังงานทดแทน
			ผู้ปฏิบัติงานด้านสารอันตราย	38	สิ่งแวดล้อมและสารอันตราย	สิ่งแวดล้อมและสารอันตราย
			นักวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม	38	สิ่งแวดล้อมและสารอันตราย	สิ่งแวดล้อมและสารอันตราย
			2141	วิศวกรอุตสาหกรรมและการผลิต	14,160	นักปรับปรุงคุณภาพเหล็ก
2149	วิศวกร (ยกเว้นวิศวกรเทคโนโลยีไฟฟ้า) ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	1,841	ผู้สอบเทียบเครื่องมือวัด	33	มาตรวิทยา	มาตรวิทยา
			ผู้วางแผนงานซ่อมบำรุงระบบอาคารติดตั้งสัญญาณ	35	รถไฟความเร็วสูงและระบบราง	งานซ่อมบำรุง
			ผู้วางแผนงานซ่อมบำรุงระบบช่วงกลางรถไฟฟ้ามหานคร	35	รถไฟความเร็วสูงและระบบราง	งานซ่อมบำรุง
			ผู้วางแผนงานซ่อมบำรุงระบบจัดเก็บค่าโดยสารอัตโนมัติ	35	รถไฟความเร็วสูงและระบบราง	งานซ่อมบำรุง

ตาราง 5.2 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 เฉพาะที่มีรหัสอาชีพมาตรฐานสอดคล้องกับอาชีพที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศกำหนด มาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาชีพ

รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตาม รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	จำนวน ประชากรที่ทำงาน ณ วันสำมะโน (คน)	อาชีพที่ สคช.กำหนด	ลำดับ สาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย
			ผู้ดูแลความปลอดภัยและลดความเสี่ยงที่อาจเกิดจากทั้งภายในและภายนอกระบบ	35	รถไฟความเร็วสูงและระบบราง	งานความปลอดภัย
2152	วิศวกรอิเล็กทรอนิกส์	6,430	นักออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ไอซีที	17	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดิจิทัลคอนเทนต์	ฮาร์ดแวร์
			ผู้ผลิตและตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์ไอซีที	17	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดิจิทัลคอนเทนต์	ฮาร์ดแวร์
2153	วิศวกรโทรคมนาคม	2,904	ช่างโครงข่ายปลายทางด้านเครือข่ายใยแก้วนำแสง	17	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดิจิทัลคอนเทนต์	การสื่อสารโทรคมนาคม
			นักเทคโนโลยีสื่อสัญญาณโทรคมนาคมด้านไมโครเวฟ	17	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดิจิทัลคอนเทนต์	การสื่อสารโทรคมนาคม
			นักเทคโนโลยีสื่อสัญญาณโทรคมนาคมด้านระบบรับ-ส่งคลื่นวิทยุสำหรับโทรศัพท์เคลื่อนที่	17	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดิจิทัลคอนเทนต์	การสื่อสารโทรคมนาคม
2162	นักภูมิสถาปัตย์	553	นักออกแบบพื้นที่สีเขียว	59	ธุรกิจจัดการพื้นที่สีเขียว	ธุรกิจจัดการพื้นที่สีเขียว
			นักจัดการพื้นที่สีเขียว	59	ธุรกิจจัดการพื้นที่สีเขียว	ธุรกิจจัดการพื้นที่สีเขียว
2163	นักออกแบบผลิตภัณฑ์และเครื่องแต่งกาย	10,183	นักออกแบบแฟชั่น	11	การออกแบบแฟชั่น	การออกแบบแฟชั่น
			นักออกแบบผลิตภัณฑ์	12	การออกแบบผลิตภัณฑ์	การออกแบบผลิตภัณฑ์
			ช่างออกแบบแม่พิมพ์ปั๊มโลหะ	41	อุตสาหกรรมการผลิตแม่พิมพ์	การผลิตแม่พิมพ์

ตาราง 5.2 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 เฉพาะที่มีรหัสอาชีพมาตรฐานสอดคล้องกับอาชีพที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศกำหนด มาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาชีพ

รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตาม รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	จำนวนประชากรที่ทำงาน ณ วันสำมะโน (คน)	อาชีพที่ สคช.กำหนด	ลำดับสาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย
			ช่างออกแบบแม่พิมพ์ฉีดพลาสติก	41	อุตสาหกรรมการผลิตแม่พิมพ์	การผลิตแม่พิมพ์
			ช่างออกแบบสิ่งพิมพ์	42	อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์	พัฒนาสิ่งพิมพ์สร้างสรรค์
2164	นักวางผังเมืองและระบบการจราจร	1,686	นักผังเมือง	8	การผังเมือง	การผังเมือง
2166	นักออกแบบภาพกราฟิกและสื่อผสม	9,277	นักออกแบบโครงเรื่องแอนิเมชัน	17	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดิจิทัลคอนเทนต์	แอนิเมชัน
			นักผลิตโครงสร้างตัวละครแอนิเมชัน	17	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดิจิทัลคอนเทนต์	แอนิเมชัน
			นักสร้างภาพแอนิเมชัน	17	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดิจิทัลคอนเทนต์	แอนิเมชัน
			ช่างตัดต่อแอนิเมชัน	17	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดิจิทัลคอนเทนต์	แอนิเมชัน
			ช่างออกแบบเสียงแอนิเมชัน	17	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดิจิทัลคอนเทนต์	แอนิเมชัน
			นักบริหารโครงการ	17	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดิจิทัลคอนเทนต์	แอนิเมชัน
			นักออกแบบกราฟิก	25	ธุรกิจภาพถ่าย	ผลิตภาพ
			นักวาดภาพประกอบ	26	ธุรกิจหนังสือและสิ่งพิมพ์	ธุรกิจหนังสือและสิ่งพิมพ์

ตาราง 5.2 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 เฉพาะที่มีรหัสอาชีพมาตรฐานสอดคล้องกับอาชีพที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศกำหนด มาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาชีพ

รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตามรหัสมาตรฐาน ISCO-2008	จำนวนประชากรที่ทำงาน ณ วันสำมะโน (คน)	อาชีพที่ สคช.กำหนด	ลำดับสาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย
2265	ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับอาหารเพื่อสุขภาพและนักโภชนาการ	3,632	นักโภชนาการ	7	การผลิตอาหารและเครื่องดื่ม	อุตสาหกรรมอาหาร
2269	ผู้ประกอบวิชาชีพอื่นๆ ด้านสุขภาพ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	15,071	สปาเทอร่าปัส	47	กิจกรรมบริการเพื่อเสริมสร้างสุขภาพร่างกาย (ยกเว้นกิจกรรมด้านกีฬา)	บริการสปา
			นักเทคนิคการแพทย์	48	เทคโนโลยีชีวการแพทย์	เทคโนโลยีชีวการแพทย์
2353	ครูสอนภาษาอื่นๆ	5,801	ผู้สอนภาษาต่างประเทศ	9	ภาษาต่างประเทศและล่ามแปล	ผู้สอนภาษาต่างประเทศ
2359	ผู้ประกอบวิชาชีพอื่นๆ ด้านการสอน ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	22,692	ผู้ฝึกอบรมเกี่ยวกับอากาศยานเฉพาะแบบ	18	การบิน	งานเทคนิคและฝึกอบรม
			ผู้ฝึกด้านความปลอดภัยและนิรภัยการบิน	18	การบิน	งานเทคนิคและฝึกอบรม
			ผู้ฝึกด้านการจัดการทรัพยากรการบิน	18	การบิน	งานเทคนิคและฝึกอบรม
			ผู้ฝึกด้านระบบการจัดการความปลอดภัย	18	การบิน	งานเทคนิคและฝึกอบรม
			สปาเทรนเนอร์	47	กิจกรรมบริการเพื่อเสริมสร้างสุขภาพร่างกาย (ยกเว้นกิจกรรมด้านกีฬา)	บริการสปา
2423	ผู้ประกอบวิชาชีพด้านงานบุคคลและอาชีพ	35,978	นักบริหารงานบุคคล	29	บริหารงานบุคคล	บริหารงานบุคคล
			ผู้ปฏิบัติงานสำรวจความคิดเห็น	66	บริการวิจัยและสำรวจความคิดเห็น	บริการวิจัยและสำรวจความคิดเห็น
2424	ผู้ประกอบวิชาชีพด้านการฝึกอบรมและการพัฒนาพนักงาน	5,130	ผู้ฝึกในสถานประกอบการ	65	บริการการศึกษา	บริการการศึกษา
2431	ผู้ประกอบวิชาชีพด้านโฆษณาและการตลาด	57,259	นักโฆษณา	56	ธุรกิจโฆษณาและประชาสัมพันธ์	ธุรกิจโฆษณาและประชาสัมพันธ์
2432	ผู้ประกอบวิชาชีพด้านการประชาสัมพันธ์	16,753	นักประชาสัมพันธ์	56	ธุรกิจโฆษณาและประชาสัมพันธ์	ธุรกิจโฆษณาและประชาสัมพันธ์

ตาราง 5.2 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 เฉพาะที่มีรหัสอาชีพมาตรฐานสอดคล้องกับอาชีพที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศกำหนด มาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาชีพ

รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตาม รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	จำนวน ประชากรที่ทำงาน ณ วันสำมะโน (คน)	อาชีพที่ สคช.กำหนด	ลำดับ สาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย
2434	ผู้ประกอบวิชาชีพการขาย ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร	9,574	ผู้จัดการและคัดเลือกวัสดุ และอุปกรณ์สำหรับการผลิตภัณฑ์ไอซีที	17	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดิจิทัลคอนเทนต์	ฮาร์ดแวร์
2511	นักวิเคราะห์ระบบคอมพิวเตอร์	5,472	นักพัฒนาระบบ	17	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดิจิทัลคอนเทนต์	ซอฟต์แวร์และการประยุกต์
			นักวิเคราะห์ออกแบบระบบ	17	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดิจิทัลคอนเทนต์	ซอฟต์แวร์และการประยุกต์
2513	นักพัฒนาเว็บไซต์และสื่อผสม	3,665	นักเขียนสตอรี่บอร์ด	17	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดิจิทัลคอนเทนต์	แอนิเมชัน
2519	นักวิเคราะห์และพัฒนาซอฟต์แวร์และโปรแกรมประยุกต์ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	1,444	นักทดสอบระบบ	17	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดิจิทัลคอนเทนต์	ซอฟต์แวร์และการประยุกต์
			นักวิเคราะห์ความต้องการทางธุรกิจ	17	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดิจิทัลคอนเทนต์	ซอฟต์แวร์และการประยุกต์
			ผู้ควบคุมคุณภาพ	17	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดิจิทัลคอนเทนต์	ซอฟต์แวร์และการประยุกต์
			นักออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ไอซีที	17	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดิจิทัลคอนเทนต์	ฮาร์ดแวร์

ตาราง 5.2 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 เฉพาะที่มีรหัสอาชีพมาตรฐานสอดคล้องกับอาชีพที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศกำหนด มาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาชีพ

รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตาม รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	จำนวน ประชากรที่ทำงาน ณ วันสำมะโน (คน)	อาชีพที่ สคช.กำหนด	ลำดับ สาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย
2523	ผู้ประกอบวิชาชีพด้าน เครือข่ายคอมพิวเตอร์	3,048	ผู้ควบคุมระบบเครือข่าย	17	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดิจิทัลคอนเทนต์	การสื่อสารโทรคมนาคม
			นักบริหารจัดการระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์	17	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดิจิทัลคอนเทนต์	เครือข่ายและความปลอดภัย
2529	ผู้ประกอบวิชาชีพด้านฐานข้อมูลและเครือข่ายซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	1,537	ผู้ผลิตและตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์ไอซีที	17	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดิจิทัลคอนเทนต์	ฮาร์ดแวร์
			นักบริหารจัดการความมั่นคงปลอดภัยระบบเครือข่ายและคอมพิวเตอร์	17	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดิจิทัลคอนเทนต์	เครือข่ายและความปลอดภัย
2622	บรรณารักษ์และผู้ประกอบวิชาชีพด้านงานสารสนเทศที่เกี่ยวข้อง	4,665	บรรณารักษ์	65	บริการการศึกษา	บริการการศึกษา
2641	นักประพันธ์และนักเขียนอื่นๆ	2,771	นักเขียน	26	ธุรกิจหนังสือและสิ่งพิมพ์	ธุรกิจหนังสือและสิ่งพิมพ์
			บรรณาธิการ	26	ธุรกิจหนังสือและสิ่งพิมพ์	ธุรกิจหนังสือและสิ่งพิมพ์
2642	นักหนังสือพิมพ์	6,123	ผู้สื่อข่าว	10	การสื่อสารและสื่อสารมวลชน	สื่อสารมวลชน
			นักหนังสือพิมพ์	10	การสื่อสารและสื่อสารมวลชน	สื่อสารมวลชน
			บรรณาธิการหนังสือพิมพ์	10	การสื่อสารและสื่อสารมวลชน	สื่อสารมวลชน
			พิสูจน์อักษร	26	ธุรกิจหนังสือและสิ่งพิมพ์	ธุรกิจหนังสือและสิ่งพิมพ์

ตาราง 5.2 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 เฉพาะที่มีรหัสอาชีพมาตรฐานสอดคล้องกับอาชีพที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศกำหนด มาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาชีพ

รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตาม รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	จำนวน ประชากรที่ทำงาน ณ วันสำมะโน (คน)	อาชีพที่ สคช.กำหนด	ลำดับ สาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย
2643	นักแปล ล่าม และ นักภาษาศาสตร์อื่นๆ	3,864	นักแปลเอกสาร	9	ภาษาต่างประเทศ และล่ามแปล	การแปล ล่าม และ ล่ามภาษามือ
			นักแปลวรรณกรรมและ บันเทิงคดี	9	ภาษาต่างประเทศ และล่ามแปล	การแปล ล่าม และ ล่ามภาษามือ
			บรรณาธิการงานแปล	9	ภาษาต่างประเทศ และล่ามแปล	การแปล ล่าม และ ล่ามภาษามือ
			นักแปลภาษามือเป็น เอกสาร	9	ภาษาต่างประเทศ และล่ามแปล	การแปล ล่าม และ ล่ามภาษามือ
			ล่ามแปลภาษา (อังกฤษ จีน ญี่ปุ่น เกาหลี)	9	ภาษาต่างประเทศ และล่ามแปล	การแปล ล่าม และ ล่ามภาษามือ
			ล่ามภาษามือ	9	ภาษาต่างประเทศ และล่ามแปล	การแปล ล่าม และ ล่ามภาษามือ
			นักแปลหนังสือ	26	ธุรกิจหนังสือและ สิ่งพิมพ์	ธุรกิจหนังสือและ สิ่งพิมพ์
2651	นักทัศนศิลป์	8,618	นักทัศนศิลป์	17	เทคโนโลยี สารสนเทศและการ สื่อสารดิจิทัลคอน เทนต์	แอนิเมชัน
2652	นักดนตรี นักร้อง และนัก ประพันธ์เพลง	18,252	นักดนตรี	58	ธุรกิจดนตรี	ธุรกิจดนตรี
			นักร้อง	58	ธุรกิจดนตรี	ธุรกิจดนตรี
			นักประสานเสียง	58	ธุรกิจดนตรี	ธุรกิจดนตรี
			นักเรียบเรียงเสียงประสาน	58	ธุรกิจดนตรี	ธุรกิจดนตรี
			นักประพันธ์เพลง	58	ธุรกิจดนตรี	ธุรกิจดนตรี
			นักประพันธ์เนื้อเพลง	58	ธุรกิจดนตรี	ธุรกิจดนตรี
2654	ผู้กำกับและผู้ผลิต ภาพยนตร์ ละคร และงาน สาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	4,950	ผู้กำกับโทรทัศน์	10	การสื่อสารและ สื่อสารมวลชน	งานโทรทัศน์
			ผู้ผลิตรายการข่าว โทรทัศน์	10	การสื่อสารและ สื่อสารมวลชน	งานโทรทัศน์
			กำกับภาพยนตร์	37	ศิลปะการแสดงและ การบันเทิง	อุตสาหกรรม ภาพยนตร์
			ตัดต่อภาพยนตร์	37	ศิลปะการแสดงและ การบันเทิง	อุตสาหกรรม ภาพยนตร์

ตาราง 5.2 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 เฉพาะที่มีรหัสอาชีพมาตรฐานสอดคล้องกับอาชีพที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศกำหนด มาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาชีพ

รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตาม รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	จำนวน ประชากรที่ทำงาน ณ วันสำมะโน (คน)	อาชีพที่ สคช.กำหนด	ลำดับ สาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย
			ควบคุมการผลิตภาพยนตร์	37	ศิลปะการแสดงและการบันเทิง	อุตสาหกรรมภาพยนตร์
			เขียนบทภาพยนตร์	37	ศิลปะการแสดงและการบันเทิง	อุตสาหกรรมภาพยนตร์
			เขียนบทละคร	37	ศิลปะการแสดงและการบันเทิง	การละคร
			กำกับละคร	37	ศิลปะการแสดงและการบันเทิง	การละคร
			กำกับเวที	37	ศิลปะการแสดงและการบันเทิง	การละคร
			ทำเทคนิคพิเศษ	37	ศิลปะการแสดงและการบันเทิง	การละคร
			ประสานงานนักแสดง	37	ศิลปะการแสดงและการบันเทิง	การละคร
2656	ผู้ประกาศทางวิทยุ โทรทัศน์ และผู้ประกาศด้านอื่นๆ	8,824	ผู้ประกาศโทรทัศน์	10	การสื่อสารและสื่อสารมวลชน	งานโทรทัศน์
			นักพากย์	37	ศิลปะการแสดงและการบันเทิง	อุตสาหกรรมภาพยนตร์
			พิธีกรงานแต่งงาน	20	ธุรกิจจัดการงานแต่งงาน	ธุรกิจจัดการงานแต่งงาน
			พิธีกรการประชุม	21	ธุรกิจจัดประชุมและนิทรรศการ	ธุรกิจจัดประชุมและนิทรรศการ
3112	ช่างเทคนิคด้านวิศวกรรมโยธา	29,874	ช่างสำรวจเพื่องานก่อสร้าง	1	ก่อสร้าง	ก่อสร้าง
3113	ช่างเทคนิคด้านวิศวกรรมไฟฟ้า	13,983	ช่างเทคนิคซ่อมบำรุงระบบอัตโนมัติสัญญาณ	35	รถไฟความเร็วสูงและระบบราง	งานซ่อมบำรุง
			ช่างเทคนิคซ่อมบำรุงไฟฟ้า	43	อุตสาหกรรมปิโตรเลียมและปิโตรเคมี	อุตสาหกรรมปิโตรเลียมและปิโตรเคมี
3115	ช่างเทคนิคด้านวิศวกรรมเครื่องกล	7,879	ช่างแมคคาทรอนิกส์	34	แมคคาทรอนิกส์	แมคคาทรอนิกส์
			ช่างเทคนิคซ่อมบำรุงระบบช่วงล่างรถไฟฟ้าด้านระบบเครื่องกล	35	รถไฟความเร็วสูงและระบบราง	งานซ่อมบำรุง

ตาราง 5.2 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 เฉพาะที่มีรหัสอาชีพมาตรฐานสอดคล้องกับอาชีพที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศกำหนด มาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาชีพ

รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตาม รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	จำนวนประชากรที่ทำงาน ณ วันสำมะโน (คน)	อาชีพที่ สคช.กำหนด	ลำดับสาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย
			ช่างเทคนิคเครื่องกลึงอัตโนมัติ	46	ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์
			ช่างเทคนิคบำรุงรักษาเครื่องจักรกล	46	ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์
3118	ช่างเขียนแบบ	7,289	ช่างเขียนแบบสถาปัตยกรรม	1	ก่อสร้าง	ก่อสร้าง
			ช่างเขียนแบบโครงสร้าง	1	ก่อสร้าง	ก่อสร้าง
			ช่างเขียนแบบงานไฟฟ้า	1	ก่อสร้าง	ก่อสร้าง
			นักออกแบบเครื่องจักรกลและโลหะการ	52	อุตสาหกรรมผลิตเครื่องจักรกลและโลหะการ	อุตสาหกรรมผลิตเครื่องจักรกลและโลหะการ
3122	หัวหน้าคู่มืองานด้านการผลิต	61,995	ผู้ควบคุมการผลิต (ยางล้อและชิ้นส่วนยางสำหรับยานยนต์และงานวิศวกรรม)	31	ผลิตภัณฑ์ยางพารา	ผลิตภัณฑ์ยางพารา
			ผู้ควบคุมการฉาบยาง (ยางล้อและชิ้นส่วนยางสำหรับยานยนต์และงานวิศวกรรม)	31	ผลิตภัณฑ์ยางพารา	ผลิตภัณฑ์ยางพารา
			ผู้ควบคุมการขึ้นรูปยาง (ยางล้อและชิ้นส่วนยางสำหรับยานยนต์และงานวิศวกรรม)	31	ผลิตภัณฑ์ยางพารา	ผลิตภัณฑ์ยางพารา
			ผู้ควบคุมการอบยาง (ยางล้อและชิ้นส่วนยางสำหรับยานยนต์และงานวิศวกรรม)	31	ผลิตภัณฑ์ยางพารา	ผลิตภัณฑ์ยางพารา
			ผู้ควบคุมกระบวนการผลิตยาง (ยางล้อและชิ้นส่วนยางสำหรับยานยนต์และงานวิศวกรรม)	31	ผลิตภัณฑ์ยางพารา	ผลิตภัณฑ์ยางพารา
			ผู้ควบคุมคุณภาพและบรรจุงาน	39	สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

ตาราง 5.2 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 เฉพาะที่มีรหัสอาชีพมาตรฐานสอดคล้องกับอาชีพที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศกำหนด มาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาชีพ

รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตาม รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	จำนวนประชากรที่ทำงาน ณ วันสำมะโน (คน)	อาชีพที่ สคช.กำหนด	ลำดับสาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย
			พนักงานประกันคุณภาพผลิตภัณฑ์ยานยนต์ (ขั้นสุดท้าย)	45	ผลิตรถยนต์	ผลิตรถยนต์
			พนักงานประกันคุณภาพในกระบวนการผลิตรถยนต์	45	ผลิตรถยนต์	ผลิตรถยนต์
			ผู้ควบคุมการผลิตเฟอร์นิเจอร์	50	อุตสาหกรรมผลิตเฟอร์นิเจอร์	อุตสาหกรรมผลิตเฟอร์นิเจอร์
			ผู้ควบคุมการผลิตแก้วและเครื่องแก้ว	51	อุตสาหกรรมผลิตแก้วและเครื่องแก้ว	อุตสาหกรรมผลิตแก้วและเครื่องแก้ว
			ผู้ควบคุมการผลิตพลาสติก	54	อุตสาหกรรมพลาสติก	อุตสาหกรรมพลาสติก
3123	หัวหน้าทีมงานด้านการก่อสร้าง	27,007	ผู้ควบคุมการก่อสร้าง	1	ก่อสร้าง	ก่อสร้าง
3131	ช่างเทคนิคควบคุมเครื่องจักรโรงงานผลิตพลังงาน	3,045	ช่างเทคนิคโยธาพลังงานทดแทน	32	พลังงานและพลังงานทดแทน	พลังงานและพลังงานทดแทน
			ช่างเทคนิคแผงโซลาร์เซลล์	32	พลังงานและพลังงานทดแทน	พลังงานและพลังงานทดแทน
3134	ช่างเทคนิคควบคุมเครื่องจักรโรงงานกลั่นปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติ	3,662	ช่างเทคนิคปฏิบัติการ	43	อุตสาหกรรมปิโตรเลียมและปิโตรเคมี	อุตสาหกรรมปิโตรเลียมและปิโตรเคมี
3139	ช่างเทคนิคควบคุมกระบวนการอื่นๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	2,246	ผู้ควบคุมการเดินรถไฟฟ้าในศูนย์ควบคุมการเดินรถ	35	รถไฟความเร็วสูงและระบบราง	งานปฏิบัติการ
			ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย	38	สิ่งแวดล้อมและสารอันตราย	สิ่งแวดล้อมและสารอันตราย
3152	เจ้าหน้าที่ประจำห้องบังคับการเรือและผู้นำร่อง	2,299	การเดินเรือ	72	การเดินเรือ	การเดินเรือ
3153	นักบินและผู้ประกอบวิชาชีพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	3,092	นักบิน	18	การบิน	นักบิน
			นักเทคนิคประจำเครื่องฝึกบินจำลอง	18	การบิน	งานเทคนิคและฝึกอบรม
			นักวางแผนซ่อมบำรุงเครื่องบิน	18	การบิน	งานเทคนิคและฝึกอบรม

ตาราง 5.2 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 เฉพาะที่มีรหัสอาชีพมาตรฐานสอดคล้องกับอาชีพที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศกำหนด มาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาชีพ

รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตาม รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	จำนวน ประชากรที่ทำงาน ณ วันสำมะโน (คน)	อาชีพที่ สคช.กำหนด	ลำดับ สาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย
3211	เจ้าหน้าที่เทคนิคด้านการสร้างภาพทางการแพทย์ และอุปกรณ์การบำบัดรักษาโรค	3,968	ช่างเทคโนโลยีชีวภาพ	49	เทคโนโลยีชีวภาพ	เทคโนโลยีชีวภาพ
			นักเทคโนโลยีชีวภาพ	49	เทคโนโลยีชีวภาพ	เทคโนโลยีชีวภาพ
3212	เจ้าหน้าที่เทคนิคในห้องปฏิบัติการทางการแพทย์และพยาธิวิทยา	3,952	นักเทคโนโลยีคลินิก	48	เทคโนโลยีชีวการแพทย์	เทคโนโลยีชีวการแพทย์
			ช่างเทคนิคโรงพยาบาล	48	เทคโนโลยีชีวการแพทย์	เทคโนโลยีชีวการแพทย์
3221	ผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการพยาบาล	44,246	ผู้ช่วยพยาบาล	28	บริการสุขภาพ	บริการสุขภาพ
3257	ผู้ตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อม การทำงาน สุขภาพ และงานที่เกี่ยวข้อง	7,503	นักทดสอบโดยไม่ทำลาย	22	ธุรกิจทดสอบและตรวจสอบ	ธุรกิจทดสอบและตรวจสอบ
			เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน	64	ความปลอดภัยในการทำงาน	ความปลอดภัยในการทำงาน
3258	ผู้ปฏิบัติงานด้านรถพยาบาล	1,326	เจ้าหน้าที่ประจำรถพยาบาล	28	บริการสุขภาพ	บริการสุขภาพ
3312	เจ้าหน้าที่สินเชื่อและให้กู้ยืม	42,147	ผู้ปฏิบัติงานด้านสินเชื่อ	67	บริการทางการเงิน	บริการทางการเงิน
3313	ผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องทางด้านบัญชี	284,834	ผู้ปฏิบัติงานด้านบัญชี	67	บริการทางการเงิน	บริการทางการเงิน
3315	ผู้ประเมินราคาและมูลค่าความเสียหาย	4,947	ผู้ประเมินค่าสินไหมทดแทน	24	ธุรกิจประกัน	ธุรกิจประกัน
			ผู้ตรวจสอบความเสียหาย	24	ธุรกิจประกัน	ธุรกิจประกัน
			นักประเมินมูลค่าทรัพย์สิน	27	ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์	การประเมินมูลค่าทรัพย์สิน
3321	ตัวแทนขายประกันภัย	60,000	นายหน้าประกันชีวิต	24	ธุรกิจประกัน	ธุรกิจประกัน
			นายหน้าประกันภัย	24	ธุรกิจประกัน	ธุรกิจประกัน
3323	ผู้จัดซื้อ	25,659	นักจัดซื้อ จัดหา และจัดจ้าง	36	โลจิสติกส์	งานจัดซื้อ จัดหา และจัดจ้าง
3331	ตัวแทนพิธีการศุลกากร และตัวแทนผู้รับจัดการขนส่งสินค้า	10,199	เจ้าหน้าที่ธุรการส่งออกและนำเข้า	36	โลจิสติกส์	งานส่งออกและนำเข้า
			ผู้ผ่านพิธีการศุลกากรรับอนุญาต	36	โลจิสติกส์	งานส่งออกและนำเข้า

ตาราง 5.2 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 เฉพาะที่มีรหัสอาชีพมาตรฐานสอดคล้องกับอาชีพที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศกำหนด มาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาชีพ

รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตาม รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	จำนวนประชากรที่ทำงาน ณ วันสำมะโน (คน)	อาชีพที่ สคช.กำหนด	ลำดับสาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย
			ผู้อำนวยการบุคลากร	36	โลจิสติกส์	งานส่งออกและนำเข้า
3332	นักวางแผนการจัดงาน และการประชุม	1,564	นักวางแผนการจัดงาน และการประชุม	21	ธุรกิจจัดประชุมและ นิทรรศการ	ธุรกิจจัดประชุมและ นิทรรศการ
3334	ตัวแทนอสังหาริมทรัพย์ และผู้จัดการทรัพย์สิน	5,068	การตลาดและการขาย	27	ธุรกิจ	การประกอบการ
			โครงการอสังหาริมทรัพย์		อสังหาริมทรัพย์	อสังหาริมทรัพย์
			บริหารลูกค้าโครงการ	27	ธุรกิจ	การประกอบการ
			อสังหาริมทรัพย์N		อสังหาริมทรัพย์	อสังหาริมทรัพย์
			นายหน้าอสังหาริมทรัพย์ ประเภทที่ดินและที่อยู่อาศัย	27	ธุรกิจ	นายหน้า
นายหน้าอสังหาริมทรัพย์ ประเภทเพื่อพาณิชย์กรรม และการลงทุน	27	ธุรกิจ	อสังหาริมทรัพย์	อสังหาริมทรัพย์		
			ผู้จัดการนิติบุคคล	30	บริหารทรัพย์สิน	บริหารทรัพย์สิน
3421	นักกรีฑาและนักกีฬา	1,399	นักกีฬา	4	การกีฬา	บริการทางด้านการกีฬา
3422	เจ้าหน้าที่และผู้ฝึกสอน กีฬา	2,908	ผู้ฝึกสอน	4	การกีฬา	บริการทางด้านการกีฬา
			ผู้ตัดสิน	4	การกีฬา	บริการทางด้านการกีฬา
3423	ผู้ฝึกสอนและผู้ดูแล โปรแกรมการสร้างสมรรถภาพของร่างกาย และการนันทนาการ	1,786	นักวิทยาศาสตร์การกีฬา	4	การกีฬา	บริการทางด้านการกีฬา
3431	ช่างถ่ายภาพ	13,258	ช่างภาพทั่วไป	25	ธุรกิจภาพถ่าย	ถ่ายภาพ
			ช่างภาพภูมิทัศน์	25	ธุรกิจภาพถ่าย	ถ่ายภาพ
			ช่างภาพสถาปัตยกรรม	25	ธุรกิจภาพถ่าย	ถ่ายภาพ
			ช่างภาพบุคคล	25	ธุรกิจภาพถ่าย	ถ่ายภาพ
			ช่างภาพแต่งงาน	25	ธุรกิจภาพถ่าย	ถ่ายภาพ
			ช่างภาพแฟชั่น	25	ธุรกิจภาพถ่าย	ถ่ายภาพ
			ช่างภาพสื่อมวลชน	25	ธุรกิจภาพถ่าย	ถ่ายภาพ
			ช่างปรับแต่งภาพ	25	ธุรกิจภาพถ่าย	ผลิตภาพ
ช่างผลิตภาพระบบดิจิทัล	25	ธุรกิจภาพถ่าย	ผลิตภาพ			

ตาราง 5.2 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 เฉพาะที่มีรหัสอาชีพมาตรฐานสอดคล้องกับอาชีพที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศกำหนด มาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาชีพ

รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตาม รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	จำนวน ประชากรที่ทำงาน ณ วันสำมะโน (คน)	อาชีพที่ สคช.กำหนด	ลำดับ สาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย
3512	ช่างเทคนิคให้ความช่วยเหลือและแก้ปัญหา ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารกับผู้ใช้งาน	5,441	ช่างสนับสนุนด้านเทคนิค	17	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดิจิทัลคอนเทนต์	เครือข่ายและความปลอดภัย
3521	ช่างเทคนิคด้านการแพร่ภาพกระจายเสียงและโสตทัศนอุปกรณ์	6,065	ช่างเทคนิคด้านแพร่ภาพกระจายเสียง	10	การสื่อสารและสื่อสารมวลชน	งานโทรทัศน์
			ช่างกล้องโทรทัศน์	10	การสื่อสารและสื่อสารมวลชน	งานโทรทัศน์
			ช่างกล้องภาพยนตร์	37	ศิลปะการแสดงและการบันเทิง	อุตสาหกรรมภาพยนตร์
			นักเทคโนโลยีระบบเสียง	58	ธุรกิจดนตรี	ธุรกิจดนตรี
3522	ช่างเทคนิควิศวกรโทรคมนาคม	1,523	ช่างสื่อสัญญาณโทรคมนาคมด้านไมโครเวฟ	17	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดิจิทัลคอนเทนต์	การสื่อสารโทรคมนาคม
			ช่างสื่อสัญญาณโทรคมนาคมด้านระบบรับ-ส่งคลื่นวิทยุสำหรับโทรศัพท์เคลื่อนที่	17	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดิจิทัลคอนเทนต์	การสื่อสารโทรคมนาคม
4221	เสมียนและเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาด้านการท่องเที่ยว	9,749	ที่ปรึกษาการเดินทางท่องเที่ยว	6	การท่องเที่ยว โรงแรม ภัตตาคาร และร้านค้า	งานท่องเที่ยว
			พนักงานสำรองบัตรโดยสาร	6	การท่องเที่ยว โรงแรม ภัตตาคาร และร้านค้า	งานท่องเที่ยว
			พนักงานสำรองบัตรโดยสาร	18	การบิน	บริการภาคพื้นและสนับสนุนการบินภาคพื้นในอาคาร
4224	พนักงานต้อนรับของโรงแรม	35,376	พนักงานบริการส่วนหน้าของโรงแรม	6	การท่องเที่ยว โรงแรม ภัตตาคาร และร้านค้า	งานโรงแรม

ตาราง 5.2 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 เฉพาะที่มีรหัสอาชีพมาตรฐานสอดคล้องกับอาชีพที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศกำหนด มาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาชีพ

รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตาม รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	จำนวน ประชากรที่ทำงาน ณ วันสำมะโน (คน)	อาชีพที่ สคช.กำหนด	ลำดับ สาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย
4226	พนักงานต้อนรับทั่วไป	21,020	สปารีเซพชันนิส	47	กิจกรรมบริการเพื่อเสริมสร้างสุขภาพร่างกาย (ยกเว้นกิจกรรมด้านกีฬา)	บริการสปา
			สปาแอดเทนเดนต์	47	กิจกรรมบริการเพื่อเสริมสร้างสุขภาพร่างกาย (ยกเว้นกิจกรรมด้านกีฬา)	บริการสปา
4321	เสมียนคลังสินค้า	118,278	ผู้ให้บริการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ	36	โลจิสติกส์	งานจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ
			ผู้ควบคุมคลังสินค้า	36	โลจิสติกส์	งานจัดการคลังสินค้า สินค้าคงคลัง และการกระจายสินค้า
			ผู้ควบคุมสินค้าคงคลัง	36	โลจิสติกส์	งานจัดการคลังสินค้า สินค้าคงคลัง และการกระจายสินค้า
			ผู้ควบคุมการกระจายสินค้า	36	โลจิสติกส์	งานจัดการคลังสินค้า สินค้าคงคลัง และการกระจายสินค้า
4323	เสมียนด้านการขนส่ง	13,293	ผู้ปฏิบัติการขนส่งสินค้าทางราง	36	โลจิสติกส์	งานจัดการขนส่ง
			ผู้ปฏิบัติการขนส่งสินค้าทางอากาศ	36	โลจิสติกส์	งานจัดการขนส่ง
			ผู้ปฏิบัติการขนส่งสินค้าทางน้ำ	36	โลจิสติกส์	งานจัดการขนส่ง
			ผู้ปฏิบัติการขนส่งสินค้าทางท่อ	36	โลจิสติกส์	งานจัดการขนส่ง

ตาราง 5.2 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 เฉพาะที่มีรหัสอาชีพมาตรฐานสอดคล้องกับอาชีพที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศกำหนด มาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาชีพ

รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตาม รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	จำนวน ประชากรที่ทำงาน ณ วันสำมะโน (คน)	อาชีพที่ สคช.กำหนด	ลำดับ สาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย
4419	เสมียนอื่นๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	46,544	ผู้ประสานงานสถานที่	20	ธุรกิจจัดการงาน แต่งงาน	ธุรกิจจัดการงาน แต่งงาน
5111	พนักงานต้อนรับและ บริการในการเดินทาง	12,167	พนักงานต้อนรับบน เครื่องบิน	18	การบิน	ต้อนรับบนเครื่องบิน
			พนักงานต้อนรับผู้โดยสาร ภาคพื้น	18	การบิน	บริการภาคพื้นและ สนับสนุนการบิน ภาคพื้นในอาคาร
5113	มัคคุเทศก์	16,125	มัคคุเทศก์	6	การท่องเที่ยว การ โรงแรม ภัตตาคาร และร้านค้า	งานท่องเที่ยว
5120	พ่อครัว/แม่ครัว	614,462	พ่อครัวขนมปังอบ	6	การท่องเที่ยว การ โรงแรม ภัตตาคาร และร้านค้า	งานโรงแรม
			ผู้ประกอบอาหารไทย	6	การท่องเที่ยว การ โรงแรม ภัตตาคาร และร้านค้า	ผู้ประกอบอาหาร
			ผู้ประกอบอาหารคาว	6	การท่องเที่ยว การ โรงแรม ภัตตาคาร และร้านค้า	ผู้ประกอบอาหาร
			ผู้ประกอบอาหารใน ร้านอาหาร	6	การท่องเที่ยว การ โรงแรม ภัตตาคาร และร้านค้า	ผู้ประกอบอาหาร
5131	พนักงานเสิร์ฟอาหารและ เครื่องดื่ม	137,648	พนักงานบริการอาหาร และเครื่องดื่ม	6	การท่องเที่ยว การ โรงแรม ภัตตาคาร และร้านค้า	งานโรงแรม
5141	ช่างแต่งผม	67,148	ช่างทำผมบุรุษ	15	ธุรกิจเสริมสวย	ธุรกิจเสริมสวย
			ช่างทำผมสตรี	15	ธุรกิจเสริมสวย	ธุรกิจเสริมสวย
5142	ช่างเสริมสวยและ ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	136,028	ช่างแต่งเล็บ	15	ธุรกิจเสริมสวย	ธุรกิจเสริมสวย
			ช่างแต่งหน้า	15	ธุรกิจเสริมสวย	ธุรกิจเสริมสวย
			ช่างเสริมสวยและความ งาม	15	ธุรกิจเสริมสวย	ธุรกิจเสริมสวย

ตาราง 5.2 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 เฉพาะที่มีรหัสอาชีพมาตรฐานสอดคล้องกับอาชีพที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศกำหนด มาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาชีพ

รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตาม รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	จำนวนประชากรที่ทำงาน ณ วันสำมะโน (คน)	อาชีพที่ สคช.กำหนด	ลำดับสาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย
			ผู้จัดการร้านเสริมสวยและความงาม	15	ธุรกิจเสริมสวย	ธุรกิจเสริมสวย
			ช่างแต่งหน้าบ่าวสาว	20	ธุรกิจจัดการงานแต่งงาน	ธุรกิจจัดการงานแต่งงาน
5163	สัปเหร่อและเจ้าหน้าที่ฉีดยาศพ	1,185	ผู้ดำเนินพิธีฌาปนกิจ	62	ธุรกิจฌาปนกิจ	ธุรกิจฌาปนกิจ
			ผู้ปฏิบัติงานด้านฌาปนกิจ	62	ธุรกิจฌาปนกิจ	ธุรกิจฌาปนกิจ
5164	ช่างตัดแต่งขนสัตว์เลี้ยง และพนักงานดูแลสัตว์เลี้ยง	1,738	ช่างตัดแต่งขนสัตว์เลี้ยง	23	ธุรกิจบริการดูแลสัตว์เลี้ยง	ธุรกิจบริการดูแลสัตว์เลี้ยง
			ผู้ช่วยสัตวแพทย์	23	ธุรกิจบริการดูแลสัตว์เลี้ยง	ธุรกิจบริการดูแลสัตว์เลี้ยง
5230	พนักงานแคชเชียร์และเสมียนขายตัว	60,068	แคชเชียร์	19	ธุรกิจค้าปลีก	ธุรกิจค้าปลีก
5245	พนักงานบริการในสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง	31,898	ผู้ปฏิบัติงานสถานีบริการเชื้อเพลิง	61	ธุรกิจสถานีบริการเชื้อเพลิง	ธุรกิจสถานีบริการเชื้อเพลิง
5311	ผู้ปฏิบัติงานดูแลเด็ก	38,045	ผู้ดูแลเด็ก	28	บริการสุขภาพ	บริการสุขภาพ
5322	ผู้ดูแลส่วนบุคคลตามบ้าน	7461	ผู้ดูแลผู้สูงอายุ	28	บริการสุขภาพ	บริการสุขภาพ
5411	พนักงานดับเพลิง	15,239	ผู้ปฏิบัติงานด้านอัคคีภัย	60	ธุรกิจสาธารณูปโภคและบริการสาธารณะ	บรรเทาสาธารณภัย
5414	พนักงานรักษาความปลอดภัย	173,333	ผู้รักษาความปลอดภัย	57	ธุรกิจรักษาความปลอดภัย	ธุรกิจรักษาความปลอดภัย
			ผู้รักษาความปลอดภัยส่วนบุคคล	57	ธุรกิจรักษาความปลอดภัย	ธุรกิจรักษาความปลอดภัย
5419	ผู้ให้บริการด้านการป้องกันภัย ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	20,597	ผู้ปฏิบัติงานกู้ภัย	60	ธุรกิจสาธารณูปโภคและบริการสาธารณะ	บรรเทาสาธารณภัย
6111	ผู้ปฏิบัติงานด้านการปลูกพืชไร่และพืชผัก	7,063,725	ผู้ปฏิบัติงานด้านเพาะปลูกข้าว	13	เกษตรกรรม	เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ
			ผู้ปฏิบัติงานด้านเพาะปลูกอ้อย	13	เกษตรกรรม	เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ
6112	ผู้ปฏิบัติงานด้านการปลูกไม้ยืนต้นและไม้ผล	2,977,648	ผู้ปฏิบัติงานด้านเพาะปลูกยางพารา	13	เกษตรกรรม	เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ

ตาราง 5.2 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553
เฉพาะที่มีรหัสอาชีพมาตรฐานสอดคล้องกับอาชีพที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศกำหนด
มาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาชีพ

รหัส มาตรฐาน ISCO- 2008	ความหมายอาชีพตาม รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	จำนวน ประชากรที่ ทำงาน ณ วัน สำมะโน (คน)	อาชีพที่ สคช.กำหนด	ลำดับ สาขา วิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย
			ผู้ปฏิบัติงานด้านเพาะปลูก ปาล์มน้ำมัน	13	เกษตรกรรม	เพาะปลูกพืช เศรษฐกิจ
6113	ผู้ปฏิบัติงานด้านการปลูก พืชสวน ไม้ดอกไม้ประดับ และพืชในเรือนเพาะชำ	118,811	ช่างจัดและตกแต่งสวน	59	ธุรกิจจัดการพื้นที่สี เขียว	ธุรกิจจัดการพื้นที่สี เขียว
6121	ผู้เลี้ยงปศุสัตว์และผลิต ผลิตภัณฑ์นม	192,773	ผู้ปฏิบัติงานด้านเลี้ยงปศุ สัตว์	13	เกษตรกรรม	การเลี้ยงสุกร
6122	ผู้เลี้ยงสัตว์ปีก	62,408	ผู้ปฏิบัติงานด้านเลี้ยงสัตว์ ปีก	13	เกษตรกรรม	ธุรกิจสัตว์ปีกเพื่อ การบริโภค
6221	ผู้ปฏิบัติงานด้านการ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	118,050	ผู้เพาะฟักกุ้งทะเล	13	เกษตรกรรม	เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เศรษฐกิจ
			ผู้อนุบาลกุ้งทะเล	13	เกษตรกรรม	เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เศรษฐกิจ
			ผู้เลี้ยงกุ้งทะเล	13	เกษตรกรรม	เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เศรษฐกิจ
			ผู้เพาะเลี้ยงปลาน้ำจืด	13	เกษตรกรรม	เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เศรษฐกิจ
			ผู้เพาะเลี้ยงปลาสวยงาม	13	เกษตรกรรม	เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เศรษฐกิจ
7112	ช่างก่ออิฐและผู้ปฏิบัติงาน ที่เกี่ยวข้อง	25,000	ช่างก่ออิฐก่อสร้าง	1	ก่อสร้าง	ก่อสร้าง
			ช่างฝ้าและผนังเบา	1	ก่อสร้าง	ก่อสร้าง
7114	ช่างหล่อคอนกรีต ตกแต่งผิวซีเมนต์ และ ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	53,418	ช่างแบบหล่อคอนกรีต	1	ก่อสร้าง	ก่อสร้าง
			ช่างเหล็กเสริมคอนกรีต	1	ก่อสร้าง	ก่อสร้าง
7115	ช่างไม้	125,496	ช่างไม้	1	ก่อสร้าง	ก่อสร้าง
7119	ช่างก่อสร้างโครงสร้าง อาคาร สิ่งปลูกสร้าง และผู้ปฏิบัติงานที่ เกี่ยวข้อง ซึ่งมีได้จัด ประเภทไว้ในที่อื่น	5,096	ช่างก่อสร้างงานโครงเหล็ก	1	ก่อสร้าง	ก่อสร้าง
7121	ช่างมุงหลังคา	3,639	ช่างมุงหลังคา	1	ก่อสร้าง	ก่อสร้าง

ตาราง 5.2 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 เฉพาะที่มีรหัสอาชีพมาตรฐานสอดคล้องกับอาชีพที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศกำหนด มาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาชีพ

รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตาม รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	จำนวน ประชากรที่ทำงาน ณ วันสำมะโน (คน)	อาชีพที่ สคช.กำหนด	ลำดับ สาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย
7122	ช่างปูพื้นและกระเบื้อง	12,336	ช่างปูกระเบื้อง	1	ก่อสร้าง	ก่อสร้าง
			ช่างปูพื้นหินอ่อน	1	ก่อสร้าง	ก่อสร้าง
			ช่างปูพื้นไม้ปาร์เก้	1	ก่อสร้าง	ก่อสร้าง
			ช่างปูบาทวิถี	1	ก่อสร้าง	ก่อสร้าง
			ช่างทำพื้นหินขัด	1	ก่อสร้าง	ก่อสร้าง
7123	ช่างฉาบปูนและตกแต่งงานปูน	163,161	ช่างฉาบปูน	1	ก่อสร้าง	ก่อสร้าง
7126	ช่างประปาและวางท่อ	21,006	ช่างติดตั้งเครื่องสุขภัณฑ์	1	ก่อสร้าง	ก่อสร้าง
			ช่างประปาและสุขาภิบาล	1	ก่อสร้าง	ก่อสร้าง
			ช่างวางท่อภายในอาคาร	1	ก่อสร้าง	ก่อสร้าง
			ผู้ปฏิบัติงานประปา	60	ธุรกิจสาธารณูปโภคและบริการ สาธารณะ	ธุรกิจประปา
7127	ช่างเครื่องระบบปรับอากาศและระบบทำความเย็น	31,127	ช่างเครื่องปรับอากาศ	68	บริการเทคโนโลยี	บริการเทคโนโลยี
			ช่างเครื่องทำความเย็น	68	บริการเทคโนโลยี	บริการเทคโนโลยี
			ช่างเครื่องปรับอากาศ	70	เครื่องปรับอากาศ	เครื่องปรับอากาศ
			ช่างเครื่องทำความเย็น	71	เครื่องทำความเย็น	เครื่องทำความเย็น
7132	ช่างพันสีและขัดเงา	26,910	ช่างซ่อมสีรถยนต์	44	บริการยานยนต์	บริการยานยนต์
			ช่างเทคนิคพ่นสีเลอร์ตัวถัง	45	ผลิตรถยนต์	ผลิตรถยนต์
			ช่างเทคนิคพ่นสีตัวถังรถยนต์	45	ผลิตรถยนต์	ผลิตรถยนต์
7211	ช่างทำแบบหล่อโลหะและแกนแบบหล่อโลหะ	9,890	ช่างตกแต่งผิวแม่พิมพ์	41	อุตสาหกรรมการผลิตแม่พิมพ์	การผลิตแม่พิมพ์
			ช่างซ่อมบำรุงรักษาแม่พิมพ์ปั๊มโลหะ	41	อุตสาหกรรมการผลิตแม่พิมพ์	การผลิตแม่พิมพ์
			ช่างขัดเงาแม่พิมพ์	41	อุตสาหกรรมการผลิตแม่พิมพ์	การผลิตแม่พิมพ์
			ช่างซ่อมบำรุงรักษาแม่พิมพ์ฉีดพลาสติก	41	อุตสาหกรรมการผลิตแม่พิมพ์	การผลิตแม่พิมพ์
			ช่างปรับประกอบแม่พิมพ์ปั๊มโลหะ	41	อุตสาหกรรมการผลิตแม่พิมพ์	การผลิตแม่พิมพ์

ตาราง 5.2 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 เฉพาะที่มีรหัสอาชีพมาตรฐานสอดคล้องกับอาชีพที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศกำหนด มาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาชีพ

รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตาม รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	จำนวน ประชากรที่ทำงาน ณ วันสำมะโน (คน)	อาชีพที่ สคช.กำหนด	ลำดับ สาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย
			ช่างปรับประกอบแม่พิมพ์ฉีดพลาสติก	41	อุตสาหกรรมการผลิตแม่พิมพ์	การผลิตแม่พิมพ์
			ช่างผลิตชิ้นส่วนอุปกรณ์แม่พิมพ์ปั๊มโลหะ	41	อุตสาหกรรมการผลิตแม่พิมพ์	การผลิตแม่พิมพ์
			ช่างผลิตชิ้นส่วนอุปกรณ์แม่พิมพ์ฉีดพลาสติก	41	อุตสาหกรรมการผลิตแม่พิมพ์	การผลิตแม่พิมพ์
7212	ช่างเชื่อมและช่างตัดโลหะด้วยเปลวไฟ	79,530	ช่างเชื่อมอุตสาหกรรม-เชื่อมไฟฟ้า	3	การเชื่อม	การเชื่อม
			ช่างเชื่อมอุตสาหกรรม-เชื่อมแก๊ส	3	การเชื่อม	การเชื่อม
			ช่างบัดกรี	3	การเชื่อม	การเชื่อม
			ช่างเทคนิคเชื่อมสปอตตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์	45	ผลิตรถยนต์	ผลิตรถยนต์
			ช่างเชื่อมมิก-แม็กสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนรถยนต์	46	ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์
7221	ช่างเหล็ก ช่างตีเหล็ก และช่างคุมเครื่องอัดขึ้นรูปโลหะ	39,826	ช่างอบชุบผิวชิ้นงานสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	46	ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์
			ช่างทุบขึ้นรูปร้อนสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	46	ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์
			ช่างผลิตเฟอร์นิเจอร์เหล็ก	50	อุตสาหกรรมผลิตเฟอร์นิเจอร์	อุตสาหกรรมผลิตเฟอร์นิเจอร์
7223	ช่างปรับตั้งและใช้เครื่องมือกลงานโลหะ	44,131	ช่างเทคนิคซ่อมบำรุงเครื่องมือวัด	43	อุตสาหกรรมปิโตรเลียมและปิโตรเคมี	อุตสาหกรรมปิโตรเลียมและปิโตรเคมี
			ช่างกลึงสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	46	ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์

ตาราง 5.2 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 เฉพาะที่มีรหัสอาชีพมาตรฐานสอดคล้องกับอาชีพที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศกำหนด มาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาชีพ

รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตาม รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	จำนวน ประชากรที่ทำงาน ณ วันสำมะโน (คน)	อาชีพที่ สคช.กำหนด	ลำดับ สาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย
7231	ช่างเครื่องและช่างซ่อมเครื่องยนต์ยานยนต์	291,439	ช่างซ่อมบำรุงรักษาทั่วไป	44	บริการยานยนต์	บริการยานยนต์
			ช่างซ่อมตัวถังรถยนต์	44	บริการยานยนต์	บริการยานยนต์
			ช่างซ่อมเครื่องยนต์	44	บริการยานยนต์	บริการยานยนต์
			ช่างซ่อมระบบไฟฟ้าเครื่องยนต์	44	บริการยานยนต์	บริการยานยนต์
			ช่างซ่อมระบบไฟฟ้ารถยนต์	44	บริการยานยนต์	บริการยานยนต์
			ช่างซ่อมระบบปรับอากาศรถยนต์	44	บริการยานยนต์	บริการยานยนต์
			ช่างซ่อมระบบเครื่องล่าง	44	บริการยานยนต์	บริการยานยนต์
			ช่างซ่อมระบบส่งกำลัง	44	บริการยานยนต์	บริการยานยนต์
			ช่างติดตั้งส่วนควบคุมและอุปกรณ์ของรถยนต์ที่ใช้ก๊าซปิโตรเลียมเหลวเป็นเชื้อเพลิง	44	บริการยานยนต์	บริการยานยนต์
			ช่างติดตั้งส่วนควบคุมและอุปกรณ์ของรถยนต์ที่ใช้ก๊าซธรรมชาติอัดเป็นเชื้อเพลิง	44	บริการยานยนต์	บริการยานยนต์
ช่างเทคนิคบำรุงรักษาสำหรับงานประกอบรถยนต์	45	ผลิตรถยนต์	ผลิตรถยนต์			
7232	ช่างเครื่องและช่างปรับเครื่องยนต์อากาศยาน	3,713	ช่างซ่อมบำรุงเครื่องบิน	18	การบิน	งานเทคนิคและฝึกองบรม
7233	ช่างเครื่องและช่างปรับเครื่องจักรกลทางการเกษตรหรืออุตสาหกรรม	66,823	ผู้ปฏิบัติงานซ่อมบำรุงเครื่องจักรแปรรูปนม	7	การผลิตอาหารและเครื่องดื่ม	การแปรรูปนม
			ผู้ปฏิบัติงานเครื่องจักรกลการเกษตร	13	เกษตรกรรม	เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ
			ช่างซ่อมบำรุงเครื่องจักรผลิตยาง (ยางล้อและชิ้นส่วนยางสำหรับยานยนต์และงานวิศวกรรม)	31	ผลิตภัณฑ์ยางพารา	ผลิตภัณฑ์ยางพารา

ตาราง 5.2 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 เฉพาะที่มีรหัสอาชีพมาตรฐานสอดคล้องกับอาชีพที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศกำหนด มาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาชีพ

รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตาม รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	จำนวนประชากรที่ทำงาน ณ วันสำมะโน (คน)	อาชีพที่ สคช.กำหนด	ลำดับสาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย
			ช่างเทคนิคซ่อมบำรุงเครื่องกล	43	อุตสาหกรรมปิโตรเลียมและปิโตรเคมี	อุตสาหกรรมปิโตรเลียมและปิโตรเคมี
			ช่างซ่อมบำรุงเครื่องจักรผลิตแก้วและเครื่องแก้ว	51	อุตสาหกรรมผลิตแก้วและเครื่องแก้ว	อุตสาหกรรมผลิตแก้วและเครื่องแก้ว
			ช่างซ่อมบำรุงเครื่องจักรผลิตเครื่องจักรกลและโลหะการ	52	อุตสาหกรรมผลิตเครื่องจักรกลและโลหะการ	อุตสาหกรรมผลิตเครื่องจักรกลและโลหะการ
			ช่างซ่อมบำรุงเครื่องจักรผลิตและแปรรูปเหล็ก	53	อุตสาหกรรมผลิตและแปรรูปเหล็ก	อุตสาหกรรมผลิตและแปรรูปเหล็ก
			ช่างซ่อมบำรุงเครื่องจักรผลิตพลาสติก	54	อุตสาหกรรมพลาสติก	อุตสาหกรรมพลาสติก
7313	ช่างทำเครื่องเพชรพลอยและรูปพรรณ และโลหะมีค่า	70,850	ผู้ผลิตเครื่องถมประเภทเครื่องประดับ	40	อนุรักษ์งานพื้นบ้านและศิลปหัตถกรรม	งานเครื่องถม
			ผู้ผลิตเครื่องถมประเภทเครื่องใช้	40	อนุรักษ์งานพื้นบ้านและศิลปหัตถกรรม	งานเครื่องถม
7314	ช่างทำเครื่องปั้นดินเผาและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	37,078	ช่างผลิตภัณฑ์เซรามิกส์บนโต๊ะอาหาร	16	เซรามิกส์และเครื่องเคลือบ	เซรามิกส์และเครื่องเคลือบ
			ช่างผลิตภัณฑ์กระเบื้อง	16	เซรามิกส์และเครื่องเคลือบ	เซรามิกส์และเครื่องเคลือบ
			ช่างผลิตภัณฑ์สุขภัณฑ์	16	เซรามิกส์และเครื่องเคลือบ	เซรามิกส์และเครื่องเคลือบ
			ผู้ผลิตเครื่องปั้นดินเผาแบบดั้งเดิม	40	อนุรักษ์งานพื้นบ้านและศิลปหัตถกรรม	งานเครื่องปั้นดินเผา
			ผู้ผลิตเครื่องปั้นดินเผาแบบร่วมสมัย	40	อนุรักษ์งานพื้นบ้านและศิลปหัตถกรรม	งานเครื่องปั้นดินเผา
7315	ช่างทำเครื่องแก้ว ช่างตัดช่างเจียรระไน และช่างตกแต่งเครื่องแก้ว	8,682	ผู้ปฏิบัติงานผลิตแก้วและเครื่องแก้ว	51	อุตสาหกรรมผลิตแก้วและเครื่องแก้ว	อุตสาหกรรมผลิตแก้วและเครื่องแก้ว

ตาราง 5.2 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 เฉพาะที่มีรหัสอาชีพมาตรฐานสอดคล้องกับอาชีพที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศกำหนด มาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาชีพ

รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตาม รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	จำนวน ประชากรที่ทำงาน ณ วันสำมะโน (คน)	อาชีพที่ สคช.กำหนด	ลำดับ สาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย
7317	ช่างงานหัตถกรรมไม้ เครื่องจักสาน และวัสดุที่เกี่ยวข้อง	87,688	ผู้ผลิตเครื่องจักสาน สำหรับการอนุรักษ์	40	อนุรักษ์งานพื้นบ้าน และศิลปหัตถกรรม	งานเครื่องจักสาน
			ผู้ผลิตเครื่องจักสานร่วมสมัย	40	อนุรักษ์งานพื้นบ้าน และศิลปหัตถกรรม	งานเครื่องจักสาน
7318	ช่างงานหัตถกรรมสิ่งทอ เครื่องหนัง และวัสดุที่เกี่ยวข้อง	75,902	ผู้ผลิตผ้าทอเทคนิค พื้นฐาน	40	อนุรักษ์งานพื้นบ้าน และศิลปหัตถกรรม	งานผ้าทอ
			ผู้ผลิตผ้าทอเทคนิคมัดหมี่	40	อนุรักษ์งานพื้นบ้าน และศิลปหัตถกรรม	งานผ้าทอ
			ผู้ผลิตผ้าทอเทคนิคยก	40	อนุรักษ์งานพื้นบ้าน และศิลปหัตถกรรม	งานผ้าทอ
			ผู้ผลิตผ้าทอเทคนิคยกดอก	40	อนุรักษ์งานพื้นบ้าน และศิลปหัตถกรรม	งานผ้าทอ
			ผู้ผลิตผ้าทอเทคนิคยกมุก	40	อนุรักษ์งานพื้นบ้าน และศิลปหัตถกรรม	งานผ้าทอ
			ผู้ผลิตผ้าทอเทคนิคเกาะ และลัวง	40	อนุรักษ์งานพื้นบ้าน และศิลปหัตถกรรม	งานผ้าทอ
			ผู้ผลิตผ้าทอเทคนิคขีด	40	อนุรักษ์งานพื้นบ้าน และศิลปหัตถกรรม	งานผ้าทอ
			ผู้ผลิตผ้าทอเทคนิคจก	40	อนุรักษ์งานพื้นบ้าน และศิลปหัตถกรรม	งานผ้าทอ
7321	ช่างเทคนิคงานก่อนงาน พิมพ์	13,518	ช่างทำแม่พิมพ์ออฟเซต	42	อุตสาหกรรมการพิมพ์	กระบวนการก่อนการพิมพ์
			ช่างทำแม่พิมพ์สกรีน	42	อุตสาหกรรมการพิมพ์	กระบวนการก่อนการพิมพ์
7322	ช่างพิมพ์	25,302	ช่างพิมพ์สกรีน	42	อุตสาหกรรมการพิมพ์	กระบวนการพิมพ์
			ช่างพิมพ์ดิจิทัล	42	อุตสาหกรรมการพิมพ์	กระบวนการพิมพ์
			ช่างพิมพ์ออฟเซตป้อนแผ่น	42	อุตสาหกรรมการพิมพ์	กระบวนการพิมพ์

ตาราง 5.2 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 เฉพาะที่มีรหัสอาชีพมาตรฐานสอดคล้องกับอาชีพที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศกำหนด มาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาชีพ

รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตาม รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	จำนวนประชากรที่ทำงาน ณ วันสำมะโน (คน)	อาชีพที่ สคช.กำหนด	ลำดับสาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย
			ช่างพิมพ์ออฟเซตป้อนม้วน	42	อุตสาหกรรมกรพิมพ์	กระบวนการพิมพ์
7323	ช่างตักแต่งงานพิมพ์และเข้าเล่ม	10,643	พนักงานจัดหน้า	26	ธุรกิจหนังสือและสิ่งพิมพ์	ธุรกิจหนังสือและสิ่งพิมพ์
			ช่างทำสำเร็จงานออฟเซต - งานพับ	42	อุตสาหกรรมกรพิมพ์	กระบวนการหลังพิมพ์
			ช่างทำสำเร็จงานออฟเซต - งานไสสันทากาว	42	อุตสาหกรรมกรพิมพ์	กระบวนการหลังพิมพ์
			ช่างทำสำเร็จงานออฟเซต - งานทำเล่มหนังสือปกอ่อน	42	อุตสาหกรรมกรพิมพ์	กระบวนการหลังพิมพ์
7411	ช่างเดินสายไฟภายในอาคารและอุปกรณ์ไฟฟ้าที่เกี่ยวข้อง	122,907	ช่างซ่อมบำรุงระบบไฟฟ้าสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	46	ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์
			ช่างไฟฟ้า	68	บริการเทคโนโลยี	บริการเทคโนโลยี
			ช่างไฟฟ้า	69	ไฟฟ้า	ไฟฟ้า
7412	ช่างเครื่องและช่างปรับอุปกรณ์ไฟฟ้า	40,313	ช่างเทคนิคซ่อมบำรุงระบบรถไฟฟ้าด้านระบบไฟฟ้า	35	รถไฟความเร็วสูงและระบบราง	งานซ่อมบำรุง
7421	ช่างเครื่องและผู้ให้บริการด้านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์	24,388	ช่างเทคนิคซ่อมบำรุงระบบจัดเก็บค่าโดยสารอัตโนมัติ	35	รถไฟความเร็วสูงและระบบราง	งานซ่อมบำรุง
7422	ช่างติดตั้งและผู้ให้บริการด้านอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	44,889	ผู้ให้บริการด้านคอมพิวเตอร์และระบบคอมพิวเตอร์	17	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดิจิทัลคอนเทนต์	ฮาร์ดแวร์
			ช่างเทคนิคซ่อมบำรุงระบบอัตโนมัติสัญญาณไฟสีและโทรคมนาคม	35	รถไฟความเร็วสูงและระบบราง	งานซ่อมบำรุง
			ช่างซ่อมบำรุงและติดตั้งจานดาวเทียม	68	บริการเทคโนโลยี	บริการเทคโนโลยี
			ช่างซ่อมบำรุงและติดตั้งกล้องวงจรปิด	68	บริการเทคโนโลยี	บริการเทคโนโลยี

ตาราง 5.2 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 เฉพาะที่มีรหัสอาชีพมาตรฐานสอดคล้องกับอาชีพที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศกำหนด มาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาชีพ

รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตาม รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	จำนวนประชากรที่ทำงาน ณ วันสำมะโน (คน)	อาชีพที่ สคช.กำหนด	ลำดับสาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย
7512	ผู้ทำขนมปัง ขนมเค้ก ขนมหวาน และลูกกวาด	71,576	ผู้ประกอบการอาหารหวาน	6	การท่องเที่ยว การโรงแรม ภัตตาคาร และร้านค้า	ผู้ประกอบการอาหาร
7513	ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์นม	15,534	ผู้ปฏิบัติงานควบคุมคุณภาพการแปรรูปนม	7	การผลิตอาหารและเครื่องดื่ม	การแปรรูปนม
			ผู้ปฏิบัติงานกระบวนการแปรรูปนม	7	การผลิตอาหารและเครื่องดื่ม	การแปรรูปนม
7514	ผู้ถนอมผลไม้ พืชผัก และผู้ถนอมอาหารที่เกี่ยวข้อง	79,291	ปฏิบัติงานด้านแปรรูปปลุกผักและผลไม้	7	การผลิตอาหารและเครื่องดื่ม	การแปรรูปผักและผลไม้
7522	ช่างทำเฟอร์นิเจอร์ไม้และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	84,518	ช่างผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้	50	อุตสาหกรรมผลิตเฟอร์นิเจอร์	อุตสาหกรรมผลิตเฟอร์นิเจอร์
7531	ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า ช่างทำเสื้อผ้าขนสัตว์ และช่างทำหมวก	243,469	ช่างแพทเทิร์น	39	สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม
			ช่างตัดเสื้อผ้า	39	สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม
			ช่างเย็บเสื้อผ้า	39	สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม
			ช่างตกแต่งและเก็บรายละเอียด	39	สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม
			ช่างหุ้มเบาะและ	39	สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม
7534	ช่างหุ้มเบาะและช่างปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	9,102	ช่างผลิตเฟอร์นิเจอร์หนัง	50	อุตสาหกรรมผลิตเฟอร์นิเจอร์	อุตสาหกรรมผลิตเฟอร์นิเจอร์
7543	ผู้ควบคุมคุณภาพและทดสอบผลิตภัณฑ์ (ยกเว้นอาหารและเครื่องดื่ม)	57,055	ช่างควบคุมคุณภาพงานอัดภาพระบบดิจิทัล	25	ธุรกิจภาพถ่าย	ผลิตภาพ
			ผู้ตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์ยาง (ยางล้อและชิ้นส่วนยางสำหรับยานยนต์และงานวิศวกรรม)	31	ผลิตภัณฑ์ยางพารา	ผลิตภัณฑ์ยางพารา

ตาราง 5.2 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 เฉพาะที่มีรหัสอาชีพมาตรฐานสอดคล้องกับอาชีพที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศกำหนด มาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาชีพ

รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตาม รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	จำนวน ประชากรที่ทำงาน ณ วันสำมะโน (คน)	อาชีพที่ สคช.กำหนด	ลำดับ สาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย
7549	ช่างฝีมืออื่นๆ และ ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	25,451	ช่างจัดดอกไม้แบบสากล	5	ธุรกิจจัดดอกไม้	ธุรกิจจัดดอกไม้
			ช่างจัดดอกไม้แบบไทย	5	ธุรกิจจัดดอกไม้	ธุรกิจจัดดอกไม้
			ช่างจัดดอกไม้ในโรงแรม	5	ธุรกิจจัดดอกไม้	ธุรกิจจัดดอกไม้
			ผู้ให้บริการยางรถยนต์	44	บริการยานยนต์	บริการยานยนต์
8121	ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานแปรรูปโลหะ	43,660	ผู้ปฏิบัติงานผลิตและแปรรูปเหล็ก	53	อุตสาหกรรมผลิตและแปรรูปเหล็ก	อุตสาหกรรมผลิตและแปรรูปเหล็ก
8142	ผู้ควบคุมเครื่องจักรผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก	72,632	ช่างฉีดขึ้นรูปพลาสติกสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	46	ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์
			ผู้ปฏิบัติงานกระบวนการผลิตพลาสติก	54	อุตสาหกรรมพลาสติก	อุตสาหกรรมพลาสติก
8211	ผู้ประกอบเครื่องจักรกล	125,540	พนักงานประกอบช่วงล่างสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์	45	ผลิตรถยนต์	ผลิตรถยนต์
			พนักงานงานประกอบอุปกรณ์ภายในและภายนอกสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์	45	ผลิตรถยนต์	ผลิตรถยนต์
			ผู้ปฏิบัติงานผลิตเครื่องจักรกลและโลหะการ	52	อุตสาหกรรมผลิตเครื่องจักรกลและโลหะการ	อุตสาหกรรมผลิตเครื่องจักรกลและโลหะการ
8311	ผู้ขับหัวรถจักร	3,126	ผู้ควบคุมรถไฟฟ้า	35	รถไฟความเร็วสูงและระบบราง	งานปฏิบัติการ
			ผู้ควบคุมรถไฟความเร็วสูง	35	รถไฟความเร็วสูงและระบบราง	งานปฏิบัติการ
8312	พนักงานห้ามล้อรถไฟ พนักงานส่งสัญญาณรถไฟ และพนักงานสับเปลี่ยนรถไฟ	2,819	นายสถานี	35	รถไฟความเร็วสูงและระบบราง	งานปฏิบัติการ
8322	ผู้ขับรถยนต์ รถแท็กซี่ และรถตู้	517,455	ผู้ขับขี่รถยนต์โดยสารสาธารณะ (แท็กซี่)	14	ขนส่งชุมชน	ขนส่งชุมชน
			ผู้ขับขี่รถยนต์โดยสารสาธารณะ (รถตู้)	14	ขนส่งชุมชน	ขนส่งชุมชน

ตาราง 5.2 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 เฉพาะที่มีรหัสอาชีพมาตรฐานสอดคล้องกับอาชีพที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศกำหนด มาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาชีพ

รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตาม รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	จำนวน ประชากรที่ทำงาน ณ วันสำมะโน (คน)	อาชีพที่ สคช.กำหนด	ลำดับ สาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย
			พนักงานขับรถบันได	18	การบิน	บริการภาคพื้นและสนับสนุนการบิน ภาคพื้นในลานจอด
			พนักงานขับรถลากจูง เครื่องบิน	18	การบิน	บริการภาคพื้นและสนับสนุนการบิน ภาคพื้นในลานจอด
			พนักงานขับรถรับส่ง สัมภาระผู้โดยสาร	18	การบิน	บริการภาคพื้นและสนับสนุนการบิน ภาคพื้นในลานจอด
			พนักงานขับรถลากจูงคอนเทนเนอร์/แผ่นระวางสินค้า	18	การบิน	บริการภาคพื้นและสนับสนุนการบิน ภาคพื้นในลานจอด
			ผู้ขับขีรถพยาบาล	28	บริการสุขภาพ	บริการสุขภาพ
			ผู้ปฏิบัติการขนส่งสินค้าทางถนน	36	โลจิสติกส์	งานจัดการขนส่ง
8331	ผู้ขับรถโดยสารและรถราง	51,195	ผู้ขับขีรถทัวร์โดยสาร	14	ขนส่งชุมชน	ขนส่งชุมชน
			พนักงานขับรถรับส่งผู้โดยสาร	18	การบิน	บริการภาคพื้นและสนับสนุนการบิน ภาคพื้นในลานจอด
			พนักงานขับรถทรานสปอร์เตอร์	18	การบิน	บริการภาคพื้นและสนับสนุนการบิน ภาคพื้นในลานจอด
8332	ผู้ขับรถบรรทุกขนาดใหญ่	155,761	ผู้ขับขีรถบรรทุก	14	ขนส่งชุมชน	ขนส่งชุมชน
			พนักงานขับรถบรรทุกน้ำ และสิ่งปฏิกูล	18	การบิน	บริการภาคพื้นและสนับสนุนการบิน ภาคพื้นในลานจอด
8343	ผู้ควบคุมปั้นจั่น รอกยก และเครื่องจักรโรงงานที่เกี่ยวข้อง	3,967	ผู้ควบคุมเครื่องจักรกลในการก่อสร้าง	1	ก่อสร้าง	ก่อสร้าง
8344	ผู้ควบคุมรถยกสินค้า	7,573	พนักงานขับรถและควบคุมรถยก	18	การบิน	บริการภาคพื้นและสนับสนุนการบิน ภาคพื้นในลานจอด

ตาราง 5.2 (ต่อ) จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 เฉพาะที่มีรหัสอาชีพมาตรฐานสอดคล้องกับอาชีพที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศกำหนด มาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาชีพ

รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	ความหมายอาชีพตาม รหัสมาตรฐาน ISCO-2008	จำนวน ประชากรที่ทำงาน ณ วันสำมะโน (คน)	อาชีพที่ สคช.กำหนด	ลำดับ สาขาวิชาชีพ	สาขาวิชาชีพ	สาขาย่อย
9112	คนงาน และผู้ช่วยทำ ความสะอาดสำนักงาน โรงแรม และสถาน ประกอบการอื่นๆ	236,311	แม่บ้านโรงแรม	6	การท่องเที่ยว	งานโรงแรม
			แม่บ้าน	55	ธุรกิจบริการทำ ความสะอาด	ธุรกิจบริการทำ ความสะอาด
			ผู้ทำความสะอาดอาคาร	55	ธุรกิจบริการทำ ความสะอาด	ธุรกิจบริการทำ ความสะอาด
9121	คนงานซักรีดเสื้อผ้าด้วย มือ	89,503	ช่างรีดเสื้อผ้า	39	สิ่งทอและ เครื่องนุ่งห่ม	สิ่งทอและ เครื่องนุ่งห่ม
9122	คนงานทำความสะอาด ยานพาหนะ	16,338	พนักงานทำความสะอาด เครื่องบิน	18	การบิน	บริการภาคพื้นและ สนับสนุนการบิน ภาคพื้นในลานจอด
			ผู้ให้บริการล้างรถและขัดสี	44	บริการยานยนต์	บริการยานยนต์
9123	คนงานทำความสะอาด หน้าต่าง	394	ผู้ทำความสะอาดกระจก ภายนอกอาคาร	55	ธุรกิจบริการทำ ความสะอาด	ธุรกิจบริการทำ ความสะอาด
9334	คนงานเติมสินค้าบนชั้นวาง	26,763	จัดเรียงสินค้า	19	ธุรกิจค้าปลีก	ธุรกิจค้าปลีก
9611	คนเก็บขยะและวัสดุที่ สามารถนำกลับมาใช้ใหม่	20,379	ผู้ปฏิบัติงานขยะ	38	สิ่งแวดล้อมและสาร อันตราย	สิ่งแวดล้อมและสาร อันตราย
9621	พนักงานรับส่งข่าวสาร หีบห่อสิ่งของ และ สัมภาระ	41,115	พนักงานยกของและ สัมภาระ	18	การบิน	บริการภาคพื้นและ สนับสนุนการบิน ภาคพื้นในลานจอด
			ผู้ปฏิบัติงานจัดส่งพัสดุ	60	ธุรกิจสาธารณูปโภค และบริการ สาธารณะ	ธุรกิจจัดส่งพัสดุ

หมายเหตุ: รวมจำนวนประชากรที่ทำงาน ณ วันสำมะโน โดยมีรหัสอาชีพตรงกับอาชีพที่สคช.ประกาศกำหนดมาตรฐานวิชาชีพ เท่ากับ 17,094,474 คน

จากตาราง 5.2 สามารถสังเกตเห็นว่า ณ ปัจจุบัน หนึ่งรหัสมาตรฐาน ISCO-2008 ตรงกับหนึ่งอาชีพที่ สคช. ประกาศกำหนดมาตรฐานวิชาชีพ เช่น รหัส 1222 ผู้จัดการด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ตรงกับอาชีพ ที่สคช. ประกาศคืออาชีพนักจัดการงานโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ซึ่งอยู่ในสาขาวิชาชีพธุรกิจโฆษณาและ ประชาสัมพันธ์ หรือรหัส 2164 นักวางผังเมืองและระบบการจราจร ตรงกับอาชีพที่สคช. ประกาศคืออาชีพนัก ผังเมือง ซึ่งอยู่ในสาขาวิชาชีพการผังเมือง

นอกจากหนึ่งอาชีพตามรหัสมาตรฐานสากลตรงกับหนึ่งอาชีพที่ สคช. กำหนด ก็ยังมีลักษณะของ หนึ่งอาชีพตามรหัสมาตรฐานสากลตรงกับหลายอาชีพที่ สคช. กำหนด เช่น รหัส 7231 ช่างเครื่องและช่างซ่อมเครื่องยนต์ สามารถจัดเข้าได้กับอาชีพที่ สคช. กำหนดถึง 11 อาชีพ ใน 2 สาขาวิชาชีพทีเดียว สำหรับการเข้าคู่กันได้ระหว่างรหัสมาตรฐานอาชีพ ISCO-2008 กับอาชีพที่ สคช. ประกาศกำหนดมาตรฐานฯ ทั้งหมดสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

- 1 รหัสมาตรฐานอาชีพ ISCO-2008 ตรงกับ 1 อาชีพที่ สคช. ประกาศ มีอยู่ 68 รหัสอาชีพ เท่ากับ 68 อาชีพ สคช.
- 1 รหัสมาตรฐานอาชีพ ISCO-2008 ตรงกับ 2 อาชีพที่ สคช. ประกาศ มีอยู่ 35 รหัสอาชีพ เท่ากับ 70 อาชีพ สคช.
- 1 รหัสมาตรฐานอาชีพ ISCO-2008 ตรงกับ 3 อาชีพที่ สคช. ประกาศ มีอยู่ 15 รหัสอาชีพ เท่ากับ 45 อาชีพ สคช.
- 1 รหัสมาตรฐานอาชีพ ISCO-2008 ตรงกับ 4 อาชีพที่ สคช. ประกาศ มีอยู่ 16 รหัสอาชีพ เท่ากับ 64 อาชีพ สคช.
- 1 รหัสมาตรฐานอาชีพ ISCO-2008 ตรงกับ 5 อาชีพที่ สคช. ประกาศ มีอยู่ 10 รหัสอาชีพ เท่ากับ 50 อาชีพ สคช.
- 1 รหัสมาตรฐานอาชีพ ISCO-2008 ตรงกับ 6 อาชีพที่ สคช. ประกาศ มีอยู่ 1 รหัสอาชีพ เท่ากับ 6 อาชีพ สคช.
- 1 รหัสมาตรฐานอาชีพ ISCO-2008 ตรงกับ 7 อาชีพที่ สคช. ประกาศ มีอยู่ 2 รหัสอาชีพ เท่ากับ 14 อาชีพ สคช.
- 1 รหัสมาตรฐานอาชีพ ISCO-2008 ตรงกับ 8 อาชีพที่ สคช. ประกาศ มีอยู่ 3 รหัสอาชีพ เท่ากับ 24 อาชีพ สคช.
- 1 รหัสมาตรฐานอาชีพ ISCO-2008 ตรงกับ 9 อาชีพที่ สคช. ประกาศ มีอยู่ 5 รหัสอาชีพ เท่ากับ 45 อาชีพ สคช.
- 1 รหัสมาตรฐานอาชีพ ISCO-2008 ตรงกับ 11 อาชีพที่ สคช. ประกาศ มีอยู่ 3 รหัสอาชีพ เท่ากับ 33 อาชีพ สคช.

(รวมทั้งสิ้น 419 อาชีพ ที่ สคช. ประกาศกำหนดมาตรฐานฯ)

จากตัวอย่างที่ยกมานั้น อาจกล่าวได้ว่า หากต้องการทราบจำนวนหรือคุณลักษณะของแรงงานไทยที่ทำงานในอาชีพต่างๆ ตามที่ สคช. ประกาศกำหนดมาตรฐานวิชาชีพ จากข้อมูลต่างๆ ไม่ว่าจะมาจากสำมะโนประชากรหรือการสำรวจที่มีการบันทึกรหัสด้วยตัวเลข 4 หลักตามมาตรฐาน ISCO-2008 จะได้ข้อมูลตัวเลขของรายอาชีพในบางอาชีพ และจะได้ข้อมูลของกลุ่มอาชีพในอาชีพที่เหลือ อย่างไรก็ตาม รหัสมาตรฐานอาชีพ ISCO ด้วยตัวเลข 4 หลักซึ่งเป็นรหัสที่ละเอียดที่สุดที่มีอยู่นั้น แต่ละรหัสก็ยังคงประกอบด้วยอาชีพต่างๆ อีกมากมาย **ดังนั้น ไม่ว่าจะ เป็น 1 รหัสมาตรฐานอาชีพ ISCO-2008 ตรงกับหนึ่งหรือหลายอาชีพที่ สคช. ประกาศ จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงาน ณ วันสำมะโน ที่มีอาชีพตามรหัสมาตรฐาน ISCO-2008 ตรงกับอาชีพที่ สคช. ประกาศ ก็ยังคงครอบคลุมอาชีพอื่นๆ ที่นอกเหนือจากอาชีพที่ สคช. ประกาศทั้งสิ้น**

บทที่ 6

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการศึกษา

ทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) มุ่งสู่การเป็นประเทศรายได้สูงโดยให้ความสำคัญใน 3 มิติ คือ มิติด้านความมั่นคง มิติด้านความมั่นคง และมิติด้านความยั่งยืน ภายใต้การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจแบบพอเพียง เพื่อเพิ่มรายได้ ลดความเหลื่อมล้ำ และเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ข้อมูลกำลังแรงงานเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญและจำเป็นสำหรับการวางแผนเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจให้บรรลุตามแนวทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ดังกล่าว

โครงการศึกษาสถานการณ์และการเปลี่ยนแปลงด้านกำลังแรงงานของประเทศไทยเป็นโครงการที่ดำเนินการขึ้นเพื่อศึกษาขนาดและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงกำลังแรงงานตามลักษณะกิจกรรมทางเศรษฐกิจและอาชีพ รวมถึงวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของแรงงานในเรื่องอายุ เพศ และระดับการศึกษา กับลักษณะกิจกรรมทางเศรษฐกิจและอาชีพ โดยใช้วิธีการศึกษาแบบผสมระหว่างการศึกษาทบทวนเอกสารและสถิติข้อมูลต่างๆ (Desk review) และการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data analysis)

ผลการศึกษาจากการทบทวนเอกสารและสถิติข้อมูลต่างๆ

การศึกษาทบทวนเอกสารและสถิติข้อมูลต่างๆ (Desk review) เป็นการวิเคราะห์ สังเคราะห์สถานการณ์ด้านกำลังแรงงานจากรายงานผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรไทยช่วง พ.ศ. 2543-2558 ที่มีสำนักงานสถิติแห่งชาติเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการสำรวจและเผยแพร่ผล ซึ่งพบว่า กำลังแรงงานของประเทศไทยในช่วง พ.ศ. 2543-2555 มีจำนวนเพิ่มขึ้นแต่หลังจากปี 2555 กลับมีแนวโน้มที่ลดลง ทั้งนี้ขนาดของกำลังแรงงานมีความสัมพันธ์กับโครงสร้างประชากรที่เปลี่ยนไปสู่สังคมสูงวัย นั่นคือ สัดส่วนของประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไปค่อยๆ เพิ่มขึ้น ขณะที่สัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กได้ลดลง อย่างไรก็ตาม แม้จำนวนกำลังแรงงานจากที่เคยเพิ่มขึ้นในช่วง พ.ศ. 2543 ถึง พ.ศ. 2555 แล้วกลับมีแนวโน้มลดลงนั้น แต่ในเชิงสัมพัทธ์ หรือ สัดส่วนของกำลังแรงงานเมื่อเทียบกับประชากรทั้งหมด ก็ยังคงอยู่ในระดับที่ไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก คือ อยู่ในราวร้อยละ 70 จากการทบทวนเอกสาร ยังพบอีกว่า แนวโน้มของอัตราว่างงานเป็นไปในลักษณะเดียวกับแนวโน้มจำนวนแรงงาน คือ มีแนวโน้มที่ลดลง จากร้อยละ 3.6 เมื่อ พ.ศ. 2543 เหลือร้อยละ 0.7 เมื่อ พ.ศ. 2555 แล้วดูเหมือนว่าอัตราว่างงานนี้มีแนวโน้มที่ขยับสูงขึ้น ในปี 2558 อัตราว่างงานคิดเป็นร้อยละ 0.8

ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2553-2557) พบว่า ลักษณะการกระจายของกำลังแรงงานตามภาคมีการเปลี่ยนแปลง สัดส่วนกำลังแรงงานของภาคกลางและกรุงเทพมหานครมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นในขณะที่สัดส่วนกำลังแรงงานของภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้มีแนวโน้มลดลง เมื่อพิจารณาตามประเภทเศรษฐกิจใหญ่ๆ กำลังแรงงานทำงานในภาคการผลิตลดลง แต่ทำงานในภาคเกษตรกรรม ภาคบริการและ

การค่าเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามสำหรับกำลังแรงงานภาคเกษตรกรรม พบว่าแนวโน้มผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้าน การเกษตรกลับลดลง กำลังแรงงานส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับมัธยมต้นหรือต่ำกว่า มีกำลังแรงงานราวร้อยละ 20 ที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษา และอีกร้อยละ 15 มีการศึกษาระดับมัธยมปลาย กำลังแรงงานเหล่านี้ ส่วนใหญ่เป็นลูกจ้างเอกชน รองลงมาประกอบธุรกิจส่วนตัว และช่วยธุรกิจในครัวเรือน ตามลำดับ นอกจากนี้ พบว่า มากกว่าครึ่งของกำลังแรงงานเป็นแรงงานนอกระบบ อย่างไรก็ตาม สัดส่วนของแรงงานนอกระบบมีการ เปลี่ยนแปลงในทิศทางลดลง ขณะที่สัดส่วนแรงงานในระบบมีการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่เพิ่มขึ้น และสำหรับ แรงงานนอกระบบนั้น ส่วนใหญ่เป็นแรงงานในภาคเกษตรกรรม เมื่อพิจารณาความแตกต่างระหว่างเพศ พบว่า อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของชายสูงกว่าหญิง

ในส่วนของการศึกษาวิจัยที่ผ่านมา สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทยเป็นหน่วยงานแรกๆ ที่ได้ ศึกษาแนวทางการพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมในระยะยาว เป็นการพยากรณ์ความ ต้องการแรงงานและอุปทานกำลังคน จำแนกตามโครงสร้างอาชีพและระดับการศึกษา โดยศึกษาครอบคลุมถึง ผลกระทบของการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อภาวะการขาดแคลนแรงงาน สาเหตุการขาดแคลนแรงงาน และ วิธีการแก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงานของภาคอุตสาหกรรม โดยวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงขององค์ประกอบ ทักษะ (Skill composition) ในอุตสาหกรรม 6 ประเภท ได้แก่ สิ่งทอ อาหารแปรรูป อิเล็กทรอนิกส์ พลาสติก ปิโตรเคมี รถยนต์และชิ้นส่วนรถยนต์ นอกจากนี้ยังมีงานศึกษาที่คล้ายคลึงกันอีกหลายเรื่อง อาทิ การ ประมาณกำลังแรงงานและการมีงานทำ โดย กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน การประมาณการความ ต้องการแรงงานจำแนกตามระดับการศึกษาในแต่ละประเภทอุตสาหกรรม โดยกรมอุตสาหกรรม และ การศึกษาความต้องการกำลังคนเพื่อวางแผนการพัฒนากำลังคนของประเทศ โดย สำนักงานเลขาธิการสภา การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ดำเนินการโดย มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย อาจกล่าวได้ว่า ใน งานศึกษาที่ผ่านมา เป็นการพยากรณ์เพื่อหาความต้องการแรงงานของอุตสาหกรรมการผลิต และสาขา เศรษฐกิจต่างๆ หรืออุปสงค์และอุปทานแรงงานเท่านั้น แต่ไม่ได้แสดงรายละเอียดลงไปในภาพของ ความสามารถผลิตกำลังของระบบการศึกษาและความต้องการแรงงานในแต่ละสาขาอาชีพ งานศึกษาวิจัย ต่างๆ ที่ผ่านมานั้น สะท้อนปัญหาความไม่สอดคล้องระหว่างความต้องการกำลังคนและการผลิตกำลังคนของ ประเทศที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ความไม่สอดคล้องเหล่านี้จะยังคงเกิดขึ้นต่อไปในอนาคตหากไม่มีการ ดำเนินการแก้ไขอย่างจริงจัง ปัญหาประการหนึ่ง คือ สถาบันหรือสถานศึกษาต่างๆ ยังคงเลือกผลิตกำลังคนไป ตามขีดความสามารถทางทรัพยากรของตน ทำให้เกิดปัญหาคนว่างงานไปพร้อมๆ กับปัญหาการขาดแคลน กำลังคน

ผลการศึกษาวิเคราะห์จากข้อมูลสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ.2553

ข้อมูลทุติยภูมิที่นำมาวิเคราะห์สำหรับโครงการศึกษาสถานการณ์และการเปลี่ยนแปลงด้านกำลัง แรงงานของประเทศไทยคือชุดข้อมูล 100% สำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553 ซึ่งเป็นข้อมูลระดับบุคคล ของสมาชิกในครัวเรือนทั้งหมดที่มีการแจงนับได้ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 ดำเนินการโดย สำนักงานสถิติแห่งชาติ ข้อมูลรายบุคคลที่นำมาวิเคราะห์มีทั้งสิ้น 44,905,565 ราย แบ่งเป็น กรุงเทพมหานคร 3,306,556 ราย ภาคกลาง 11,725,187 ราย ภาคเหนือ 8,659,894 ราย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 14,725,386 ราย และภาคใต้ 6,488,542 ราย จึงต้องมีการถ่วงน้ำหนักประชากร

จากชุดข้อมูล 100% สัมภาษณ์ประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553 พบว่า ณ วันสำมะโน (1 กันยายน) มีประชากรทั้งสิ้นในประเทศไทย 65,982,663 คน แบ่งเป็นชาย 33,355,534 คน และหญิง 33,627,129 คน เป็นประชากรไทยซึ่งหมายถึงผู้ที่มีสัญชาติไทยและผู้ที่ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน 63,861,978 คน และที่เหลืออีก 2,120,685 คน เป็นประชากรไม่ใช่ไทยซึ่งหมายถึงผู้ที่ไม่ใช่สัญชาติไทยและไม่ มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน ดังนั้น **สำหรับกรวิเคราะห์สถานการณ์การทำงานของประชากร ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 จึงจำกัดเฉพาะการทำงานของประชากรไทยที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปเท่านั้นซึ่งมีอยู่ 51,349,199 คน**

ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 ร้อยละ 73.6 ของประชากรไทยที่อายุ 15 ปีขึ้นไป หรือเท่ากับ 37,775,974 คน ทำงานในช่วง 1 ปีก่อนวันสำมะโน ชายทำงานมากกว่าหญิงอยู่ราวร้อยละ 10 กรุงเทพมหานครมีผู้ที่ทำงานคิดเป็นร้อยละต่ำที่สุดคือร้อยละ 70.9 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีผู้ที่ทำงานคิดเป็นร้อยละสูงที่สุดคือร้อยละ 77.0 อาชีพในหมวดผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง ซึ่งจัดเป็นงานที่อาศัยทักษะระดับ 2 เป็นอาชีพที่มีประชากรไทยที่อายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.3 (ราว 15.6 ล้านคน) สำหรับอาชีพในหมวดผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย หมวดผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ และหมวดเจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ ซึ่งเป็นอาชีพที่อาศัยทักษะในระดับสูง (ระดับ 3 หรือ 4) มีประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปเพียงร้อยละ 9.6 (ราว 3.6 ล้านคน) เท่านั้นที่ทำงาน

เมื่อจำแนกตามเพศและหมวดอาชีพ พบว่า งานในหมวดอาชีพผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย หมวดอาชีพผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตรฯ หมวดอาชีพช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง หมวดอาชีพผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักรฯ หมวดอาชีพผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน และ หมวดอาชีพกองกำลังทหารติดอาวุธ เป็นงานที่มีประชากรไทยชายทำมากกว่าหญิง ในขณะที่งานในหมวด หมวดอาชีพผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ หมวดอาชีพเจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องฯ หมวดอาชีพเสมียน และ หมวดอาชีพพนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า เป็นงานที่มีผู้หญิงทำมากกว่าชาย

การทำงานของประชากรไทยมีความผันแปรไปตามอายุ มีสัดส่วนของผู้ที่ทำงานต่ำในกลุ่มอายุเริ่มต้นของการทำงาน (15-19 ปี) สัดส่วนของผู้ที่ทำงานเพิ่มขึ้นค่อนข้างเร็วเมื่ออายุ 20-24 ปี หลังจากนั้นในช่วงอายุ 25-29 ถึง 40-44 ปี สัดส่วนการทำงานยังคงเพิ่มขึ้นแต่เป็นไปอย่างช้าๆ หลังอายุนี้ไปแล้ว สัดส่วนการทำงานค่อยๆ ลดลง และที่อายุ 50-59 ปีเป็นต้นไป สัดส่วนการทำงานลดลงอย่างรวดเร็วมาก อย่างไรก็ตาม ยังคงมีประชากรไทยในกลุ่มผู้สูงอายุวัยปลาย (อายุ 80 ปีขึ้นไป) ทำงานอยู่แม้ว่าจะเป็นส่วนที่น้อยก็ตาม

แบบแผนการทำงานตามอายุนั้น มีความแตกต่างกันบ้างเมื่อเปรียบเทียบกับภาค ซึ่งเมื่อใช้อายุมัธยฐานของผู้ทำงาน (Median age of working population) เป็นดัชนีชี้วัด พบว่า อายุมัธยฐานของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในภาพรวมของประเทศเท่ากับ 41.3 ปี กรุงเทพมหานครมีค่าอายุมัธยฐานของผู้ทำงานต่ำสุด 37.7 ปี ในขณะที่ภาคเหนือมีค่าอายุมัธยฐานของผู้ทำงานสูงสุด 44.7 ปี นอกจากนี้ อายุมัธยฐานของผู้ทำงานยังแตกต่างกันตามหมวดอาชีพ อายุมัธยฐานของผู้ทำงานในหมวดอาชีพ 2 (ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ) 3 (เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ) 4 (เสมียน) 7 (ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง) 8 (ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ) และ

0 (กองกำลังทหารติดอาวุธ) ต่ำกว่าผู้ที่ทำงานในหมวดอาชีพ 1 (ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย) 5 (พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า) และ 6 (ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง)

จากการวิเคราะห์ยังพบอีกว่า มีถึงร้อยละ 53.1 ของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ทั้งหมด หรือประมาณ 20 ล้านคน มีการศึกษาสูงสุดระดับมัธยมต้นหรือต่ำกว่าเท่านั้น แต่ผู้ที่มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่ามีอยู่เพียง 4.6 ล้านคน (ร้อยละ 12.1) และพบว่าผู้ที่ทำงานในหมวดอาชีพ 3-9 เป็นผู้ทำงานต่ำกว่าระดับ (Underemployment) ถึงร้อยละ 9.4 สัดส่วนของผู้ที่ทำงานต่ำกว่าระดับนี้มีความแตกต่างกันตามหมวดอาชีพ งานในหมวดอาชีพ 3 เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องด้านต่างๆ และ 4 เสมียน มีสัดส่วนผู้ที่ทำงานต่ำกว่าระดับสูงมากถึงร้อยละ 53.2 และ 61.3 ตามลำดับ นอกจากนี้กรุงเทพมหานครมีสัดส่วนของผู้ที่ทำงานต่ำกว่าระดับสูงที่สุด คือ ร้อยละ 19.1 ส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีสัดส่วนของผู้ที่ทำงานต่ำกว่าระดับต่ำที่สุด คือ ร้อยละ 4.9 เท่านั้น

ประเด็นน่าสนใจที่พบอีกประการหนึ่งคือในภาพรวมนั้น ร้อยละ 33.4 ของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน เป็นผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง ร้อยละ 30.4 ทำงานเป็นลูกจ้างภาคเอกชน ในขณะที่อีกร้อยละ 22.3 ทำงานในธุรกิจของครัวเรือนโดยไม่ได้รับค่าจ้าง และมีเพียงร้อยละ 2.0 ที่เป็นนายจ้าง อย่างไรก็ตาม พบว่ามีความแตกต่างของสถานภาพการทำงานค่อนข้างมากเมื่อเปรียบเทียบระหว่างภาค

อาชีพที่ประกาศให้คุณวุฒิวิชาชีพกับรหัสมาตรฐานอาชีพ ISCO-2008

นอกเหนือจากการศึกษาทบทวนเอกสารและศึกษาวิเคราะห์ชุดข้อมูล 100% สำมะโนฯ พ.ศ. 2553 แล้ว โครงการศึกษานี้ยังได้ทำการเปรียบเทียบอาชีพที่ประกาศให้คุณวุฒิวิชาชีพโดยสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ทั้งหมด 419 อาชีพกับรหัสมาตรฐานอาชีพ ISCO-2008 เพื่อดูความเข้ากันได้ ซึ่งพบลักษณะการเข้าคู่ 2 แบบ คือ 1) หนึ่งรหัสมาตรฐาน ISCO-2008 ตรงกับหนึ่งอาชีพที่ สคช. ประกาศกำหนดมาตรฐานวิชาชีพ และ 2) หนึ่งอาชีพตามรหัสมาตรฐาน ISCO-2008 ตรงกับหลายอาชีพที่ สคช. กำหนด

อย่างไรก็ตาม เมื่อนำจำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงาน ณ วันสำมะโนมาผนวกรวมกับอาชีพที่ประกาศให้คุณวุฒิวิชาชีพโดยใช้อาชีพตามรหัสมาตรฐาน ISCO-2008 เป็นเกณฑ์ ไม่สามารถให้ภาพที่ชัดเจนว่ามีประชากรไทยอยู่เท่าไรที่ทำงานในอาชีพที่ สคช. ประกาศให้คุณวุฒิวิชาชีพ ทั้งนี้สาเหตุสำคัญคือรหัสมาตรฐาน ISCO ที่ย่อยที่สุดก็ยังเป็นเพียงกลุ่มอาชีพเท่านั้น ที่แต่ละรหัสสามารถประกอบด้วยอาชีพย่อยๆ มากมาย การนำผลการศึกษานี้ไปใช้หรือการตีความจึงต้องระมัดระวัง

6.2 ข้อเสนอแนะทั่วไปและเชิงนโยบายต่อสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.)

อาจกล่าวได้ว่า โครงการศึกษาสถานการณ์และการเปลี่ยนแปลงด้านกำลังแรงงานของประเทศไทย ครั้งนี้มีจุดเด่นตรงที่นำชุดข้อมูล 100% สำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553 ซึ่งเป็นชุดข้อมูลระดับบุคคลขนาดใหญ่มาก เพราะไม่ใช่การสำรวจตัวอย่าง มาวิเคราะห์การทำงานของประชากรไทยโดยละเอียดมากกว่าที่

สำนักงานสถิติทำการวิเคราะห์และเผยแพร่อยู่ในรายงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวิเคราะห์ลักษณะการทำงาน โดยใช้รหัสอาชีพตามมาตรฐานสากล ISCO-2008 ด้วยตัวเลข 4 หลัก ดังที่ได้นำเสนอไว้ในหัวข้อ 4.3.7 นอกจากนี้ยังไม่มีหน่วยงานใดทำการศึกษาเช่นนี้มาก่อน รวมทั้งการนำอาชีพที่ประกาศให้คุณวุฒิวิชาชีพโดยสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) มาเข้าคู่กับรหัสมาตรฐานอาชีพ ISCO-2008

จากวิธีการศึกษาและผลที่พบ คณะนักวิจัยมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

- ดังที่ได้กล่าวไว้ในส่วนของลักษณะของข้อมูลฯ ที่นำมาใช้ (หัวข้อ 4.1) ผลการวิเคราะห์ชุดข้อมูล 100% สำนะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553 ทั้งหมดเป็นผลที่ได้จากการถ่วงน้ำหนักประชากรสถิติตัวเลขในแต่ละตารางอาจมีความคลาดเคลื่อนกันบ้าง ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากวิธีการถ่วงน้ำหนักประชากรระหว่างการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนั้นผู้ที่นำสถิติตัวเลขจากการศึกษานี้ไปใช้ ควรตระหนักและใช้ด้วยความระมัดระวัง
- การนำผลการศึกษารั้งนี้ไปเปรียบเทียบกับตารางสถิติที่สำนักงานสถิติเผยแพร่ นั้น ไม่สามารถทำได้ เนื่องจากคำจำกัดความของประชากรที่ศึกษารั้งนี้ไม่ใช่ประชากรทั้งหมด แต่มุ่งเน้นเฉพาะประชากรไทย ซึ่งหมายถึง **ประชากรที่มีสัญชาติไทยร่วมกับประชากรที่ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่อในทะเบียนบ้าน**
- ผลการศึกษารั้งนี้อาจไม่ทันสมัยเนื่องจากเป็นข้อมูลเมื่อปี 2553 อย่างไรก็ตาม ก็ไม่มีข้อมูลในระบบอื่น เช่น ระบบทะเบียน ข้อมูลจากงานประจำ ที่สามารถให้ภาพของกำลังแรงงานทั้งหมดได้ เท่ากับสำมะโนประชากร หากต้องการประมาณสถานการณ์ ณ ปัจจุบัน คณะนักวิจัยเสนอให้ใช้วิธีการตั้งข้อสมมุติและใช้ข้อมูลจากหลายแหล่ง เช่น ใช้อยอดจำนวนแรงงานจากการคาดประมาณประชากรของประเทศไทย หรือจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรล่าสุด โดยตั้งข้อสมมุติว่ามีการกระจายตามอาชีพเหมือนกับผลการศึกษาของโครงการฯ นี้ เป็นต้น รวมทั้งการนำไปเปรียบเทียบกับข้อมูลในระบบอื่น (บางอาชีพ) ซึ่งเท่ากับเป็นการตรวจสอบคุณภาพข้อมูลไปด้วยในตัว
- ข้อมูลจากสำมะโนประชากรฯ มีข้อจำกัดตรงที่ไม่สามารถนำมาวิเคราะห์ด้านความต้องการกำลังแรงงานหรือความขาดแคลนแรงงาน การศึกษารั้งนี้จึงเป็นการให้ภาพเฉพาะด้านอุปทาน (Supply) ณ จุดเวลาหนึ่งเท่านั้น สำหรับข้อมูลด้านความต้องการกำลังแรงงานในภาคเศรษฐกิจต่างๆ สามารถหาได้จากการสำรวจความต้องการแรงงานของสถานประกอบการที่ดำเนินการโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ข้อมูลจากการสำรวจย่อมมีข้อจำกัดตามระเบียบวิธีของการเลือกตัวอย่าง ที่ทำให้หากเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ จะไม่สามารถให้รายละเอียดได้ เท่ากับข้อมูลจากการทำสำมะโน
- ผลการศึกษาจากโครงการฯ นี้ โดยเฉพาะในส่วนของการวิเคราะห์ข้อมูลสำมะโนฯ ชี้ให้เห็นว่า **ยังคงมีความแตกต่าง/ความไม่เท่าเทียมกันของการทำงานระหว่างภาคต่างๆ ซึ่งสะท้อนมาจากความแตกต่างของสัดส่วนของผู้ที่ทำงานในหมวดอาชีพต่างๆ ความแตกต่างของระดับการศึกษาของแรงงาน รวมไปถึงความไม่สอดคล้อง (Mismatch) ของระดับการศึกษา กับอาชีพที่ทำ ทำให้เกิดลักษณะของการทำงานต่ำกว่าระดับ (Underemployment) สูงต่ำแตกต่าง**

กันไป ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนควรให้ความสนใจและหาแนวทางที่เหมาะสมเพื่อ **ยกระดับฝีมือแรงงานไทย** โดยเฉพาะในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีร้อยละการทำงานต่ำระดับสูงกว่าในพื้นที่อื่นๆ

ข้อเสนอเชิงนโยบายต่อสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.)

- เนื่องจากมาตรฐานอาชีพ ISCO-2008 สามารถให้รายละเอียดของอาชีพย่อยที่สุดด้วยรหัสตัวเลข 4 หลักเท่านั้น ซึ่งเป็นกลุ่มอาชีพ ในแต่ละรหัสจึงประกอบด้วยอาชีพย่อยๆ ที่มีลักษณะหรือต้องการทักษะของการทำงานที่คล้ายคลึงกันอยู่เป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อให้มีรหัสอาชีพที่เฉพาะเจาะจงมากขึ้น ควรมีขยายรหัสมาตรฐานอาชีพ ISCO-2008 จากระดับตัวเลข 4 หลัก เป็น 5 หรือ 6 หลัก ทั้งนี้ต้องไม่กระทบกับโครงสร้างการจัดกลุ่มอาชีพเดิมที่ใช้อยู่ โดย
  - ศึกษาความเป็นไปได้และหรือแนวทางการขยายรหัสมาตรฐานอาชีพให้ครอบคลุมทุกอาชีพที่มีอยู่ในปัจจุบัน รวมทั้งรองรับอาชีพใหม่ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต
  - ต้องมีคณะทำงานที่ประกอบด้วยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน โดยที่ สคช. อาจเป็นแกนหลักสำหรับการประชุมหารือกันเพื่อวางแผนและกำหนดรหัสมาตรฐานอาชีพให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เกิดเป็นรหัสมาตรฐานชุดเดียวที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถใช้ร่วมกัน

เอกสารอ้างอิง

- ปุนทริก ศุภอมรกุล และอังสุปาลี วัชรเกียรติ. 2554. จาก ISIC Rev.3 สู่ Rev.4: ผลกระทบต่อการจัดทำข้อมูลของ ธปท. กรุงเทพมหานคร: ธนาคารแห่งประเทศไทย.
- สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. 2541. รายงานแนวทางการพัฒนากำลังคนรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมในระยะยาว. เสนอต่อ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- สถาบันวิจัยประชากรและสังคม. 2556. การศึกษาเพื่อเตรียมการคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. 2553-2583: ประชากรฐานและข้อสมมุติ. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2553. การศึกษาความต้องการกำลังคนเพื่อวางแผนการผลิตและพัฒนา กำลังคนของประเทศ. กรุงเทพมหานคร: กลุ่มนโยบายการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน สำนักงานนโยบายด้านการศึกษามหาภาค สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. 2555. รายงานการวิจัย การศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมด้านการผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับ การเคลื่อนแรงงานเสรีภายใต้กรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. กรุงเทพมหานคร : บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2543. การจัดประเภทอาชีพตามมาตรฐานสากล. กรุงเทพมหานคร: กองคลังข้อมูลและสนเทศสถิติ.
- _____. 2548. มาตรฐานการจัดจำแนกการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: กลุ่มมาตรฐานสถิติ สำนักงานนโยบายและวิชาการสถิติ.
- _____. 2549. การสำรวจความต้องการแรงงานและขาดแคลนแรงงาน. กรุงเทพมหานคร: สำนักสถิติพยากรณ์.
- _____. 2553. การจัดประเภทอาชีพตามมาตรฐานสากล ฉบับแปลจาก International Standard Classification of Occupation: ISCO-08. กรุงเทพมหานคร: สำนักสถิติพยากรณ์.
- _____. 2558. คู่มือการปฏิบัติงานสนามโครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพมหานคร: กลุ่มสถิติแรงงาน สำนักสถิติเศรษฐกิจและสังคม.
- สำนักนายกรัฐมนตรี. 2554. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

อติพงศ์ ธีรบุญเรืองโชค, ศศิธร พลัดตเดช, มณฑาทิพย์ จันทร์ฟุ่ม, และ นพพร วงศ์วิวัฒน์. (2558). การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน: พลังขับเคลื่อนประเทศหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลาง. *วารสารเศรษฐกิจและสังคม*: 52(3), หน้า 10-16.

Gill, I. & Kharas, H.; together with Bhattasali, D. ... [et al.]. 2007. *An East Asian Renaissance: Ideas for Economic Growth*. Washington DC: The World Bank.

Jitsuchon, S. (2012). Thailand in a middle-income trap. *TDRI Quarterly Review*: 27(2), pp. 13-20.

The World Bank. (2011). *World Development Indicators 2011*. Washington DC: Development Data Group.

_____. (2012). *World Development Indicators 2012*. Washington DC: Development Data Group.

ภาคผนวก ก

แบบแจงนับสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553 (สปค.2)

แบบจแนฉบับสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553

เลขที่ _____ ในตำบล _____ เขต/อำเภอ/กิ่งอำเภอ _____

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ชุด ๑
(แบบจแนฉบับ)

ตอนที่ 1 ข้อมูลครัวเรือน	ภาค	จังหวัด	อำเภอ/เขต	ตำบล/เขต	สำมะโน
	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	1-7
๑. บ้านเลขที่ ถนน ซอย ตรอก ซอย ซี่งาม หรือชื่อบ้าน (เขียนตามความเป็นจริง) _____ _____ เลขที่โทรศัพท์ _____					
๒. ครัวเรือนมีอยู่ ☐ ไม่เคยอยู่ ☐ 1 ☐ เคยอยู่ ☐ 2 ☐	ประชากรทั้งหมด	<input type="text"/>			8
↓ ☐ ครัวเรือน ☐ ว่าง ☐	ชาย/หญิง	<input type="text"/>	<input type="text"/>		9-11
๓. ประเภทบ้าน _____	รถจักรยานยนต์	<input type="text"/>	<input type="text"/>		12-14
๔. ชาย _____ หญิง _____	รถตู้	<input type="text"/>	<input type="text"/>		15-16
๕. ประเภทของครัวเรือน					
ครัวเรือนหลัก ☐ 1 ☐ ครัวเรือนรอง ☐ 2 ☐	(จากแบบ ส.ค.๑ 07-08)				
๖. เลขที่บัตรประจำตัวครัวเรือน	ส่วนต่อครัวเรือน	<input type="text"/>			17
	ส่วนต่อครัวเรือน	<input type="text"/>	<input type="text"/>		18-20
๗. อาคารที่อยู่อาศัยประจำครัวเรือนในครัวเรือน					
โครงสร้างคอนกรีต _____ 1 ☐ โครงสร้างอื่น _____ 2 ☐ โครงสร้างอื่น _____ 3 ☐	อาคารที่อยู่อาศัย	<input type="text"/>			21
↓ ☐ อาคารอื่น ๆ (ระบุ) _____	อาคารอื่น ๆ	<input type="text"/>	<input type="text"/>		22-23
๘. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน (นับตั้งแต่ทารกแรกเกิดถึงสิบปี) _____ คน	รวมจำนวนสมาชิก	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	24-27

เจดีย์ _____ จังหวัด _____ พ.ศ. ๒๕๕๓

รังสรรค์ - รุ่งอรุณ _____

พนักงานเจ้าหน้าที่

เขตเมืองและเขตชานเมือง _____ จังหวัด _____ พ.ศ. ๒๕๕๓

รังสรรค์ - รุ่งอรุณ _____

พนักงานเจ้าหน้าที่เขตเมืองและชานเมือง

9 0 0 7

ตอนที่ 3 อีกรายการสุดท้ายของ ครีวเรียนส่วนบุคคล

ไว้บันทึกชื่อใน

H1. "ประเภทที่ผู้สำเร็จการศึกษาได้รับ"
(ได้เลือกประเภท ไว้ในวิชาที่วิชาที่วิชาที่วิชา)

ด้านอื่น.....	1	☐	HE
การมีหน้าที่งานและการมี.....	2	☐	HE
การมีหน้าที่งาน/.....	3	☐	
.....	4	☐	
.....	5	☐	
.....	6	☐	
.....	7	☐	} / วิชาที่ใช้ H, J
.....	8	☐	
อื่น ๆ (ระบุ).....	9	☐	

H2. "ประวัติการมีงานทำ" (ตามเลขที่ H1 วิชาที่วิชา / J)

มี.....	1	☐	H2
ไม่มี.....	2	☐	H2
.....	3	☐	
.....	4	☐	
.....	5	☐	
อื่น ๆ (ระบุ).....	6	☐	

H3. "ลักษณะการประกอบอาชีพ ที่ผู้สำเร็จ ของคนในวิชาที่วิชา" (ไว้บันทึกชื่อ)

.....	1	☐	H3
.....	2	☐	H3
.....	3	☐	
.....	4	☐	
.....	5	☐	} / วิชาที่ใช้ H, J
.....	6	☐	
อื่น ๆ (ระบุ).....	7	☐	

H4. "ลักษณะการประกอบอาชีพ ที่วิชา ที่วิชาที่วิชาที่วิชา"
(ตามเลขที่ H3 วิชาที่วิชา / J)

.....	1	☐	H4
.....	2	☐	H4
.....	3	☐	
.....	4	☐	
อื่น ๆ (ระบุ).....	5	☐	

H5. "ประวัติการมีงานทำที่ประกอบอาชีพ" (วิชาที่วิชาที่วิชา)
(ไว้ บันทึกชื่อ "วิชา" วิชาที่วิชา)

.....	1	☐	H5A
.....	2	☐	H5B
.....	3	☐	
.....	4	☐	
.....	5	☐	
.....	6	☐	
.....	7	☐	
.....	8	☐	
.....	9	☐	

H6. "ประวัติการมีงานทำที่ประกอบอาชีพ" (วิชาที่วิชาที่วิชา)
(ไว้ บันทึกชื่อ "วิชา" วิชาที่วิชา)

.....	1	☐	H6
.....	2	☐	H6
.....	3	☐	
.....	4	☐	
.....	5	☐	
.....	6	☐	
.....	7	☐	
.....	8	☐	
.....	9	☐	

H7. "ประวัติการมีงานทำที่ประกอบอาชีพ" (วิชาที่วิชาที่วิชา)
(ไว้ บันทึกชื่อ "วิชา" วิชาที่วิชา)

.....	1	☐	H7
.....	2	☐	H7
.....	3	☐	
.....	4	☐	
.....	5	☐	
.....	6	☐	
.....	7	☐	
.....	8	☐	
.....	9	☐	

H8. "ประวัติการมีงานทำที่ประกอบอาชีพ" (วิชาที่วิชาที่วิชา)
(ไว้ บันทึกชื่อ "วิชา" วิชาที่วิชา)

.....	1	☐	H8
.....	2	☐	H8
.....	3	☐	
.....	4	☐	
.....	5	☐	
.....	6	☐	
.....	7	☐	
.....	8	☐	
.....	9	☐	

H9. "ประวัติการมีงานทำที่ประกอบอาชีพ" (วิชาที่วิชาที่วิชา)
(ไว้ บันทึกชื่อ "วิชา" วิชาที่วิชา)

.....	1	☐	H9A
.....	2	☐	H9B
.....	3	☐	
.....	4	☐	
.....	5	☐	
.....	6	☐	
.....	7	☐	
.....	8	☐	
.....	9	☐	

H10. "ประวัติการมีงานทำที่ประกอบอาชีพ" (วิชาที่วิชาที่วิชา)
(ไว้ บันทึกชื่อ "วิชา" วิชาที่วิชา)

.....	1	☐	H10
.....	2	☐	H10
.....	3	☐	
.....	4	☐	
.....	5	☐	
.....	6	☐	
.....	7	☐	
.....	8	☐	
.....	9	☐	

8

ตอนที่ 3 จินตนาการอยู่อาศัยจริง ครึ่งเรื่องตัวบุคคล (พจ)

ไว้เรื่องจริงเป็น

HL 1๗ วันที่ 1 พ.ค. 2553 ครึ่งเรื่องมีกิจกรรมเข้ากิจกรรมนี้ใช่ไม๊

    ถ้า "มีกิจกรรม" วันที่จริง "1"

    "ไม่มีกิจกรรม" วันที่จริง "0"

โทรศัพท์..... ☐ H0A	เครื่องแก้ว..... ☐ H0G
เครื่องปรับอากาศ..... ☐ H0B	เครื่องซักผ้า..... ☐ H0H
โทรศัพท์มือถือ..... ☐ H0C	คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล..... ☐ H0I
ตู้เย็น..... ☐ H0D	รถจักรยานยนต์..... ☐ H0J
ตู้รับส่ง..... ☐ H0E	รถยนต์ 4 คัน..... ☐ H0K
ไมโครเวฟ..... ☐ H0F	รถ 2 คัน (รถในครัว..... ☐ H0L

I0 - I14 I15 - I20

HL 1๗ วันที่ 1 พ.ค. 2553 ครึ่งเรื่องมีผู้ทรงอำนาจใช้เทคโนโลยีใช่ไม๊

    ถ้า "ใช่" วันที่จริง "1"

    "ไม่ใช่" วันที่จริง "0"

เครื่องใช้..... ☐ H0A	
I21	
คอมพิวเตอร์..... ☐ H0B	
I22	
อินเทอร์เน็ต..... ☐ H0C	
I23	

ภาคผนวก ข
ตารางผลการวิเคราะห์

ตารางผนวก 1 จำนวนประชากรไทย ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 จำแนกตามเพศและอายุ: ทั่วราชอาณาจักร

อายุ	ชาย	หญิง	รวม
0-4	1,879,464	1,787,909	3,667,372
5-9	2,074,507	1,955,131	4,029,638
10-14	2,469,414	2,346,353	4,815,766
15-19	2,386,371	2,348,895	4,735,266
20-24	2,174,684	2,142,862	4,317,546
25-29	2,301,875	2,370,523	4,672,398
30-34	2,488,108	2,589,330	5,077,437
35-39	2,623,921	2,768,285	5,392,206
40-44	2,659,638	2,857,842	5,517,480
45-49	2,486,232	2,676,497	5,162,728
50-54	2,167,688	2,356,950	4,524,637
55-59	1,668,544	1,858,886	3,527,429
60-64	1,282,288	1,446,647	2,728,935
65-69	882,316	1,027,365	1,909,680
70-74	711,814	882,380	1,594,195
75-79	479,185	638,515	1,117,700
80-84	271,846	387,301	659,146
85-89	107,279	171,679	278,958
90+	47,318	86,141	133,460
รวมทุกอายุ	31,162,489	32,699,490	63,861,978
รวมอายุ 15 ปีขึ้นไป	24,739,104	26,610,097	51,349,201

หมายเหตุ: 1. ประมวลผลจากชุดข้อมูล 100% ที่มีการถ่วงน้ำหนักประชากร

2. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

ตารางผนวก 2 จำนวนประชากรไทย ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 จำแนกตามเพศและอายุ:
กรุงเทพมหานคร

อายุ	ชาย	หญิง	รวม
0-4	153,015	147,419	300,434
5-9	166,880	153,577	320,457
10-14	208,365	193,672	402,036
15-19	273,798	260,926	534,724
20-24	341,617	382,782	724,399
25-29	395,517	446,416	841,933
30-34	403,674	430,841	834,515
35-39	382,922	392,243	775,165
40-44	344,438	369,035	713,472
45-49	296,075	320,693	616,768
50-54	246,345	270,135	516,480
55-59	170,291	195,836	366,128
60-64	122,139	145,381	267,520
65-69	74,026	95,451	169,477
70-74	63,604	82,956	146,560
75-79	38,108	55,360	93,467
80-84	24,333	38,134	62,466
85-89	9,012	16,663	25,676
90+	4,950	10,128	15,078
รวมทุกอายุ	3,719,107	4,007,646	7,726,754
รวมอายุ 15 ปีขึ้นไป	3,190,848	3,512,978	6,703,826

หมายเหตุ: 1. ประมวลผลจากชุดข้อมูล 100% ที่มีการถ่วงน้ำหนักประชากร
2. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

ตารางผนวก 3 จำนวนประชากรไทย ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 จำแนกตามเพศและอายุ: ภาคกลาง

อายุ	ชาย	หญิง	รวม
0-4	444,041	421,915	865,956
5-9	488,692	466,453	955,146
10-14	585,996	559,074	1,145,070
15-19	611,954	606,401	1,218,355
20-24	659,070	636,970	1,296,040
25-29	736,108	762,184	1,498,291
30-34	787,225	800,975	1,588,200
35-39	769,315	804,385	1,573,700
40-44	751,646	797,947	1,549,593
45-49	673,559	729,021	1,402,579
50-54	555,367	617,060	1,172,427
55-59	408,032	480,288	888,320
60-64	310,638	365,445	676,083
65-69	219,407	263,215	482,622
70-74	183,786	232,059	415,845
75-79	120,006	162,933	282,939
80-84	67,656	103,444	171,101
85-89	26,979	47,080	74,058
90+	11,795	23,201	34,996
รวมทุกอายุ	8,411,270	8,880,049	17,291,319
รวมอายุ 15 ปีขึ้นไป	6,892,541	7,432,607	14,325,148

หมายเหตุ: 1. ประมวลผลจากชุดข้อมูล 100% ที่มีการถ่วงน้ำหนักประชากร
 2. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

ตารางผนวก 4 จำนวนประชากรไทย ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 จำแนกตามเพศและอายุ:
ภาคเหนือ

อายุ	ชาย	หญิง	รวม
0-4	330,450	311,713	642,163
5-9	367,526	346,954	714,479
10-14	441,475	419,267	860,743
15-19	424,649	412,422	837,071
20-24	343,740	322,234	665,974
25-29	337,226	330,535	667,761
30-34	362,151	372,486	734,637
35-39	400,214	423,971	824,185
40-44	446,959	497,491	944,450
45-49	492,715	540,991	1,033,707
50-54	469,104	508,544	977,648
55-59	374,486	403,903	778,388
60-64	269,743	289,832	559,576
65-69	184,161	203,993	388,154
70-74	157,006	183,989	340,995
75-79	113,940	142,120	256,061
80-84	62,373	83,136	145,509
85-89	24,214	35,133	59,346
90+	8,883	15,131	24,014
รวมทุกอายุ	5,611,014	5,843,846	11,454,859
รวมอายุ 15 ปีขึ้นไป	4,471,563	4,765,912	9,237,474

หมายเหตุ: 1. ประมวลผลจากชุดข้อมูล 100% ที่มีการถ่วงน้ำหนักประชากร

2. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

ตารางผนวก 5 จำนวนประชากรไทย ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 จำแนกตามเพศและอายุ: ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

อายุ	ชาย	หญิง	รวม
0-4	651,715	621,942	1,273,657
5-9	729,970	684,714	1,414,685
10-14	868,908	826,992	1,695,899
15-19	727,457	723,930	1,451,387
20-24	507,203	482,604	989,808
25-29	505,620	504,257	1,009,877
30-34	602,144	638,185	1,240,329
35-39	729,655	784,993	1,514,648
40-44	784,648	842,439	1,627,087
45-49	721,576	767,314	1,488,890
50-54	652,460	699,243	1,351,703
55-59	527,952	571,965	1,099,917
60-64	434,269	482,068	916,337
65-69	299,453	343,883	643,336
70-74	217,274	272,824	490,098
75-79	143,128	193,658	336,785
80-84	78,916	109,480	188,397
85-89	30,736	48,146	78,881
90+	14,043	23,794	37,837
รวมทุกอายุ	9,227,127	9,622,428	18,849,555
รวมอายุ 15 ปีขึ้นไป	6,976,534	7,488,781	14,465,315

หมายเหตุ: 1. ประมวลผลจากชุดข้อมูล 100% ที่มีการถ่วงน้ำหนักประชากร
 2. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

ตารางผนวก 6 จำนวนประชากรไทย ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553 จำแนกตามเพศและอายุ: ภาคใต้

อายุ	ชาย	หญิง	รวม
0-4	300,242	284,920	585,163
5-9	321,439	303,432	624,872
10-14	364,670	347,349	712,019
15-19	348,514	345,216	693,730
20-24	323,054	318,271	641,325
25-29	327,405	327,132	654,537
30-34	332,916	346,842	679,757
35-39	341,815	362,693	704,508
40-44	331,947	350,930	682,878
45-49	302,307	318,478	620,785
50-54	244,412	261,968	506,380
55-59	187,783	206,895	394,677
60-64	145,499	163,921	309,419
65-69	105,268	120,824	226,092
70-74	90,145	110,553	200,698
75-79	64,003	84,445	148,448
80-84	38,567	53,107	91,674
85-89	16,338	24,658	40,996
90+	7,647	13,888	21,535
รวมทุกอายุ	4,193,970	4,345,521	8,539,491
รวมอายุ 15 ปีขึ้นไป	3,207,618	3,409,819	6,617,438

หมายเหตุ: 1. ประมวลผลจากชุดข้อมูล 100% ที่มีการถ่วงน้ำหนักประชากร

2. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

ตารางผนวก 7 ร้อยละประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553
จำแนกตามอายุ: ทวีราชอาณาจักรและภาค

อายุ	ทวีราช	กรุงเทพ	ภาคตะวันออก			
	อาณาจักร	มหานคร	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	เชียงใหม่	ภาคใต้
15-19	28.8	45.1	25.9	23.6	29.3	26.4
20-24	62.3	55.3	66.9	59.6	65.3	59.1
25-29	85.5	83.3	87.5	84.4	86.8	82.8
30-34	89.6	87.5	90.0	89.2	91.4	88.4
35-39	91.1	87.6	90.6	91.4	93.5	90.7
40-44	91.1	86.1	90.1	91.7	93.9	91.3
45-49	90.1	83.9	88.3	91.2	93.4	90.7
50-54	86.6	78.1	83.3	88.1	91.4	87.6
55-59	80.7	68.0	75.8	81.7	87.7	82.0
60-64	66.1	42.0	58.4	66.4	78.0	68.1
65-69	53.5	28.9	46.9	51.4	64.9	57.6
70-74	36.8	19.3	32.5	33.5	46.3	40.8
75-79	25.5	14.7	21.6	19.5	34.5	29.5
80-84	13.4	9.9	10.1	9.9	18.0	17.6
85-89	9.2	9.3	6.4	6.6	11.9	12.7
90+	6.8	7.6	3.6	4.3	10.5	7.8
รวม	73.6	70.9	73.1	71.8	77.0	72.3

หมายเหตุ: 1. ประมวลผลจากชุดข้อมูล 100% ที่มีการถ่วงน้ำหนักประชากร
2. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

ตารางผนวก 8 จำนวนและร้อยละของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี จำแนกตามหมวดอาชีพ (หมวดใหญ่) และเพศ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ทัวราชอาณาจักร

หมวดอาชีพ	จำนวน			ร้อยละ		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญชาตติภพหมาย	536,933	291,891	828,824	2.8	1.6	2.2
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ	741,071	1,062,735	1,803,807	3.8	5.8	4.8
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ	442,948	544,899	987,847	2.3	3.0	2.6
เสมียน	393,039	712,365	1,105,404	2.0	3.9	2.9
พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	2,477,442	3,487,802	5,965,244	12.8	18.9	15.8
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้าน						
การเกษตร ป่าไม้ และประมง	7,956,963	7,633,999	15,590,962	41.2	41.4	41.3
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	1,833,741	948,511	2,782,252	9.5	5.1	7.4
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้าน						
การประกอบ	1,638,270	864,668	2,502,939	8.5	4.7	6.6
ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน	1,959,558	1,878,762	3,838,320	10.1	10.2	10.2
ทหาร	333,076	14,061	347,136	1.7	0.1	0.9
ไม่สามารถจัดกลุ่มอาชีพได้	706,498	643,362	1,349,860	3.7	3.5	3.6
ทำงานแต่ไม่ทราบอาชีพ	316,245	357,135	673,380	1.6	1.9	1.8
รวม	19,335,784	18,440,191	37,775,974	100.0	100.0	100.0

หมายเหตุ: 1. ประมวลผลจากชุดข้อมูล 100% ที่มีการถ่วงน้ำหนักประชากร
2. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

ตารางผนวก 9 จำนวนและร้อยละของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี จำแนกตามหมวดอาชีพ (หมวดใหญ่) และเพศ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: กรุงเทพมหานคร

หมวดอาชีพ	จำนวน			ร้อยละ		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย	147,455	110,471	257,926	6.0	4.8	5.4
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ	213,355	256,971	470,326	8.7	11.2	9.9
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ	150,936	203,861	354,797	6.1	8.9	7.5
เสมียน	140,058	241,489	381,547	5.7	10.6	8.0
พนักงานบริการและผู้จัดการสินค้า	492,218	635,045	1,127,263	20.0	27.8	23.7
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้าน						
การเกษตร ป่าไม้ และประมง	16,964	9,710	26,675	0.7	0.4	0.6
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	359,838	158,378	518,216	14.6	6.9	10.9
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้าน						
การประกอบ	342,849	88,520	431,369	13.9	3.9	9.1
ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน	162,910	207,184	370,094	6.6	9.1	7.8
ทหาร	63,050	5,358	68,409	2.6	0.2	1.4
ไม่สามารถจัดกลุ่มอาชีพได้	230,115	210,639	440,755	9.3	9.2	9.3
ทำงานแต่ไม่ทราบอาชีพ	142,656	159,641	302,297	5.8	7.0	6.4
รวม	2,462,405	2,287,269	4,749,673	100.0	100.0	100.0

หมายเหตุ: 1. ประมวลผลจากชุดข้อมูล 100% ที่มีการถ่วงน้ำหนักประชากร
2. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

ตารางผนวก 10 จำนวนและร้อยละของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี จำแนกตามหมวดอาชีพ (หมวดใหญ่) และเพศ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ภาคกลาง

หมวดอาชีพ	จำนวน			ร้อยละ		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญชาตติกาหมาย	153,663	86,829	240,492	2.8	1.7	2.3
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ	189,124	285,270	474,394	3.5	5.6	4.5
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ	139,734	176,136	315,869	2.6	3.5	3.0
เสมียน	123,881	244,182	368,063	2.3	4.8	3.5
พนักงานบริการและผู้จัดการสินค้า	803,659	1,171,803	1,975,462	14.9	23.1	18.9
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้าน						
การเกษตร ป่าไม้ และประมง	1,113,854	999,369	2,113,223	20.6	19.7	20.2
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	677,266	347,651	1,024,917	12.6	6.8	9.8
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้าน						
การประกอบ	913,042	628,421	1,541,463	16.9	12.4	14.7
ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน	737,428	746,513	1,483,940	13.7	14.7	14.2
ทหาร	143,651	5,003	148,654	2.7	0.1	1.4
ไม่สามารถจัดกลุ่มอาชีพได้	301,177	285,087	586,264	5.6	5.6	5.6
ทำงานแต่ไม่ทราบอาชีพ	98,340	102,868	201,207	1.8	2.0	1.9
รวม	5,394,818	5,079,132	10,473,950	100.0	100.0	100.0

หมายเหตุ: 1. ประมวลผลจากชุดข้อมูล 100% ที่มีการถ่วงน้ำหนักประชากร
2. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

ตารางผนวก 11 จำนวนและร้อยละของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี จำแนกตามหมวดอาชีพ (หมวดใหญ่) และเพศ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ภาคเหนือ

หมวดอาชีพ	จำนวน			ร้อยละ		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญชาตติภพหมาย	68,228	31,021	99,249	2.0	1.0	1.5
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ	98,668	157,135	255,804	2.9	4.9	3.9
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ	52,902	56,976	109,879	1.6	1.8	1.7
เสมียน	43,946	81,468	125,414	1.3	2.5	1.9
พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	381,039	562,621	943,660	11.2	17.4	14.2
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้าน การเกษตร ป่าไม้ และประมง	1,754,088	1,606,452	3,360,540	51.6	49.7	50.7
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	318,028	205,192	523,220	9.4	6.3	7.9
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้าน การประกอบ	136,218	71,196	207,414	4.0	2.2	3.1
ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน	436,953	407,284	844,237	12.9	12.6	12.7
ทหาร	51,403	988	52,391	1.5	0.0	0.8
ไม่สามารถจัดกลุ่มอาชีพได้	33,536	29,207	62,744	1.0	0.9	0.9
ทำงานแต่ไม่ทราบอาชีพ	21,615	21,923	43,538	0.6	0.7	0.7
รวม	3,396,625	3,231,463	6,628,089	100.0	100.0	100.0

หมายเหตุ: 1. ประมวลผลจากชุดข้อมูล 100% ที่มีการถ่วงน้ำหนักประชากร
 2. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

ตารางผนวก 12 จำนวนและร้อยละของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี จำแนกตามหมวดอาชีพ (หมวดใหญ่) และเพศ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

หมวดอาชีพ	จำนวน			ร้อยละ		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญชาตติกาหมาย	104,671	36,243	140,914	1.9	0.7	1.3
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ	167,942	238,698	406,641	3.0	4.3	3.7
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ	59,541	59,511	119,052	1.1	1.1	1.1
เสมียน	49,997	74,207	124,204	0.9	1.3	1.1
พนักงานบริการและผู้จัดการร้านค้า	440,820	599,799	1,040,620	7.9	10.8	9.3
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้าน						
การเกษตร ป่าไม้ และประมง	3,779,167	3,904,258	7,683,425	67.8	70.2	69.0
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	266,647	158,059	424,706	4.8	2.8	3.8
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้าน						
การประกอบ	138,727	65,057	203,784	2.5	1.2	1.8
ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน	397,403	318,269	715,673	7.1	5.7	6.4
ทหาร	45,386	1,473	46,859	0.8	0.0	0.4
ไม่สามารถจัดกลุ่มอาชีพได้	107,173	85,000	192,173	1.9	1.5	1.7
ทำงานแต่ไม่ทราบอาชีพ	18,642	20,635	39,277	0.3	0.4	0.4
รวม	5,576,115	5,561,212	11,137,326	100.0	100.0	100.0

หมายเหตุ: 1. ประมวลผลจากชุดข้อมูล 100% ที่มีการถ่วงน้ำหนักประชากร

2. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

ตารางผนวก 13 จำนวนและร้อยละของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี จำแนกตามหมวดอาชีพ (หมวดใหญ่) และเพศ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ภาคใต้

หมวดอาชีพ	จำนวน			ร้อยละ		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญชาตติกาหมาย	62,916	27,327	90,243	2.5	1.2	1.9
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ	71,982	124,660	196,642	2.9	5.5	4.1
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ	39,836	48,414	88,250	1.6	2.1	1.8
เสมียน	35,157	71,018	106,175	1.4	3.1	2.2
พนักงานบริการและผู้จัดการสินค้า	359,705	518,533	878,239	14.4	22.7	18.3
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้าน						
การเกษตร ป่าไม้ และประมง	1,292,889	1,114,211	2,407,100	51.6	48.8	50.3
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	211,962	79,231	291,193	8.5	3.5	6.1
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้าน						
การประกอบ	107,435	11,474	118,909	4.3	0.5	2.5
ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน	224,864	199,513	424,377	9.0	8.7	8.9
ทหาร	29,585	1,238	30,823	1.2	0.1	0.6
ไม่สามารถจัดกลุ่มอาชีพได้	34,497	33,427	67,924	1.4	1.5	1.4
ทำงานแต่ไม่ทราบอาชีพ	34,993	52,068	87,061	1.4	2.3	1.8
รวม	2,505,821	2,281,115	4,786,936	100.0	100.0	100.0

หมายเหตุ: 1. ประมวลผลจากชุดข้อมูล 100% ที่มีการถ่วงน้ำหนักประชากร
 2. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

ตารางผนวก 14 จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี จำแนกตามหมวดอาชีพ (หมวดใหญ่) และอายุ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ทัว
ราชอาณาจักร

หมวดอาชีพ	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	65-69	70-74	75-79	80+	รวม
ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย	3,586	20,126	62,640	97,863	118,658	134,707	136,234	116,110	78,027	33,199	15,078	7,367	3,480	1,749	828,824
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ	6,511	103,632	293,993	328,246	253,423	203,459	230,434	228,838	121,810	20,309	7,046	3,379	1,835	890	1,803,807
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพ ที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ	8,348	81,605	196,836	189,631	158,656	130,508	102,172	67,627	34,754	10,067	4,161	1,977	933	572	987,847
เสมียน	13,886	116,238	259,849	216,680	168,018	127,082	98,667	63,035	31,942	6,384	2,050	991	361	221	1,105,404
พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	160,803	408,532	651,720	732,219	803,607	845,880	767,596	629,551	425,732	259,698	137,461	83,020	45,012	14,413	5,965,244
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ป่า ไม้ และประมง	501,840	759,071	1,002,687	1,358,055	1,805,256	2,101,164	2,067,401	1,886,127	1,566,563	1,164,270	696,873	403,886	194,098	83,669	15,590,962
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	140,116	255,741	370,572	403,425	414,085	375,031	301,798	219,377	145,029	77,768	38,961	26,223	10,286	3,840	2,782,252
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและ เครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการ ประกอบ	79,984	263,294	418,101	440,113	404,140	343,786	248,991	158,149	88,160	37,339	13,204	5,199	1,771	709	2,502,939
ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน	175,007	310,700	425,393	477,997	518,628	532,635	480,212	385,270	257,017	144,469	73,894	36,282	14,974	5,843	3,838,320
ทหาร	6,376	135,995	25,133	24,078	25,172	28,216	43,017	39,186	17,057	2,090	402	201	134	78	347,136
ไม่สามารถจัดกลุ่มอาชีพได้	51,206	133,078	224,968	228,902	198,919	164,694	139,384	94,091	53,089	28,150	14,442	9,358	5,701	3,878	1,349,860
ทำงานแต่ไม่ทราบอาชีพ	214,713	101,261	63,161	52,702	44,708	40,282	36,376	32,463	26,762	20,671	18,659	8,573	6,264	6,784	673,380
รวม	1,362,375	2,689,272	3,995,054	4,549,912	4,913,271	5,027,445	4,652,282	3,919,825	2,845,943	1,804,414	1,022,231	586,456	284,849	122,646	37,775,974

หมายเหตุ: 1. ประมวลผลจากชุดข้อมูล 100% ที่มีการถ่วงน้ำหนักประชากร
2. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

ตารางผนวก 15 จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี จำแนกตามหมวดอาชีพ (หมวดใหญ่) และอายุ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553:

กรุงเทพมหานคร

หมวดอาชีพ	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	65-69	70-74	75-79	80+	รวม
ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย	654	5,996	22,942	35,783	39,030	39,625	38,673	34,172	23,718	9,893	3,976	2,113	885	466	257,926
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ	1,169	30,713	92,644	92,759	70,877	53,472	47,718	41,099	28,028	6,966	2,574	1,255	713	340	470,326
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ	2,286	28,429	74,842	70,497	56,670	45,492	33,729	23,622	13,250	3,605	1,429	585	136	224	354,797
เสมียน	4,330	37,227	87,139	73,252	55,585	43,777	36,064	25,249	14,780	2,847	585	472	133	108	381,547
พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	22,963	81,097	145,625	156,300	158,533	160,277	140,770	111,961	71,985	41,425	19,030	10,391	4,610	2,296	1,127,263
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง	457	1,099	2,141	2,881	2,851	3,477	3,623	3,434	2,453	1,915	1,163	731	274	173	26,675
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	17,996	45,984	76,835	88,108	87,531	73,145	53,892	37,889	21,633	9,722	3,199	1,493	528	261	518,216
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	8,907	30,773	56,397	69,111	75,216	68,535	53,860	37,493	18,928	8,197	2,489	990	338	134	431,369
ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน	11,858	29,172	46,942	51,858	56,225	57,471	45,482	36,116	19,212	9,320	3,608	1,819	682	329	370,094
ทหาร	1,872	17,307	4,195	5,019	6,347	7,699	9,979	9,231	5,870	742	46	39	28	33	68,409
ไม่สามารถจัดกลุ่มอาชีพได้	12,699	42,727	73,669	72,816	60,690	52,321	45,200	35,237	22,544	11,012	5,115	3,407	1,850	1,468	440,755
ทำงานแต่ไม่ทราบอาชีพ	155,807	49,710	18,313	12,141	9,866	8,843	8,211	7,877	6,488	6,836	5,765	4,984	3,558	3,898	302,297
รวม	240,998	400,236	701,683	730,527	679,421	614,134	517,201	403,380	248,888	112,479	48,980	28,281	13,735	9,730	4,749,673

หมายเหตุ: 1. ประมวลผลจากชุดข้อมูล 100% ที่มีการถ่วงน้ำหนักประชากร
 2. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

ตารางผนวก 16 จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี จำแนกตามหมวดอาชีพ (หมวดใหญ่) และอายุ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ภาค
กลาง

หมวดอาชีพ	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	65-69	70-74	75-79	80+	รวม
ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย	1,120	6,308	18,295	28,779	36,251	41,149	39,093	31,447	20,892	9,181	4,600	1,995	1,026	355	240,492
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ	2,130	25,646	76,790	102,461	66,708	52,522	55,209	55,177	30,062	4,886	1,659	670	339	137	474,394
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพ ที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ	2,906	25,441	61,661	61,871	53,734	42,829	33,446	19,469	9,609	2,888	1,097	532	270	116	315,869
เสมียน	5,436	40,918	87,216	70,355	61,283	43,120	30,313	17,726	8,729	1,709	842	256	104	55	368,063
พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	56,676	130,437	192,809	227,263	259,916	285,462	264,420	218,168	144,998	91,613	50,642	33,284	15,126	4,647	1,975,462
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ป่า ไม้ และประมง	49,260	93,160	128,411	170,754	220,175	273,267	289,896	266,072	226,239	169,488	108,671	71,216	33,115	13,501	2,113,223
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	41,251	95,375	147,085	154,137	159,208	143,155	108,825	75,476	52,440	24,940	12,130	6,758	2,949	1,186	1,024,917
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและ เครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการ ประกอบ	55,061	184,240	287,347	287,873	248,934	202,399	133,466	75,707	40,868	16,336	5,871	2,258	740	363	1,541,463
ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน	64,402	117,887	165,728	181,046	193,391	202,057	185,816	153,494	105,296	59,216	32,088	15,273	5,908	2,340	1,483,940
ทหาร	2,782	61,650	10,646	11,281	11,133	12,052	16,752	15,045	6,255	740	175	81	38	23	148,654
ไม่สามารถจัดกลุ่มอาชีพได้	17,458	60,051	105,333	106,262	91,844	77,665	63,602	34,257	15,279	7,310	3,811	2,067	1,027	298	586,264
ทำงานแต่ไม่ทราบอาชีพ	16,605	26,063	29,498	27,167	23,472	20,230	17,837	15,058	12,280	6,544	4,713	886	544	310	201,207
รวม	315,088	867,174	1,310,819	1,429,248	1,426,050	1,395,909	1,238,674	977,095	672,948	394,853	226,298	135,277	61,187	23,331	10,473,950

หมายเหตุ: 1. ประมวลผลจากชุดข้อมูล 100% ที่มีการถ่วงน้ำหนักประชากร
2. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

ตารางผนวก 17 จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี จำแนกตามหมวดอาชีพ (หมวดใหญ่) และอายุ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553:
ภาคเหนือ

หมวดอาชีพ	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	65-69	70-74	75-79	80+	รวม
ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโสและผู้บัญญัติกฎหมาย	408	2,141	6,506	9,860	11,945	14,927	17,943	16,409	11,677	4,232	1,767	808	415	212	99,249
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ	1,048	14,224	38,556	40,590	33,331	27,264	36,671	40,094	20,122	2,474	769	386	169	106	255,804
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ	781	9,033	20,764	19,588	16,032	14,086	13,056	9,526	4,717	1,306	506	276	138	71	109,879
เสมียน	1,188	13,302	30,482	25,666	16,892	13,516	11,901	7,906	3,474	672	209	113	57	34	125,414
พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	23,058	56,608	93,756	103,635	113,137	125,717	129,344	117,272	83,490	48,110	25,208	15,012	6,701	2,611	943,660
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง	93,708	151,317	198,431	262,549	354,816	451,275	504,869	476,364	379,921	240,732	131,113	71,418	31,862	12,164	3,360,540
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	18,594	38,226	53,753	57,990	62,803	66,047	68,515	57,560	40,328	24,352	15,443	13,552	4,673	1,381	523,220
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	5,142	18,693	29,674	30,918	28,037	27,042	26,394	20,056	12,873	5,425	1,958	824	288	90	207,414
ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน	32,747	56,821	75,406	89,916	103,385	114,258	118,901	102,529	72,262	40,670	20,419	10,449	4,693	1,781	844,237
ทหาร	954	24,832	4,262	2,864	2,785	2,923	6,182	5,328	1,946	197	54	32	25	8	52,391
ไม่สามารถจัดกลุ่มอาชีพได้	4,307	5,568	8,481	9,144	7,699	7,043	6,513	5,323	3,364	1,864	1,115	948	713	660	62,744
ทำงานแต่ไม่ทราบอาชีพ	15,751	6,056	3,743	2,892	2,117	2,252	2,491	2,586	1,973	1,551	971	582	299	274	43,538
รวม	197,688	396,822	563,815	655,613	752,980	866,350	942,781	860,951	636,146	371,586	199,531	114,402	50,034	19,390	6,628,089

หมายเหตุ: 1. ประมวลผลจากชุดข้อมูล 100% ที่มีการถ่วงน้ำหนักประชากร
2. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

ตารางผนวก 18 จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี จำแนกตามหมวดอาชีพ (หมวดใหญ่) และอายุ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

หมวดอาชีพ	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	65-69	70-74	75-79	80+	รวม
ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโสและผู้บัญญัติกฎหมาย	805	3,190	7,989	12,909	18,330	24,382	26,054	22,528	14,376	6,191	2,688	1,001	334	137	140,914
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ	1,562	22,019	54,059	59,125	55,175	47,935	65,463	65,773	28,732	3,932	1,437	776	444	209	406,641
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ	1,386	10,888	21,528	21,036	18,571	17,002	12,870	8,667	4,239	1,447	714	390	235	78	119,052
เสมียน	1,414	13,180	28,550	25,667	18,875	15,483	11,142	6,396	2,550	623	207	79	28	12	124,204
พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	29,632	70,536	110,660	127,027	148,725	155,417	130,804	103,209	70,435	43,648	22,654	12,705	12,813	2,353	1,040,620
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง	272,334	351,440	457,007	663,008	922,042	1,055,680	974,507	904,953	766,619	611,808	364,056	200,897	96,886	42,187	7,683,425
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	49,784	46,748	51,049	58,572	61,287	55,003	39,856	26,790	16,423	10,725	4,369	2,382	1,188	528	424,706
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	7,892	21,126	30,390	34,912	33,182	27,943	19,880	13,770	8,256	3,913	1,563	629	246	83	203,784
ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน	41,680	63,084	81,031	94,661	104,398	102,869	83,791	60,481	39,683	23,578	11,493	5,698	2,375	850	715,673
ทหาร	530	19,681	2,729	2,438	2,689	3,424	6,642	6,288	2,008	282	80	38	22	9	46,859
ไม่สามารถจัดกลุ่มอาชีพได้	12,753	17,982	27,867	31,273	30,028	20,093	17,446	13,902	8,539	5,543	2,963	1,853	1,336	596	192,173
ทำงานแต่ไม่ทราบอาชีพ	6,004	6,344	3,666	2,881	2,359	2,515	2,304	2,113	2,416	3,088	5,060	224	160	143	39,277
รวม	425,776	646,217	876,525	1,133,509	1,415,662	1,527,746	1,390,758	1,234,870	964,276	714,778	417,285	226,671	116,067	47,185	11,137,326

หมายเหตุ: 1. ประมวลผลจากชุดข้อมูล 100% ที่มีการถ่วงน้ำหนักประชากร
 2. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

ตารางผนวก 19 จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานในรอบปี จำแนกตามหมวดอาชีพ (หมวดใหญ่) และอายุ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ภาคใต้

หมวดอาชีพ	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	65-69	70-74	75-79	80+	รวม
ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย	599	2,491	6,908	10,533	13,101	14,624	14,471	11,554	7,364	3,702	2,046	1,450	820	579	90,243
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ	602	11,030	31,944	33,311	27,333	22,266	25,374	26,695	14,867	2,051	609	291	170	98	196,642
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ	990	7,813	18,041	16,639	13,649	11,099	9,071	6,342	2,938	821	415	194	154	85	88,250
เสมียน	1,517	11,611	26,462	21,740	15,382	11,186	9,247	5,759	2,410	532	206	71	39	13	106,175
พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	28,474	69,853	108,869	117,994	123,296	119,006	102,258	78,942	54,824	34,902	19,926	11,628	5,762	2,505	878,239
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง	86,081	162,055	216,697	258,864	305,372	317,465	294,506	235,304	191,331	140,327	91,869	59,623	31,961	15,644	2,407,100
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	12,490	29,406	41,851	44,618	43,256	37,680	30,709	21,662	14,204	8,028	3,820	2,039	947	482	291,193
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	2,982	8,464	14,294	17,299	18,770	17,866	15,391	11,122	7,234	3,469	1,324	497	159	39	118,909
ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน	24,320	43,736	56,286	60,516	61,229	55,980	46,223	32,650	20,566	11,685	6,285	3,042	1,316	543	424,377
ทหาร	238	12,525	3,301	2,474	2,219	2,118	3,462	3,294	979	129	47	11	22	5	30,823
ไม่สามารถจัดกลุ่มอาชีพได้	3,988	6,749	9,618	9,406	8,657	7,573	6,623	5,373	3,363	2,420	1,439	1,083	775	856	67,924
ทำงานแต่ไม่ทราบอาชีพ	20,545	13,089	7,940	7,622	6,894	6,442	5,533	4,830	3,605	2,651	2,151	1,896	1,703	2,161	87,061
รวม	182,826	378,822	542,212	601,015	639,158	623,306	562,868	443,527	323,685	210,718	130,137	81,825	43,827	23,010	4,786,936

หมายเหตุ: 1. ประมวลผลจากชุดข้อมูล 100% ที่มีการถ่วงน้ำหนักประชากร
 2. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

ตารางผนวก 20 จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี จำแนกตามอาชีพหมวดใหญ่และระดับการศึกษาสูงสุดที่สำเร็จ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: กรุงเทพมหานคร

อาชีพหมวดใหญ่ (ระดับทักษะ)	ไม่มี การศึกษา	ประถม ศึกษาหรือ ต่ำกว่า	มัธยม ศึกษา	อนุปริญญา หรือต่ำกว่า	ปริญญาตรี หรือสูงกว่า	อื่นๆ	รวม
ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บริหารระดับสูง (3+4)	1,583	26,819	51,453	15,202	159,201	3,668	257,926
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ (4)	743	8,623	52,631	18,455	383,285	6,590	470,326
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบ วิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ (3)	501	17,847	76,929	33,625	221,473	4,422	354,797
เสมียน (2)	513	21,293	120,444	38,970	195,385	4,942	381,547
พนักงานบริการและเจ้าหน้าที่ สินค้า (2)	15,797	351,599	444,754	68,091	221,756	25,267	1,127,263
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้าน การเกษตร ป่าไม้ และประมง (2)	350	14,736	7,874	706	2,589	420	26,675
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่ เกี่ยวข้อง (2)	3,478	214,702	210,606	35,544	43,894	9,992	518,216
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและ เครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้าน การประกอบ (2)	2,153	169,706	207,063	20,977	22,243	9,228	431,369
ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน (1)	5,602	178,272	141,888	12,484	21,273	10,574	370,094
ทหาร (1,2 + 4)	111	5,965	34,229	6,267	21,045	792	68,409
ไม่สามารถจัดกลุ่มอาชีพได้/ ทำงานแต่ไม่ทราบอาชีพ	7,812	159,928	304,523	32,372	185,115	53,301	743,052
รวม	38,642	1,169,491	1,652,395	282,693	1,477,258	129,195	4,749,674

หมายเหตุ: 1. ประมวลผลจากชุดข้อมูล 100% ที่มีการถ่วงน้ำหนักประชากร
2. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

ตารางผนวก 21 ร้อยละประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี ตามระดับการศึกษาสูงสุดที่สำเร็จ ในแต่ละอาชีพหมวดใหญ่ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: กรุงเทพมหานคร

อาชีพหมวดใหญ่ (ระดับทักษะ)	ไม่มี การศึกษา	ประถม ศึกษาหรือ ต่ำกว่า	มัธยม ศึกษา	อนุปริญญา หรือต่ำกว่า	ปริญญาตรี หรือสูงกว่า	อื่นๆ	รวม
ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บริหารระดับสูง (3+4)	0.6	10.4	19.9	5.9	61.7	1.4	100.0
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ (4)	0.2	1.8	11.2	3.9	81.5	1.4	100.0
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบ วิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ (3)	0.1	5.0	21.7	9.5	62.4	1.2	100.0
เสมียน (2)	0.1	5.6	31.6	10.2	51.2	1.3	100.0
พนักงานบริการและผู้จัดการ สินค้า (2)	1.4	31.2	39.5	6.0	19.7	2.2	100.0
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้าน การเกษตร ป่าไม้ และประมง (2)	1.3	55.2	29.5	2.6	9.7	1.6	100.0
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่ เกี่ยวข้อง (2)	0.7	41.4	40.6	6.9	8.5	1.9	100.0
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและ เครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้าน การประกอบ (2)	0.5	39.3	48.0	4.9	5.2	2.1	100.0
ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน (1)	1.5	48.2	38.3	3.4	5.7	2.9	100.0
ทหาร (1,2 + 4)	0.2	8.7	50.0	9.2	30.8	1.2	100.0
ไม่สามารถจัดกลุ่มอาชีพได้/ ทำงานแต่ไม่ทราบอาชีพ	1.1	21.5	41.0	4.4	24.9	7.2	100.0
รวม	0.8	24.6	34.8	6.0	31.1	2.7	100.0

หมายเหตุ: 1. ประมวลผลจากชุดข้อมูล 100% ที่มีการถ่วงน้ำหนักประชากร
2. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

ตารางผนวก 22 จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี จำแนกตามอาชีพหมวดใหญ่และระดับการศึกษาสูงสุดที่สำเร็จ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ภาคกลาง

อาชีพหมวดใหญ่ (ระดับทักษะ)	ไม่มี การศึกษา	ประถม ศึกษาหรือ ต่ำกว่า	มัธยม ศึกษา	อนุปริญญา หรือต่ำกว่า	ปริญญาตรี หรือสูงกว่า	อื่นๆ	รวม
ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บริหารระดับสูง (3+4)	785	57,977	62,928	18,728	99,120	954	240,492
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ (4)	651	19,953	47,941	50,592	353,346	1,911	474,394
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบ วิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ (3)	307	26,702	85,910	52,557	149,416	977	315,869
เสมียน (2)	332	33,109	121,526	53,291	158,683	1,122	368,063
พนักงานบริการและผู้จัดการ สินค้า (2)	15,545	872,688	760,748	110,765	205,633	10,084	1,975,462
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้าน การเกษตร ป่าไม้ และประมง (2)	25,329	1,591,762	422,005	30,844	35,718	7,565	2,113,223
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่ เกี่ยวข้อง (2)	7,072	462,079	407,160	88,449	53,426	6,731	1,024,917
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและ เครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้าน การประกอบ (2)	4,519	474,652	864,424	121,667	68,938	7,263	1,541,463
ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน (1)	26,192	909,332	455,820	44,403	33,650	14,544	1,483,940
ทหาร (1,2 + 4)	113	16,768	92,750	14,510	23,950	564	148,654
ไม่สามารถจัดกลุ่มอาชีพได้/ ทำงานแต่ไม่ทราบอาชีพ	5,290	281,850	296,712	53,708	116,806	33,105	787,471
รวม	86,134	4,746,871	3,617,923	639,515	1,298,687	84,820	10,473,951

หมายเหตุ: 1. ประมวลผลจากชุดข้อมูล 100% ที่มีการถ่วงน้ำหนักประชากร
2. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

ตารางผนวก 23 ร้อยละประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี ตามระดับการศึกษาสูงสุดที่สำเร็จ ในแต่ละอาชีพหมวดใหญ่ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ภาคกลาง

อาชีพหมวดใหญ่ (ระดับทักษะ)	ไม่มี การศึกษา	ประถม ศึกษาหรือ ต่ำกว่า	มัธยม ศึกษา	อนุปริญญา หรือต่ำกว่า	ปริญญาตรี หรือสูงกว่า	อื่นๆ	รวม
ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บริหารระดับสูง (3+4)	0.3	24.1	26.2	7.8	41.2	0.4	100.0
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ (4)	0.1	4.2	10.1	10.7	74.5	0.4	100.0
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบ วิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ (3)	0.1	8.5	27.2	16.6	47.3	0.3	100.0
เสมียน (2)	0.1	9.0	33.0	14.5	43.1	0.3	100.0
พนักงานบริการและผู้จัดการ สินค้า (2)	0.8	44.2	38.5	5.6	10.4	0.5	100.0
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้าน การเกษตร ป่าไม้ และประมง (2)	1.2	75.3	20.0	1.5	1.7	0.4	100.0
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่ เกี่ยวข้อง (2)	0.7	45.1	39.7	8.6	5.2	0.7	100.0
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและ เครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้าน การประกอบ (2)	0.3	30.8	56.1	7.9	4.5	0.5	100.0
ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน (1)	1.8	61.3	30.7	3.0	2.3	1.0	100.0
ทหาร (1,2 + 4)	0.1	11.3	62.4	9.8	16.1	0.4	100.0
ไม่สามารถจัดกลุ่มอาชีพได้/ ทำงานแต่ไม่ทราบอาชีพ	0.7	35.8	37.7	6.8	14.8	4.2	100.0
รวม	0.8	45.3	34.5	6.1	12.4	0.8	100.0

หมายเหตุ: 1. ประมวลผลจากชุดข้อมูล 100% ที่มีการถ่วงน้ำหนักประชากร
2. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

ตารางผนวก 24 จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี จำแนกตามอาชีพหมวดใหญ่และระดับการศึกษาสูงสุดที่สำเร็จ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ภาคเหนือ

อาชีพหมวดใหญ่ (ระดับทักษะ)	ไม่มี การศึกษา	ประถม ศึกษาหรือ ต่ำกว่า	มัธยม ศึกษา	อนุปริญญา หรือต่ำกว่า	ปริญญาตรี หรือสูงกว่า	อื่นๆ	รวม
ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บริหารระดับสูง (3+4)	639	29,631	28,498	6,461	33,749	270	99,249
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ (4)	446	7,781	24,829	10,163	211,819	766	255,804
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบ วิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ (3)	264	10,905	28,949	14,669	54,772	320	109,879
เสมียน (2)	95	8,057	34,251	17,650	65,168	192	125,414
พนักงานบริการและผู้จำหน่าย สินค้า (2)	16,078	438,284	320,079	57,025	109,551	2,643	943,660
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้าน การเกษตร ป่าไม้ และประมง (2)	167,741	2,567,301	554,410	35,036	27,446	8,605	3,360,540
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่ เกี่ยวข้อง (2)	9,637	298,349	162,046	30,726	18,657	3,805	523,220
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและ เครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้าน การประกอบ (2)	1,472	90,200	90,526	15,051	9,619	546	207,414
ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน (1)	48,926	576,073	185,563	16,189	14,285	3,200	844,237
ทหาร (1,2 + 4)	52	7,293	32,061	4,508	8,381	96	52,391
ไม่สามารถจัดกลุ่มอาชีพได้/ ทำงานแต่ไม่ทราบอาชีพ	2,375	39,536	37,044	7,098	10,703	9,526	106,282
รวม	247,727	4,073,409	1,498,259	214,576	564,149	29,969	6,628,089

หมายเหตุ: 1. ประมวลผลจากชุดข้อมูล 100% ที่มีการถ่วงน้ำหนักประชากร
2. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

ตารางผนวก 25 ร้อยละประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี ตามระดับการศึกษาสูงสุดที่สำเร็จ ในแต่ละอาชีพหมวดใหญ่ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ภาคเหนือ

อาชีพหมวดใหญ่ (ระดับทักษะ)	ไม่มี การศึกษา	ประถม ศึกษาหรือ ต่ำกว่า	มัธยม ศึกษา	อนุปริญญา หรือต่ำกว่า	ปริญญาตรี หรือสูงกว่า	อื่นๆ	รวม
ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บริหารระดับสูง (3+4)	0.6	29.9	28.7	6.5	34.0	0.3	100.0
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ (4)	0.2	3.0	9.7	4.0	82.8	0.3	100.0
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบ วิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ (3)	0.2	9.9	26.3	13.3	49.8	0.3	100.0
เสมียน (2)	0.1	6.4	27.3	14.1	52.0	0.2	100.0
พนักงานบริการและผู้จัดการ สินค้า (2)	1.7	46.4	33.9	6.0	11.6	0.3	100.0
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้าน การเกษตร ป่าไม้ และประมง (2)	5.0	76.4	16.5	1.0	0.8	0.3	100.0
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่ เกี่ยวข้อง (2)	1.8	57.0	31.0	5.9	3.6	0.7	100.0
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและ เครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้าน การประกอบ (2)	0.7	43.5	43.6	7.3	4.6	0.3	100.0
ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน (1)	5.8	68.2	22.0	1.9	1.7	0.4	100.0
ทหาร (1,2 + 4)	0.1	13.9	61.2	8.6	16.0	0.2	100.0
ไม่สามารถจัดกลุ่มอาชีพได้/ ทำงานแต่ไม่ทราบอาชีพ	2.2	37.2	34.9	6.7	10.1	9.0	100.0
รวม	3.7	61.5	22.6	3.2	8.5	0.5	100.0

หมายเหตุ: 1. ประมวลผลจากชุดข้อมูล 100% ที่มีการถ่วงน้ำหนักประชากร
2. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

ตารางผนวก 26 จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี จำแนกตามอาชีพหมวดใหญ่และระดับการศึกษาสูงสุดที่สำเร็จ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

อาชีพหมวดใหญ่ (ระดับทักษะ)	ไม่มี การศึกษา	ประถม ศึกษาหรือ ต่ำกว่า	มัธยม ศึกษา	อนุปริญญา หรือต่ำกว่า	ปริญญาตรี หรือสูงกว่า	อื่นๆ	รวม
ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย (3+4)	102	44,781	45,269	7,519	42,917	327	140,914
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ (4)	135	12,732	34,898	15,704	340,107	3,065	406,641
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบ วิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ (3)	56	11,682	32,323	16,713	56,579	1,698	119,052
เสมียน (2)	30	8,337	36,756	19,504	59,118	459	124,204
พนักงานบริการและผู้จำหน่าย สินค้า (2)	2,220	468,819	385,850	64,608	117,070	2,053	1,040,620
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้าน การเกษตร ป่าไม้ และประมง (2)	27,550	6,116,086	1,397,742	73,248	56,157	12,642	7,683,425
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่ เกี่ยวข้อง (2)	851	205,622	175,015	25,230	16,551	1,437	424,706
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและ เครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้าน การประกอบ (2)	183	89,793	94,042	11,609	7,779	377	203,784
ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน (1)	2,177	467,476	211,779	17,635	15,414	1,192	715,673
ทหาร (1,2 + 4)	6	6,848	28,397	4,256	7,333	19	46,859
ไม่สามารถจัดกลุ่มอาชีพได้/ ทำงานแต่ไม่ทราบอาชีพ	667	90,906	87,369	15,597	34,363	2,547	231,449
รวม	33,980	7,523,083	2,529,439	271,621	753,388	25,816	11,137,326

หมายเหตุ: 1. ประมวลผลจากชุดข้อมูล 100% ที่มีการถ่วงน้ำหนักประชากร
2. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

ตารางผนวก 27 ร้อยละประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี ตามระดับการศึกษาสูงสุดที่สำเร็จ ในแต่ละอาชีพหมวดใหญ่ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

อาชีพหมวดใหญ่ (ระดับทักษะ)	ไม่มี การศึกษา	ประถม ศึกษาหรือ ต่ำกว่า	มัธยม ศึกษา	อนุปริญญา หรือต่ำกว่า	ปริญญาตรี หรือสูงกว่า	อื่นๆ	รวม
ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บริหารระดับสูง (3+4)	0.1	31.8	32.1	5.3	30.5	0.2	100.0
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ (4)	0.0	3.1	8.6	3.9	83.6	0.8	100.0
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบ วิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ (3)	0.0	9.8	27.2	14.0	47.5	1.4	100.0
เสมียน (2)	0.0	6.7	29.6	15.7	47.6	0.4	100.0
พนักงานบริการและผู้จัดการ สินค้า (2)	0.2	45.1	37.1	6.2	11.3	0.2	100.0
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้าน การเกษตร ป่าไม้ และประมง (2)	0.4	79.6	18.2	1.0	0.7	0.2	100.0
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่ เกี่ยวข้อง (2)	0.2	48.4	41.2	5.9	3.9	0.3	100.0
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและ เครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้าน การประกอบ (2)	0.1	44.1	46.1	5.7	3.8	0.2	100.0
ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน (1)	0.3	65.3	29.6	2.5	2.2	0.2	100.0
ทหาร (1,2 + 4)	0.0	14.6	60.6	9.1	15.6	0.0	100.0
ไม่สามารถจัดกลุ่มอาชีพได้/ ทำงานแต่ไม่ทราบอาชีพ	0.3	39.3	37.7	6.7	14.8	1.1	100.0
รวม	0.3	67.5	22.7	2.4	6.8	0.2	100.0

หมายเหตุ: 1. ประมวลผลจากชุดข้อมูล 100% ที่มีการถ่วงน้ำหนักประชากร
2. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

ตารางผนวก 28 จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี จำแนกตามอาชีพหมวดใหญ่และระดับการศึกษาสูงสุดที่สำเร็จ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ภาคใต้

อาชีพหมวดใหญ่ (ระดับทักษะ)	ไม่มี การศึกษา	ประถม ศึกษาหรือ ต่ำกว่า	มัธยม ศึกษา	อนุปริญญา หรือต่ำกว่า	ปริญญาตรี หรือสูงกว่า	อื่นๆ	รวม
ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บริหารระดับสูง (3+4)	791	29,805	25,709	6,763	26,450	724	90,243
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ (4)	193	6,261	22,044	9,571	156,819	1,755	196,642
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบ วิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ (3)	203	7,265	23,929	12,846	43,555	453	88,250
เสมียน (2)	80	6,748	28,896	16,708	53,335	409	106,175
พนักงานบริการและผู้จำหน่าย สินค้า (2)	11,844	370,661	326,738	61,666	100,692	6,638	878,239
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้าน การเกษตร ป่าไม้ และประมง (2)	54,390	1,596,710	619,678	59,576	58,938	17,807	2,407,100
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่ เกี่ยวข้อง (2)	3,532	144,398	102,902	23,306	14,700	2,354	291,193
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและ เครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้าน การประกอบ (2)	1,024	57,521	48,229	6,741	4,498	894	118,909
ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน (1)	8,377	251,369	133,787	14,594	12,646	3,603	424,377
ทหาร (1,2 + 4)	13	4,049	18,695	2,555	5,029	482	30,823
ไม่สามารถจัดกลุ่มอาชีพได้/ ทำงานแต่ไม่ทราบอาชีพ	2,334	58,705	43,544	7,507	13,978	28,917	154,985
รวม	82,783	2,533,492	1,394,151	221,833	490,639	64,037	4,786,936

หมายเหตุ: 1. ประมวลผลจากชุดข้อมูล 100% ที่มีการถ่วงน้ำหนักประชากร
2. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

ตารางผนวก 29 ร้อยละประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี ตามระดับการศึกษาสูงสุดที่สำเร็จ ในแต่ละอาชีพหมวดใหญ่ ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ภาคใต้

อาชีพหมวดใหญ่ (ระดับทักษะ)	ไม่มี การศึกษา	ประถม ศึกษาหรือ ต่ำกว่า	มัธยม ศึกษา	อนุปริญญา หรือต่ำกว่า	ปริญญาตรี หรือสูงกว่า	อื่นๆ	รวม
ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บริหารระดับสูง (3+4)	0.9	33.0	28.5	7.5	29.3	0.8	100.0
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ (4)	0.1	3.2	11.2	4.9	79.7	0.9	100.0
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบ วิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ (3)	0.2	8.2	27.1	14.6	49.4	0.5	100.0
เสมียน (2)	0.1	6.4	27.2	15.7	50.2	0.4	100.0
พนักงานบริการและผู้จัดการ สินค้า (2)	1.3	42.2	37.2	7.0	11.5	0.8	100.0
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้าน การเกษตร ป่าไม้ และประมง (2)	2.3	66.3	25.7	2.5	2.4	0.7	100.0
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่ เกี่ยวข้อง (2)	1.2	49.6	35.3	8.0	5.0	0.8	100.0
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและ เครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้าน การประกอบ (2)	0.9	48.4	40.6	5.7	3.8	0.8	100.0
ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน (1)	2.0	59.2	31.5	3.4	3.0	0.8	100.0
ทหาร (1,2 + 4)	0.0	13.1	60.7	8.3	16.3	1.6	100.0
ไม่สามารถจัดกลุ่มอาชีพได้/ ทำงานแต่ไม่ทราบอาชีพ	1.5	37.9	28.1	4.8	9.0	18.7	100.0
รวม	1.7	52.9	29.1	4.6	10.2	1.3	100.0

หมายเหตุ: 1. ประมวลผลจากชุดข้อมูล 100% ที่มีการถ่วงน้ำหนักประชากร
2. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

ตารางผนวก 30 จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี จำแนกตามอาชีพหมวดใหญ่และสถานภาพการทำงาน ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ทวีราชอาณาจักร

อาชีพหมวดใหญ่	นายจ้าง	ผู้ประกอบการ ธุรกิจส่วนตัว โดยไม่มี ลูกจ้าง	ผู้ช่วยธุรกิจ ในครัวเรือน โดยไม่ได้รับ ค่าจ้าง	ลูกจ้าง รัฐบาล/ รัฐวิสาหกิจ	ลูกจ้าง เอกชน	สมาชิกของ การรวมกลุ่ม	ไม่ทราบ สถานภาพ	รวม
ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย	195,309	125,217	31,803	240,615	230,167	1,435	4,278	828,824
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ	15,764	54,198	10,176	1,173,858	533,726	6,186	9,899	1,803,807
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบ วิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ	12,279	51,318	18,467	310,044	585,352	4,953	5,434	987,847
เสมียน	4,299	17,312	14,733	435,553	625,460	2,318	5,730	1,105,404
พนักงานบริการและผู้จำหน่าย สินค้า	192,472	2,866,206	1,083,312	383,421	1,413,525	7,278	19,031	5,965,244
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้าน การเกษตร ป่าไม้ และประมง	175,959	7,745,118	6,890,747	29,479	729,640	6,138	13,880	15,590,962
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่ เกี่ยวข้อง	78,159	580,814	193,333	111,406	1,745,893	63,278	9,371	2,782,252
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและ เครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้าน								
การประกอบ	20,897	415,444	25,252	102,860	1,922,179	7,402	8,905	2,502,939
ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน	25,249	600,070	112,373	163,571	2,909,080	12,571	15,406	3,838,320
ทหาร	384	870	576	343,099	879	768	561	347,136
ไม่สามารถจัดกลุ่มอาชีพได้/ ทำงานแต่ไม่ทราบอาชีพ	28,442	147,375	35,054	165,300	793,254	6,779	847,035	2,023,240
รวม	749,212	12,603,942	8,415,826	3,459,206	11,489,153	119,104	939,531	37,775,974

หมายเหตุ: 1. ประมวลผลจากชุดข้อมูล 100% ที่มีการถ่วงน้ำหนักประชากร
2. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

ตารางผนวก 31 จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี จำแนกตามอาชีพหมวดใหญ่และสถานภาพการทำงาน ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: กรุงเทพมหานคร

อาชีพหมวดใหญ่	นายจ้าง	ผู้ประกอบการ ธุรกิจส่วนตัว โดยไม่มี ลูกจ้าง	ผู้ช่วยธุรกิจ ในครัวเรือน โดยไม่ได้รับ ค่าจ้าง	ลูกจ้าง รัฐบาล/ รัฐวิสาหกิจ	ลูกจ้าง เอกชน	สมาชิกของ การรวมกลุ่ม	ไม่ทราบ สถานภาพ	รวม
ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย	59,343	34,519	8,213	36,441	115,662	462	3,287	257,926
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ	7,951	19,144	3,174	182,546	248,968	719	7,822	470,326
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบ วิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ	5,579	14,925	6,573	73,862	248,575	837	4,446	354,797
เสมียน	1,583	4,358	4,278	120,245	244,944	1,511	4,628	381,547
พนักงานบริการและผู้จำหน่าย สินค้า	57,298	444,908	146,563	65,664	397,715	2,074	13,041	1,127,263
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้าน การเกษตร ป่าไม้ และประมง	1,526	11,692	5,460	2,463	5,140	153	240	26,675
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่ เกี่ยวข้อง	20,904	85,962	24,200	25,757	342,998	12,609	5,787	518,216
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและ เครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้าน การประกอบ	6,496	140,158	5,578	24,739	245,302	3,457	5,638	431,369
ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน	4,316	62,398	13,824	33,022	245,625	2,275	8,633	370,094
ทหาร	46	35	8	67,271	158	526	366	68,409
ไม่สามารถจัดกลุ่มอาชีพได้/ ทำงานแต่ไม่ทราบอาชีพ	17,657	52,695	11,381	69,484	199,696	5,430	386,708	743,052
รวม	182,699	870,796	229,252	701,495	2,294,782	30,051	440,598	4,749,673

หมายเหตุ: 1. ประมวลผลจากชุดข้อมูล 100% ที่มีการถ่วงน้ำหนักประชากร
2. ประชากรไทยรวมผู้มีสัญชาติและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

ตารางผนวก 32 จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี จำแนกตามอาชีพหมวดใหญ่และสถานภาพการทำงาน ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ภาคกลาง

อาชีพหมวดใหญ่	นายจ้าง	ผู้ประกอบการ ธุรกิจส่วนตัว โดยไม่มี ลูกจ้าง	ผู้ช่วยธุรกิจ ในครัวเรือน โดยไม่ได้รับ ค่าจ้าง	ลูกจ้าง รัฐบาล/ รัฐวิสาหกิจ	ลูกจ้าง เอกชน	สมาชิกของ การรวมกลุ่ม	ไม่ทราบ สถานภาพ	รวม
ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย	64,832	40,444	8,859	56,304	69,360	356	337	240,492
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ	3,664	17,169	2,888	278,609	169,947	1,307	811	474,394
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบ วิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ	3,184	15,747	5,434	82,838	207,599	666	402	315,869
เสมียน	1,215	4,899	4,678	121,032	235,298	361	580	368,063
พนักงานบริการและผู้จำหน่าย สินค้า	58,022	1,024,939	356,047	88,028	443,802	2,060	2,563	1,975,462
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้าน การเกษตร ป่าไม้ และประมง	51,573	1,141,097	748,859	5,629	161,241	2,305	2,520	2,113,223
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่ เกี่ยวข้อง	23,107	171,019	42,962	34,378	745,565	6,366	1,521	1,024,917
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและ เครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้าน การประกอบ	8,910	153,186	9,476	32,538	1,332,465	2,566	2,322	1,541,463
ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน	9,023	201,401	36,794	48,144	1,180,532	5,167	2,880	1,483,940
ทหาร	160	161	25	147,678	355	221	55	148,654
ไม่สามารถจัดกลุ่มอาชีพได้/ ทำงานแต่ไม่ทราบอาชีพ	5,488	53,440	7,452	42,168	454,163	677	224,084	787,471
รวม	229,178	2,823,502	1,223,473	937,345	5,000,327	22,051	238,074	10,473,951

หมายเหตุ: 1. ประมวลผลจากชุดข้อมูล 100% ที่มีการถ่วงน้ำหนักประชากร
2. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

ตารางผนวก 33 จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี จำแนกตามอาชีพหมวดใหญ่และสถานภาพการทำงาน ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ภาคเหนือ

อาชีพหมวดใหญ่	นายจ้าง	ผู้ประกอบการ ธุรกิจส่วนตัว โดยไม่มี ลูกจ้าง	ผู้ช่วยธุรกิจ ในครัวเรือน โดยไม่ได้รับ ค่าจ้าง	ลูกจ้าง รัฐบาล/ รัฐวิสาหกิจ	ลูกจ้าง เอกชน	สมาชิกของ การรวมกลุ่ม	ไม่ทราบ สถานภาพ	รวม
ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย	21,656	17,875	5,209	40,763	13,330	204	211	99,249
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ	1,470	6,538	1,341	205,730	39,237	954	533	255,804
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบ วิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ	1,326	8,408	2,303	53,894	43,338	365	244	109,879
เสมียน	522	2,819	2,423	68,627	50,606	202	214	125,414
พนักงานบริการและผู้จำหน่าย สินค้า	25,785	469,135	194,968	73,706	177,675	923	1,467	943,660
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้าน การเกษตร ป่าไม้ และประมง	32,141	1,724,554	1,501,436	9,034	87,416	1,689	4,271	3,360,540
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่ เกี่ยวข้อง	13,282	135,054	36,021	18,350	280,626	38,572	1,315	523,220
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและ เครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้าน การประกอบ	2,179	44,502	4,244	17,682	137,739	523	544	207,414
ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน	3,968	142,348	22,621	30,719	640,698	1,643	2,239	844,237
ทหาร	61	174	85	51,910	100	15	47	52,391
ไม่สามารถจัดกลุ่มอาชีพได้/ ทำงานแต่ไม่ทราบอาชีพ	1,237	6,663	2,792	10,884	20,358	148	64,201	106,282
รวม	103,627	2,558,070	1,773,443	581,299	1,491,125	45,239	75,286	6,628,089

หมายเหตุ: 1. ประมวลผลจากชุดข้อมูล 100% ที่มีการถ่วงน้ำหนักประชากร
2. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

ตารางผนวก 34 จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี จำแนกตามอาชีพหมวดใหญ่และสถานภาพการทำงาน ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

อาชีพหมวดใหญ่	นายจ้าง	ผู้ประกอบการ ธุรกิจส่วนตัว โดยไม่มี ลูกจ้าง	ผู้ช่วยธุรกิจ ในครัวเรือน โดยไม่ได้รับ ค่าจ้าง	ลูกจ้าง รัฐบาล/ รัฐวิสาหกิจ	ลูกจ้าง เอกชน	สมาชิกของ การรวมกลุ่ม	ไม่ทราบ สถานภาพ	รวม
ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย	15,882	19,368	6,224	81,417	17,657	274	91	140,914
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ	1,516	6,318	1,920	354,193	39,453	2,974	267	406,641
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบ วิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ	1,093	6,466	2,379	64,595	41,537	2,870	113	119,052
เสมียน	448	2,643	1,697	74,575	44,616	135	90	124,204
พนักงานบริการและผู้จำหน่าย สินค้า	24,260	496,945	235,585	96,477	185,190	1,637	526	1,040,620
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้าน การเกษตร ป่าไม้ และประมง	30,627	3,686,650	3,884,164	7,141	70,111	917	3,814	7,683,425
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่ เกี่ยวข้อง	9,999	104,719	75,214	17,425	213,069	4,020	259	424,706
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและ เครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้าน การประกอบ	1,852	37,550	4,380	16,171	143,202	494	134	203,784
ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน	5,077	146,439	27,470	30,320	502,837	2,924	606	715,673
ทหาร	53	453	440	45,798	104	1	10	46,859
ไม่สามารถจัดกลุ่มอาชีพได้/ ทำงานแต่ไม่ทราบอาชีพ	2,564	23,875	9,592	33,770	96,538	461	64,647	231,449
รวม	93,373	4,531,427	4,249,066	821,882	1,354,315	16,707	70,556	11,137,326

หมายเหตุ: 1. ประมวลผลจากชุดข้อมูล 100% ที่มีการถ่วงน้ำหนักประชากร
2. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

ตารางผนวก 35 จำนวนประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานในรอบปี จำแนกตามอาชีพหมวดใหญ่และสถานภาพการทำงาน ณ วันสำมะโน 1 กันยายน พ.ศ. 2553: ภาคใต้

อาชีพหมวดใหญ่	นายจ้าง	ผู้ประกอบการ ธุรกิจส่วนตัว โดยไม่มี ลูกจ้าง	ผู้ช่วยธุรกิจ ในครัวเรือน โดยไม่ได้รับ ค่าจ้าง	ลูกจ้าง รัฐบาล/ รัฐวิสาหกิจ	ลูกจ้าง เอกชน	สมาชิกของ การรวมกลุ่ม	ไม่ทราบ สถานภาพ	รวม
ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย	33,595	13,011	3,298	25,689	14,157	139	353	90,243
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ	1,163	5,029	853	152,779	36,120	232	466	196,642
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบ วิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ	1,098	5,772	1,777	34,855	44,303	216	230	88,250
เสมียน	531	2,592	1,657	51,074	49,996	108	217	106,175
พนักงานบริการและผู้จำหน่าย สินค้า	27,106	430,279	150,149	59,545	209,142	584	1,434	878,239
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้าน การเกษตร ป่าไม้ และประมง	60,092	1,181,125	750,828	5,213	405,732	1,074	3,035	2,407,100
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่ เกี่ยวข้อง	10,866	84,059	14,936	15,497	163,634	1,711	490	291,193
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและ เครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้าน การประกอบ	1,459	40,047	1,574	11,730	63,469	362	266	118,909
ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน	2,864	47,484	11,665	21,367	339,388	562	1,047	424,377
ทหาร	64	47	19	30,442	163	5	84	30,823
ไม่สามารถจัดกลุ่มอาชีพได้/ ทำงานแต่ไม่ทราบอาชีพ	1,496	10,702	3,837	8,994	22,499	63	107,395	154,985
รวม	140,335	1,820,147	940,592	417,185	1,348,604	5,056	115,017	4,786,936

หมายเหตุ: 1. ประมวลผลจากชุดข้อมูล 100% ที่มีการถ่วงน้ำหนักประชากร
2. ประชากรไทยรวมผู้ที่มีสัญชาติและผู้ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน